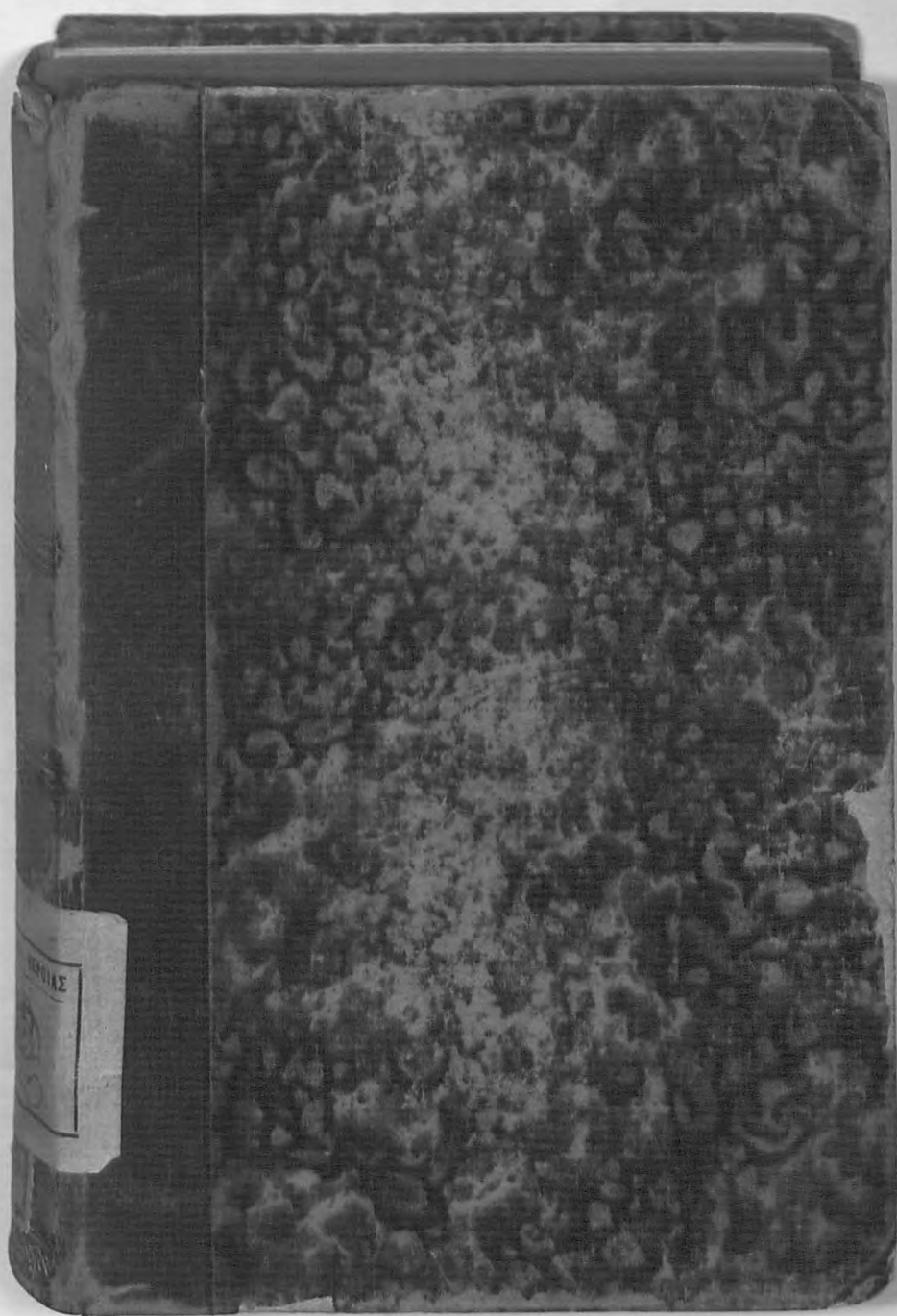

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4030

Ἄριθ. εἰς.

ΔΑΡΕΑ Αγοράζειν

GRVER-00979

- 7) Ñoos
- 8) Acicás
- 9) Górras

Διὰ τὴν μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὁμοειδῶν τριμελῶν ὁμοειδῶν
ἡ δοξαζὴν γ' Αἰσχυρῶν. ὑῖ ὑῖ ὑῖ | ὑῖ ὑῖ ὑῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

EVRIPIDIS
TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO ALTERA

VOLV MEN II

LIPSIAE

SVMP TIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXVI.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

1866

11157-0195. C. 48

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ANNOTATIO CRITICA

IPHIGENIA AVLIDENSIS

Vs. 3 πένση libri, σπένσεις Dobraeus. 8 αίσσων libri, αίσων Vater. 22 φιλότιμον libri, πρότιμον scripsi. 42 τί πονεῖς delet Blomfieldus. 46 ποτὲ Barnesius. 57 ἄριστα libri, ἄθραυστα Hemsterhusius ex Hesychio. 66 εὖ δέ πως libri, ἐμπέδως scripsi. 72 λέγει? 77 μόρω C, μου B m. pr., δρόμω Marklandus. 84 στρατηγεῖν κατὰ libri, στρατηγεῖν κατὰ Heathius, στρατηγήσονται Marklandus. 93 spurium arbitror. 117 et 118 ante vs. 115 collocavit Reiskius. 128 οὐκ ἔργον libri, ἀντ' ἔργου Libanius Epist. 1398, cf. Vngeri Theb. Parad. p. 376. 149 transposuit Hermannus. 172 Ἀχαιῶν libri, ἄγραυων scripsi. 194 τοῖς Σαλαμίνιαις B pr. m. (ubi Σαλαμίνος m. sec.) et C. τοῖς in τὸν mutavit Hartungius. 234 μέλιλον corruptum, μέλιχον Marklandus. 251 θετὴν? 252 εὐσημόν τι Marklandus. 253 τῶν Βοιωτῶν ed., Βοιωτῶν conieci, atque ita B. 265 ἐκ Μυκῆνας libri, Μυκῆνας scripsi. 268 Ἀδραστός ineptum, ἀδελφὸς Marklandus, ἄρ' αὐτὸς Mehlhornius. 277—302 strophicum videtur carmen; metro congruunt 280 sq. et 292 sq., 285 et 300, 287 et 302. cetera exaequare temptavit Hermannus. 284 Τάφιον ἡμερῶν Μέγης (deleto ἀνάσσει) Hermannus. 331 εἰάσμαι libri, εἰς ἐμέ scripsi. 333 πονηρὸν libri, πονηρῶν scripsi. 334 κοῦ σοφοῖς φίλον? 335 βούλομαι δέ σ' ἐλέγξαι B pr. m., an βούλομαι δέ δὴ σ' ἐλέγξαι? 336 οὗτοι libri, οὔτε Hermannus. 338 τῷ λέγειν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ φαίνεσθαι θέλιον? 339 ἥς ἀπάσης libri, ἥσθα πάσι scripsi. 347 ἀλλὰ χρή? 351 et 354 sq. diversa puto temptamina traditam lacunam resarciendi, cf. Dindorf. 356 τίνα πόρον εὔρω πόθεν B, τίς ἀπορῶν εὔρω πόρον scripsi. 357 στερέντα σ' libri, στερέντας Musgravius. 363 ego, 364 Dindorfius damnavimus; fortasse inter 362 et 365 nonnulla exciderunt. 372 τὴν σὴν χάκην? 373 ὅν libri, ἄρα scripsi.

χειρους B pr. m. 392 ἢ δὲ γ' libri, ἦμα δ' Matthiae. 394 b
 οὐ γάρ — συνέναι versus accessit ex Stobaeo et Theophilo:
 vide quae contra dixit Badhamus in Ion. ed. Lond. 1853 p. XV
 sq. 407 βούλομαι καὶ? 448 sq. ἀνολβα et ἅπαντα trans-
 posuit Musgravius. 452 αὐθις οὐ σθένω τάλας Dobraeus.
 466 συνετοῖς Piersonus. 468 ὅς μ' libri, ὅς vel ὅ μ' Marklan-
 dus. 515 γ' om. B, fortasse ἦν ἐς Ἀργος νῦν ἄπ. 519
 θάνη libri, σανῇ Hermannus, num recte dubito. 521 ἄχρη-
 στου libri, ἀρεστὸν scripsi. 530 κατὰ φευξομαι? 531 ὡς?
 545 θέλειττων? 547 μαινόμεν' libri, μαινομένων templavi, με-
 λομένων Hermannus. 559—597 graviter laborant. 561 προ-
 φαι τ' εὐ π. 578 μμήματα πλέον B m. pr. 580 εὐ τέ σε
 Hermannus. 595 εὐμεγέθεις? 596 sq. θεοὶ τοι κρείσσους οὐ-
 κων ἔφοροι τοῖς ὀλβιοδαίμοσι θνατῶν? 598—606 damnavit
 L. Dindorfius. 626 τὸ Νηρηίδος libri. 641 τὸ δ' ἔσον? 650
 σέθεν suspectum. 652 οὐκ οἶδά σ' ὅ τι φῆς, φίλτατ', οὐκ οἶδ',
 ὦ πάτερ Hermannus. 652—55 hoc loco incommodi aptius eo
 loco legentur quem nunc tenent 660—63 mihi suspecti. 654
 ἀσύνετα μὲν B, ἀσύνετα μὴν Kirchhoffius. 657 τὸ τελειν δ' ?
 665 nescio utrum corruptus sit an interpolatus. εἰς ταῦτόν,
 ὡ σὺ θύγατερ olim proposui. 667 αἰτεῖς τι libri, ἔτ' ἔστι
 Porsonus, ἔπεισσι praeluli. 696 δ' ὁπαίου Porsonus. 710 σοφῶ
 τρέφειν? 722 δαίσομεν? 724 ὅμως vulgo, ὁμῶς scripsi.
 734 σὺ libri, σοὶ scripsi. ἡγῶ ἔστιν? 741 νυμφίους ἡ ma-
 lim, sed fortasse versus delendus cum Hermanno. 765 ἄλλος
 εὐνῃ Hermannus. 776—83 λαιμοτόμους — προλιποῦσα in-
 terpolatori tribuit Kirchhoffius, 773—800 Dindorfius. 782
 εἰσεταί Hermannus. 795 σ' addidi. 796 ὄρνιθ' ἐπαμένω
 libri, ὄρνιθι παμένω Marklandus. post 812 trium versuum
 spatium vacuum relinquit B. 817 δρᾶ libri, δρᾶ δ' Fixius,
 φράς malim. 823 sq. οὐς μὴ πάρος προσέβης ἄν libri, οἷς μὴ
 πάρος προσήκεις scripsi. 825 τί τ' ἦλθες? 832 ἀρχὴν in-
 eptum, fort. ὄρνιθ' 847 μαστεύω? 865 ἄν ὥσθ libri, ἀνολ-
 σει Marklandus. versus nondum emendatus. 884 ἦ libri, ἦ Bo-
 thius. 889 εἰπερ ἀλγεινὸν τὸ corrupta. 895 τῶνδ' ὅς αἰτίας
 κακῶν Porsonus. 900 οὐκέν' αἰδεσθῆσθόμιστα? 902 ἐπὶ τί-
 νος libri, περὶ τίνος Schaefer, ἐπὶ τίνι Hermannus. 909 πρός
 σε δεξιῶς Marklandus. 938 ἡράμην? 942—74 damnat Din-
 dorfius, mihi 943 946 953 962 — 74 suspecti sunt. 944 ἦν ἄν?

947 ὅσπερ φρονέει libri, εἰ προϋξήνησε sententiae conducet.
 959 sq. οὐ τῶν γάμων ἔκατι δ' εἰρηται τὰδε (verbis mu-
 rari — τοῦμόν deletis) Hermannus. 978 μήτ' libri, μηδ'
 Dindorfus. 994 ἔξεισιν αἰδοῦς Porsonus. 995 ἰδὸν libri, εἰ
 δ' οὐ scripsi cum Hartungio. 1003 ἀνικέτευρος ἥς libri, ἀνι-
 κευέτως εἰς scripsi. 1017—23 damnat Dindorfus. 1034 σὺ
 δ' εἰ μὲν εἰσι θεοὶ Hermannus. 1036 τίς ἄρ' suspecta. 1041
 θεῶν ἐν δαίτῃ Πιερίδες Dindorfus Metr. p. 313. 1055 κύκλω
 ci. Hermannus. 1058 ἀνὰ suspectum. 1062—66 emendandi
 conatus fefellerunt. 1064 φοῖβα B m. pr., φοιβάδα Herman-
 nus. 1073 ἐνδύτοις, θεᾶς? 1081 Ἀργεῖοι βασιλῆν Scaliger.
 1084 et 1087 sq. corrupti. 1090 δύνασιν ἔχει libri, δύνασιν
 h. l. delevi et 1093 pro δύνανται (quod libri habent) restitui.
 1110 πατρὸς μέτα corrupta; pro πατρὸς fortasse πάρος leg.,
 de ceteris non liquet. 1132 τλήμονα γ' ἔλεξας ὑπονοεῖς τ'.
 ΚΑ. ἔγ' ἡσυχός (verbis ἢ μὴ σε χοή deletis) Hermannus. 1151
 προσωρίδας Hartungius. 1154 ἵπποις σε? 1156 ἔσχεθας λέχη
 Kirchhoffius. 1170 ὠνώμεθα; scripserim. 1171 εἰ στρατεύσει
 Elmsleius. 1172 suspectus. 1174 πάντας ineptum et Apsini
 Rhet. vol. 9 p. 593 (vol. 1 p. 403, 25 ed. Spengel.) ignotum.
 fortasse ταύτης ὅταν θρόνους μὲν εἰσίδω κερούς? 1176 κί-
 θαραι Elmsleius. 1177 φινύσας Elmsleius. 1179 πρὸς τοὺς
 δόμους corrupta. 1180 ἐνδεῖ Reiskius. 1185 εἰεν σὺ θύ-
 σεις παῖδα· τίνας εὐχὰς ἔρεῖς; ita olim conieci, ac τὴν om.
 B. 1207 λέλεκται πρὶ μὴ δὴ γε κτάνης libri. 1209 σοι δαί-
 ζειν? 1222 χάριτας φίλας? 1230 τιθηνῶν? 1240 πεισθῆς
 libri, fortasse recte, ipse versus mihi suspectus. 1244 καὶ
 νηπίοισι ed. Cantabr. 1246 βίου Marklandus. 1248 ἔστιν in-
 terpolatoris videtur esse. 1258 ταῦτά γάρ Kirchhoffius. 1267
 sq. damnat Hermannus. 1270 aut spurius aut corruptus. 1291
 ὤφειλεν libri, ὤφειλε Hermannus. 1309 τὰς καλλονὰς libri,
 καλλονὰς Matthiae. 1310 corruptus. post Δαναῶναισιν exei-
 disse ἦν suspicor. 1311 πρόθυμά σ' libri, προθύματ' Elms-
 leius, qui Iphigeniae versum reddidit in libris choro tributum.
 1322 ὤφειλ' ἐλάταν? 1324—26 Ζεὺς μελλίχιος, | τὰσδ' αὖ
 εὐραν' ἄλλοις ἄλλαν | θνατῶν λαίρεσι· τοῖς μὲν χαλεπὸν?
 1332 ἀνδράσιν εὐρεῖν Dindorfus. 1339 τὸν τε τῆς θεᾶς Ἀχιλ-
 λέα, τέκνον, ὃ δευρ' ἐλήλυθας B. versus nonnumquam emendatus.
 1341 τί δὲ φεύγεις, τέκνον; Ἀχιλλέα τὸν ἰδεῖν εἰσγύνομαι li-

bri, τί δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον; IΦ. ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν ἀλγύνουμαι probabiliter Hartungius. 1343 suspectus. 1344 ἦν δυνώμεθα corrupta, ἴν' ὀδυνώμεθα Hermannus. 1347 ποιηρῶν? 1348 σφάζει νεάνιν Fixius, quae sequuntur certam medelam vix admittunt. 1349 ἐξ τίν' libri, τίν' scripsi. 1355 εἴνιν Hermannus. 1361 ἐμοῦ γε ζῶντος? 1366 mihi suspectus. χρῆ τί δρᾶν Gaisfordus, δρᾶν τί χρῆ Kirchhoffus. 1369 λόγων et σ' addidit in B m. sec. 1375 κατθανεῖν ἐμοί? 1380 sq. τὰς δὲ μελλούσας γυναῖκας μηκέθ' ἀρπάζειν εἰν (deletis ἦν — βάρβαροι et τὰς — Ἑλλάδος) Hermannus. 1382 ἦν ἤρπασεν B m. pr. 1391 ἄρ' ἔχομεν B m. pr., ἔχομεν ἄρ' ἂν Hartungius. 1395 σῶμα ex vs. 1397 huc translatum, fort. τόδ' αἶμα? 1409—33 damnat Dindorfus, certe 1409 sq. et 1426—33 spurii videntur. 1438 an 1439 delendus sit ambigitur 1444 δέ B, δὴ scripsi. 1460 ἐγὼ μετὰ γε libri, ἔγωγε μετὰ Marklandus. 1479 τε libri, γε Hermannus. 1480 βωμόν Ἀρτεμιν libri, βωμόν scripsi. 1483 τὸν μῆκαιραν libri, θῖαν μῆκαιραν scripsi. 1491 ῶ libri, ἰὼ Hermannus. 1502 ἐθρέψαθ' Elmsleius, μέγα libri, με Elmsleius. an Ἑλλάδος με φῶς? 1509 ἰὼ ἰὼ choro tribuebatur. 1512 στέφη libri, στέφρα Seidler. βαλλομέναν libri, βαλομέναν Marklandus. 1514 γε δαίμονος libri, δαίμονος Marklandus. 1517 ante σφαγείσαν choriambus excidisse videtur. 1518 παρὰ πατρώαι libri, πατρώαι παρὰ Hermannus. 1527 δολόευντα corruptum. 1529 Ἑλλάδι libri, Ἑλλάσι Marklandus. 1530 θ' addidit Scaliger. 1536 ἦκεις libri, ἦκεις Portus. 1532—1628 damnavit Porsonus, 1532—1558 defendit Matthiae, mihi quae inde ab v. 1540 leguntur suspecta sunt. quorum versuum prior pars hominis est haud imperiti; in extrema parte quae insunt vitia immania procurare temptavit Hermannus medicina usus nonnunquam violenta, 1558 δῶρον libri, δορὸς Piersonus. 1570 Ἀρτεμὶς θηροκτόνε B, ὡ θηροκτόνε scripsi. 1573 Ἀγαμέμνων τ' ἀναξ ὁμοῦ? 1580 ἄργος (pro ἄλγος) B pr. m., fortasse ἐμοί δὲ τάρβος? 1595 μῖκνοι BC, μῖκνη codicis C apographum Paris. 1621 γύναι delendum.

Aelianus N. A. 7, 39: ὁ δὲ Εὐρυπλόης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χειρὶν ἐνθῆσθαι φίλαις κερουσσάν, ἣν σφάζοντες ἀνῆλθονσι σὴν σφάζειν θυγατέρα.

hos versus e genuino fabulae exitu depromptos esse probabiliter viri docti coniecerunt. quae Schol. Ar. Ran. 1310 ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ἀύλιδι repetit, ad Iph. T. 1090 rettulit Bergler.

IPHIGENIA TAVRICA

Argum. p. 61, 5 ἐθισμόν vulgo, θεισμόν scripsi.

Vs. 3 Ἀτρέως δ' ἄπο Badhamus. 6 δίνας ed. Cantabr. 9 κοίλαις Cobetus. 11 Ἑλληνικὴν B, hinc στολὴν Ἑλληνικὴν scripserim. 15 nondum emendatus. δεθεῖς δ' ἀπλοῖα temptarim. 18 ἀφορμίσῃ B. 29 Ἀχαιοῖς libri, Ἀχαιοὺς scripsi. 31 γυαῖς δ' ἀνάσσει? 35 τοῖσι δ' ἡδεῖται B. 35 sq. graviter laborant. 38 θυ (υ mutato in ει a pr. m.) B. 57 malim παῖδες εἶναι ex Artemid. 2, 10 Stob. Flor. 77, 5 Men. mon. 713. 59 sq. subabsurdi sunt. 62 παροῦσα πανεῖ libri, παροῦσ' ἀπόντι Canter, ἀποῦσ' ἀπόντι Badhamus. 65 τινός libri, τίνος Marklandus. 69 πανταχῇ ed. Cantabr. 70 damnavit Badhamus. 82 πῶς ποινηλάτου? 84 damnavit Marklandus. 98 πῶς οὖν B pr. m. 100 ὦν οὐδὲν ἴσμεν libri, ὡδ' οὐδὲν ἴσμεν Badhamus, an θύραθεν ἴσμεν? 112 προσφύρονται B. 113 ὅποι χρεῖων? 116 οὔτοι libri, οὔτω Badhamus. 135 Εὐρώταν Barnesius. 141 μυριοτεύχοις libri, μυριοτευχεῖ Barnesius. 142 σπέρμ' Ἀτρεϊδᾶν Schoenius. 143 ὦ libri, ἰὼ Hermannus. 146 βοᾶν delet Elmsleius. 147 ὃ ἐν libri, αἰαῖ scripsi. 147 sq. οἴκτοισιν αἶ μοι libri, fort. οἴκτοις. δειναί μοι? 150 ζῶας delet Elmsleius. 180 λαχάν libri, ἀχάν scripsi. post 191 quaedam excidisse cō. Kirchhoffius. 192 ἐπποισιν libri. 194 ἱερὸν θνατοῖς ὅμμ' ἡλύγας' ἡέλιος Badhamus. 200 ποίναμ' Hartungius. 215 ἐπιβᾶσαν libri, ἐπιβᾶσαν Canter. 222 ἱστοῖσιν καλλιφθόγγῳ Badhamus. 226 βαρούς delet Matthiae. 246 ὄνομ' vulgo, νόμον scripsi. 252 et 256 πῶς] ποῦ Badhamus. 252 κἀντυχόντες Cobetus. 259 φρουαῖς? 275 ἀλογία? 284 καὶ βοᾶ' κνωπίδα? 288 ἐκ τρίτων αὖν Kirchhoffius. 292 ταῦτά libri, ταῦτα Marklandus. 292 sq. ἐπλάζετο φθογγαῖς τε — ὑλάγματι? 294 μινῆματα libri, μινῆματα scripsi. 298 ἐκ πλευρᾶς συνθεῖς Badhamus. 300 ὥσθ' Marklandus. 306 ἐν μακροῖς libri, fort. οὐ μακροῖς? 318 πέτραις Victorinus. 329 εὐστόχει Badhamus. 339 suspectus. 343

ἡμεῖς φροντιοῦμεν οἷα χρῆ Badhamus. 349 deleti. 353 κα-
 κῶς libri, καλῶς Seidler. 356 κατήγωγ' Badhamus. 365 ἐμῇ
 libri, ἐμὲ Reiskius. 366 νιν libri, νυν Tyrwhittus. 370 μ'
 addidi. 377 suspectus. ante 380 nonnulla excidisse vidit ed.
 Cantabr. 382 damnavit Badhamus. 395 διεπέρασε πόρτιν
 Bergkian. 408 εἰλατίνοις (sic libri) διχοτόμοιο κώπας Kirch-
 hoffius. 409 πόρευσαν Dindorfius. 419 non expedit. 421
 τὰς συνδρομάδας πέτρας libri, πέτρας τὰς ξυνδρομάδας Bad-
 hamus. 444 ἐβλῆθεισα corruptum, requiritur 'conspersa'.
 447 τήνδ' delet Badhamus. 452 καὶ om. B. εἰ γὰρ ὀνεύσοιαι
 συνεῖην Kirchhoffius. 454 ὑπνῶν Hermannus. locus nondum
 emendatus. 466 διδόνς corruptum. 477 οὐδεὶς ἀπὸν Badha-
 mus. 481 graviter corruptus. 482 sq. νῶν λυπεῖ κακοῖσιν Co-
 betus. 498 φιλότῃ γ' ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω φύσει? δ' om.
 Ald. et fortasse B. 505 σοι? σή? 514 ὥς suspectum. 516
 τοῦδ' ἔρα Barnesius. 539 ὥς φασιν B, ὥς ἴασιν scripsi. 541
 ἀπωλόμην libri, ἀπωχόμην Badhamus. 559 φεῦ ὥς ἐν vulgo,
 ὥς φεῦ scripsi. 566 ἀπῶνατον? 571 τυφλῶν ὀνείρων? cf.
 Trag. adesp. fr. 268. 573—75 corrupti. 576 τί δ' ἡμεῖς οἱ
 γεννήτορες B pr. m., τί δ' ἡμῶν εἰσιν οἱ γεννήτορες scripse-
 rim. 580 μάλιστα γ' οὕτω libri, μάλιστα τοῦτο scripsi. 587
 γε libri, σφε Marklandus. 589 αὐτίς? οὐδ' ὅς? 592 δόνς
 ἀγῶ θέλω Badhamus, ἀν χούς ἐγὼ φιλω? 593 καὶ ξῆ Canter,
 ἀν κείθε? 598 suspectus. 630—33 versuum initia absurde
 suppleta sunt; scribendum suspicor 630 καὶ μὴν, 631 ὅσον γε,
 632 πρέποντα γάρ, 633 ὑγρῶ τ' ἐλ. 633 κατασβέσω cor-
 ruptum. 637 μὴ μου βάλῃς B. genuina lectio nondum reperta.
 649 ποτ' libri, πόθ' Elmsleius. 650 ἀξήλα τοῖς libri, ἀξήλά
 τοι Hermannus. 658 ταῦτο libri, ταῦτα Elmsleius. 660 Ἑλ-
 ληνικῶν? 666 Ἀργεῖα τις libri, Ἀργεῖα τις scripsi. 675
 κοινῇ δὲ πλεῦσας Elmsleius, κοινῇ ἑπλευσά Badhamus. 679
 σώζεσθ' libri, σώθεις δ' Dobræus. 682 damnavit Dindorfius.
 687 φόνει B pr. m. τὰμ' ἄλις φέρειν Bergkian. 719 θεοῦ
 γ' οὐ διέφθειρέν (διέφθορέν C) μέ πο libri, θεοῦ σ' οὐ δ.
 γέ πο scripsi. 720 καίτοι γ' vix sanum. 736 suspectus Bad-
 hamo. 737 τῶνδε? 742 ναί. πείσω BC. 744 δῶσω libri, δῶ-
 σεῖς scripsi. 749 ἀνάκτορ? 754 αὐτίς libri, οὐτίς Hermannus.
 ἔστ' ἀκαιρός idem. 759 πολλοῖς? 761 ἀπαγγεῖλαι Elmsleius.
 782 delet Dindorfius. 793 ἀναπτύχας Badhamus. 811 suspo-

ctus. 814 οὐδ' ἐν libri, οὐδ' αὖτ' scripsi. 818 μητρός ἢ ἐδέξατο Kirchhoffius. 819 ὁ χρόνος μακρὸς ὧν expectabam. 834 τὸ δέ τι libri, τὸτ' ἔτι Fixius, qui alterum ἔλειπον addidit. ἀγκάλας libri, ἀγκάλας σέ scripsi. 837 ἐμὸν ψυχὰ (ψυχὰ C) libri, τὴν Elmsleius, τυχῶν praetuli. 847 ζωᾶς libri, ζωῆς Blomfieldus. 861 ἐκεῖ deleverim. 864 πατέρ' ἀπάτορα, πότμον ἀποτμον ἔλαχον? 881 παλαῖσαι fortasse B, πελάσαι C, πελάσσαι scripsi. 886 ἄρα libri, ἀνὰ Marklandus. 895 ὃν οὖν τὰδ' ἂν libri, ἂρ' οὖν τάλαν Badhamus. 901 ἀπαγγελῶ] ἐπίσταμαι? 907 sq. vitiorum non expertes. 912 ἐπίσχη libri, οὐδὲν ἔτ' ἐπίσχει μ'? 914 φῖλα γὰρ ἐστὶ τὰμ' ἐμοί Schoenius. 918 ὅδ' libri, ὁ δ' L. Dindorfius. 946 διὰ χειρῶν Badhamus. 983 φέλειτ' ὦ B, ἢ φέλει σὺ καὶ? 990 suspectus. 995 τὸν λεῶν δ'? 1009 καὶ ζῶν Hartungius. 1010 ἦν περ καὶ τὸς libri, ἦν περ μὴ αὐτὸς Marklandus. ἐνταυθοῖ non est Euripidenm. 1022 sq. mihi suspecti. 1031 ἀνίας corruptum. 1042 εἰ παρ' Reiskius. 1046 φόνου] φράσαν? 1057 καλῶς μ' ἔχειν? 1073 φθίγγασθε δῆτα? 1089 πετριδίας? 1097 λοχέαν libri, ὀλβίαν scripsi. 1109 ὀλομένων B, ὀλλυμένων Erfordius. ἐν libri, ἐπὶ Elmsleius. 1112 νόστον libri, νᾶσον scripsi. 1113 ἐνθα τὰς ἐλαφοτόνου libri, ἐν ᾧ τὰς ἑλλανοτόνου scripsi. 1117—20 corrupti. μεταβάλλει] τῷ πάλαι Badhamus. 1128—52 versus depravati, quibus emendandis impares sumus. 1134 πρότονος B. 1143 χοροῖς δὲ σταλὴν libri, χοροῦς δ' ἰσταλὴν Badham. 1144 παρθένος libri, πάροχος scripsi. 1152 ante corruptum ἐσκέλαζον lacunam indicavi. 1174 τόδ' libri, γ' Matthiae. 1181 καὶ μὴν ed. Cantabr. 1182 μὲν Ἀργόθεν Badhamus. 1185 ζῆν καὶ] ζῆν B. versus nondum emendatus. 1210 συναντῶεν libri, συναντῶσιν Elmsleius. 1212 sq. transposui. 1213 γ' οὐδεὶς libri, γε δεῖ Hermannus. 1214 damnavit Dindorfius. 1222 τοῦσδε δ' ἐκβ. Badham. 1237 τέκτουσα supplet Schoenius. 1239 φέρει νιν libri, φέρειν ἵνιν Burgesius. 1243 βακχευθεῖσαν Dobraeus. 1246 σκιερὸν κατέχ' ἄλσος εὐφύλλον δάφνας Badhamus. 1249 σὺ δὲ νιν ἔτι? 1259 γάμον? 1260 ἀπένευσεν ὁ? 1260 sq. Λατῶς addidi. 1266 δυομερὲς γὰς libri, γὰς delevit Musgravius. 1267 τὰν om. B. 1268 μαντεῖον libri, μαντεῖων Seidler. 1271 ἔλιξ' ἐκ Λιδός θρόνων libri, ὄρεξεν εἰς Λιδόν θρόνον Badhamus. 1272 χθονίαν libri, χθονίας scripsi. 1277 παῦσαι νυχλοὺς ἐνέρους Badhamus. 1278 ἀπὸ δ' ἀλαθροσύ-

ναν? 1299 μέρος suspectum. ὑμῖν τῶνδε τῶν πεπραγμένων? 1306 ἀγγελῶν Schaefer. 1308 φόβον B. 1309 πῶς δ' ἔλεγον? 1324 διωγμὸν Hermannus. ὅστι B pr. m., fortasse διωγμ' ὅπως τι? 1325 ἀγγέλλουν πόρον corrupta: ἀγγέλλουσιν ex hoc versu affert Hesychius. 1333 sq. αὐτῇ δ' ὅπισθε et ἔστειχε χερσὶ vulgo, αὐτῇ δὲ χερσὶ et ἔστειχ' ὅπισθε scripsi. 1334 ὑποπτα μὲν libri, ὑποπτά μοι Badhamus. 1346 κατῆρει libri, κατῆρες Marklandus. 1349—53 nondum emendati. 1358 τίνοι νομῶ? 1365 suspectus. 1368 ἥσσαν Badhamus. 1371 corruptus. 1380 ἣν μὴ τέγξαι B, ἣν παρθένῳ τέγξαι Badhamus. 1386 Ἑλλάδος νεανίαι? 1387 τε λευκαίνετε libri, τ' ἐκλευν. Scaliger, an τ' εὐ λευν. 1393 ἐπέλχετο Pierseus. 1394 νεῶς suspectum. 1396 κύμα libri, κέντρα scripsi. 1404 ἐκ χερῶν B, εὐχερῶς scripsi. 1418 sq. ἡ φόρου τῶν Αὐλίδι (ita Badhamus) ἀμνημόνευτος θεῶν? 1435 πορσύνεις? post 1441 versum τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναφυγὰς addit C. 1469 sq. ἐξέσωσα δὲ καὶ πρὶν σ'? 1486 spurius.

ION

Vs. 1 ὁ νῶτοις χαλκίοισιν οὐρανὸν Elmsleius, ὁ χαλκίοισι νῶτοισιν πόλον Badhamus. 2 ἐκτρέβων suspectum. 19 εὐτοίχῳ Meinekius. 24 ἐκεῖ libri, ἐτι Barnesius. 28 χημῶν? 32 αὐτῷ ξυγάστρῳ? 40 εἰλικτὸν libri, ἐλικτὸν Hermannus. 47 ὡμότηθ'· ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 58 ἄπο Badhamus. 81 σφε addidit L. Dindorfius, an ἐγὼ πρῶτιστος? 83 λάμπει libri, κάμπει Musgravius. 84 πῦρ τόδ' B, πῦρ τόδ' ἐπ' Badhamus. 97 φαιδρυνάμενοι? 98—101 non expedit. 113 κάλλιστον Dobraeus. 118 * τὰν] γὰς τὰν Hermannus. 138 τὸν δ' libri, τὸ δ' Musgravius, τὸν Badhamus. 140 Φοῖβον τοῦ libri, Φοῖβον τὸν Heathius. 157 τοίχους Badhamus. 158 σ' ἐν Badhamus. 163 φοινικοβαφῇ? 164 σ' αὖν φρόμιγξ? 168 αἰμάξεις corruptum, scribendum suspicor αἰάξεις, quicquid cf. πενθήσεις Aesch. fr. 202 N. 175 παιδουργεῖν Badhamus. 189 καλλιφαρόν libri, καλλιβλέφαρον Brodaeus. 190 τὰδ' Dobraeus. 194 ἄθρῳ? 203 πνεύσαν? 206 sq. τείχεσι corruptum, πνευχαῖσι vel τύποισι vel τύκαισι viri docti. 210 γοργῶπῶν libri, γοργῶπιν scripsi. 221 ποδὶ γ' libri, ποδὶ βηλὸν Hermannus, ποδὶ βαλὸν Dindorfius. 223 μεσομαρ-

lion? 225 ἔθυσας? 226 χορήξεις? 228 et 229 πάριθ' ? 237
 γενναῖος εἰ τις Dobraeus. 251 ἐκατ' δι? 255 ἀνερευνήτα li-
 bri, ἀνερευνηντα scripsi. varsum hoc loco excidisse recte iu-
 dicat Heilandius. 264 τοσαυτά γ' εὐτ.? 271 αἰσπερ Kirch-
 hoffius. 275 εἰεν· τί δ'; ἄρ'? 285 Πυθῖος corruptum, Φοί-
 βος Matthiae, Πυθῶν Badhamus. 286 τιμᾶς τιμᾶς libri, τιμᾶς
 γ' ἄτιμ' Bothius. 315 ἀπανταχοῦ μοι Musgravius. 334 λα-
 βεῖν? 336 ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoffius. 354 εἰχ' ἂν libri,
 εἶχεν Elmsleins, qui ταύτ' ἂν et εἶχεν μέτρον proposuit. 361
 καλ] ἂ? μή γ' ἐπ' οἰκτόν μ' libri, μή μ' ἐπ' οἰκτόν scripsi.
 374 εἰς τοῦσχατον γὰρ Badhamus. 377 δι' οἰωνῶν πτεροῖς
 corrupta. 382 μορφαῖς Stob. Flor. 98, 41. 383 βίον C et
 Stob. ἕνα δ' ἂν εὐτυχῇ — βίον Dobraeus. 386 ὅς γ' οὐτ',
 Dobraeus. 390 ἀλλ' εἰαν χοῖν τὰδ' libri, ἄλλως ἔδη * χοῖν τὰδ'
 scripsi. fortasse δὴ post ἔδη excidit. 396 καὶ προσβῇ libri,
 καμ' ὁλῇ vel καβολῇ Stob. Flor. 74, 29, κάποβῇ scripsi. 404
 ἀφίγμην Badhamus. 408 μάντευμ' libri, an μαντεῖον? 417 sq.
 ἔχων — ἐχορήξομεν στείχοιμ' Badhamus. 434 προσήκει τ' οὐ-
 δας libri, προσήκέ μ' οὐθέν Iustinus Martyr vol. I p. 128,
 προσήκάν γ' οὐδέν scripsi. 448 πέρας Iustinus Martyr, πέρας
 Conington. 459 Οὐλύμπον Badhamus. 462 μεσόμοφαλος libri,
 μεσόμοφαλος scripsi. 467 τοῦ om. B. supplementum metricum
 parum probabile. 473 βροτοῖς? 475 κουροτρόφοι Musgra-
 vius, καρποτρόφοις Dobraeus. 477 corruptus. 486 βασιλι-
 κῶν τ' ἔτι καὶ γάμων Kirchhoffius. 506 λόγων Badhamus.
 511 ἔχοντα libri. 517 ἦδε γ' ἄρχῃ Badhamus. 523 corruptus.
 525 γνώρισον Hermannus, an χορῶσας? 526 ἀμυνσοῦς libri,
 ἀμολιούς scripsi. ξένε? 528 κλύειν ἱμοῦ libri, quae verba in-
 terpolatoris esse suspicor. 536 κυρήσειν? 542 οἶ] εἰ? 545
 τοῦ λόγου B. 546 γέ πω libri, γ' ἔτι Cobetus. 551 ἐν τῷ libri,
 ἐν τον L. Dindorfius. 558 νῦν — ὄραν e Baech. 924 huc trans-
 lata suspicor. 583 φροντίδας τ' Dindorfius. 588 γιγνώσκας,
 πότερ Dobraeus. 600 μωρίαν τ' ὀφλήσομεν? 602 τῶν δ' ἐν
 λόγῳ Matthiae, τῶν δ' αὖ σοφῶν Badham. 605 ἔχουσι καὶ ἐν-
 ματα libri, ἔχοντες ἀξιώμα τε Stob. Flor. 45, 4, ἔχοντες ἀξιώμα-
 τος Badhamus. 612 sq. suspecti. 614 et 615 ego, 616 et 617
 Dindorfius damnauimus. 620 versus ieiunus et paene absurdus,
 itaque ὀπαιδίαν νοσεῖν retinuerim. 621 τῆς πάλαι θρυλουμένης
 Stob. Flor. 49, 2. 624 βίον libri, βίον scripsi. 641 καινός

ἐν? 651 ἐλθὼν γὰρ B. 656 οὐχ ὡς Badhamus. 674 λόγοι-
 σιν libri, νόμοισιν Conington. 677 ἄλλας libri, ἀκαλαγὰς
 Hermannus. 679 ἥδη B, ἰδὴ C, εἰδὴ scripsi. 691 τόδε τ'
 εὐφῆμα B, τὰδε θεοῦ φῆμα scripsi. 692 δόλον τύχαν δ' li-
 bri, δόμων τύχαν scripsi. 704 οἴχοιτ' ὀλοῖτ' ὦ? 712 ἡ δὴ
 libri, ἥδη Reiskius. 713 νέος νέον Hartungius. 722 ξένων?
 723 ἀλίσας libri, ἔλις δ' Seidler. 745 μὴ πάρεσκε πω libri,
 μὴ πάρες κόπω Tyrwhittus. 751 χάριν Cobetus. 767 ἐνυπεν
 suspectum. 780 ἐντελῇ? 782 ἄφατον ἀφατον] ἄφατον ἄρρη-
 τον Badhamus. 787 θεοῦ libri, νουοῦ scripsi. 801 ἀκῆρυκτον?
 828 λαθὼν pro ἐλθὼν Musgravius, de ceteris non liquet. 830
 ἀνὰ χρόνον corrupta esse indicat Kirchhoffius. 836 καὶ τοῦθ'
 Badhamus. 847 damnat Dindorfius, 848 sq. Badhamus. 856
 οὐδεῖς libri, οὐδὲν Dobraeus. 864 οὐ libri, οὐ Dobraeus.
 865 στέρομαι παῖδαν, στέρομαι δ' οἴκων? 882 sq. ὅς τ' —
 ἔχεις Badhamus. 886 αὐδάσω libri, αὐδῶ scripsi. ante 887
 verum excidisse suspicor. 916 ἀπενθής Kirchhoffius. 917
 οἴκεια delendum ci. Hermannus. 925 οὐ τοι libri, οἴκτου scri-
 psi. 927 — 29 obscuri et corrupti. 937 damnat Badhamus.
 968 πάτραν σὴν δυστυχοῦσαν Badhamus. 984 τοῦμὸν κακί-
 ξεις idem. 995 Ἀθάνας — ἔχειν libri, Ἀθᾶνα — ἔχει scripsi.
 1011 φόνω libri, φόνος Canler. 1014 ἀριθμὸν ὦν? 1064 ὦ
 B, ὦ Badhamus, οὐ praeluli. 1064 sq. ξίφος ὁ δαίμων ἐξά-
 ψειν B, quae nondum emendata sunt. 1068 κατεῖσι μοσφᾶς
 Hermannus. 1069 δόμων πατρίων? 1071 ὁμμάτων ἐν] ὁμ-
 μασι B, fort. ὁμμασιν καὶ? 1084 πορευόμενοι Badhamus.
 1088 πόνον] πόνον τ' libri, an δάμον? 1133 σεμνῶν Do-
 braeus. 1135 βολὰς et 1136 βλον vitiosa. 1138 γε] πρὸς Bad-
 hamus. 1146 ῥάμμασιν idem. 1164 σπείρους (σπείρους libri)
 συνειλίσσοντ' Stephanus. 1195 Βυβλίνου Blomfieldus. 1198
 ἀπεσπείσθη? 1214 ὡς ἀλόντ' ἔχει Kirchhoffius. 1220 ἄπο?
 1223 οὐ libri, ἐν Reiskius. 1231 φανερά φανερά γὰρ? 1233
 sq. βοτρυῶν τ' ὁλοῦς ἐχίδνας στεγῶσι μινυμέναν φοναῖς?
 1259 κᾶν libri, ἦν scripsi. 1266 — 81 hunc ad ordinem re-
 vocat Kirchhoffius: 1269 — 74, 1279 — 81, 1275 — 78, 1266 —
 68. quae vera videtur coniectura. 1271 ἐν συμφύρῳ? 1273
 δακτύον Dobraeus. 1277 τῇ μητρὶ Badhamus. 1286 κᾶπειτ'
 ἔκτανες libri, κατ' ἔκτανές με Musgravius. pro με praeluli
 οὐ. 1288 nondum emendatus. 1289 σὺ δ' οὐκέτ' εἰ interpo-

latorem redolent. 1296—99 post 1303 collocavi. 1298 οὐ λόγους absurda, fort. ὡς λέγεις? 1321 ποδὶ libri, πόδα Badhamus. 1329 προγόνοις libri, προγονοῖς scripsi. 1331 μὴ δῆτα? 1335 ἐκμαθ' Hartungius. 1337 ἄγγους κύτος Iacobus. 1354 μακαρία Badhamus. 1356 Ἀσίαν libri, ut videtur; fort. Ἀσίαν δ' ἐπέλθω πᾶσαν? 1360 ὅτου δὲ γ' ὤνεν Badhamus. 1377 φιλάτης ἐπιστροφῆς? certe μητρὸς suspectum. 1388 οὐδ' libri, οὐχ scripsi. 1392 ἐκ τύχης Badhamus. 1404 οὐ] οὖν Boissonadius. 1405 τῶν τ' ἔσω Tyrwhittus. 1406 λόγῳ corruptum, δόλῳ Badhamus. 1416 λέγ' ὡς ἔχει τοι· δεινόν? 1424 θέσφαθ' libri, δεσμά θ' Musgravius. ἰδοὺ, τὰδ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὡς σφ' εὐρίσκομεν Badhamus. 1426 εὐστοχεῖς Piersonus. 1427 δράκοντες ἀρχαῖον τι libri, δράκοντα μαρμαίροντε Porsonus. 1428 λέγει libri, λέγε Dobraeus. 1453 πόθεν, ἰὼ γύναι, πόθεν? 1469 ἔδωχ' ἡμῖν θεός? 1471 ἄλλοθεν γε γέγονας? 1490 sq. ἐνῆπα libri, ἐξῆπα Fixius. ceterorum medelam desidero. 1502 μὲν αἶ τότε Matthiae. 1516 ἡλίου] αἰθέρος Badhamus. 1517 κατ' ἡμᾶς ἐν παθεῖν? 1519 μεμπτόν ἐσθ' ἡμῖν? 1531 σ' addidi. 1537 ἀληθῶς? 1543 ἐγὼ γονάς? 1553 με λεύσσετε Elmsleius. 1562 κομίζῃ σ' Lentingius. 1577 ἐπώνυμοι τε κόπι-φύλιοι Badhamus. post 1579 nonnulla intercidisse probabiliter statuit Badhamus. 1581 ἔμφυλον libri, ἐν φύλον Hermannus. ἔξουσ' suspectum. 1594 ἐπώνυμον Kirchhoffius. 1607 ἔδεξά-μεσθα Musgravius. 1608 καὶ πρὶν τοῦτ' ἀπιστον ἦν ἐμοὶ Dobraeus.

CYCLOPS

Vs. 13 ἐγὼ πνυθόμενος] πειθόμενος B. 16 τ' ἐπ' ἔρετμοις Seidler. 41 πᾶ δῆ libri, πᾶ scripsi. 49 οὐ τὰδ' οὐ, οὐ τὰδε libri, οὐ τὰδ' οὐ, κοὐ τὰδε scripsi. 50 οὐδ' αὖ κλιτὺν edebatur, κλιτὴν (om. οὐδ' αὖ) B, fortasse καὶ κλιτὺν? 51—54 scripserim: ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα, | ἢ ὄλω πέρρον κατὰ σοῦ | Κύκλωπος ἀγροβάτα (an ἀγρονόμον?) | μηλοβοῦτα στασιωρὸν 56 θηλαῖσι γονάς L. Dindorfus. 64 Βακχῶν θυροσφῶραν? 65 οὐ τυπάνων ἀραχμοί? 66 et 67 transposuit Hermannus. 68 οὐδ' ἐννύσσα μετα B, οὐ διενέματα scripsi. 74 οἰοπολεῖς libri, οἰοπολῶν scripsi. 86 τινὲ suspectum. 104 γόνον Schol. Soph. Ai. 190. 108 ἡδῆσθα Lobeckius. 118 ἔχοντες libri,

οικοῦντες scripsi. 124 καὶ γὰρ? ante 129 quaedam excidisse vidit Hermannus. 136 βοῶς] Διὸς Ath. XIV p. 658 C, unde διὸν vel Ἀθῶν suspicabar. 145 ὡς ὁρᾷς libri, εἰσορᾷς Hartungius. ante 147 aut duo aut quattuor versus videntur intercidisse. 153 γεῦσιν ὡς καλὴν ἔχει Hermannus coll. Antiatt. p. 87, 33. 164 ἐκπῶν Kirchhoffius. 165 μὴ ἀντιδοῦς Hartungius. 166 εἰψας Kirchhoffius. 184 κλών Dindorfius. 197 ποῦ δεινόν; Dobraeus. 198 μεγάλ' ἂν ἦ? 202 πάρος τῷ B, πάρος γε scripsi. 235 sq. κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον (ita libri) τὰ σπλάγχνα τ' ἔφασκον? 237 ἀπολέμειν Ruhnkensius. 260 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη Heathius. 261 κακῶς γ' ἄρ' Kirchhoffius. 291 εἰρυσάμεσθα codex, ἰδρυσάμεσθα Stephanus. 295 τὰ δ' Kirchhoffius. 315 καλητικός? 317 εὐμορφία? 318 καθίδρυται cod., καθ' ἴδρυνται Hermannus. 329 βορέας cod., βορᾶς scripsi. 338 λυτεῖν τε? 343 τόνδε λέβητά γ' cod., τότε λέβητά θ' Hermannus, αὐ λῖβα λέβητά θ' ? 344 ἀμφέμειν? 361 et 362 non intelligo. 369 δωμάτων ἐφειστός ξενικούς] μάταιον ἐφειστός Hermannus. 376 οὐκ ἔργους Kirchhoffius. 382 ἐπεὶ κεφαλαῖον τῆνδ' ἐσλήθμεν πέτραν? 392 ἐπέστησεν Lobeckius. 393—95 nondum emendati. 404 ἔθηκεν? 439 sq. exhibui vitiosam librorum scripturam, nisi quod τόνδ' in τὸν δ' mutavi. σίφωνα si verum sit, de gutture intellexerim. 440 κατ' αὐ φάγειν? 448 κάτω libri, κάτω scripsi. 451 ἀπαλλάξω Casanhonius. 469 ὥσπερ ἐκ libri, ὥσπερ ἐκ Dobraeus. 471 πόνου? 472 οὐ Reiskius. 475 ἐκρύψομεν B, ἐκθύψομεν Hertleinius. 513 φίλος ὧν supplet Hermannus. 514 nondum emendatus. 526 εὐμενής Kirchhoffius. 527 χοῦ libri, χοῦν scripsi. σάμ] σ' ὠδ' ? 534 πληγὰς ὁ κῶμος λοιδορόν θ' ὤβριον φέρει Ath. II p. 36 D. 535 μεθύομεν? 559 τ' ἐκ libri, τέ τι scripsi. 562 εὐτυχές τέ μου? 564 οὐκ ἐμὲ libri, οὐκέτι scripsi. 566 λαβών — γέ μου libri, λάβ' ὦ — τέ μοι Dobraeus. 586 τοῦ libri, τῆς Hermannus. 593 ὠθεῖ suspensum. 594 πάντ' εὐτρεπίσται κοῦδέν Kirchhoffius, an πᾶν εὐτρεπές δειδ' οὐδέν? 604 Ὀδυσσεύς Hermannus. 638 ταύτον τε B, an ταῦτόν γε? 654 κινδυνευτέον Schol. Plat. p. 922 a 1. 661 ἐξ ὀδύνης συντελες Kirchhoffius. 667 οὐδὲν ὄντας corrupta. 668 τὰςδ' libri, τῆςδ' scripsi. 684 διαφεύγονσ' ἔτι? 685 ἐπεὶ τῆδ' libri, ἐπελγειν scripsi. 686 περιάγονσιν σε libri, περιόγον κελος scripsi. 692 γ' libri, μ' scripsi.

ΜΕΔΕΑ

Pag. 193, 13 et 20 ἀφειψήσασα Elmsleius. 194, 5 τοῦ τε] ἐν τῷ περι Kirchhoffius.

Vs. 12 φρυγῇ corruptum, φυλῇ Canter, an φύλῳ? 40—43 spurios iudico. 45 ἄσεται Muretus. 58 δεσποίνης al. 87 et 88 suspecti. 107 ἀνάξει C et Schol. 123 ἔμοιγ' οὖν libri, ἔμοι γοῦν scripsi. μεγάλως num sanum? 134 ὑπ' ἀμφιπύλου Schoenius. βόην B, βοὰν ceteri, γόον Elmsleius. 149 ἰαχάν libri, ἰχάν Elmsleius. 151 ἀπλάστου vel ἀπλήστου libri, ἀπλάτου Elmsleius. 158 Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λίαν? 159 ἐννή-
ταν Brancius, an ἐννάταν? 169 Ζηνός, ὅς ὄρκων? 215 μίμ-
φοισθ' B. 219 ἔνεστ' ἐν libri, ἔνεστιν Schol. 259 τοσοῦτον
δὲ σου (vel δέ σου) BCed, an τοσοῦτον ἄρα σου? βουλήσομαι
suspectum. 262 ἦ τ' ἐγήμετο Porsonus. mihi versus spurius
videtur. 279 ἐνπρόσωπος? 290 ἀπέχθεσθαι libri. 291 μέγα
στένειν vulgo, μεταστένειν scripsi. 329 κάμοιγε Kirchhoffius.
πόλις] πολὺ libri plerique. 355 sq. delevi. 370 οὐκ ἂν
προσεῖπον? 373 ἐφῆκεν? 443 παρὰ τῶνδε libri, παρὰ σῶν
τε Porsonus. 445 δόμοις ἐπανέστα e librorum vestigiis Kirch-
hoffius. 480 ἀμφέπων Musurus. 511 πιστὸν libri, σεμνόν
Alexander Rhet. vol. 8 p. 451, σεπτὸν scripsi. 565 παίδων
μέλει Elmsleius. 567 τὰ γ' οὐτ' ὀνήσαι? 584 ὥς libri, ὡς
Matthiae. 588 οὖν σὺ BEb, οὖν Ca, οὖν μοι BC, οἶμαι scripsi.
591 σ' εἰργεν? 643 δῶμα libri, δώματα scripsi. 650 μόχθων
τίς ἄλλος Elmsleius. 654 μῦθων libri, μῦθον scripsi. 656
ῥῆτις libri, ῥῆτιςεν Musgravius, an οἶκτερεῖ? 659 sq. πα-
ρέστη — καθαράν Badhamus. 695 οὐ που olim Witzschelius.
703 μὲν libri plerique om., fort. συγγνωστά γὰρ λίαν σε? 708
καρδίᾳ v. l. 715 θάνοις libri, θάλοις scripsi. 717 παύσω γάρ
οὐτ' ἔ? 737 καὶ libri, μὴ Hermannus. 738 φηλὸς? 739 οὐκ ἂν li-
bri, τάχ' ἂν Wyttenbachius. πίδαοι libri, πίδαοι σε scripsi. 741
ἔλεξας libri, ἔθηκας scripsi. ὦ γυναῖ] ἐν λόγοις CBC, quod ve-
rum videtur. 746 ἔμην πίδαοι Γῆς Ἠλίου θ' ἄγνόν σέβας v. l.
748 ex Iph. T. 738 repetitum delevi. 752 Γαῖαν λαμπρόν θ' li-
bri, Γῆν καὶ λαμπρόν Kirchhoffius. alii Γαῖαν Ἠλίου θ' ἄγνόν
σέβας ex 746 scripserunt. 778 sq. damnavit Porsonus. 781
οὐχ' ὥς λίπω σφε? 828 κλεινοτάταν σοφίαν delenda suspi-
cor. 835 ῥοαῖς libri. an οὐ καλλιναίου παρὰ Κηφισοῦ ῥοαῖς?

836 τὰν deleverim, quae sequuntur non expedit. 854 πάν-
τες libri, πάντῃ σ' scripsi. 857 τέκνων libri, τέκνον scripsi.
πρόθεν θράσος ἢ φρένας ἢ χέρα νῶ σέθεν et in stropha πῶς
οὐν ἑρῶν ποταμῶν πόλιν ἢ φίλων suasit Badhamus. 867 οὐ
κἂν? 905 τέρειναν Barnesius. 913 delendum iudico. 914
ὑμῶν Valckenarius. 923 versus suspectus. 938 ἀπαροῦμεν
Elmsleius. 943 τῇνδε μὴ φεύγειν χθόνα ex 940 repetita esse
coniecit Brunnicius. 966 sq. κείνα — τυραννεῖ verba su-
specta. 981 χερσὶν λαβοῦσα libri, χερσὶν scripsi. 987 Ἀιδαν
δ' ? 1056 μὴ ποτ'] μὴ σὺν' al. an θυμέ θυμέ, μὴ ἐργάσῃ?
1068 damnavit Piersonus. 1077 οἷα τε πρὸς BCbc, οἷα τ' ἐς
BC. 1087 δὲ δὴ BCEac, δὲ τι B, δὲ Elmsleius. 1088 μίαν
addidit Elmsleius. 1089 οὐκ libri, οὐκ Reiskius. 1099 ὁρῶ
BEb, ἔσορῶ BC, ἄθρῶ scripsi. 1132 τοῖσι σοῖς? 1181 ἀνέλ-
κων et ἐκπλεθρον libri. 1188 λεπτοί corruptum videtur. 1194
ἐθάλπετο? 1205 παρελθῶν? 1223 ἀντιστροφὴν Chr. pat.
800 et fortasse Schol. 1227 ξημίαν libri, μωρίαν Musurus.
1243 μὴ οὐ Elmsleius. 1255 ἀπὸ delendum suspicor. 1256
θεῶν (ita Musurus) δ' αἰδῶ πίπτειν? 1259 sq. οἰκῶν τά-
λαιαν φούαν τ' Seidler. 1265 φρενῶν delendum suspicor.
1267 ἀμέγεσται? 1272 delevi. ante 1275 duo versus trimetri
iambici desiderantur. 1280 ὦν libri, ὦν Seidler. 1290 δὴ-
ποτ' libri, δὴτ' Elmsleius. 1296 γῆς γε Elmsleius. 1304 sq.
abesse malim. 1322 ὅνμα? 1333 σὸν libri, ἔον scripsi. 1356
οὐδ' — οὐδ' Elmsleius. 1365 οὐ τολύνη libri, οὔτοι νυν Elms-
leius. 1386 — 88 mihi suspecti. 1404 μάτην δ' BE. 1405
ὦ Ζεῦ τάδ' ὁρᾷς v. l.

Schol. Ar. Ach. 119: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου
ὦ θερμοβουλον σπλάγχνον.

ORESTES

Argum. p. 243, 12 ante συνῶν codices addunt ἐπαγγελάμε-
νος αὐτὸν εἰς τὸν βίον (al. ἐκ τοῦ βίου) προῖσθαι. ante p. 244,
1 ex AB aliisque libris haec supplenda sunt: Ὀρέστης διὰ τὴν
τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος
καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεῦν
Ἑλένην καὶ Ἑμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοή-
θησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κεῖται ἡ μν-

δοποιία. 244, 11 ἂν addidi. 12 πλησιαύτερον αὐτῷ παρα-
καθεζομένη scribendum, πλησ. οὕτω π. fere libri. 20 φανῶλοι
ἦσαν libri, φανῶλοι εἶσιν scripsi. 29 πολλὰ deleverim. 245,
10 μεταξὺ δ' οὖν? 32 Ναυπλιῶ? 247, 12 οὐρανῶν?

Vs. 13 Ἐρῖς v. l. 24 ἄρσην δ' Elmsleius. 35 τ' addidi.
54 ἐκπερῶν Sevinus. 74 ἔχει Hermannus. ipsum versum dam-
nat Kirchhoffius. 87 ἦκει East. II. p. 146, 12 p. 809, 36 Od.
p. 1856, 14. an ἦκοντ'? 100 ὁρθῶς ἐλέγχειs Hartungius. 103
τ' libri, γ' Matthiae. 111 damnavit Hermannus. 154 τίνα τυ-
χαν εἶπω verba suspecta. 159 ὀρεπομένη? χαράν libri. 171
ἀνὰ libri, ἄρα scripsi. 171 sq. πόδα σὸν ἐλλίξεις μεθεμένα
κτύπον libri, transposuit Porsonus. 186 χαράν libri. 188
θανεῖν θανεῖν Lachmannus. 189 οὔτε A, οὐ δὲ Dindorfius.
228 μινίας libri, μανίας v. l. Schol. 257 suspectus. 269 ἐξα-
μύνασθαι libri plerique, ἐπαμύνεσθαι A. 281 ἦνεσας τὰδ' ?
303 ἐπὶ χορῷ βάλε (βάλλεν A) libri, ἐπιβαλοῦ χορῷ Herman-
nus. 319 ἐλαχέτ' ἐν] ἐλάχετε codices quidam teste Porsono,
an ἐλλάχετε? 322 ἀμπάλεσθ' AF, an ἀμπολεῖσθ'? 336 συμ-
βαλεῖ Porsonus. 367 πανουσιότοις vulgo, ἀρκανσιότοις scripsi.
383 ἀφύλλου libri, ἀφύλλους Reiskius. 391 παραλόγον vulgo,
παρὰ λόγον scripsi. 394 εἰς ἐμὲ libri, εἰς με Elmsleius. 395
τί χοῖμα πάσχεις] Ὀρέστα τλήμον Stobaeus Flor. 24, 5 et si-
milliter Clemens Alex. Strom. VII p. 844. 424 ἔφους κακός libri
meliores, ἔφον φίλος Bruckius. excidisse quaedam coniecit
Kirchhoffius. 429 τὸδ' αἶμα? 430 ὅποι B. 439 τί δρῶν-
τες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις; vel εἴ τι — ἔχεις. ita
scripserim cum Schol., atque εἰπεῖν ἔχεις ABF. 461 τοῖσιν
ἡμαρτημένοις B et alii. 485 ἐν βαρβάρους] ἀφ' Ἑλλάδος v. l.
quam sequitur auctor epistolarum Apollon. Tyan. p. 49, 8 ed.
Kayser. 491 ἀγὼν τίς σοφίας ἦκει libri, ἀγὼν ἐν τί σοφίας
εἶη scripsi, cui coniecturae favet Greg. Cor. Rhet. vol. 7 p.
1272. 493 γένετ' ABC, an γέγονεν? 497 τῆς ἐμῆς θυγατρὸς
AC. ὑπὲρ libri, ὑπὸ Hermannus. versus nondum sanatus.
506 ἐγένετο AFcC, γένετο B, γέγονε scripsi. 530 ἐν δ' οὖν
Hermannus. 536 sq. deleuit Bruckius; propter 564 lacunam
indicavi. 546 et 547 post 550 transponit Kirchhoffius: mihi
548 — 50 suspecti sunt. 546 ἐρῶ δ' libri, ἐρῶδ' Hermannus.
547 ὅσιος δ' ἕτερον ABFc, fort. ὅσιος δέ, γὰρ σὸν ἄνομα, τ. π.?
558 ἰδίοισιν suspectum. 593 versus admodum jejunus, item

596 suspectus. 599 ὁ delet Porsonus. 602 θύρασι? quamquam θύραζε agnoscunt Aristides vol. 2 p. 636 et Stobaeus Flor. 69, 13. 609 ἀνάξεις libri meliores. 613 οὐκ ἄκουσαν libri, οὐχ ἔκουσαν scripsi. 632 παῖ] τῶ? 656 sq. σωτηριος σῆας, ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ μίαν ποιήσας? 662—64 spurii videntur, genuina excidisse suspicor. 677 τὰν? Kirchhoffius. 686 suspectus Hermannus. 700 ὅταν libri, ἦν scripsi. 701 ὅς ἂν θέλῃς suspicabar, οἷον θέλεις Cobetus. 771 προσήκον ἐμὲ? 782 τὸ πρῶγμ' et τὸ δοκεῖν libri meliores. versus mihi suspectus. 812 χρυσέας libri, χρυσείας Porsonus. 812 sq. ὑπὲρ ἀρνός | ἕρις ἦλθε Τανταλίδας? 817 διαματός? 820 τέμνειν libri, τέμειν Porsonus. 828 σάν libri, σὺ scripsi. 906 ἀστούς Valekenarius. 913 delet Hermannus, equidem neque hunc versum neque 912 intellego. 921 ξυνετώς — λόγοις σθένων? 936 οὐ] ἦ? 938 δρᾶσαι πρέπον? 962 τὰν addit Barnesius 975 ἐν κακοῖς πολίταις Hermannus. mihi neque ἐν πολλοῖς placet nec sanum videtur quod 964 legitur καλλίπαις θεῶ. 982 αἰωρήμασι spurium videtur. 988 τὸ πτανόν libri, πτανόν Porsonus. 1000 ἐπιποβότα vel ἐπιποβάτα libri, ἐπιποβότα Dindorfius. 1007 αἰεῖ addidit Hermannus. 1016 ἰθύνων? 1019 νεότερου ABEFc, νεότερας C. 1024 suspectus Kirchhoffio. 1025 sq. φέγγος εἰ θεοῦ τόδε | οὐκ ἔστ' ἔθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις ὄραν? 1031 μὴ πρὸς θεῶν με περιβύλλης ἀνανδρία? μόν (pro μοι) A. ἀνανδρία AF. 1038 γόρον] δύμον Aristophanes Byzantius. post 1048 duos versus intercidisse coniecit Kirchhoffius. 1049 ἐμοί? 1051 ἐμποῖν Lobeckius. versus Euripide vix dignus. 1056 μὴ θάνῃς? 1064 βουλευμάσι B. 1085 ἢ πολὺ] ἢ πον AF. 1092 ἡς λέχος ἐπήνεσα libri, ἡς λέχος σὺν ἡνέσας vel ἡς σὺ λέχος ἐπημίσας temptabam. 1108 ἀπασφαλίζεται alii teste Schol. 1109 οὐκ οἶδεν Αἰδην? 1112 ὅσους κατόπτρων Aelianus N. A. 7, 25. 1145 deleui. 1146 δόρυ suspectum. 1151 sq. dubito num genuini sint. 1170 ἐλεύθερος? 1200 παρῇ corruptum, συῇ aut πνέη scripserim. 1224 suspectus. 1226 καλῶ Cobetus. 1236 ἐπεβούλευσα AEFcC, ἐπενεκέλευσα scripsi ex Schol. 1246 spurium iudico. 1267 κόραισι δίδοτε libri, κόρας διάδοτε Canter. βοτρύχων libri, βοτρυχων Dindorfius. 1269 προσέρχεται libri, πρόσεχε Seidler. 1285 XO. σφάγια φοινίσκων Kirchhoffius. mihi 1265 Electrae debere videbatur. 1295

σκοπεύουσ' ἀπάντα? 1304 ἔσω χρόνος Hermannus. 1307 οὐδὲ
— ὅθι libri, ὅθρι — ὁπόθι Hermannus. 1309 σιδαρέοισι li-
bri, σιδαρέοις Hermannus. 1369—1502 metro laborant. 1376
πόλιον? 1393 et 1400 ἀνθέκαστα? 1394 multi libri omitten-
bant teste Schol. codicis A. 1430 βαρβάροισι libri, βαρβάροις
Kingius. 1485 ἐγενόμεθ' libri. 1518 πᾶσι om. A, an τοῖσι?
1534 κἄν με μὴ? 1539—45 hemichorii et chori notas delet
Kirchhoffius. 1546 ἄγει? 1596 corruptus videtur. 1598 pro-
scripsit Heilandius. 1608 θυγατρὸς ἀπαρεῖς φάσανον? 1614
σοί] σὲ Morellus, an σ' εἰς? 1631 suspectus. 1633 καὶ ὑπὸ
A. 1647 καλεῖν spurium, ποτέ Hermannus. 1651 dubito num
genuinus sit. 1679 νεῖκας A, νεῖκος Fc, νεῖκους al. 1684
Ζηνὸς ed., Διὸς libri meliores, Δίοις scripsi.

RHESVS

Argum. p. 307, 2 πῦρ] δάλλης πυρὰν A, an δέλλης πυρὰ?
15 πολέμου] πολεμίου? 17 ἀνεχώρησαν? 308, 6 ἔσεσθαι] τὴν
στρατείαν addit A. 10 ὑποφαίνει libri, ὑποφαίνειν Valckenau-
rius. 13 δικαίαν libri, Δικαίαρχος scripsi. 21—31 vide Eur-
fr. 1094. 309, 5 κατασκοπεύοντες? 6 τοῖς Ἑλλήσι om. BC.

Vs. 16 θαρσῶ delet Badhamus. 17 sq. ἐκ νυκτῶν ἦκει;
τί σὺ γάρ? οὐκ ἔτι delet Dindorfius, in οὕτως mutat Badha-
mus. 19 εἰ μὴ τιν' libri, τίν' scripsi. 26 αἰερεῖν libri, αἰ-
ρεῖν Badhamus. 31 μόραρχοι an μοραγοί? 66 ἐπεισαν] ἐφη-
σαν Bb, ἔφασαν Cc, an ἐφῆκαν? 82 ὧδ' αἰσχροῶς B, 86
φίλοις] ἴσως Chr. pat. 99 et 1135. 118 ἢ ναρά? 130 γνώ-
μην ἀναξ] προθυμίαν b, προθυμίαν ἀναξ c, γνώμην ἐγὼ Chr.
pat. 1916 et similiter 2231, quod verum videtur. 148 ὅς' ἂν
δέη? 162 προκείμενον Chr. pat. 1965. 164 λέγεις? cf. Chr.
pat. 1620 et 1968. 165 ἐμὴν τυραννίδα? 187 αὐτὰς B, an αὐ-
τὸς? 197 πόνος δ' libri, πόνος ὅδ' scripsi. 217 φιλητῶν
BCc et Hesychius. 239 πέρσας τὸν Ἀχαιοὺν Badhamus. 252
ποτὶ Μυσῶν corrupta. 256 ἐπὶ γαῖαν BC, ἐπὶ γαῖα bc, ἐπὶ
γαλας AB. versus nondum emendatus videtur. 274 αἰχμᾶς
Meinekias, μάχαι Vater. 285 νυκτός] μορφή Chr. pat. 2096
et 2452, ὄρφνη Vater. 305 πέλιτης ἐπ' BCh. 334 et 335 post
338 collocavi. 336 ὅδ' libri, ὁ δ' scripsi. 340 οὐνεκ' (οὐν
ἐκ B) ἀγγέλου λόγων libri, οὐν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ scripsi. 355

σύμμοι Ζεὺς ὁ φαναῖος? 359 ἰδεῖν BCh, ἄδειν Bothius. 368
 σύ σ' χειρὶ? 373 κώλοισι ἐρεθίζων AB, om. BCbc, πώλους ἐρε-
 θίζων Reiskius. 423 τέμνω? 425 πρὸς ἥπαρ corrupta. 429
 πορθμεύσαν BC. 432 ἀπῆγε BCb. 438 τας ἐμὰς corrupta,
 ἐλκύνσας Musgravius. 449 θητέρα libri. 452 sq. ἐγὼ γὰρ ἦνω
 — πέρσων? 457 ἐθέλοι libri, θέλοι Badhamus. 460 πρὶν
 οὔτε νῦν τιν' libri, πρὶν τιν' οὔτε νῦν scripsi. 461 πῶς μὲν
 Badhamus. 462 Ἀχιλλεύς libri, Ἀχιλεὺς scripsi. 464 τόδ'
 ἔτ' ἡμᾶς? 465 ὅπως libri, ὅτῳ scripsi. 466 ἀποινα σ' φέ-
 ροις λόγῳ Hartungius. 492 ἀντάραι δόρυ Halbertsma. 506
 πωλῶν] Φρυγῶν BC. 528 τὰν ἐμὰν πρώτα;? 538 ἐκλήρωθη
 Dobraeus. 546 καὶ μὴν αἶω corrupta; desidero substantivum,
 unde Σιμόεντος genetiivus pendeat. 550 μελοποιῶ ἀηδονίς
 μελίμω;? 552 ποιμνῆα Hermannus. 561 non expedito. 577
 λοχῶν? 594 τύχη B²C, εὐ δόλῃ τύχῃ? 595 inter λιπόντες
 et Τρωικῶν duo hemistichia excidisse suspicatur Kirchhoffius.
 670 οὐκ Valckenarius. 675—682 inter duo hemichoria di-
 vidi inbet Badhamus: A. βάλλε — B. τίς ὁδ' — A. λεύσσετε
 — B. κλῶπες — A. δεῦρο — B. τοῦσδ' ἔμαρσα. XO. τίς ὁ
 λόγος — εἶ; 683 σήμερον om. BC. de 684—91 vide quae
 dixit Badhamus Philol. vol. 10 p. 337, qui 685 post 686 collo-
 cat hunc in modum: ἀλλὰ τὸν κτενούντα σέ | ἱστορῶ. OA.
 θάρσει, πέλεις Idu. XO. παῖτε παῖτε παῖτε πᾶς. 701 νησιώτην
 vulgo, νησιώτης scripsi. 705 δοκεῖ addidi, cuius loco τί μὴν
 ex eo qui sequitur versu deteriores libri assumpservunt. 734
 ἐσιδῶν] ἰδῶν BC, an εἰδῶς? 738 Τρώων Hermannus. 762
 Ἐκτορεία (—έα C) χεῖρ εὐνάσε BC, εὐνάσ' Ἐκτορεία (vel
 —ία) χεῖρ ceteri, ἡννάσ' Ἐκτορεία χεῖρ Dindorfius. 766
 κληῖθρα τ' Musgravius. 784 τρίχα om. BC, recte opinor. 785
 ἔρεγκον ed., ἔρρεγκον scripsi. 791 δυσθυήσκατος libri, δυσ-
 θυητούτος scripsi. 808 πῶς ᾧ libri, πῶς αἰ scripsi. 821
 μέγας ἐμοὶ μέγας ᾧ libri, μέγα σύ μοι μέγ' ᾧ templavi. 824
 ναυσὶ libri, ναῦς Badhamus. 829 πάντων πάντῃ ἔγωγε? 836
 versus suspectus. 844 τίς ἂν ὑπερβαλὼν? 855 ἀλλ' ἀμύχα-
 von τὸδε Kirchhoffius. 859 ἂν ed., αὐ C, ἄρ' D. ἀρχοί-
 μεσθα libri, ἀρχώμεσθα scripsi. 870 τῶν τεθνηκότων ἄλις?
 878 οὕτως θ' Valckenarius. 903 φίλια et 914 ἀνδρῶν delenda
 suspicor. 905 ἔχοντι λύπη, τον-σού? 910 Ἑλένα libri, Ἑλ-
 λαὰ Badhamus. 912 ὑπὸ τ' Ἰλῳ Hermannus. ὤλεσεν σέ τ'

οἰκτρῶς Vater. 913 πόλεις δ' Badhamus. 932 φιλαμάτους libri, φιλαμάτους Badhamus. 940 spurius videtur. 952 οὐδέ? 961 ἀποίχεται? 962 μελᾶρχεῖμον libri, μελᾶρχιμον Barnesius. 973 σεπτὸς Chr. pat. 1776. 995 νίκαν libri, an νικᾶν?

TROADES

Argum. p. 345, 14 καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύουσα τι. Kirchhoffius.

Vs. 40 λάθρα BCb, οἰκτρὰ AB, γρ. οἰκτρά B, an ἄβρα? 71 γ' om. BC, unde κού δελν' temptabam. 97 αὐτὸς ἀνταπώλετο? 108 συστελλομένων libri, συστελλόμενος Victorinus. 111 τί δὲ μὴ θρ. BC, an τί με θρ.? 113 κλισίας vel κλίσιος libri, κλίσιος Musgravius. 119 ἐπιούσ' Musgravius. 133 δύσκληιαν libri, δύσκληιαν scripsi. 136 ἐμὲ τὰν μελλαν δ' (deletis Πριάμον et Ἐκάβαν) Kirchhoffius. 141 ξυρικῇ idem. 148 αὐτὰν deleverim. 159 πρὸς ναῦς ἤδη] πρὸς ναυσὶν Kirchhoffius. 161 τλάμων (μέλεα C) delet Kirchhoffius. 171 ἔξω πέμψητ' 177 ἐκπενομένα? 188 εἰς νησαίαν? 194 τὰν παρὰ τε προθύροις libri, fort. τὰν παρ' προθύροις? 225 ἰο-νίῳ ναῦτα (vel ναῦται) πόντῳ libri, vitii medela nondum re-
 porta. 226 τὰν? 235 οἰσθ' α'] οἰσθ' (i. e. οἰσθας) A. 239 τόδε, φίλαι γυναῖκες, φόβος ἦν πάλαι? 246 οἶδ' suspectum. 247 alterum τις addidi. 260 τί δὲ τὸ libri, τί δ' ὁ Musgravius. 261 ποῦ μοι et 263 ταῦται delet Dindorfius. 285 sq. certam medelam vix admittunt, temptabam ὅς πάντ' ἄγαγε κείθεν ἐν-
 θάδε κάμπαιιν αὐθις ἐκεῖσε δ. γλ. 287 πάντων libri, πάν-
 τως Hermannus. 310 ἰδὸν ἰδοῦ libri, ἰὸν ἰού Musgravius. ceterum strophæ et antistrophæ initia nostris subsidiis aegre restitueris. 325 ἄεριον? 332 ἄναγε πόδα σὸν] ἀναγέλασον BCb, fort. ἀναγ' ἔλυσσ' et in strophæ 315 sq. ἐπεὶ σύ, μάτερ, ἐπίδακρυς | γόοισι? 335 βοάσατε C, βοάσαι ἐν ceteri, βοᾶτε Fixius. 346 σ' addidit Hermannus. 356 βιαίως] αἰσλως BCb. locus Oedipum expectat. 367 τοσόνδε δ' ἐκτός Schol. Eur. Or. 258. 409 οὐ κἂν an οὐ μὴν ἀμισθί? 417 σοῦ μὲν Her-
 mannus. 432—34 additi videntur ad lucnam resarciendam, certe hoc loco incommodi sunt. 436 ὁμόφρων τ' ἐπιστάτης BCb, ὁμοβόρος τ' ὀρειβάτης (γρ. ὁμόφρων ἐπιστάτης) A, ὁμοβοροστορειβάτης B, ὁμοβρός τ' ὀρειβάτης Scaliger, et

Hesychius: Χάρυβδις ὁμόβοτος· ἡ ἀναπινόμενη θάλασσα.
 452 ἐκλέλοιπα' ἐορτάς] ἐκλέλοιπα δ' ἐορτάς BC, ἐκλέλοιπα δ'
 ὁρτάς scripsi. 474 ἡμεν τύραννοι libri, ἡμην τύραννος Aps-
 nes Rhet. vol. 9 p. 581 (vol. 1 p. 394, 11 ed. Spreng.), cf.
 Chr. pat. 537. 478 ποτε corruptum. 498 ἕνα vulgo, ἄρα
 scripsi. 507 χαμεροπῆ B, χαμεροπῆ C, an χαμεροπῆ? 510
 νομίζετ', εὐτυχῆς πρὶν? 522 ἂν δ' Hartungius. 525 ἄγετε
 BC, fort. ἀγάγετε? 533 πενκάεντ' οὐρειον Fixius. 536 θεία
 BCB et Schol. 543 ἐπεὶ Hermannus. 550 nondum emendatus.
 565 νεανιδῶν Boethius. 578 ἰὼ μοί μοι libri, ὦμοι Seidler.
 595 σχετλία τάδε libri, σχετλία τάδε Seidler, an σχετλιώτατα? 600
 ἦνεσε? 602 ἑλὸν — ἐλοχεύθην verba suspecta. 603 in-
 terpolatoris manu vitiatum: genuina scriptura fuerit ὦ τέκν',
 ἔρημα πόλεις, ἔρημα δὲ [δῶματα πατρὸς]. cf. quae dixi
 in Jahrb. f. Philol. u. Paedag. vol. 70 p. 12. 607 λάθεται
 — ἀδάνκροντος verba interpolata. 609 λύπας ἔχει suspecta.
 610 Ἀργείων πόρους? 620 μοι τις Chr. pat. 41, an ἔστ' ἔτι? 635
 ἐμβαλῶ Ald. et Stobaeus Flor. 120, 1. 647 ἐνθα suspec-
 tum, οὐν γε Chr. pat. 541. 655 ἦδη Cobetus. 667 sq. spu-
 rios iudico. 679 ἔχειν libri, ἡγεῖ Fixius. 692 τύχη libri,
 φορὰ Chr. pat. 628. 703 ἔν' εἰ libri, ἦν ἂν scripsi. 710 μὴ
 με libri, μὴ μὲ scripsi. 720 γάμων vulgo, κακῶν scripsi.
 731 sq. ἡμεῖς τε πρὸς — οἱοί τε vulgo, ἡμῖν τε πῶς — οἷόν
 τε scripsi. 742 sq. versus spurii. 745 δυστυχῇ γε Reiskius.
 747 οὐχ ὥς σφάγιον libri, οὐ σφάγιον νῖον scripsi, οὐ σφά-
 γιον ἱνιν Kirchhoffius. 748 Ἀσιατικός BCGb, an Ἀσιδός? 770
 ἀνδρῶ? Ζηνὸς ἐκφυναί α' ἐγὼ Reiskius. 774 ἄγετε li-
 bri, ἀλλ' ἄγετε Dobrevus, an ἄγε δῆτα? 788 ὑμετέρας libri,
 ἡμετέρας Tyrwhittus. 807 suspectus. 813 ἐξεῖλε νεῶν BC,
 an ἐξεῖλεν ἰόν? 815 πυρὸς πυρὸς Meinekius. 863 Μενέλεως
 πόρειμι? 901 ἀλλὰ πᾶς BCG, ἀλλ' ἅπας B, an ἀλλ' ὁ πᾶς? 910
 μηδαμῇ Fixius. 918 τοῖς συλαῖ] λόγοισι Hartungius. 919
 ἀρχὰς ἡδ' ἔδοξε? 927 Ἀσιαδ' B, Ἀσίας BCG et Tzetz. Exeg.
 II. p. 39, 29, an Ἀσιδ'? 928 versum absurdum omittit Tzetz.
 937 στέφανον εὐκλείας λαβεῖν? 942 εἴτε καὶ Πάριν stulta in-
 terpolatio, restituendum εἴτ' ἀλάστορα. corruptum ἀλάστορ
 941, ubi ὁ ἐγὼς ληστῆς scripserim. 946 φρονούσ' libri,
 φρονήσας? scripsi. 951 εὐροπῆ? 961 sq. ἐνδίκους — δι-
 καλοῖς Badhamus. 991 ὃν ἰδοῦσα B, ὃν σὺν ἰδοῦσα CG, an

σὺ γοῦν ἰδοῦσα? 1068 ἄλλω libri, ἄλλω scripsi. 1078 ὁρά-
νιον? 1087 ἵνα τὴν Hermannus. 1105 ὅτε libri, ὅς scripsi.
1117 πάθη? 1133 καὶ ἡγήσατο? 1155 ὁρμήσει BCG, ὁρ-
μίσῃ B, ὁρμήσῃ scripsi. 1163 μυρίως ed., μυρίους BCG, μυ-
ρίου scripsi. 1179 μοι B, om. ceteri, δὴ Fixius. 1184 κομ-
μοὺς ἐπάξω? 1188 ὕπνοι libri, πόνοι Dobraeus. 1189 ἂν
σε libri, ἂν σὺ Dobraeus. 1190 Ἀργεῖοι? 1196 σὺς corruptum,
σὺ Dobraeus. 1201 εἰς καλὸν? 1208 νεκροῦ an νε-
κρῶν? 1239 ***] Ἐκάβη σὰς libri, θαρσέσας Hermannus.
1243 ἔστρεψε τάνω (cuius loco ἀφανείς ἂν ὄντες B ex sequenti
versu) mihi suspectum, item χθονός. 1245 ὑστέραν B, ἀοι-
δοῖς BCG, ἀφθίτους scripsi. βροτῶν interpolatoris videtur,
cui suspicioni favet quod BC διδόντες pro δόντες habent. 1246
ἄθλιον Dobraeus. 1252 ἐπὶ libri, ἐν Porsonus. 1273 ἡδὴ
libri, ἦλθε scripsi. 1310 ἄλγος βοῆς] ἀμφοῶς? 1315 κατα-
καλύψει BB, κατεκάλυψε Hermannus. 1329 τάλαιναν delet
Hermannus.

PHOENISSAE

Argum. p. 391, 19 ἔσφαξαν] ἔτρεψαν Hermannus. 392,
9—11 verbis lacunosis docemur Phoenissas Oenomaum Chry-
sippum simul actas esse, quibus accesserit drama satyricum
mature perditum. Nausicratem archontem non novimus; de
Lysicrate (olymp. 81, 4) quo minus cogitemus, obstant vete-
rum testimonia (Schol. Ar. Av. 348 Ran. 53) et ipsa Phoenis-
sarium compositio. 15 ἀποθανῶν] πηδῶν? 21 πολλῶν με-
στόν τε libri, μεστόν πολλῶν τε scripsi. 27 προσέτραπται?
392, 28—397, 31 a melioribus libris absunt, extant in codice
Guelferbytan. 393, 21 προσάλληλα cod., πρὸς ἄλληλα scripsi.
23 τῆς cod., τὴν scripsi. 394, 2 τοῦτον cod., τοῦτου scripsi.
13 ὥσπερ deleverim, ἐκλαθόμενος Λάιος post θεσπισμάτων
(12) collocarim. 395, 27 τοῦτο] τότε hic scribendum et mox
delendum suspicor. 396, 17 τοῦ ὄρους? 397, 3 τοῦτω] αὐ-
τῷ? 24 παρ' cod., πρὸς scripsi.

Vs. 27 damnavit Valekenarius. 34 τοὺς τεκόντας Strabo
XVI p. 762. 57 κόρας δὲ Wakelfeldus. 112 φαῦλος? 128
γίγαντι τε Seidler, an γίγαντι delendum? 129 ἀστρωπὸς ἐν
γραφαῖσιν verba corrupta. 143 ut spurium notavi. 166 χρυ-
σέα Pluygers. 174 χαλ' Musgravius. 175 ἀέλιον libri, Λα-

τοὺς Badhamus, ἡ Λατοὺς praetuli. 177 sq. versus corrupti. 183 κεραύνιον τε libri, κεραυνῶν τε scripsi. 184 μεγαλο-
 γρίαν libri, μεγαληγορίαν Valekenarius. 187 δώσιν pendet
 ab verbo dicendi, quod nescimus quo loco exciderit. 191
 χρυσεοδόστου ABbc. 221 γενόμεν λατρίς? 228 βακχεῶν
 AB. 259 ὄρμα παῖς libri, ὄρμαθ' scripsi. 303 corruptus.
 309 ἀμάν δέραν Kirchhoffius, δέραν ἀμφ' ἐμάν Schoenius.
 320 et 321 ἡ delet Seidler. 321 ποθινός πόλει Geelius. 323
 δακρυόεσσαν εἰς σά πένθη Hartungius. 324 ἀπεπλος, τέκνον,
 λευκῶν φαρέων? 337 καὶ delet Hermannus. 347 num sanus?
 361 τάρβους libri, τάρβος Grotius. 370 δίοσσαν? 386 ταῦτ'
 libri, ταῦτ' scripsi. 417 αἶτ' ἐπῆλθεν? 436 φλόους sus-
 pectum. 449 πάλιν Hartungius, μόλις Badhamus. 473 sq. δω-
 μάτων — τοῦδ' et 475 abesse malim. 483 ἐμῶν libri fere
 omnes. 494 αὐθιγαστα? 502 ὀνομάσαι libri, ὀνόμασιν Por-
 sonus. 504 ἔλθοιμ' ἥλιον τ' ἐς ἀντολάς? an ἔλθοιν χήλιον
 πρὸς αὐτ. 519 μαθήσομαι Geelius. 520 δουλεύσω libri.
 versum damnat Kirchhoffius. 526 χοῖν εἴ τι τῶν ἔργων κα-
 κόν? 527 τοῦτ'] τοῦδ' E et Iohannes Dam. post Stob. Eccl.
 Gaisf. p. 717, 29. πικρόν] βερύ Ioh. Dam. 548 τῶδ' ἀπο-
 νεῖμαι libri meliores, τῶδε νεῖμαι Salmasius, τῶδ' ἀπονεμεῖς
 Porsonus. 555 — 57 pariter ac 558 interpolatori debere viden-
 tur. 566 ὀδυνηρός] δαπανηρός et πονηρός v. l., ὀλέθριος
 coniecit Geelius. 567 Θήβαισιν, ὀδυνηρός δὲ σοί Geelius.
 608 ἀδικία γε σῇ, ὦ θεοί libri meliores. 612 οὐ θεμιτόν σοι
 libri, οὐ σε θεμιτόν Musgravius, οὐ θέμις σοι Grotius. 617
 post 612 collocat Schoenius, mihi 616 delendus videbatur.
 628 γερός] μολών Abc. 630 ἐξελαύνουμαι χθονός ex 627 huc
 retracta esse vidit Kirchhoffius. 644 δόμον τ' 645 ὕδατος
 suspectum, post ἔνα τε trochaeus videtur excidisse. 646 γυλάς
 ABbc, ἑντάς Hermannus. 652 ἔλικος Hermannus. 664 ὅλεσε
 θηρός? 674 εὐέλλοισι Musgravius. 710 πύργοισι προσβαλεῖν
 λόχους Kirchhoffius, qui 711 delet. 721 εὐβουλλας Schoenius.
 739 verba λόχων ἀνάσσειν huc ex 742 immigrarunt, genuina
 scriptura latet. 756 deleuit Valekenarius. 766 ἡμῖν ἀργόν
 ἔστιν AB, ἔστιν ἡμῖν ἀργόν ceteri. ἡμῖν scripsi, sed cor-
 ruptela gravior videtur. 789 ὀπλοφόροις libri, ὀπλοφόρῳ
 Badhamus. 790 αἵματι Θήβας libri, αἵματι Θήβαις Badha-
 mus. 792 οὐ πόδα θρασυμανῇ Musgravius, διενεῖ Geelius.

793 ψάλλον libri et Schol. versus corruptus. 796 θάλασσαν ἐνο-
 πλον corrupta. 800 verba λαβδανίδαις πολυμάχοις fortasse
 spuria sunt. 806 sq. πένθεα γαίης, Σφίγγ', ἀπομουσοτάταισι?
 814 ἔφην φίλον Valekenarius. 815—17 templam οὐδ' εὐώ-
 δινον | παῖδες ματρὶ λόχυνμα, μίασμα δὲ | πατρὸς θυμῆμονος
 εἰς λέχος ἦλθον. cf. Kirchhoffius. 845 πέλγς? 846 ἐνομή-
 σαι? 847 medelam desidero, ὥς παις ἔτ' ἀπτήν Hermannus.
 ante 870 complures versus excidisse coniecit Kirchhoffius.
 872 σκότω Wakefieldus. 878 τί δρῶν ποῖα libri meliores,
 τί οὐ δρῶν ποῖα alii, τί δρῶν οὐ ποῖα unus, quod probat Din-
 dorflus. post hunc versum alterum desiderat Kirchhoffius.
 882 suspectus. 885 λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις libri, λόγοις τις
 τοῖς ἐμοῖσι Porsonus. 912 proscripsit Kirchhoffius, item 911
 et 914 suspecti sunt. 915 τί γῆς; ἐμὸν παῖδ' ἔντα γῆς σφύ-
 ξαι θέλεις; al. teste Schol. 916 πέφυκε libri, πέφυκε Comper.
 933 sq. γῆ Κάδμου χοῶς δοῦναι? 943 Geelio suspectus. 967
 κτείνειν? 968 βίω libri, βίον Lobeckius. 980 πᾶτες μολεῖν
 libri, μολεῖν delevit Schoenius. 990 sq. μὴ — εὐ interpolato-
 ri tribuo. 1017 ἔλασσον ἄν? 1029 τ' delet Hartungius.
 1072 οὔπον Kirchhoffius. 1101 συνήρην corruptum. 1104
 Νηταῖς libri, Νηίσταῖς Vnger. 1116—18 locus nondum ex-
 peditus. 1132 βία (γρ. βάθρων) A, βίε ceteri. fortasse
 utrumque coniecturae debetur. 1137 ἀχρεῖον? 1153 Ἀρκᾶς
 αὐτὸς ἀργεῖος conieci in ed. pr., assentitur mihi Schoenius Philol.
 vol. 10 p. 393, nisi quod Ἀρκᾶς αὐτὸς maluit. 1158 om. A. 1183
 —85 abesse malim, 1184 Geelio suspectus. 1199 om. libri
 multi, agnoscunt ABC. 1201 ἔχοιεν v. l. εἶην ἔτ' ἄν? 1215
 σοῖς libri, σοι Geellius. initium versus laborat. 1232 πόλιν]
 μόνος AB, alii μόνω, πάλιν, δόμον. μόνος debetur versui
 praegresso, ceterae scripturae emendatorum conamina pro-
 dunt. 1235 damnavit Valekenarius. versus eius est aetatis
 qua ἄλλος quadruplicis erat mensurae. 1252 et 1253 αὐν] αὐ?
 1253 κρατεῖς libri, κρατεῖ scripsi. 1255 ἐμπόρου τ' ἀκμῆς
 Geellius. 1256 verba corrupta. 1263 στερησῇ libri, στερεῖσθαι
 Reiskius. fortasse versus delendus cum Valekenario. 1271
 spurius videtur. 1295 λαχίσω libri, ἀχίσω Dindorflus. 305
 κρινεῖ ξίφος Hermannus. 1312 dicendi genus non Euripi-
 deum. 1314 ἀνιστῶς? post 1324 unum versum excidisse sta-
 tulit Kirchhoffius. 1338 ἄλλα Porsonus. 1343 damnavit Geellius.

1350 sq. metro laborant. 1353 αὐτοῖς Geelius. 1362 damnavit Valckenarius, item 1360 suspectus, fortasse ante 1359 quaedam exciderunt. 1368 καθαιματώσαι vulgo, καθαιματώσαι scripsi. 1370 sq. proseripsit Valckenarius. 1371 διδόντες BFC et fortasse al., recte opinor. 1396 γῦμ' ἀνωθεν Geelius. 1397 βλα om. A, κάσις proposuit Schoenius. 1430 et 1465 damnavit Valckenarius. 1434 μαστών vulgo, μάτην scripsi. 1479 δυσποτρώτατοι? 1485 — 1581 carmen difficultimum, quod nostris subsidiis nemo facile expedierit. 1489 καδομένα? νεκρῶν A. 1491 στολλίδος — τρυφάν Porsonus. 1502 τὰδ αἵματα Musgravius, πεσήματα Kirchhoffius. 1504 πρόπαν libri plerique. 1511 sq. σπέρματος ἀμερόν | τοσῶνδ' ἔτλα κακῶν? 1516 ἀμφὶ om. A. 1516 sq. ἀκροκόμοισι κλάδοις | ἐξομένα μονομάτορ' ὀδυρόν ἦρσιν? 1520 αἰῶνα libri, αἰῶ scripsi. 1522 δακρυσίαν libri, contra δακρυόισιν 1542: utrum verum sit, aegre definias. 1523 τίν' addidit Musgravius. 1526 ἐμᾶς] ἐμᾶς ἐν libri plerique. 1526 sq. διδύμοισι γάλακτος] διδύμοις τάλανος? 1535 μακρόπουνον fere libri, μακρόπονον scripsi. 1537 sq. versus corrupti. 1549 τυφλόπουνον coniecit Geelius. 1555 ἐπιχώμασιν corruptum. 1557 βρίδων φονίοισι Seidler. 1562 γ' ἔθ' Hermannus. 1581 medelam non admittit. 1596 damnavit Valckenarius. 1601 sq. πεφνκέναι — ἐμοῦ interpolatoris esse suspicor. cui suspicioni favet quod δυσδαίμονα pro πεφνκέναι praebent ABFC. 1606 sq. versus desperati. 1606 τέ μοι ABF. 1618 ἔστ' ἔτι Kirchhoffius. 1619 ἔτι νεάζων corrupta. 1628 sq. δ' ὅς — ἦλθε damnavit Porsonus. 1637 τὴν εἰσιούσαν libri, τὴν τελούσαν Geelius. 1647 εἰ πείθει? 1672 οὐ μὴ γ' ἰγάμων — κτήση Kirchhoffius. 1687 πεσεῖν ὅπου — κελσομαι πεσῶν? 1724 ἐλαύνων corruptum, Κρέων ἐλαύνει expectabam. 1726 ἔτλας ἔτλας· οὐχ Hermannus. 1740 — 46 post 1757 transponi iubet Schoenius. 1743 ἐγὼ] ἐμῶν? 1761 ἄτιμος ἀντός? οὐκ ἐγὼς librarii quidam, recte ut videtur.

Ευριπίδης

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ.

Δαρροεχε δαρρος

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αντίς = οὐκ ἔστιν ἔτι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΓΑ. ὦ πρόεσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε. ΠΡ. στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ; ΑΓΑ. σπεύσεις; ΠΡ. σπεύδω.

μᾶλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄνπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὄξυν πάρεστιν. 5

ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστήρ ὅδε πορθμεύει
σεῖριος ἐγγὺς τῆς ἐπταπόρου
Πλειάδος ἥσσω ἐτι μεσσήρης;
οὐκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνέθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων 10
τόνδε κατ' Εὐρύπουν ἔχουσιν.

ΠΡ. τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἴσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἐτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15

στείχωμεν ἔσω. ΑΓΑ. ξηλῶ σέ, γέρον,
ξηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκύνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως ἀκλεῆς·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν ξηλῶ.

ΠΡ. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου. 20

ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλόν σφαλερόν·
καὶ τὸ πρότιμον

γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γινῶμαι πολλὰι

25

καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΠΡ.

οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεῶς·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΐς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·

θυητὸς γὰρ ἔφυς. καὶ μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας
 δέλτον τε γράφεις

35

τῆνδ' ἣν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχέεις
 καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω
 ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέων,

40

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεὶς

μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς;

τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοι, βασιλεῦ;

φέρει κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἀνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·

45

σῇ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως

πέμπει φερνὴν

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑ. ἐγένοντο Αἴδα Θεστιάδι τρεῖς παρθέναι,
 Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάσχος
 Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.

50

δευναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόβος

ξυνίσταθ' ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί, 55
 δοῦναι τε μὴ δοῦναι τε, τῆς τύχης ὅπως
 ἴψαιτ' ἄθραυστα. καὶ νῦν εἰσῆλθεν τάδε,
 ὄρκους συνάψαι δεξιὰς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
 τούτῳ συναμυνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
 οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
 Ἑλλήν' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὄπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστάθησαν ἐμπέδως, γέρων
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πικρὴν φρενί,
 διδοὺς ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτου πνοαὴ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
 ἣ δ' εἶλεθ', ὅς σφε μήποτ' ὥφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνων ὄδ', ὡς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
 Λακεδαῖμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὥχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἰδῆς βούσταθμ', ἔκδημον λαβὼν
 Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστροῖσας δρόμῳ
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδίκημένοις.
 τοῦντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα
 ἤκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασιν τ' ἡσκημένοι.
 καμὲ στρατηγεῖν κάρτα Μενέλεω χάριν
 εἶλοντο, σύγγονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85

ἄλλος τις ὄφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἡθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἡμεσθ' ἐπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένοις
 ἀνείλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφᾶς Φρυγῶν
 [θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε].
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὥς οὔ ποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμὴν.
 οὐ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρειν λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινά. κὰν δέλτου πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν
 πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γραμμυμένην, 100
 τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἴσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
 ψευδῇ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὥς ἔχει τάδε
 Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενελάωσ'· ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἔγνων τότε, αὐτὶς μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
 λύνοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἰα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γυγγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἴ.
 ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 117
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐτῶ.

ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 115

δέλτοις, ὦ Ἀήδας ἔρνος,
 μὴ στέλλειν τὰν σὰν Ἴνιν πρὸς 119
 τὰν κολπώδη πτέρυν' Εὐβόλας 120
 Αὐλιν ἀκλύσταν.

εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν
 οὐ μέγα φουσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ 125
 σοὶ σῇ τ' ἀλόχῳ;
 τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φῆς.

ΑΓΑ. ὄνομ' ἀντ' ἔργου παρέχων Ἀχιλεὺς
 οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
 οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα 130
 νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων
 εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις.

ΠΡ. δεινὰ γε τολμᾷς, Ἀγάμεμνον ἄναξ,
 ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
 φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. 135

ΑΓΑ. οἴμοι, γνώμας ἐξέστην,
 αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἅταν.
 ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα
 μηδὲν ὑπείκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ. 140

ΑΓΑ. μὴ νυν μῆτ' ἀλσώδεις ἴξου
 κρήνας, μῆθ' ὕπνῳ θελχθῆς.

ΠΡ. εὐφρημα θρόει.

ΑΓΑ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
 λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ 145
 τροχαλοῖσιν ὅχοις παραμειψαμένη
 παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
 Δαναῶν πρὸς ναῦς. 148

ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσῃς,
 πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινούς, 150

- ἐπὶ Κυκλώπων ἰεὺς θυμέλας.
 ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα. 149
 ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι, 153
 λέγε, παιδί σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῃ;
 ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασς' ἣν ἐπὶ δέλτῳ 155
 τήνδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει
 τόδε φῶς ἥδη λάμπουσ' ἡὼς
 πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελλίου·
 σύλλαβε μόχθων. 160
 θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδείς
 οὐδ' εὐδαίμων·
 οὐπῶ γὰρ ἔφν τις ἄλυπος.
- ΧΟ. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν 8τορ.
 ψάμαθον Ἀυλίδος ἐναλίας, 165
 Εὐρύπου διὰ χευμάτων
 κέλσασα, στενόπορθμον
 Χαλκίδα πόλιν ἐμὴν προλιποῦσ',
 ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
 τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170
 Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς * ἰδοίμαν
 ἀγανῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
 ἡθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
 αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
 τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
 ἀμέτεροι πόσεις
 ἐνέπους' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
 στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, ἀπ'
 Εὐρώτα δονακοτρόφου
 Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβε, 180
 δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἦρ' Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχευ.
 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ-
 τέμιδος ἤλυθον ὀρομένα,
 φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὴν
 αἰσχύν' νεοθαλεῖ,
 ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὄπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ'
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δὴ Ἄλαντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τὸν Σαλαμῖνος στέφανον·
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομήδεά θ' ἠδο-
 ναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Αἰέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν·
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδόμον Ἀχιλλῆα,
 τὸν ἅ Θέτις τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι
 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὄπλοις·
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
 πρὸς ἄρμα τέτρωτον

ἀντ. 185

190

195

200

205

210

ἑλίσσων περὶ νίκας. 215
 ὁ δὲ διφρηλάτας ἐβόᾳτ'
 Εὐμηλος Φεργητιάδας,
 ᾧ καλλίστους ἰδόμεαν
 χρυσοδαυδάτους στομίους
 πῶλους κέντρῳ θεινομένους, 220
 τοὺς μὲν μέσους ξυγίους,
 λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιούς,
 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρρότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρᾷ 225
 ποικιλοδέμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλεΐδας σὺν ὀπλοισι παρ' ἄντυγα
 καὶ σύριγγας ἄρματείους. 230
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον
 καὶ θεῶν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων
 ὥς πλήσαιμι, μέλινον ἄδονάν.
 καὶ κέρας μὲν ἦν 235
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 Φθιάτας ὁ Μυρμιδῶν Ἄρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νη-
 ρῆδες ἕστασαν θεαί, 240
 προῦμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσῆρετμοι
 ἀντ.
 νᾶες ἕστασαν πέλας·
 ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεῶν
 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων πτερω- 250
 τοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
 εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
 Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας
 πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
 σημείοισιν ἐστολισμένας· 255
 τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἄμφι ναῶν κόρυμβα·
 Αἰήτος δ' ὁ γηγενῆς
 ἄρχε ναῖου στρατοῦ· 260
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,
 Δοκρᾶς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ἦν ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 Θροινιάδ' ἐκλιπῶν πόλιν.
 Μυκήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας
 παῖς Ἀτρέως ἐπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡθροῖσμένους.
 σὺν δ' Ἀδραστος ἦν
 ταγός, ὥς φίλος φίλῳ,
 τᾶς φρυγούσας μέλαθρα 270
 βαρβάρων χάριν γάμων
 προῆξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.
 ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμαν
 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄρᾱν, 275
 τὸν πάροιικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δωδεκάστολοι
 νᾶες ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς
 στρ.

253 — 264 = 265 — 276

277 — 288 = 289 — 302

ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
 Ἥλιδος δυνάστορες, 280
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαξε πᾶς λεῶς·
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
 λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφιον ἦγεν, ὦν Μέρης ἄνασσε
 Φυλέως λόχευμα, 285
 τὰς Ἐχίνας λιπὼν * * * *
 νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Αἶας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος ἀντ.
 δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε, 290
 τῶν ἄσπον ὥρμει πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων
 δῶδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν ὡς
 αἶον καὶ ναυβάταν
 εἰδόμαν λεῶν· 295
 ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας,
 νόστον οὐκ ἀποίσεται,
 ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν
 νάιον πόρευμα, 300
 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου
 μνήμην σῶζομαι στρατεύματος.

- ΠΡ. Μενέλαε, τολμᾶς δεῖν', ἅ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.
 ΜΕ. ἥπελθε· λίαν δεσπότηταισι πιστὸς εἶ.
 ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦνειδος ἐξωνείδισας. 305
 ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
 ΠΡ. οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φερον.
 ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σε πᾶσιν Ἑλλήσιν κακά.
 ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἔμοί.
 ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

ΜΕ. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.

ΜΕ. μέθες· μακροῦς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.

ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρχάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βία,
Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει. 315

ΑΓΑ. ἔα·

τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;

ΜΕ. οὐμὸς οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βία τ'
ἄγεις;

ΜΕ. βλέπον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
λάβω. 320

ΑΓΑ. μὲν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως
γεγώς;

ΜΕ. τήνδ' ὄρεῃς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπη-
ρέτιν;

ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χειρῶν.

ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰγγεγραμ-
μένα.

ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἃ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ'
ἀνείς; 325

ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοίξας, ἃ σὺ κᾶκ' εἰργάσω
λάθρα.

ΑΓΑ. ποῦ δὲ κᾶλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
φρενός.

ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στράτευμ'
ἀφίξεται.

ΑΓΑ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
τόδε;

ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιξε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
ἔφην. 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔῃς ἐμέ;

ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ
δ' αὐτίκα.

ΑΓΑ. εὖ κεκόμφευσαι· πονηρῶν γλῶσφ' ἐπίφθονοι
σοφή.

ΜΕ. νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα κοῦ σαφές
φίλοις. 334

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μὴτ' ὀργῆς ὑπο
ἀποτρέπου τάληθές, οὔτε κατατενω λίαν ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαξες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι
θέλων,

ὥς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι, δεξιᾶς προσθιγγάνων 339
καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλονται δημοτῶν,
καὶ διδόνς πρόσσρησιν ἐξῆς πᾶσι, καὶ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρᾶσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέ-
σου;

κατ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους
τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὥς πρόσθεν
φίλος,

δυσπρόσιτος ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα δ'
οὐ χρεὼν 345

τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους με-
διστάναι,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.
ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶτ' εὖ-
ρον κακόν.

ὥς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὐτίς χῶ Πανελλήνων
στρατὸς 350

οὐρίας πομπῆς σπανίζων, Δαναῖδαι δ' ἀφιέναι 352
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐ-
λίδι, 353

* * * * *

καὶ μὲ παρὲκάλεις· τί δράσω; τίν' ἀπορῶν εὖρω
πόρον, 356

ὥστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
κατ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἥσθεις
φρένας 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,
οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξης, σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὥς γαμου-
μένην.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦς' ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως

ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.
Ἑλλάδος μάλιστα ἔγωγε τῆς τάλαιπώρου στένω, 370
ἣ θέλουσα δρᾶν τι κεδνόν, βαρβάρους τοὺς οὐ-
δένας

καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σὲ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδὲν ἄρα χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν·

οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν, 381
ὡς ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδίον ἐμπλήσας δορός. 385
καθ' ὑποστρέφας λέληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς, 383
ὡς φονεὺς οὐδέτι θυγατρὸς οὐδὲ πατρὸς ἔσσι μάλιστα γυναικί.

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχη.

ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους 376
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν
ἄνω

βλέφαρα πρὸς τάναιδές ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονε-
στέρας,

ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδέεσθαι
φιλεῖ. 380

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾶς αἵματηρόν ὅμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέκρησαι; λέκτρα χρήστ' ἐρῶς
λαβεῖν;

οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκτίσω,
κακῶς

ἦρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλεῖς;
ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκά-
λαις 385

εὐπρεπῇ γυναικί χρῆξεις, τὸ λελογισμένον παρῆς
καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοῦς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐ-
βουλίᾳ,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες 391
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἦγε δ' ἐλπίς, οἶμαι μέν,
θεός

καῖξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὐς λαβὼν στράτευ'. ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μαορία φρε-
νῶν·

οὐ γὰρ ἀσύνητον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
τοὺς κακῶς παγέντας ὄρκους καὶ κατηναγκασμέ-
νους. 395

τάμ' αὖ δ' οὐκ ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν
μὲν εὖ

παρὰ δίκην ἔσται κακίστης εὐνιδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσιν νύκτες ἡμέραι τε δακρυοῖς,
ἄνομα δρωῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὖς ἐγεινάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ ῥάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τᾶμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟ. οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φρίδσεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΑΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταύτου γεγώς;

ΑΓΑ. συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

ΜΕ. ἐς κοινὸν ἄλγειν τοῖς φίλοισι χοῖ φίλους.

ΑΓΑ. εὖ δρωῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε ποιεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΑΓΑ. Ἑλλάς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕ. σκῆπτρον νυν αὖχει, σὸν κασίγνητον προδούς.

[ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. ΑΓΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζας ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθείης ἰδὼν,
χροόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὢν.

ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ 420
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταὶ τε πῶλοί τ'· εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσάλατο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα γὰρ 425
διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' εἰς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἰδῶσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περιβλεπτοὶ βροτοῖς.
 λέγουσι δ' ὑμέναιός τις ἢ τί πράσσεται;
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
 Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνίδα,
 Ἀνλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπλ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ,
 στεφανοῦσθε κραῖτα καὶ σὺ Μενέλεως ἄναξ,
 ὑμέναιον εὐτρέπιξε καὶ κατὰ στέρας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γάρ τοδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.
 ΑΓΑ. ἐπήνεσ', ἀλλὰ στείχε δωμαίων ἔσω·
 τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἶμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ξεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.
 ἢ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἶπεν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἄνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.
 ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὐθις αἰδοῦμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δεξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα
 ἔλθοῦς ἄκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα καὶ τὰ φίλιτα

δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακοῦς.
τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460

Ἰδὼς νιν ὥς ἔοικε νυμφεύσει τάχα,
ὥς ὅστις· οἶμαι γάρ νιν λικετεύσειν τάδε·
ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
γήμεας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.

παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
οὐ συνετὰ συνετῶς· ἐτι γάρ ἐστι νήπιος.
αἰαί, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
γήμεας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃ μ' ἐργασται τάδε.

ΧΟ. καὶ γὰρ κατ' ὅλκῳ, ὥς γυναικα δεῖ ξένην
ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470

ΜΕ. ἀδελφέ, δὸς μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς 475
καὶ μὴ πῖτηδες μηδὲν ἄλλ' ὅσον φρονῶ.

ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
ῥίπτει καὶ αὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
οὐκ εἰς σέ δεινός· εἰμι δ' οὐπὲρ εἰ σὺ νῦν. 480

καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον
μὴτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον
σέ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἠδέως ἔχειν,
θνήσκειν τε τοὺς σοὺς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὁρᾶν φάος.

τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485
ἄλλους λάβοιμ' ἔν, εἰ γάμων λείρομαι;

ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἡμιστ' ἐχρῆν,
Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθοῦ;
ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν
σκοπῶν ἐσεῖδον οἷον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 ἐσῆλθε, συγγένειαν ἐννοούμενον,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
 ἵτω στρατεία διαλυθεῖς ἐξ Αὐλίδος.
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρυόις τέγγων τὸ σόν,
 ἀδελφέ, καὶ με παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμὸν μέρος.
 ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων.
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῦδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀεὶ.

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν.

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 ταραχὴ δ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλοιν πικράν.
 ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φρόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλης πάλιν.

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν σανῇ γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

ΜΕ. κούδεν γ' ἄρεστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὐμ' εἰσερχεται;

ΜΕ. ὃν μὴ σὺ φράξεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἂν λόγον;

ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ κάμει πημανεῖ. 525

ΑΓΑ. ποικίλος αἰὲλ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

495 ΜΕ. φιλοτιμίᾳ μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.

ΑΓΑ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις

λέξειν ἂ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,

κἄμ' ὥς ὑπέστην θῦμα κατὰ ψεύδομαι, 530

Ἀρτέμιδι θύσειν· ὃς ξυναρπάσας στρατόν,

500 σὲ κἄμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην

σφάζει κελεύσει. καὶ πρὸς Ἄργος ἐκφύγῃ,

ἔλθόντες αὐτοῖς τέλχεσιν Κυκλωπίοις

ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535

τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ,

505 ὥς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἐν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν

ἔλθῶν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

μάθῃ, πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540

ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πρᾶσσῃ κακῶς.

510 ὑμεῖς τε σιγὴν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.

ΧΟ. μάκαρες οἱ μετρίας θεοῦ στρ.

μετὰ τε σωφροσύνας μετέ-

σχον λέκτρων Ἀφροδίτας, 545

γαλανεῖα χρησάμενοι

515 μαινολῶν οἰστρῶν, ὅθι δὴ

δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας

τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,

τὸ μὲν ἐπ' εὐνάωνι πότμῳ, 550

τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

520 ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,

Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι, 555
 καὶ μετέχοιμι τᾷς Ἀφροδί-
 τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, 560
 διάφοροι δὲ τρόποι· τὸ δ' ὁρ-
 θῶς ἐσθλὸν σαφὲς αἰεί·
 τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
 μέγα φέρουσ' εἰς τὴν ἀρετάν·
 τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 τὰν τ' ἐξαλλάσσουνσαν ἔχει
 χάριν ὑπὸ γνῶμας ἐσορᾶν 565
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρεי
 κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ.
 μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν
 κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570
 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπλη-
 θῆς μεῖζω πόλιν αὖξει.
 ἔμολες, ὦ Πάρις, ἥτε σύ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 Ἰθαίαις παρὰ μόςχοις, 575
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίῳν
 αὐλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνέων.
 εὐθνηλοι δὲ τρέφοντο βόες,
 ὅτι σε κρίσις ἔμηνε θεῶν, 580
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-
 θεν δόμων, ὃς τᾷς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας, 585

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης.

ὄθεν ἔρις ἔριν

Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄρει

ἔς Τροίας πέραμα.

ἰὼ ἰὼ· μεγάλοι μεγάλων

590

εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδεν Ἰφιγένειαν ἄνασσαν

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὥς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'

ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

595

θεοὶ τοι κρείσσους οἳ τ' ὀλβοφόροι

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

[στῶμεν, Χαλκίδος ἔκτρονα θρόεμματα,

τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων

ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ γαῖαν,

600

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,

μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὸν

κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνωνος,

μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν

ταῖς Ἀργείοις

605

ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.]

ΚΑ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἰσιον ποιούμεθα,

τὸ σὸν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὥς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις

πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων

610

ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνὰς κόρη,

καὶ πέμπετ' εἰς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικόνδ' ὄχους,

ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.

ὑμεῖς δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἐπι

615

δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.

καὶ μοι χερὸς τις ἐνδότω στηρίγματα,

θάκους ἀπήνης ὥς ἂν ἐκλίπω καλῶς.

[αἶ δ' εἰς τὸ πρόσθεν στήτε παλικῶν ζυγῶν,

φοβερόν γάρ ἀπαράμυθον ὄμμα παλικόν·

620

καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος γόνου

λάξυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.

τέκνον, καθεύδεις παλικῶ δαμείς ὄχρῳ·

ἔγριφ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·

ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν

625

λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.

ἔξῃς κάθησο δευρὸ μου ποδός, τέκνον,

πρὸς μητέρ', Ἰφίγηνεια, μακαρίαν δέ με

ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δός,

καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσσειπε σὸν φίλον.

630

ΙΦ. ὦ μητέρ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μή,

πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]

ΚΛ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέριστον, Ἀγαμέμνων ἀνάξ,

ἤκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.

ΙΦ. [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ,

635

ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνον.

ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.]

ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χρή· φιλοπάτωρ δ' αἰέ ποτ' εἰ

μάλιστα παίδων τῶδ' ὅσους ἐγὼ τέκον.

ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσείδόν σ' ἀσμένῃ πολλῶ χρόνῳ.

640

ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατὴρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦ. χαῖρ· εὐ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.

ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ΙΦ. ἔα·

ὥς οὐ βλέπεις ἔκηνον, ἄσμενός μ' ἰδών.

ΑΓΑ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει.

645

ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πλ φροντίδας τρέπου.

ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοῦκ ἄλλοθι.

ΙΦ. μέθες νυν ὀφρὺν ὄμμα τ' ἐκτείνον φίλον.

- ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὄρωϊν, τέκνον.
 ΙΦ. κᾶπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650
 ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἤμιν ἡ' πιοῦσ' ἀπουσία.
 ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
 ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἴκτον μ' ἄγεις.
 ΙΦ. ἀσύνητα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
 ΑΓΑ. παπαῖ. τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα. 655
 ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.
 ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.
 ΙΦ. ὅλοινοτο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
 ΑΓΑ. ἄλλους ὅλεις πρόσθ' ἀμὲ διολέσαντ' ἔχει.
 ΙΦ. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660
 ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δῆ τι μὴ στέλλειν στρατόν.
 ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ῥηκίσθαι, πάτερ;
 ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἴκειν ὧφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.
 ΙΦ. μακράν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;
 ΑΓΑ. εἰς ταῦτόν, ὦ θυγάτερ, ἤκεις σὺ πατρί. 665
 ΙΦ. φεῦ·
 εἶθ' ἦν καλὸν μοι σοὶ τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
 ΑΓΑ. ἐπεσσι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.
 ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσας' ἢ μόνη πορεύσομαι;
 ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.
 ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ; 670
 ΑΓΑ. ἔασον. οὐ γὰρ τοιάδ' εἰδέναι κόρας.
 ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τὰ κεῖ, πάτερ.
 ΑΓΑ. θυσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
 ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς γὰρ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
 ΑΓΑ. εἰσεὶ σὺ· χερσὶ βῶν γὰρ ἐστήξει πέλας. 675
 ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χοροῦς;
 ΑΓΑ. ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
 χώρει δὲ μελάρθρων ἐντὸς ἀφθῆναι κόραις,
 πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,

μέλλουσα δαρὸν πατρός ἀποικῆσειν χρόνον. 680

ὦ στέρα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
Ἑλένη τε· πᾶν τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὁμμάτων ψάσαντά σου. 685

Ἰθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τᾶδε,
Ἀήδας γένεθλον, εἰ κατὰκτίσθην ἄραν,
μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατὲρ ἐκδώσειν ἐμήν.
ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
παῖδας παραδιδῶ πολλά μοχθήσας πατὴρ. 690

ΚΑ. οὐχ ὧδ' ἀσύνητός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
καὐτὴν δόκει τᾶδ', ὥστε μὴ σε ρουθετεῖν,
ὅταν σὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανεῖ.
τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήμεσας, 695
γένους δὲ ποίου χῶπόθεν, μαθεῖν θέλω.

ΑΓΑ. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.

ΚΑ. ταύτην δὲ θυγατρὶν ἢ θεῶν ἐξευξε τίς;

ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνῶνις πρόμον.

ΚΑ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα; 700

ΑΓΑ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρῶος κόρην.

ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;

ΑΓΑ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.

ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;

ΑΓΑ. Χείρων ἔν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βᾶθρα. 705

ΚΑ. οὐ φασὶ Κενταύρειον ὠκίσθαι γένος;

ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

ΚΑ. Θέτις δ' ἔθροψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλεῖα;

ΑΓΑ. Χείρων, ἔν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.

ΚΑ. φεῦ·

σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδούς σοφώτερος. 710

- ΑΓΑ. τοιόσδε παῖδός σῃς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
 ΚΑ. οὐ μεμπτός, οἶκε δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
 ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένον;
 ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 715
 ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην, τίτι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
 ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παῖδός ἔσφαξας θεᾶ;
 ΑΓΑ. μέλλω· πλ ταύτη καὶ καθέσταμεν τύχη.
 ΚΑ. κἄπειτα δαΐσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον; 720
 ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲρ χορὴ θύσαι θεοῖς.
 ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοόλην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΑ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συνενέγκαι δ' ὁμῶς.
 ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 725
 ΚΑ. τί χοῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἰθισμαὶ σέθεν.
 ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος,
 ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲρ δρᾶν χρεῶν;
 ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Λαυαῖδων μέτα.
 ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χορὴ τηρικαῦτα τυγχάνειν; 730
 ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.
 ΚΑ. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
 ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρέπει.
 ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σοὶ δὲ φαῦλ' ἤγει τάδε.
 ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735
 ΚΑ. καλὸν τεκοῦσαν τὰμά μ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΑ. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑ. πιθοῦ. ΚΑ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεᾶν·
 ἐλθὼν σὺ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ, 740
 ἃ χορὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοισι.
 ΑΓΑ. οἰμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,

ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστείλαι θέλων.
 σοφίζομαι δὲ καὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θνητόλῳ
 κοινῇ το τῆς θεοῦ φίλου, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,
 ἐξιστορήσω εἰμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 γυναικα χρηστὴν ἀγαθήν, ἣ μὴ γαμεῖν. 750
 XO. ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.
 δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίας 755
 Φοιβήμιον δάπεδον,
 τὰν Κασάνδραν ἔν' ἀκούω
 ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
 χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 760
 μαντόσσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.
 σιάσονται δ' ἐπὶ περγάμων
 ἀντ.
 Τροίας ἀμφὶ τε τεῖχη
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρόφοισι πλάταις 765
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσωῶν
 Διοσκούρων Ἑλέαν
 ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων 770
 εἰς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόντοις
 ἄσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν
 Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν

λαῖνους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπάσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατάκρας πόλιν,
 θήσει κόρας πολυκλαύστους
 δάμαρτά τε Πριάμου. 780
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαυτος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα. μήτ' ἐμοὶ
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπὶς ἄδε ποτ' ἔλθοι, 785
 οἷαν αἰ πολύχρυσοι
 Ἀυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς
 μυθεῦσαι τάδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας 790
 ῥῦμα δακρυόεν τανύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
 ὥς ἔτεκεν Ἀήδα σ' 795
 ὄρνιδι πταμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

ΑΧ. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσεις προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέας;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρύπου πέλας.

- οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσουνς ἐπ' ἀκταῖς, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν·
ἄλλος δ' ὁ χρηῖζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα
μένω πλὴν λεπταῖς ταισιδ' Εὐρύπου προαῖς,
Μυρμιδόνας ἰσχων· οἱ δ' αἰὲν προσκείμενοι
λέρουσ' Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον
ἔτ' ἐκμετρηῖσαι χρὴ πρὸς Ἰλίου στόλον;
δρᾷ δ', εἰ τι δράσεις, ἢ ἅπαρ' οἶκαδε στρατόν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
- ΚΑ.* ὦ παῖ θεᾶς Νηρηίδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας' ἐξέβην πρὸ δωμάτων.
- ΑΧ.* ὦ πότνι' αἰδώς, τήνθδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπὴ κεκτημένην;
- ΚΑ.* οὐ θαυμάσ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οἷς μὴ πάρος
προσῆκες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- ΑΧ.* τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Ἀνακιδῶν εἰς σύλλογον;
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;
- ΚΑ.* Αἰῶν μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μουστίλιν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- ΑΧ.* καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναῖξι συμβάλλειν λόγους.
- ΚΑ.* μείνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χειρὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
- ΑΧ.* τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψάνοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις.
- ΚΑ.* θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

- 105 *ΑΧ.* ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
 εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
 καινοὺς ὀρθῶσι καὶ γάμου μεμνημένους. 840
ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
 οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
 θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.
ΑΧ. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε· 845
 ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
ΚΛ. ἄλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ; μνηστεύω γάμους
 οὐκ ὄντας, ὥς ἐξέασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ με καὶ σέ τις.
 ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φανύλως φέρε. 850
ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
 ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦς ἀνάξια.
ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
 στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω. 854
ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μείνον, ὦ σέ τοι λέγω,
 τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Αἰήδας κόρην.
ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροῖξας; ὥς τεταρβηκῶς καλεῖ.
 825 *ΠΡ.* δοῦλος, οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἐγὼ.
ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ καγαμήμενος.
ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
 πατρός. 860
ΑΧ. ἔσταμεν· φράξ', εἴ τι χορήξεις, ὦν μ' ἐπέσχεσ
 οὔνεκα.
 830 *ΠΡ.* ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
ΚΛ. ὥς μόνοις λέγοις ἂν, ἔξω δ' ἔλθῃ βασιλείων δόμων.
ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμῇ, σώσαθ' οὐς ἐγὼ θέλω.
ΑΧ. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον
 τινά. 865

ΚΛ. δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χορήξεις λέγειν.

ΠΡ. οἶσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν, σοὶ καὶ τέκνοις εὐνους ἔφυν.

ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτρην.

ΠΡ. χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἀναξ.

ΚΛ. ἤλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν κάμους ἦσθ' αἰεὶ ποτε.

ΠΡ. ᾧδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὐνους εἰμί, σὺ δ' ἦσσον πόσει. 871

ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας λέγεις λόγους.

ΠΡ. παῖδα σὴν πατήρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.

ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυς, ᾧ γεραιέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖς.

ΠΡ. φασγάνῳ λευκῇν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσρην.

ΚΛ. ᾧ τάλαιν' ἐγώ. μεμηνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876

ΠΡ. ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.

ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

ΠΡ. θεσφαθ', ὥς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορευῇται στρατός.

ΚΛ. ποῖ; τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατήρ μέλλει κτανεῖν. 880

ΠΡ. Λαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως λάβῃ.

ΚΛ. εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;

ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.

ΚΛ. ὁ δὲ γάμος τίς· εἶχε πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισεν ἐκ δόμων;

ΠΡ. ἔν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα σὴν. 885

ΚΑ. ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.

ΠΡ. οἶκτρά πάσχετον δὴ οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΑ. οἴχομαι τάλαινα, δακρύων τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγω.

ΠΡ. εἴπερ ἄλγεινόν τὸ τέκνων στερομένην δακρυρροεῖν.

ΚΑ. σὺ δὲ τὰδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυ-
σμένος; 890

ΠΡ. δέλτον ὥχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΑ. οὐκ ἔων ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὖ.

ΚΑ. κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἔμοι δίδως λαβεῖν;

ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὅς κακῶν τῶνδ' αἰ-
τιος. 895

ΚΑ. ὦ τέκνον Νηρηῆδος, ὦ παῖ Πηλείδης, κλύεις τὰδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φράζω
φέρω.

ΚΑ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέμφομαι καὶ γὰρ πόσει σῶ, κοῦχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΑ. οὐκ ἐπαιδεδουλομένησθι προσπесεῖν τὸ σὸν γόνυ, 900
θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
περὶ τίνοσ σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνον πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως.
σοὶ καταστέψας· ἐγὼ νιν ἤγον ὥς γαμουμένην, 905
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' οὔτιδος ἴζεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.
πρὸς γενειάδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὦ σ' ἀμυνάθειν
 χρεῶν. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ·
 οὐδὲ φίλος οὐδεὶς πελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 κλύεις

ὦμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷ
 γυνή

ναυτικὸν στράτευμ' ἀναρχον καπὶ τοῖς κακοῖς
 θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θείλωσιν. ἦν δὲ τολμήσης σύ μοι
 χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ σεσώ-
 σμεθα. 910

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
 πᾶσιν τε κοινὸν ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω·
 ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλᾶν 920

μετρῶς τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν

ὀρθῶς διαξῆν τὸν βίον γνώμης μετὰ.

ἔστιν μὲν οὖν ἴν' ἡδὺ μὴ λίκαν φρονεῖν,

ἔστιν δὲ χῶπον χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 920

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς

Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοὺς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,

πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930

παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σέ δ', ὦ παθοῦσα σχέτλια πρὸς τῶν φιλτάτων,

ἂ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,

κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρός σφαγήσεται, 930

ἐμὴ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρέξω σὺ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,
 τοῦμόν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἰτιον
 πόσις σός· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δὲ ἐμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
 ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστὰ δ' ὥς ἀνάξι' ἡτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὥς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 εἶπερ φονεύσει τοῦμόν ὄνομα σὺ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὕγρῶν κυμάτων τεθραυμένον
 Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος ἢ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκας' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικροὺς δὲ προχύτας χέρσι βίας τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἴρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις' Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· εἰ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέσθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει,
 ἔδωκά τ' αὖν Ἑλλήσιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἠρνούμεθ' ἂν
 τὸ κοινὸν αὖξιν ὧν μέτ' ἐστρατευόμεν.
 νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,

ἐν εὐμαρεῖ τε δοῶν τε καὶ μὴ δοῶν καλῶς.
 τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρυγὰς 970
 ἔλθειν, φόνου κηλίσιν αἵματος χρανώ,
 εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
 ἀλλ' ἡσύχαξε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 [μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι].

ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.

ΚΛ. φεῦ·
 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λλὲν λόγοις,
 μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινα
 μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν. 980
 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
 ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνστος κακῶν γ' ἐμῶν.
 ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, καὶν ἄπωθεν ἢ
 ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
 οἰκτερεῖ δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν. 985
 ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθεῖς ἔχειν,
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τάχα
 ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.
 ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
 σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
 βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἦξει, δι' αἰδοῦς ὅμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον·
 εἰ δ' οὐ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν, 995
 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
 ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 ΑΧ. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὅψιν εἰς ἐμήν,
 μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·

στρατός γὰρ ἀθρόος ἀργός ὦν τῶν οἰκοθεν 1000
 λῆσχος πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
 πάντως δὲ μ' ἱκετεύοντες ἤξετ' εἰς ἔσσην,
 εἰ τ' ἀνικετεύτως· εἰς ἔμοι γὰρ ἐστ' ἀγὼν
 μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 ὥς ἔν γ' ἀκούσας' ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
 ψευδῇ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
 θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σῶσω κόρην.

ΚΑ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.

ΚΑ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πελθῶμεν αὖθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΑ. κακός τις ἐστί καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαλousιν λόγους.

ΚΑ. ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δρᾶν φράσον.

ΑΧ. ἱκέτευ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015

ἣν δ' ἀντιβαίνει, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμόν χρεῶν

χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,

στρατός τ' ἂν οὐ μέμφαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα 1021

λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει.

καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις

σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]

ΚΑ. ὥς σάφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἣν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν ἂν ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὖθις ὀφόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν

ἐλθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χερ' ἐπ' ἰκονορον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὐ χρεῶν φυλάξομεν,

μή τις σ' ἴδη στείλουσιν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶων δόμον 1030

- αἰσχυν' ὃ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλήσιν μέγας.
- ΚΑ. ἔσται τάδ'· ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεών.
εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ
ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035
- ΧΟ. τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Αἰβυος στρ.
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας
συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
σῶν ἔστασεν ἱαχάν,
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἰ καλλιπλόκαμοι 1040
Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἶχνος
ἐν γὰρ κρούουσαι
Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
μελωδοῖς Θέτιν ἀχήμασι τόν τ' Αἰακίδαυ 1045
Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσai
Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
ὃ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβᾶν
ἐν κρατήρων γνάλοις,
ὃ Φρύγιος Γανυμήδης.
παρὰ δὲ λευκοφαῇ ψάμαθου
εἰλίσσόμεναι κύκλια 1055
πεντήκοντα κόραι Νηρῆως
γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα ἀντ.
θίασος ἔμολεν ἵπποβότας
Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν 106
θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου.
μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὧ Νηρηὶ κόρα,

- παῖδες αἱ Θεσσαλαί, μέγα φῶς·
 μάντις δ' ὁ φοιβάδα μοῦσαν
 εἰδῶς, γεννάσεις, 1065
 Χείρων ἐξωνόμασεν,
 ὃς ἤξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἄσπιστάς Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρώσων, 1070
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὅπλων Ἑφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἐνδυτ', ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων,
 Θέτιδος ἅ νιν ἔτικτε. 1075
 μακάριον τότε δαίμονες
 τᾶς εὐπάτριδος γάμον
 Νηρήδων ἔθεσαν πρώτας
 Πηλέως θ' ὑμεναίους.
 σὲ δ' ἐπὶ κᾶρα στέψουσι καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοί γ' ἄλιᾶν,
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν ὀρεῖαν
 μύσχον ἀκήρατον, βρότειον
 αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
 ἐν ῥοιβδήσεσι βουκόλων,
 παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς
 ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς ἔχει 1090
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
 δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095

καὶ μὴ κοινὸς ἀγῶν βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΑ. ἐξῆλθον οἰκῶν προσκοπυμένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κάκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλὰς λείσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, ὃν πατήρ βουλευέται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
'Αγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων ἀντίχ' εὐρεθήσεται. 1105

ΑΓΑ. Αἰήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
εὖρηχ', ἐν' εἶπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρόπει.

ΚΑ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάξεται;

ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· 1110
ὥς χέρσιβες πάρεσιν ἡντρεπισμέναι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρασιον χεροῖν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἅς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
'Αρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.

ΚΑ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρός
πάντως ἂ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάματοις φράσω.

ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὀράς,
εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΑ. φεῦ·
τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρησάσθαι πάρα 1125
[κὰν ὑστάτοις κὰν μέσοις πανταχοῦ].

- ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκατε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὁμμάτων.
- ΚΑ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
- ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ'· ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130
- ΚΑ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
- ΑΓΑ. ἔα·
τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἂ μή σε χρή.
- ΚΑ. ἔχ' ἥσυχος,
κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
- ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾶς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύεις.
- ΚΑ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτᾷ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135
- ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.
- ΚΑ. κἀμός γε καὶ τῆσδ', εἰς τριῶν δυσδαιμόνων.
- ΑΓΑ. τίς σ' ἠδίκησε; ΚΑ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα;
ὁ νοῦς ὃδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.
- ΑΓΑ. ἀπαλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140
- ΚΑ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἂ σὺ μέλλεις με δρᾶν·
αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμης λέγων.
- ΑΓΑ. ἰδὼν σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυτον τί δεῖ
ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145
- ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,
κοῦκέτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὄνειδίσω,
ἔγνημας ἄκουσάν με κἄλαβες βία,
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών, 1150
βρέφος τε τοῦμόν σφ' προσοφύρισας πάλω,
ἰαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
καὶ τὸ Διὸς τε παῖδ' ἐμῷ τε συγγόνω
ἵποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·
πικρὸν δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρύνετο 1155
ἱκνῆν γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ ἀὖ λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραξέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρευν' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
 τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὦν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165
 κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἑκατὶ νιν κτενεῖς,
 λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ. καλὸν γέ τοι
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
 τᾶχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
 ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξῃν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοῦς,
 κενοὺς δὲ παρθενῶνας; ἐπὶ δὲ δακρυόεις 1175
 μόνῃ κἀθῆμαι, τήνδε θρηνησοῦσ' αἶε.
 ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὃ φυτεύσας πατήρ,
 αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλη χερί,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχέας προφάσεως ἔδει μόνον, 180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένοι
 δεξόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μῆτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μῆτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν·

θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνος εὐχὰς ἐρῆς; 1185
 τί σοι κατεύξει τὰγαθόν, σφάζων τέκνου
 νόστον πονηρόν, οἰκοθέν γ' αἰσχροῦς λαῷ;

ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχέσθαι τι σοί;
 οὐ τὰρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
 εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν; 1190
 ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπείσει τέκνοισι σοῖς;
 ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
 παίδων σ', ἴν' αὐτῶν προδόμενος κτάνης τινά;
 ταῦτ' ἦλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκῆπτρά σοι
 μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195
 ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν·
 βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
 κλῆρον τίθεσθε παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν.
 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξάιρετον
 σφάγιον παρασχεῖν Δαναῖδαισι παῖδα σὴν, 1200
 ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
 οὐπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώξουσα λέκτρον παιδὸς ἐστεργήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόροφον νεάνιδα
 Σπάρτη κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται. 1205
 τούτων ἄμειψαί μ' εἰ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὖ λέλεκται * * * μὴ κτάνης
 τὴν σὴν τε καμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.

ΧΘ. πιθοῦ. τὸ γὰρ τοι τέκνα συνσώξειν καλόν,
 Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς τοῖσδ' ἄν ἀντεῖποι βροτῶν.

ΙΦ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, 1211
 πεῖθειν ἐπ' ἄδουσ', ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἄν ἦλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
 δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215
 ἱκετηροῖαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
 μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
 λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρα σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμων' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσιν ἄξιως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάξυμαι χερσί·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρεΐως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρός, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ, πάτερ;
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἴν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦς' ἔχω σέθεν
 [μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεῖθει λόγοις]. 1240
 ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρός
 τήν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατοίκεττον βίον.
 ναί, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἣ δ' ἠϋξήμενη.
 ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὐχεται
θανεῖν. κακῶς ξῆν κρείσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σέ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἄγων Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1255
φιλῶν ἑμαυτοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.

δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μὴ· τοῦτο γὰρ προῖξαι με δεῖ.
ὄραθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκῶν θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260

οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἔπι,
εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.
μέμνηε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

παῦσαι τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικάς·
οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε καὶ μέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.
οὐ Μενελεῶς με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κελῖνον βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270
ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ δεῖ, καὶν θέλω καὶν μὴ θέλω,
θυῖσαι σε· τούτου δ' ἦσσανες καθέσταμεν.

ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
καί μοι γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὑπο
Ἑλληνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἷ γὰρ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα.
φεύγει σε πατὴρ Ἀἰδη παραδοῦς.

ΙΦ. οἷ γὰρ, μήτερ· ταῦτόν γὰρ [δὴ]
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280
κοῦκέτι μοι φῶς
οὐδ' ἡελίου τόδε φέγγος.

ὠὖ ἰώ.

νιφόβολον Φρυγῶν νάπος Ἴδας τ'
ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε
ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας 1286

ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι

Πάριν, ὃς Ἰδαῖος

Ἰδαῖος ἐλέγεται ἐλέγεται ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290

μή ποτ' ὤφελεν τὸν ἄμφι

βουσί βουκόλον τραφέντ'

[Ἀλέξανδρον]

οἰκίσαι ἄμφι τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι

κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται 1295

λειμών τ' ἄνθεσι θάλλων

χλωροῖς, οὐ ῥοδόεντα

ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·

ἐνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις

Ἦρα θ' Ἑρμᾶς θ',

ὁ Διὸς ἄγγελος,

ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα

Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς, 1305

Ἦρα τε Διὸς ἄνακτος

εὐναῖσι βασιλίσιν,

κρίσιν ἐπὶ στυνγνὰν ἔριν τε

καλλονᾶς, ἐμοὶ δὲ θάνατον,

ὄνομα μὲν φέροντα Δαναῖδαισιν, ὧ κόραι, 1310

προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκῶν με τὰν τάλαιναν,

ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,

οἴχεται προδοὺς ἔρημον.

ὦ δυστάλιν' ἐγώ, πικρὰν 1315

πικρὰν ἰδοῦσα δυσελάναν,

φρονεύομαι διόλλυμαι
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίῳ πατρός.

μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ἄδ' Αὐλῆς δέξασθαι 1320

τούσδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν

ὥφελεν ἐλάταν πομπαίαν,

μηδ' ἀνταίαν Εὐρύπῳ

πνεῦσαι πομπὰν Ζεὺς, μειλίσσων

αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325

λαίφεσι χάρειν,

τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,

τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,

τοῖσι δὲ μέλλειν.

ἧ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχθον 1330

ἀμερίων, τὸ χρεὼν δέ τι δύσποτμον

ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.

ἰὼ ἰώ,

μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα

Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρα. 1335

ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἰκτεῖρω σε συμφορᾶς κακῆς
τυχοῦσαν, οἷας μή ποτ' ὥφελος τυχεῖν.

ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μητέρα, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

ΚΑ. τὸν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῦρ' ἐλή-
λυθας. 1339

ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.

ΚΑ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις; ΙΦ. Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν
αἰσχύνομαι.

ΚΑ. ὥς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
φέρει.

ΚΑ. οὐκ ἐν ἀβρότῳ κεῖσθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
ἀλλὰ μίμν'· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνάμεθα.

- ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Αἰήδας θύγατερ, ΚΑ. οὐ ψευδῆ
 θροεῖς. 1345
- ΑΧ. δειν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ΚΑ. τίνα βοήν; σήμαινέ
 μοι.
- ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός, ΚΑ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγων.
- ΑΧ. ὥς χρεῶν σφάξαι νιν. ΚΑ. κοῦδεις ἐναντία λέγει;
- ΑΧ. εἰς θόρυβον ἐγὼ τι καὐτὸς ἤλυθον, ΚΑ. τίς, ὦ
 ξένε;
- ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. ΚΑ. μὲν κόρην σώζων
 ἐμήν; 1350
- ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. ΚΑ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ
 θιγεῖν;
- ΑΧ. πάντες Ἕλληνες. ΚΑ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὗ
 σοι παρῆν;
- ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκείνος ἐχθρός. ΚΑ. δι' ἃρ' ὀλώλαμεν,
 τέκνον.
- ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσουν. ΚΑ. ὑπεκρίνω
 δὲ τί;
- ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσιν εὐνὴν μὴ κτανεῖν, ΚΑ. δίκαια
 γάρ. 1355
- ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. ΚΑ. κἀργόθεν γ' ἐπέμ-
 ψατο.
- ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. ΚΑ. τὸ πολὺ γὰρ δει-
 νὸν κακόν.
- ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. ΚΑ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν
 εἶς;
- ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τοῦσδ'; ΚΑ. ὄναιο τῶν
 φρενῶν.
- ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. ΚΑ. παῖς ἃρ' οὐκέτι σφαγή-
 σεται; 1360
- ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γ' ἐκόντος. ΚΑ. ἤξει δ' ὅστις ἄψεται
 κόρης;

ΑΧ. μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΑ. ἄρ' ὁ Σισύφου
γόνος;

ΑΧ. αὐτὸς οὗτος. ΚΑ. ἴδια πράσσω, ἢ στρατοῦ τα-
χθεὶς ὑπο;

ΑΧ. αἰρεθεὶς ἐκῶν. ΚΑ. πονηράν γ' αἵρεσιν, μαι-
φονεῖν.

ΑΧ. ἀλλ' ἐγὼ στήσω νιν. ΚΑ. ἄξει δ' οὐχ ἔκουσαν
ἄρπάσας; 1365

ΑΧ. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης. ΚΑ. ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν
τότε;

ΑΧ. ἀντέχου θυγατρὸς. ΚΑ. ὥς τοῦδ' οὔνεκ' οὐ σφα-
γήσεται.

ΑΧ. ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἤξει. ΙΦ. μῆτερ, εἰσακού-
σατε

τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην

σφ' πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥά-
διον. 1370

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὀρεᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῆς στρατῷ,
καὶ πλεον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορᾶς
τύχῃ.

οἷα δ' εἰσῆλθὲν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βοῦ-
λομαι 1375

εὐκλεῶς πράξαι παρῆσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὥς καλῶς
λέγω·

εἰς ἔμ' Ἑλλάς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἂν ἐμοὶ πορθιὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-
σκαφαί,

τάς τε μελλούσας γυναικὰς ἣν τι δρῶσι βάρβαροι,

μηκέθ' ἀρπάζειν ἔαν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὀλεθρον, ἦντιν' ἤρπασεν

Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καί μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὥς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν 1385
πᾶσι γὰρ μ' Ἑλλήσι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀπλίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδίκημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπὲρ Ἑλλάδος
θανεῖν.

ἦ δ' ἐμὴ ψυχὴ μὲ οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἔχοιμεν ἄρ' ἂν ἀντειπεῖν
ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὔνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυριοῶν ὀρῶν
φάος.

εἰ δ' ἐβουλήθη * σῶμα τοῦμὸν Ἀρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδὼν γενήσομαι γὰρ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1395
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ'
ἐμή.

βαρβάρων δ' Ἑλλήνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρ-
βάρους, 1400
μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλευ-
θεροί.

ΧΟ. τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·

τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνωνος παῖ, μακάριόν μὲ τις θεῶν

1405

ἔμελλε θῆσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 ξηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε.] 1410
 μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἰ.
 ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὐεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαι τ', ἴστω Θέτις,
 εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθῶν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τὰδ' * * * * *
 ἢ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
 ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένη,
 μὴ θνήσκε δι' ἐμὲ μηδ' ἀποκτείνῃς τινά. 1420

ΑΧ. εἰ δὲ σώσαι μ' Ἑλλάδ', ἦν δυνώμεθα.
 ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τὰδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
 φρονεῖς· τί γὰρ τάληθες οὐκ εἴποι τις ἄν;
 ὅμως δ' ἴσως γε καὶ μεταγνοίης τὰδε. 1425
 [ὥς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεσμένα,
 ἐλθῶν τὰδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 ὡς οὐκ ἐάσω σ' ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
 χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἰδῇς. 1430
 οὐκ οὖν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
 ἐλθῶν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
 καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ. μῆτερ, τί σιγῇ θαυμάσις τέγγεις κόρας;
 ΚΑ. ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435
 ΙΦ. παῦσαι με μὴ κἀκίξε· τὰδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
 ΚΑ. λέγ', ὥς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

- ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπλοχῇ πέπλους.
- ΚΑ. τί δὴ τὸδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
- ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
- ΚΑ. πῶς εἶπας; οὐ πευθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
- ΙΦ. ἦκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
- ΚΑ. τί δὴ; τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
- ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνήμα τῆς Διὸς κόρης. 1445
- ΚΑ. ἀλλ', ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
- ΙΦ. ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
- ΚΑ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
- ΙΦ. μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.
- ΚΑ. εἰπὼ δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένους; 1450
- ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὁρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
- ΚΑ. προσέλκυσαι νιν ὕστατον θεωμένη.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
- ΚΑ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρωσά σοι χάριν φέρω;
- ΙΦ. πατέρα τὸν ἄμυν μὴ στύγει πόσιν τε σόν. 1455
- ΚΑ. δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σέ δει κείνου δραμεῖν.
- ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
- ΚΑ. δόλω δ', ἀρεννῶς Ἀτρεΐδης τ' οὐκ ἄξιως.
- ΙΦ. τίς μ' εἰσιν ἄξων πρὶν σπαράσσεσθαι κόμης;
- ΚΑ. ἔρωγε μετὰ σοῦ ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
- ΚΑ. πέπλων ἐχομένη σὼν ΙΦ. ἐμοί, μῆτερ, पिθοῦ, 1461
μέν'· ὡς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' ἐτίς με πεμπέτω
Ἀρτεμίδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
- ΚΑ. ὦ τέκνον, οἴχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
- ΚΑ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὡς ὄρεᾶς γ', οὐκ ἄξιως.
- ΚΑ. σχέες, μὴ με προλίπης. ΙΦ. οὐκ ἐὼ σταῆξιν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ συμφορᾷ Διὸς κόρην

- Ἄρτεμιν· ἔγω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470
 κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατήρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὥς σωτηρίαν
 Ἑλλήσι δώσουσ' ἐρχομαι νικηφόρον.
 ἄγρετέ με τὰν Ἴλιον στρ. 1475
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.
 στέφρα περιβόλα δίδοτε, φέρε-
 τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν
 χερνίβων γε παγαῖς.
 ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν ἄμφι βωμόν 1480
 τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
 θεὰν μάκαιραν· ὥς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,
 αἵμασι θύμασιν τε 1485
 θέσφατ' ἐξαλείψω.
 ὦ πότνια πότνια μᾶτερ, ὥς δάκρυνά γέ σοι
 δώσομεν ἀμέτερα·
 παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490
 ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,
 συνεπαείδεται Ἄρτεμιν
 Χαλκίδος ἀντίπορον,
 ἵνα τε δόρατα μέμονε δαία 1495
 δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος
 στενοπόροισιν ὅροισι.
 ἰὼ γὰρ μᾶτερ ὦ Πελασγία,
 Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.
 ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500
 Κυκλωπίων πόνον χερῶν;
 ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
 θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.
 ΧΟ. κλέος γὰρ οὐ σε μὴ λίπη.

ΙΦ. ἰὼ ἰώ.

λαμπαδοῦχος ἀμέρα Δι-
ός τε φέγγος, ἕτερον
ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος. ἰὼ ἰώ.

ΧΟ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου

ἀντ. 1510

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
στείχουσιν, ἐπὶ κᾶρα στέφει
***** βαλομέναν

χερνίβων τε παγᾶς,
βωμὸν διαίμονος θεᾶς ***

ξανίσιν αἵματορρότοις
θανοῦσαν εὐφυῇ τε σώματος δέσρην
σφαγεῖσαν.

1515

εὐδροσοὶ πατρῷαι
παγαὶ μένουσι χέριβές τέ σε στρατός τ'
Ἀχαιῶν θέλων

Ἰλίου πόλιν μολεῖν.

1520

ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὥς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.

ὦ πότνια, θύμασιν βροτησίῳις
χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
γατὰν Ἑλλάνων στρατὸν

1525

καὶ δολέοντα Τροίας ἔδη,

Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις

Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον

δὸς ἀμφὶ κᾶρα θ' ἐὼν

1530

κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεῖα παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὥς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΑ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμενν,
 ταρβοῦσα τλήμων κᾶκπεπληγμένη φόβω, 1535
 μὴ μοί τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἦκῃς φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς
 πέρι

θανυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

ΚΑ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ὅσον τάχος.
 [ΑΓΓ. ἀλλ', ὃ φίλῃ δέσποινα, πᾶν πένσει σαφῶς. 1540
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
 γνώμη ταράξῃ γλωσσάσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
 ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
 ἦν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
 σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροΐζεθ'. ὥς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
 ἐπὶ σφαγὰς στείλονσαν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναιζε, κᾶμπαλιν στρέψας κάρα
 δάκρυα προῆγεν, ὁμμάτων πέπλον προθεῖς. 1550
 ἣ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
 ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
 τοῦμόν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίης ὕπερ
 θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βωμόν θεᾶς 1555
 ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
 καὶ τοῦπ' ἔμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
 δορὸς τύχοιτε πατρίδα τ' ἐξέκοισθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψεύσῃ τις Ἀργείων ἱμοῦ·
 σιγῇ παρεξω γὰρ δέσρην εὐκαρδίως. 1560
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κᾶρεινὴν τῆς παρθένου.
 στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ·

Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1563
 ἔθηκεν ὅξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔσπευεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθροξε χέρονι βᾶς θ' ὁμοῦ,
 ἔλεξε δ' ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσοις ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ' ὅ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα 1575
 Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλέ-
 πων.

Ιφελὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξιεν ἄν·
 ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί, 1580
 κᾶστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἰφνης ὀρεῖν·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὐ γῆς εἰσέδου.
 βοᾷ δ' Ιφελὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελλτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γέ μιν ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἄσπαλρονος ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μερίστη διαπρεπῆς τε τὴν θεάν,
 ἧς αἵματι βωμὸς ἐραίνειτ' ἄρδην τῆς θεοῦ.
 καὶ τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη· 1590
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
 ὀρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προῦθηκε βωμῶν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάσεται,
 ὥς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεὶ φόνῳ. 1595

ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὖριον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
 χάριε τε πρὸς ναῦν· ὥς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς 1600
 Αἴγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἔπαιον
 κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
 τὰ πρόσφορ' ἠΰξασθ', ὥς τύχοι νόστου στρατός.
 πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι
 τάδε,

λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605
 καὶ δόξαν ἔσχευ ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.

ἐγὼ παρὼν δὲ καὶ τὸ προᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
 ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
 ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
 σῶξουσί θ' οὖς φιλοῦσιν. ἡμεῖς γὰρ τόδε
 θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σῆν.

ΧΟ. ὥς ἦδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
 ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΑ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615

πῶς σε προσείπω; πῶς δ' οὐ φῶ
 παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
 ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;

ΧΟ. καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείλει,
 τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς οὐνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
 ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
 χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῇ
 στείλειν πρὸς οἴκους· ὥς στρατὸς πρὸς πλοῦν
 ὁρᾷ.

καὶ χαίρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθέγματα 162
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδην, γῆν ἱκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΤΑΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ΘΟΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

Πρόλογος	1-121
Πάροδος	122-225
Α' Επεισόδιον	225-391
Α' Εξάγγελον	392-448
Β' Επεισόδιον	449-623
Κορυφαίος	623-656
Β' Εξάγγελον	658-1050
Γ' Επεισόδιον	1050-1113
Γ' Εξάγγελον	1113-1193
Δ' Επεισόδιον	1193-1246
Ε' Εξάγγελον	1246-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους της Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρείτο. προσελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς θεσμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων 10 γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

Ἡμερὰ ἰδὲ τὸν δαίμονα εἶναι
ὅς το' εἶπεν δὲ γυνὴ δαίμων

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ. 45

ΙΦ. Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
δοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλασθεν· Ἀτρεῶς δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
καὶ μενέλαος τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἣν ἀπὸ δόλαις ἄς θάμ' Εὐρύππος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὐνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος. 10
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλλῶν ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δεινῆς τ' ἀπλοῖας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσω Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμήσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμὶς
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ

τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
 ἦν χορή σε θῦσαι, καί μ' Ὀδυσσέως τέχνηαι
 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἔλθοῦσα δ' Ἀνλίδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖς' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἄλλ' ἐξέκλεψεν ἑλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῦς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' εἰς τήνδ' ὥκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὅς ὠκύν πόδα τιθεῖς ἴσον πτεροῖς *ἑταίρῳ*
 εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκέας χάριν,
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῶν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεά 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἥς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα — σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὅς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοιουσιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἂ καὶνὰ δ' ἥκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἐστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω σταῖσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κᾶγὰ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶς ὑδραίνειν αὐτὸν ὥς θανούμενον,

κλαίουσα. τοῦναρ δ' ᾧδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὐ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἰκῶν εἰς παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χέρονιβες βάλωσ' ἐμαί.
 [οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ εἰς φίλους ἔχω·
 Στροφίω γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.] 60
 νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεισιν; εἴμ' εἰσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡ. ὄρα, φύλασσε μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
 ΠΤ. ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφω.
 ΟΡ. Πυλάδῃ, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς;
 ΠΤ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν. 71
 ΟΡ. καὶ βῶμός, Ἑλλήν οὐ καταστάξει φόνος;
 ΠΤ. ἐξ αἱμάτων ροῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὄρεῖς ἡρτημένα;
 ΠΤ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
 ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὐ σκοπεῖν χρεῶν.
 ᾧ Φοῖβε, ποῦ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἴμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 ἡλαννόμεσθα φρυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους ~~ἐπὶ τῇ γαίᾳ~~
 ἔλθων δὲ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μακρίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος πόνων τ' ἐμῶν.
 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστελλαμεν; 70

οὓς ἐξεμύχθουν περιπολῶν κατ' Ἑλλάδα. 84

ἐνθ' Ἀρτεμὶς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
 εἰς τοῦσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων.
 ἦκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' Ἰστορῶ,
 Πυλάδην, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρας
 ὑψηλά· πότρεα δωμάτων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς,
 ὧδ' οὐδὸν ἔσιμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεῶς ἐπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν·
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρον ἢ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεῶς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπῃ κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὄρα δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 οὕτω μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν·

ΠΥ.

ΟΡ.

ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεὼν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.

οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται
πεσεῖν ἄκραντον θέσφατον· τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδείς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

120

ΧΟ.

εὐφαιμείτ', ὦ

πόντου δισσᾶς συγχωρούσας

πέτρας Εὐξείνου ναίοντες.

125

ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,

Δίκτυνν' οὐρεῖα,

πρὸς σὰν ἀνλάν, εὐστύλων

ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,

πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας

130

κληδούχου δούλα πέμπω,

Ἑλλάδος εὐίππου πύργους

καὶ τεύχεα χόρτων τ' εὐδένδρων

ἐξαλλάξας Ἑυρώπαν,

135

πατρώων οἰκῶν ἔδρας.

ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;

τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,

ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους

ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ

140

χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ

* Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;

ΙΦ.

ὦ δμωαί,

δυσθιρηνήτοις ὥς θιρήνοις

ἔγκειμαι, τᾶς οὐκ εὐμόνου

145

μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις,

αἰαῖ, κηδείοις οἴκτοις. *ἡρωική δὲ αὐτὴ*

αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται,

σύγγονον ἄμὸν κατακλαιομένα

ζῶας, οἷαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων

150

νυκτός, τὰς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἷς' οἴκοι πατρῷοι·
οἴμοι φροῦδος γέννα.

φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.

155

ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν
μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς

Ἄϊδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς
μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων

160

ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις,
πηγὰς τ' οὐρέων ἐκ μόσχων

Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς
ξουθᾶν τε πόνημα μελίσσᾶν,

165

ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται.

ἄλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον

τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄϊδα.

ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόνιον

170

θάλος, ὥς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·

δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι

ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἴσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθη

175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι

κεῖμαι σφαχθεῖς ἃ τλάμων.

ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾄδᾶς ὕμνον τ'

Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἀχάν

180

δεσποίνῃ γ' ἐξανδάσω,

τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν,

νέκυσιν μελέων τὰν ἐν μολπαῖς

Ἄϊδας ὕμνεῖ δίχα παιάνων.

185

οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων

ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,

** πατρώων οἴκων.

τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά; 190
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει
 δινενούσαις ἵπποις πταναῖς·
 ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας
 ἱερὸν ** ὅμῃ ἀνγᾶς
 ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα 195
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
 Ταυταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ' 200
 εἰς οἶκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.

20/11/90
ΙΦ.

ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς ματρὸς ζῶνας
 καὶ νυκτὸς κέλνας· ἐξ ἀρχᾶς 205
 λόχραι στερορὰν παιδείαν
 Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
 ἃ μναστευθεῖς· ἐξ Ἑλλάνων,
 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 Ἀήδας ἃ τλάμων κούρα 210
 σφάριον πατρῶα λῶβα
 καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
 ἱππέοις ἐν δίφροισιν
 ψαμάθων Αὐλίδος ἐπιβᾶσαν 215
 νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον
 τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰατ'.
 νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἶκους ναίω
 ἄγαμος ἄτεκνος, ἄπολις ἄφιλος, 220
 οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἦραν

οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκά
 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα 225
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν βωμούς,
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
 οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθα,
 τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα κλαίω 230
 σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
 ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ'
 Ἀργεὶ σκηπτουῶν Ὀρέσταν. 235

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
 βουφορβὸς ἦκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΤ. Ἀγαμέμνονος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
 ἄκουε καινῶν ἐξ ἑμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγον; 240

ΒΟΤ. ἦκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
 πλάτῃ φηγόντες δίπτυχοι νεανίαί,
 θεῶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
 Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη. 245

ΙΦ. ποδαποί; τίνας γῆς νόμον ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΤ. Ἕλληνες, ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.

ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΤ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.

ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250

ΒΟΤ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

ΙΦ. πῶς δ' εἶδεν αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἴλετε;

ΒΟΤ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῶσιν ἄξενου πόρου.

ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βονκόλοις κοινωνία;

ΒΟΥ. βουῖς ἤλθομεν νύφοντες ἐναλλάξ δρόσῳ.

ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ πάνελθε, πῶς νυν εἴλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἤκουσ' οἶδ', ἐπεὶ βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

ΒΟΥ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βουῖς ὑλοφορβὸς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἣν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
κοιλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικά στεγαι. — *μεγ*
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀνεχώρησεν πάλιν
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἶχνος.
ἔλεξε δ'· οὐχ ὄρατε; δαίμονές τινες
θάσσεουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσεύξατ' εἰσιδῶν·
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἔλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἅκταις θάσσετον Διοσκόρω,
ἣ Νηρέως ἀγάλαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν.
ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας ὥς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰ πικχώρα.
κἂν τῷδε πέτρῳ ἄτερος λιπὼν ξένοιον
ἔσθῃ ἀρά τε διετίναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανταῖς ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρα;
Ἄιδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

*δράκαινα = δράκων
θάλασσα ὑποκρινώμενη
κατακρινώμενη*

*ἀνέμῳ
ναυαγοί*

θάλασσα = ὑποκρινώμενη

τοῖσιν ἡμῶν

255 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη; *= ἐφαρμακωμένη*
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 260 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὥς ἐπεμβάλη.
 οἶμοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄρᾱν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἡλλάσσετο
 φθογγάς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 265 ἃ "φασκ' Ἑρινῦς ἵεναι μυκήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὥς θανούμενοι,
 σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 270 μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὕπως,
 παῖει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευράς ἰείς,
 δοκῶν Ἑρινῦς θεᾶς ἀμύνεσθαι τὰδε,
 ὥς αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλός.
 275 καὶ τῷδε πᾶς τις, ὥς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 280 φάυλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 285 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσείδομεν
 πθοῦργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχευ πόνον
 βάλλων ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοιν
 290 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπῆνους ὑφάς,
 καρδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 295 ἔμφρων δ' ἀνέξας ὁ ξένος πεσήματος
 300 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 305 ὧμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνέμεν πέτρους

βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὐδ' ἄν τὸ δεινὸν παρακέλευσμά ῥηκούσαμεν· 320
 Πυλάδῃ, θανούμεθ', ἄλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ'. ἔπον μοι, φάσγανον σπάσας χειρί.
 ὥς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφῃ,
 φρυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
 ἐβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τοῦσδ' ὥσαίκατο,
 αὐθις τὸ νῦν ὑπέϊκον ἥρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν
 οὐδείς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλὼν.
 μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλω δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτω καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομένῃ νιν. ὃ δ' εἰδὼν ὅσον τάχος
 εἰς χέρονιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι. 335
 εὐχου δὲ τοιάδ' ὧ νεᾶνί σοι ξένων
 σφάγια παρεῖναι· καὶ ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον
 [δίκας τένοῦσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς].
 ΧΟ. θανμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ 340
 Ἑλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
 ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδίᾳ τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ, 345
 εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἑλληνας ἀνδρας ἠνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἡγριώμεθα,

δοκοῦσαν Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,

349

δύσνουν με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἤκετε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροισι
 αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὔ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθίμεις, ἦτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελέων θ', ἴν' αὐτοὺς ἀντιτιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὐλὴν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενεῖου χεῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὑμνοῦσιν ὕμνεαίσι, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδῆς Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προτείνας πόσιν, ἐν ἀρμάτων μ' ὄχοις 370
 εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἰοῦσ' εἰς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 εἰσαῦθις, ὥς ἦξουσ' ἐς Ἀργεὺς αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμων, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἴων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρός ξηλωμάτων.
 * * * * *
 τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέφομαι σοφίσματα, 380

ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνον,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις. 385
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτικτεν ἡ Διὸς δάμαρ
 Αἰτῶ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
 κνάνει κνάνει σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
 ἵν' οἰστρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασε * * 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ φεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἐνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;
 ἢ ροθίοις εἰλατίनαις δικρότοις κώπαις ἀντ.
 ἐπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινοπόροισι τ' αὖραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὔξοντες μελάρθοισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415

392 — 406 = 407 — 420

ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θλίγη χερσίν, 382

Πημωδ
 22/11/90

ὄλβου βάρος οἷ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινᾷ δόξᾳ.
 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει. 420
 πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας, στρ.
 πῶς Φινείδας ἀύπνους
 ἄκτὰς ἐπέρασαν
 παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425
 ῥοθίῳ δραμόντες,
 ὅπου πευτήκοντα κορᾶν
 Νηρηίδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι,
 πλησιστίοισι πνοαῖς, 430
 συριζόντων κατὰ πρύμναν
 εὐναίων πηδαλίων
 αὔραισιν νοτίαις
 ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρμητον ἐπ' αἶαν, 435
 λευκὰν ἄκτάν, Ἀχιλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξεινον κατὰ πόντον;
 εἴθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις 440
 Ἀήδας Ἑλένα φίλα παῖς
 ἐλθοῦσα τύχοι τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἵν' ἀμφὶ χαίτα
 δρόσον αἵματηρὰν
 εἰλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνας χερὶ θάνοι 445
 ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

421 — 438 = 439 — 455

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς

πλωτήρων εἴ τις ἔβα,

δουλείας ἐμέθεν

450

δουλείας πανσέπινος·

καὶ γὰρ ὀνείρασι συμβαίην

δόμοις πόλει τε πατρώα,

τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαν—

σιν κοινὰν χάριν ὄλβω.

455

ἀλλ' οἷδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι

συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον

πρόσφαγμα θεῶς· σιγαῖτε, φίλαι.

τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ

ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·

460

οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν

βουφορβὸς ἀνὴρ.

ὦ πότνι, εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως

πόλιν ἤδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,

ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας

465

Ἑλλήσι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη

φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,

ὥς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὥσι δέσμιοι.

ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε

470

ἂν χορὴ πλὴ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.

φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε

πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;

οἷων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν

ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτῳ

475

τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν

εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·

ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποδ' ἤκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὥς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὀδύρει, κάπλι τοῖς μέλλουσι νῶ
 κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὅς ἂν μέλλων κτανεῖν
 οἴκῳ τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, 485
 οὐδ' ὅστις Ἀιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,
 σωτηρίας ἀνέλπισ' ὥς δὴ ἐξ ἐνὸς
 κακῷ συνάπτει, μωρὸν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνῃ σὺ τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γινώσκομεν.

ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦ. ποίας πολίτης πατρὶδος Ἑλληνος γεγώς; 495

ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;

ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστον ἐκ μιᾶς;

ΟΡ. φιλότῃ γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.

ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν. 500

ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.

ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελώμεθ' ἂν.

ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.

ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστὶ σοι; 505

ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὥς θανουμένῳ.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;

ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.

ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ κείθεν γεγώς;

- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηναῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
 ΙΦ. φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἣ ποῖα τύχη;
 ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἑκὼν ἐκὼν.
 ΙΦ. καὶ μὴν ποθινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργοῦς μολών.
 ΟΡ. οὐκοῦν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα.
 ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
 ΟΡ. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
 ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἥς ἀπανταχοῦ λόγος.
 ΟΡ. ὥς μή ποτ' ὠφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
 ΙΦ. φασὶν νῦν οὐκέτ' οὐσαν οἴχσασθαι δορί.
 ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
 ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
 ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
 ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; καὶ μοι γὰρ τι προυφείλει κακόν.
 ΟΡ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
 ΙΦ. ὦ μῦθος εἰς Ἑλλήνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
 ΟΡ. ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
 ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὥς κηρύσσεται;
 ΟΡ. ὥς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
 ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
 ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ.
 ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
 ΟΡ. ὅλωλεν, ὥς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
 ΙΦ. ὦ πότνι', ὥς εὔ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
 ΟΡ. οὐπω νερόστην οἶκον, ἔστι δ', ὥς λόγος.
 ΙΦ. ὅλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτρην τυχάν.
 ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.
 ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
 ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτορ' ἔγρημ' ἐν Αὐλίδι.
 ΙΦ. δόλια γὰρ, ὥς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
 ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὥς εὔ πυνθάνει τάφ' Ἑλλάδος.
 ΙΦ. ἐκεῖθεν εἰμι· παῖς ἔτ' οὐσ' ἀποχόμην.

- 510 ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τὰ κεῖ, γύναι.
 ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
 ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
 515 ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
 ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
 518 ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
 ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
 517 ΙΦ. τέθνηκε; ποῖα συμφορὰ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστὲναξας τοῦτο; μᾶν προσῆκέ σοι; 550
 ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
 520 ΟΡ. δεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
 ΙΦ. ᾧ πανδάκρυτος ἤ κτανοῦσα χῶ θανάω.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μῆδ' ἐρωτήσης πέρα.
 ΙΦ. τοσόδδε γ', εἰ ζῇ τοῦ τάλαιπῶρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὥλεσεν.
 525 ΙΦ. ᾧ συνταραχθεῖς οἶκος. ὥς τί δὴ θέλων;
 ΟΡ. πατὴρ θανόντος αἵμα τιμωρούμενος.
 ΙΦ. ὥς φεῦ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
 ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 530 ΟΡ. λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένου μίαν.
 ΙΦ. τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὀρᾶν φάος.
 ΙΦ. τάλαιν' ἐκεῖνη χῶ κτανῶν αὐτήν πατήρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
 535 ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατὴρ;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κούδαμου καὶ πανταχοῦ.
 ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
 ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 540 πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι
 κὰν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὥς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῶν * * οἱ γευνήτορες;
ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν ὧ ξένοι σπεύδουσ' ἅμα
καμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστα τοῦτο γίνεται,
εἰ πᾶσι ταῦτόν προῖν ἄρεσκόντως ἔχει.
θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμαλώτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένῃ
οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολὼν
εἰς Ἄργος αὐτίς τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ', εἰ γάρ, ὥς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς
καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα χοῦς καγὼ θέλω,
σώθητι καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβῶν
κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπεῖπερ πόλις ἀναγκάξει τάδε,
θεῶ γενέσθω θυμὰ χωρισθεὶς σέθεν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὧ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὔκοιιν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδύναι κακῶν.
ἀλλ' ὥς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου,
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χορῆζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων

αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμποράς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἥσσον ἢ μὲ φῶς ὀράν θέλω.

ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων

ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρώσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῇδε προστροπὴν ἔχω.

ΟΡ. ἄξηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.

ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620

ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὔκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερσίνυμαι.

ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἴστορεῖν με χρή.

ΙΦ. εἰσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέκεται μ', ὅταν θάνω; 625

ΙΦ. πῦρ λερόν ἐνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

ΟΡ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστέλλειεν ἄν;

ΙΦ. μάταιον εὐχήν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἰ,
ἠϋξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναλεῖ χθονός.

οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630

ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγώ 'λλείψω χάριν.

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρουτον γάνος

ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλὼν σέθεν. 635

ἀλλ' εἰμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

οἶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοῦ λάβῃς.
φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
καταλοφύρομαι σὲ τὸν χεινύβιον
ῥανίσι * * *

μελόμενον αἵμακταῖς.

OP. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξένοι.

XO. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
σεβόμεθ', εἰς πάτραν
ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.

ΠΤ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων.

XO. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
αἰαῖ αἰαῖ.

πότερος ὁ μέλλων;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

OP. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτ' ἀπὸ θεῶν ἐμοί;

ΠΤ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέρειν ἔχοντά με.

OP. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὥς Ἑλληνικῶς
ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίου πόνοισι
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοις σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὥς ᾤκτειρ' ἀνηρώτα τέ με
γυναικὰ παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεῖωτις· οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτου τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,
ὥς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσοι καλὰ

ΠΤ. ἐφθῃς με μικρόν· ταῦτ' ἀπὸ φθιάσας λέγεις,

πλὴν ἔν· τὰ γάρ τοι βασιλέων παθήματα 670

ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφὴ τις ἦν.

ἀτὰρ διήλθον χᾶτερον λόγον τινά.

640 **ΟΡ.** τίν·; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΤ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
κοινῇ τ' ἐπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675

καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτῆσομαι

645 "Αργεῖ τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,

δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,

προδοὺς σε, σωθεῖς δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος

ἢ καὶ φρονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δάμασι 680

θάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν

[ἐγκληθρον ὥς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν].

650 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χορὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι

καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685

φίλου γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡ. εὐφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακά·

655 29/11/11 *Πέτρος* ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.

ὁ γὰρ σὺν λυπρὸν κάπονειδιστον λέγεις,

ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690

κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἑμ' οὐ κακῶς ἔχει,

660 πρᾶσσονθ' ἅ πρᾶσσω πρὸς θεῶν, λιπεῖν βίον.

σὺν δ' ὀλβιός τ' εἰ καθαρά τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις

μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῇ καὶ δυστυχῇ.

σωθεῖς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695

κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,

665 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἅπαις δόμος

πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἂν.

ἀλλ' ἔρπε καὶ ξῇ καὶ δόμονος οἴκει πατρός.

ὅταν δ' εἰς Ἑλλάδ' ἱππλέον τ' Ἄργος μόλῃς, 700

πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·

τύμβον τε χῶσον ἀπὶ θες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
 ἄγγελλε δ' ὥς ὅλωι' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ. 705
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' εὖρον φίλων,
 ᾧ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ᾧ πόλλ' ἐνεργῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν. 710
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλας· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ᾧ πάντ' ἐγὼ δούς τὰ μὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715

ΠΤ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος,
 οὐκ ἂν προδοίην, ᾧ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τοῦ Θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γε πῶ
 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγυὲς ἔστηκας φόνου. 720
 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.

ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἐπὶ
 γυνὴ γὰρ ἦδε θωμάτων ἔξω περᾶ.
 4/12/97
 720
 ΤΕΦΩ
 ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίετε
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
 δέλτον μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεσιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνήρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

- ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
- ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφάς 735
[πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων].
- ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
- ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
- ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
- ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλκειν ἄν; 740
- ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
- ΙΦ. πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
- ΟΡ. ὅμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
- ΙΦ. δώσεις, λέγειν χρή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
- ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
- ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτραις.
- ΠΥ. τίν' οὖν ἐπόμνυς τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
- ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
- ΠΥ. ἐγὼ δ' ἀνακτὰ γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
- ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικολής ἐμέ; 750
- ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
- ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχνης θεῖλην ποδός.
- ΠΥ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
- ΙΦ. ἀλλ' οὔτις ἔσται καινός, ἦν καλῶς ἔχη.
- ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη, 755
χὴ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μετὰ
ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἐμπεδον.
- ΙΦ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
τᾶνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτον πτυχαῖς 760
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσεως γραφήν,
αὕτη φράσει σιγῶσα τᾶγγεγραμμένα·
ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΤ.** καλῶς ἔλεξας τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 σήμαινε δ' ᾧ χορὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
 πρὸς Ἄργος ὃ τι τε χορὴ κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ.** ἄγγελλ' Ὁρέστη, παιδί τὰγαμέμνονος·
 ἢ ἂν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε 770
 ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
- ΟΡ.** ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἦκει πάλιν;
- ΙΦ.** ἦδ' ἦν ὄρεῖς σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησέ με.
 κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ᾧ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετástησον θεᾶς 775
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξινοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ.** Πυλάδῃ, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;
- ΙΦ.** ἢ σοῖς ἀραῖα δώμασιν γενήσομαι,
 Ὁρέσθ', ἴν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθῃς.
- ΟΡ.** ᾧ θεοί. **ΙΦ.** τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
- ΟΡ.** οὐδέν· πέραινεν δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε. 781
 [τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.]
- ΙΦ.** λέγ' οὔνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
 Ἀρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὅξυ φάσγανον βαλεῖν, 785
 εἰς τήνδε δ' ᾧκισ' αἶαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
 τάδ' ἐστὶ τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΤ.** ᾧ ἡαδίοις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσας, οὐ πολὺν στήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
 ἰδού, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὁρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ.** δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
 τήν ἡδονήν προῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ᾧ φιλτάτῃ μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795
 ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 εἰς τέφρην εἶμι, πνυθόμενος θανυμάστ' ἐμοί.

- ΧΟ. ξείν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀδίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
 ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρός 800
 Ἀγαμέμνωνος γεγῶσα, μὴ μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξιν ποτέ.
 ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.
 ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
 ΙΦ. ἀλλ' ἦ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐρεῖναιτο; *Καρτεριανὴ*
 ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὐ κέφυκ' ἐγώ.
 ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
 ΟΡ. ἔχω πατρῶν ἐκ δόμων τι πυνθάνου.
 ΙΦ. οὐκοῦν λέρειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
 ΟΡ. [λέγοιμ' ἄν. ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε.]
 Ἀτρεῶς Θυνέστου τ' οἴσθα γενομένην ἔριν;
 ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς οὐνεκ' ἦν πέρι.
 ΟΡ. ταῦτ' οὐν ὑφήνασ' οἴσθας εὐπῆνοις ὑφαῖς;
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐργῆς τῶν ἐμῶν κάμπτεῖς φρενῶν. 815
 ΟΡ. εἰκά τ' ἐν ἱστοῖς ἡλίον μετὰστασιν;
 ΙΦ. ὕφηναι καὶ τὰδ' εἶδος εὐμήτοις πλοκαῖς.
 ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Ἀὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
 ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὦν μ' ἀφείλετο.
 ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820
 ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.
 ΟΡ. ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
 Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
 ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
 ἐκτῆσαθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, 825
 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
 ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἰ,
 ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον

χθονὸς ἀπὸ πατρίδος

Ἀργόθεν, ὦ φίλος.

ΟΡ. κἀγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
τὸ σὺν νοτίζει βλέφαρον, ὥσαύτως δ' ἐμόν.

ΙΦ. τότ' ἐτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις
σὲ νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν τυχῶν.
τί φῶ; θανμάτων πέρα καὶ λόγον
πρόσω τάδ' ἐπέβα.

ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μετὰ.

ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι.
δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη.
ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,
Μυκῆνα φίλα,
χάριν ἔχω ζῴας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα
τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφορὰς,
ὦ σύγγρον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφν βίος.

ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρα θῆκῃ μοι μελεόφρων πατήρ,

ΟΡ. οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρῶν σ' ὄραν ἐκεῖ.

ΙΦ. ἀννυμέναιος, ὦ σύγγρον', Ἀχιλλεύως
εἰς κλισίαν λέκτρων
δόλι' ὅτ' ἀγόμαν.

παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
φεῦ φεῦ χειρὶβων ἐκεῖ.

ΟΡ. ὦμωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.
ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

- 10 **ΟΡ.** εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα, ἀπώλεσας
 δαίμονος τύχῃ τινός.
ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν
 δεῖν' ἔτλαν, ὦμοι σύγγρονε. παρὰ δ' ὀλίγον 870
 ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν
 δαλχθεῖς χερῶν.
 35 ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;
 τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
 τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
 πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,
 πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ
 40 πελάσσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,
 χρέος ἀνευρίσκειν.
 345 πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ; 885
 θανάτῳ πελάσεις ἀνὰ βάρβαρα φῦλα
 καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείλων· διὰ κυανέας μῆν
 στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890
 350 ῖοισιν δρασμοῦς.
 τάλαινα, τάλαινα.
 τίς ἄρ' οὖν, τάλαν, ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895
 τί τῶν ἀδοκίμων
 πόρον εὖπορον ἐξανύσαι,
 δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν
 κακῶν ἔκλυσιν;
ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
 60 τὰδ' εἶδον αὐτῇ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.
ΠΡ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὅψιν φίλων,
 Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
 λήξαντα δ' οἴκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
 65 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905

λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ῥ' κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις προῦθυμος ἦ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει. 910

ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἶληχε βίотου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡ. τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κηρύσσεται πατήρ.

ΙΦ. ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρεῶς θυγατρός, ὁμογενὴς ἐμός;

ΟΡ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοί σαφὴς φίλος.

ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με. 920

ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἅπαις τινά.

ΙΦ. καὶρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡ. κἀμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. 925

ΙΦ. ἡ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡ. ἕα τὰ μητρὸς· οὐδὲ σοι κλύειν καλόν.

ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἔσμεν ἐκ πάτρας.

ΙΦ. οὗ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; 930

ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δειμὰ μ' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἡγγέλθης μανείς;

ΟΡ. ὠφθήμεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦ. ἔγνωκα, μητρὸς σ' οὖνεκ' ἡλάστρουν θεαί.

ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935

ΙΦ. τί γάρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡ. Φοίβον κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.

- ΙΦ. τί χρῆμα δράσων; ῥητόν ἢ σιγῶμενον;
 ΟΡ. λέγοιμ' ἂν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ
 εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἡλαυνόμεσθα φρυγᾶδες, ἐνθ' ἐμὸν πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἐπεμψε Δοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσα ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τοῦ δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἔλθων δ' ἐκέισε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς στυγούμενον·
 οἳ δ' ἔσχον αἰδοῖ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἰκῶν ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει,
 σιγῇ δ' ἐτεκτῆραντ' ἀποφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 εἰς δ' ἄγγος ἰδίου ἴσου ἄπασι βακχίου
 μέτρομα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
 κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου,ν
 ἡλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦν μητρὸς φρονεῦς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῇ
 τελετῇ γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν.
 ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς δίκην
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων.
 εἰπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι
 ψῆφους διεσφύθμιξε Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν λερόν ὠρίσαντ' ἔχουν·

ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπέσθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἡλάστρουν μ' αἰεὶ,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβον πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βλον ἀπορρήξιν θανών,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακὼν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἤνπερ ἡμῖν ὤρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατὰσχωμεν βρέτας, 980
 μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στελλας Μνηκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κέρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

- ΧΟ. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέξεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.
 ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω 990
 [Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν].
 θέλω δ' ἄπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
 σώσαιμὶ τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνικ' ἂν κενὰς
 κρηπίδας εὖρη λαῖνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις καὶ μ' ἐπ' εὐπρόμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνεσμα γίνεται καλόν·

τούτου δὲ χωρισθεῖς· ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαντοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 σώσασα σ'· οὐ γὰρ ἄλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῇ.

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
 ἅλως τὸ κέλῃς αἵμα' κοινόφρων δὲ σοὶ
 καὶ ξὴν θέλοιμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δέ σ', ἥνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
 πρὸς οἶκον, ἣ σοῦ κατθανῶν μενῶ μέτα.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Δοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἄγαλμα θεῆς πόλισμα Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ 1015
 συνθεῖς τὰδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μῆθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαθεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡ. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020

ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφρονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡ. ἄλλ' εἰ σὲ σώσει κάμῃ, κινδυνευτέον.

ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

ΟΡ. τί δ', εἰ με ναῶν τῶδε κρούσειας λάθρα;

ΙΦ. εἰς ἓν ἐνδον ἱεροῦ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν. 1027

ΟΡ. οἶμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθῆμεν ἂν;

ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡ. ποῖόν τι; δόξης μετὰδος, ὥς καγὼ μάθω. 1030

ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνύταις χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡ. δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.

ΙΦ. φρονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργούς μολεῖν.

ΙΦ. ὥς δὴ σκότος λαβόντες ἐκπαυθεῖμεν ἂν; 1025

ΟΡ. κλειπὸν γὰρ ἡ νύξ τῆς δ' ἡμέρας τὸ φῶς.

- ΟΡ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἔμοις, εἰ κερδανεῖς.
 ΙΦ. ὥς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ, 10
 ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
 ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
 ΟΡ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
 ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι,
 ΟΡ. ἔστ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 10
 ΙΦ. κακέينو νίψαι, σοῦ θιγόντος ὥς, ἐρῶ.
 ΟΡ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερόν εἶπας ἐκβολον;
 ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.
 ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἷσι βρέτας;
 ΙΦ. ἐγὼ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἔμοι μόνῃ. 10
 ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάσσεται φόνου;
 ΙΦ. ταῦτόν χεροῖν σοι λέσσεται μίασμ' ἔχων.
 ΟΡ. λάθρα δ' ἀνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
 ΙΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 10
 ΙΦ. σοι δὲ μέλειν χρὴ τ' ἄλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
 ΟΡ. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούσαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὗρισκ'· ἔχει τοι δύναιμι εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς. 10
 ΙΦ. ᾧ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 καὶ τὰμ' ἐν ὑμῖν ἔστιν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλότατης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω· 1
 γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἁλλήλαις γένος,
 σῶξιν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσασθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλόν τοι γλῶσσ' ὅτῳ πιστὴ παρῇ.
 ὁρᾶτε δ' ὥς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλότατους, 1

ἢ γῆς πατρῴας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὥς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,
 σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηλίδος
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλιτάτων 1070
 [μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων ὅτῳ κυρεῖ],
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέρξασθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
 ὀλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· 1075
 ὥς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
 ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκῆπτεις πέρι.

ΙΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους·
 ὥς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοῖρανός χθονός, 1080
 θυσίαν ἐλέγξων, εἰ κατεύρασται, ξένων.
 ὦ πότνι', ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτυχὰς
 δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς,
 σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ' ἢ τὸ Δοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβάρου χθονὸς
 εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
 ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας στρ. 1090
 πόντου δειράδας, ἀλκυῶν,
 ἔλεγον οἰκτρὸν αἰεδαίς,
 εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
 ὅτι πόσιν κελαδεῖς αἰεὶ μολπαῖς,
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι 1095
 θρήνους, ἅπτερος ὄρνις,
 ποθοῦς Ἑλλάνων ἀγόρους,

ποθοῦς Ἄρτεμιν ὀλβίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ
 φοίνικα θ' ἄβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
 γλαυκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,
 Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
 λίμναν θ' ἐλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελῶ-
 δὸς Μούσας θεραπεύει.
 ὦ πολλὰ δακρῶν λιβάδες,
 αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλλυμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.
 χαλρῦσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
 νᾶσον βάρβαρον ἦλθον,
 ἐν ᾗ τᾶς ἑλληνοφόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω
 βωμούς τε μηλοθύτας,
 ξηλοῦς ἔταν διὰ παν-
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνεις σύντροφος ὦν
 μεταβάλλει δυσδαιμονία·
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν.
 καὶ σὲ μέν, πότνι, Ἀργεῖα
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
 συρλῶν δ' ὁ κηροδέτας
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθωῖξει,

1100

1105

αὐτ.

1110

1115

1120

στρ.

1125

ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κέλαδον ἐπτατόνου λύρας
 αἰδῶν ἄξει λιπαρὰν
 1130 εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-
 σα βήσει βοθίοις πλάταις·
 ἄερί δ' ἰστίᾳ πρότονοι κατὰ
 1135 προῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσσουσι πόδες
 ναὸς ὠκυπόμπου.
 λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην, ἀντ.
 ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 1140 πτέρυγας ἐν νώτοις ἄμοις
 λήξαιμι θοάζουσα·
 χοροὺς δ' ἰσταίην, ὅθι καὶ
 πάροχος εὐδοκίμων γάμων,
 παρὰ πόδ' ἐλίσσουσα φίλας
 1145 ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
 ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
 χλιδᾶς ἀβροπλούτοιο
 εἰς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
 καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα γένυσιν
 1150 ** ἐσκίαζον.

100. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμαίων γυνή
 Ἑλληνίς; ἥδη τῶν ξένων κατήρξατο,
 1155 ἀδύτοις τ' ἐν ἀγνοῖς σῶμα δάπτονται πυρὶ;

110. ἥδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἀναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
 120. ἔα·

τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;
 130. ἀναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

140. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160

- ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσῃ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
 ΘΟ. τί φοριμιάζει νεοχμόν; ἔξ' αὐδα σαφῶς.
 ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θυμάτ' ἡγρεύσασθ', ἄναξ.
 ΘΟ. τί τοῦκιδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
 ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 116
 ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
 ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ξυνήρμοσεν.
 ΘΟ. ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
 ΙΦ. ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
 ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι; 117
 ΙΦ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
 ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
 ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
 ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις γ' ἔτλη τις ἄν.
 ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἡλάθησαν Ἑλλάδος. 118
 ΘΟ. ἢ τῶνδ' ἔκατι δῆτ' ἀγαλμ' ἔξω φέρεις;
 ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὥς μεταστήσω φόνου.
 ΘΟ. μῖασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποῖω τρόπῳ;
 ΙΦ. ἤλεγχον, ὥς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
 ΘΟ. σοφὴν σ' ἔστρεψεν Ἑλλάς, ὥς ἦσθον καλῶς. 119
 ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσται δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 ΙΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ξμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὥς δὴ σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγεμάτων.
 ΙΦ. καὶ πατέρα γε ξῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 120
 ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 ΙΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἢ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δρωμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 ΙΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 ΘΟ. οὐκ οὖν ἐργῷ χέριβες ξίφος τε σόν; 121
 ΙΦ. ἄγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὕδατων ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;

- ΙΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. οὐκ οὖν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἐνθα χοήξεις· οὐ φιλω τᾶρρηθ' ὄραῖν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 ΘΟ. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἡράμην βάρηων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἡυσέβεια καὶ προμηθία.
 ΙΦ. οἴσθ᾽ ἄ νυν ἄ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν
 τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφυ-
 γοιεν ἄν;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἔτ' ἐπὶ δεσμὰ,
 πρόσπολοι. 1205
 ΙΦ. κᾶκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται
 τάδε.
 ΙΦ. κρατὰ κρούσαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλλοῦ πρόσθεν
 φλογός.
 ΙΦ. σὼν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἶδ' ὁμαρτή-
 σουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ ΘΟ. ποίας
 τύχας;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μέμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶσιν
 φόνῳ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στεῖχε καὶ σή-
 μαινε σύ.
 ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμέ. 1213
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὅψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις
 πόλιν. 1212

- ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ ΘΟ. τί
 χρῆμα δρω; 1215
- ΙΦ. ἄγνισον πυρσῷ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρόν ὡς μόλης
 πάλιν;
- ΙΦ. ἤνικ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χρή με
 δρᾶν;
- ΙΦ. πέπλον ὁμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον
 λάβω;
- ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς
 ἐστὶ μοι;
- ΙΦ. θαυμασῆς μηδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσς' ἐπὶ
 σχολῆς καλῶς. 1220
- ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαυμὸς ὅδε πέσοι. ΘΟ. συνεν-
 χομαι.
- ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἥδη δωμάτων ὄρω ξένους
 καὶ θεᾶς κόσμους νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὡς φόνω
 φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ'
 ὅσα
 προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
 ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγετ' ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.
 ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω
 φόνον 1230
 τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐτ' ἄλλῃ, καθαρόν οἰκήσεις
 δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ',
 ὅμως

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω,
θεά.

ΧΟ. εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος,

στρ.

ὄν ποτε Δηλιάσιν

1235

καρποφόροις γυάλοις

* * * χρυσοκόμαν

ἐν κιθάρα σοφόν, ἃ τ' ἐπὶ τόξων

εὖστοχίᾳ γάννυται, φέρειν ἴνιν

ἀπὸ δειράδος εἰναλίας,

1240

λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'

ἀστάντων μάτηρ ὑδάτων,

τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ

Παρνάσιον κορυφᾶν,

ὅθι ποικιλόνωτος οἶνωπὸς δράκων

1245

σιμερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ,

γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε

μαντεῖον χθόνιον.

ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας

ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων

1250

ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-

τείων δ' ἐπέβας ξαθέων,

τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ

θάσσεις, ἐν ἄψευδεῖ θρόνῳ

μαντείας βροτοῖς

1255

θεσφάτων νέμων

ἀδύτων ὑπο, Κασταλλίας φεέθρων

γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.

Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν

ἀντ.

παῖδ' ἀπενάσσατο [Λα-

1260

τῶος] ἀπὸ ξαθέων

χρηστηρίων, νύχια

- χθιὼν ἔτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
 οἳ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα
 τά τ' ἔπειθ' ὅσ' ἔμελλε τυχεῖν
 ὕπνου κατὰ δυοφερὰς
 εὐνάς φράζον· Γαῖα δὲ τὰν
 μαντείων ἀφείλετο τιμὰν
 Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός·
 ταχύπους δ' ἔς Ὀλυμπον ὁρμαθεὶς ἀναξ
 χέρα παιδὸν ὄρεξεν εἰς Αἴον θρόνον
 Πυθίῳ δόμων χθονίας ἀφε-
 λεῖν θεῆς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπίας.
 γέλασε δ' ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσά θέλων λατρεῦματα σχεῖν·
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,
 παῦσεν νυχίους ὀνείρους,
 ἀπὸ λαθροσύναν
 νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν
 θῆκε Δοξίᾳ,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρσῃ βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδᾶς.
- ΑΓΓ. ὦ ναοφύλακες βῆμοιό τ' ἐπιστάται,
 Θῶας ἀναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφοις πύλας
 ἔξω μελάρων τῶνδε κοῖρανον χθονός.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χοῖρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;
 ΑΓΓ. βεβῶσι φροῦδοι δλίπτυχοι νεανίαι
 Ἀγαμεινονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 ἄνακτα χάρας, φροῦδος ἐκ νεοῦ συνθεῖς.

- ΑΓΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρωμένα. 1295
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δῖωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὄρατ', ἄπιστον ὥς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεποραγμένων μέρος.
- ΧΟ. μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μετὰ; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- ΑΓΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦπος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγρὸς χθονός.
ὦ ἢ χαλᾶτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότῃ σιμῆναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάρειμι, καὶ νῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
- ΑΓΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὥς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἴκου ἦσθ' ἄρα. 1310
- ΘΟ. τί προσδοκᾶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- ΑΓΓ. αὐτῆς τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἀκουσον. ἡ νεᾶνις ἢ ὑθιάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- ΑΓΓ. σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρίδς τίκτει κόρη;
- ΑΓΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320
- ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
- ΑΓΓ. μὴ ὑταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἀκούέ μου
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
- ΘΟ. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀρχίπλουν πόρον 1325
φεύγουσιν, ὥστε διαφνεῖν τοῦμὸν δόρον.

18/12/2017

ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἦλθομεν θαλασσίας,
 οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένυσ' ἀποστῆναι πρόσω
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὥς ἀπόρρητον φλόγα
 θύουσα καὶ καθαυρόν ὃν μετώχετο.
 αὐτὴ δὲ χερσὶ δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
 ἐστεῖχ' ὀπίσθε. καὶ τὰδ' ἦν ὕποπτά μοι,
 ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
 χρόνῳ δ' ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
 μέλη μαγεύουσ', ὥς φόνον νίξουσα δῆ.
 ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμενοὶ χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
 κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
 φόβῳ δ' ἂ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στείχειν ἔν' ἥσαν, καί περ οὐκ ἐωμένους.
 κἀνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σκάφος
 ταρσῶ κατῆρες, πίτυλον ἐπερωμένον,
 ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
 ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεῶς.
 κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων
 ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὥς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίαν τε, καὶ δι' εὐθυτηρίας
 οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεῶς.
 λόγοι δ' ἐχάρουν· τί νιν λόγῳ πορθημέεστε

κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους;
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; 1360
 ὁ δ' εἶπ'· Ὀρέστης τῆσδ' ὄμαιμος, ὥς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κοιμίζομαι
 λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἥσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν, 1365
 ὅθην τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χερσὶν
 ἡμεῖς τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἤκοντ' ἔζετο, 1370
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφρεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἳ μὲν ἐν κάρᾳ
 κάθαιμι' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως 1375
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἴργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστελταὶ πρόσω.
 καὶ τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν * * * τέγξαι πόδα, 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὤμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς εἰς θάλασσαν κάπῃ κλίμακος θορῶν,
 ἔδηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. νεὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγγετο 1385
 βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥοθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὧν περ οὔνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἳ δὲ στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρουχάμενοι 1390

- ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεῶς
 ὦθει παλιμπρηνηδόν· οἱ δ' ἐκαρτέρουν 1395
 πρὸς κέντρα λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖς εὗξεν· ὦ Αἰτοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἱερῖαν πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς. 1400
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά-
 φιλεῖν δὲ καμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπευφρήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς εὐχερῶς ἐπωμίδας
 κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1405
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρηθήη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτάς ἐξανήπτεν ἀγκύλας.
 κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦθ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. 1410
 ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. 1415
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὥς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
 ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἄλίσκεται.
- ΧΟ. ὦ τλήμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1420
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
- ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πάλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
 παρὰ κῆρυξ δρᾶμεῖσθε κἀκβολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
 οἱ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξεν· εἰς πόντον πλάτας;
 ὥς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ἱππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἦ κατὰ στύφλον πέτρας

δίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας. 1430

ὕμᾱς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορίας βουλευμάτων
γυναικάς αὐθις, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενούμεν ἥσυχοι.

ΑΘ. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ 1435

Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους·
παῦσαι διώκων ἑεῦμά τ' ἔξορμῶν στρατοῦ·

πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Δοξίου 1440

δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἐρινύων χόλον

φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἀργος εἰσπέμψων δέμας 1440

ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄλσιν χθόνα.

πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν

δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλω,

ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα

πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύων πλάτῃ. 1445

μαθὼν δ' Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,

κλύεις γὰρ αὐθὴν καίπερ οὐ παρὼν θεῆς,

χωρεῖ λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.

ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,

χωρὸς τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450

ὄροις, γείτων δειράδος Καρυστίας,

ἱερὸς, Ἀλὰς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·

ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἱδρυσαι βρέτας,

ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνοι τε σῶν,

οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455

οἰστροῖς Ἐρινύων. Ἀρτεμιν δέ νιν βροτοὶ

τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεῶν.

νόμον τε θῆς τόνδ'· ὅταν ἐορτάξῃ λεῶς,

τῆς σῆς σφαγῆς ἅποιν' ἐπισχέτω ξίφος 1460

δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω,

ὅσας ἑκατὶ θεᾷ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.

σὲ δ' ἄμφι σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας

Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·

οὐ καὶ τεθάρπει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων 1465

ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆνους ὑφάς,

ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοθραγεῖς

λείπωσ' ἐν οἰκοῖς. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
 γνώμης δικαίας οὔνεκ'. ἐξέσωσά σε
 καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν παγίοις ψήφους ἴσας
 κρίνας· Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
 νικᾶν ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λαβῇ.
 ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
 ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
 βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
 ἔτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι

γαῖαν, καθιδρυσάιντο τ' εὐτυχῶς βρέτας.
 πέμπω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
 γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
 πανύσω δὲ λόγχην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
 νεῶν τ' ἐρετμᾶ, σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, θεά.

ΑΘ. [αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.]
 ἔτ' ὦ πνοαί, νανσθλουῖσθε τὸν Ἀγαμέμνωνος
 παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
 σῶζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ΧΘ. ἔτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
 μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
 ἀλλ' ὦ σεμνή παρὰ τ' ἀθανάτοις
 καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνᾳ,
 δράσομεν οὕτως ὥς σὺ κελεύεις.
 μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
 φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
 [ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
 βίοντον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

I Ω N.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΕΥΘΟΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΥΘΙΑ ἥτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθίδεωσ Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυνον
 ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρό-
 πολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ
 τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἐρ-
 μῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἦνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ 5
 προφήτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγρημε·
 συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς
 προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος
 παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτι-
 δος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δὲ ἀγνοῶν ἐδού-10
 λευσε τῷ πατρὶ.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπὸκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Ι Ω Ν.

ΕΡ. Ἀτλας, ὃ χαλκείοισι νώτοις οὐρανὸν
 θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρέβων, θεῶν
 μιᾶς ἔφρυσε Μαῖαν, ἣ' μ' ἐγένεατο
 Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
 ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἔν' ὀμφαλὸν
 μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
 ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσκημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
 οὐ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔξενξεν γάμοις
 βία Κρέουσας, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
 Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
 Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἀνακτὲς Ἀττίδος.
 ἀγνώως δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 γαστροῖς διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἤλθεν χρόνος, 1
 τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπῆνεργεν βρέφος
 εἰς ταῦτόν ἄντρον οὐπὲρ ἠνιάσθη θεῷ
 Κρέουσα, κακτίθησιν ὥς θανούμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σῶζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
 Ἑριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρῶ παραξεύξασα φύλακε σώματος

δισσώ δράκοντε, παρθένους Ἀγραυλίσι
 δίδωσι σώζειν· ὅθεν Ἐρεχθίδαις ἔτι
 νόμος τις ἔστιν ὅφρ' ἐν χρυσήλατοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἄλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψας· ἔλιπεν, ὡς θανουμένων.
 καί μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
 ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεῶς πόλιν, 30
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισι θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θεῖς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν, ὡς εἰδῆς, ὁ παῖς, 35
 ἡμῖν μελήσει. Λοξία δ' ἐγὼ χάριν
 πράσσων ἀδελφῷ πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
 ἦνεγκα καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τέθηνι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 ἐλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὄρωθ' ὁ παῖς. 40
 κυρεῖ δ' ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφῆτις εἰσβαλνούσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
 ἐθαύμασ' εἴ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ᾧδ' ἐν εἰς θεοῦ ῥῖψαι δόμον, 45
 ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἶκτῳ δ' ἀφῆκεν ᾧμότητα, καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ ἥκπεσεῖν δόμων.
 τρέφει δὲ νιν λαβοῦσα· τὸν σπείραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφνυ, 50
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφιβώμιους στροφάς
 ἡλᾷτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοί σφ' ἔθιντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ

ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις 55
 θεοῦ καταξῇ δεῦρ' αἰεὶ σεμνὸν βίον.
 Κρέουσα δ' ἦ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
 Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιαῦδ' ὕπο.
 ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
 οἷ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων· 60
 ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
 γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
 οὐκ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
 γεγὼς Ἀχαιὸς· χρόνια δὲ σπείρας λέχη
 ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὢν οὖνεκα 65
 ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
 ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
 εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὥς δοκεῖ.
 δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
 Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι 70
 κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὥς ἐλθὼν δόμους
 γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
 κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφρα.
 Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
 ὄνομα κεκληῖσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα. 75
 ἀλλ' εἰς διαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
 τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
 ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνου
 τόνδ', ὥς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆῃ πυλώματα
 δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν, 80
 Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.

ΙΩΝ. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
 ἥλιος ἦδη κάμπτει κατὰ γῆν,
 ἄστρα δὲ φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
 εἰς νύχθ' ἱεράν,
 Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ

καταλαμβάνονται τὴν ἡμερίαν
 ἄψίδα βροτοῖσι δέχονται.
 σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
 Φοῖβον πέτεται. 90

θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ξάθεον
 Δελφίς, αἰίδουσ' Ἑλλησι βοάς,
 ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
 ἀλλ' ὦ Φοῖβον Δελφοὶ θέραπες,
 τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95
 βαίνετε δίνας, καθαράς δὲ δρόσοις
 ἀφνδρανάμενοι στείχετε ναοὺς·
 στόμα τ' εὖφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν,
 φήμας τ' ἀγαθὰς
 τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι 100
 γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
 ἡμεῖς δὲ πόνους οὖς ἐκ παιδὸς
 μοχθοῦμεν αἰεὶ, πτόρθοισι δάφνης
 στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοῖβον
 καθαράς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον 105
 ῥανίσιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
 αἷ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
 τόξοισιν ἐμοῖς πυγάδας θήσομεν·
 ὥς γὰρ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγῶς
 τοὺς θρέψαντας 110
 Φοῖβον ναοὺς θεραπεύω.
 ἄγ' ὦ νεηθαλὲς ὦ 115
 καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
 αἶ τὰν Φοῖβον θυμέλαν
 σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
 κήπων ἐξ ἀθανάτων,
 ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερὰ

* τὰν ἀέναον παγὰν
 ἐκπροΐεισαι,
 μυρσίνας ἱερὰν φόβαν,
 ἧ σάϊρω δάπεδον θεοῦ
 παναμέριος ἅμ' ἄλλου
 πτέρυγι θεῷ
 λατρεύων τὸ κατ' ἡμᾶρ.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
 καλόν γε τὸν πόνον, ὦ
 Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω
 τιμῶν μαντεῖον ἔδραν·
 κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
 θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν,
 οὐ θνατοῖς ἀλλ' ἀθανάτοις·
 εὐφάμους δὲ πόνους μοχθεῖν
 οὐκ ἀποκάμνω.
 Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
 τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
 τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
 ὄνομα λέγω,
 Φοῖβον τὸν κατὰ ναόν.
 ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
 εὐαίων εὐαίων
 εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
 ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
 δάφνας ὀλκοῖς,
 χρυσέων δ' ἐκ τευχέων δῖψω
 γαίᾳ παγάν,
 ἂν ἀποχεύονται
 Κασταλίας δῖναι.

0 νότερόν ὕδωρ βάλλων,
 ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν,
 εἰθ' οὕτως ἀεὶ Φοίβῳ
 λατρεύων μὴ παυσάιμαν,
 ἢ παυσάιμαν ἀγαθᾶ μοίρα.
 ἔα ἔα·

150

15 φοιτῶσ' ἤδη λείπουσιν τε
 πτανολ Παρνασοῦ κοίτας·
 αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
 μηδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους·
 μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
 κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
 30 ἰσχὺν νικῶν.

160

ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
 κύκνος· οὐκ ἄλλα
 φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
 οὐδέν σ' ἄ φόρμιγξ ἢ Φοίβου
 35 σύμμολπος τόξων θύσαιτ' ἄν·
 πάραγε πτέρυγας,
 λίμνας ἐπίβα τὰς Αἰηλιάδος·
 αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
 τὰς καλλιφθόγγους ῥῶδας.

165

ἔα ἔα·

170

40 τίς ὃδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
 μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐνάδας
 καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
 ψαλμοὶ σ' ἐλξουσιν τόξων.
 οὐ πείσει; χωρῶν δίνας
 45 τας Ἀλφειοῦ παιδούργει
 ἢ νάπος Ἰσθμίου,
 ὥς ἀναδήματα μὴ βλάπτηται
 ναοὶ θ' οἱ Φοίβου.

175

κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
 Φοίβῳ δουλεύσω, κοῦ λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

HMIX. οὐκ ἐν ταῖς ξαθέαις Ἀθά-
 ναῖς εὐκλόνες ἦσαν αὐ-
 λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγνι-
 ἀτιδες θεραπεῖαι·

ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξίᾳ
 τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
 πων καλλιβλέφαρον φῶς.
 ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
 Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
 χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὸς παῖς·
 φίλα, πρόσιδ' ὅσσοις.

HMIX. ὀρώ. καὶ πέλας ἄλλος αὐ-
 τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-
 ρει τις· ἄρ' ὅς ἐμαῖσι μυ-
 θεύεται παρὰ πῆναις
 ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὅς
 κοινοὺς αἰρόμενος πόνοους
 Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;

HMIX. καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἑφεδρον ἵππου·
 τὰν πῦρ πνέουσιν ἐναίρει
 τρισώματον ἀλκάν.

HMIX. παντᾶ τοι βλέφαρον διώ-
 κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχε-
 σι λαῖνοισι Γιγάντων.

184 — 193 = 194 — 204

205 — 218 = 219 — 236

ΗΜΙΧ. ὦδε δερκόμεθ', ὦ φίλαι, *

ΗΜΙΧ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργῶπιν πάλλουνσαν Ἴτυν;

210

ΗΜΙΧ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.

ΗΜΙΧ. τί γάρ, κεραυνὸν
ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧ. ὀρῶ, τὸν δάιον

215

Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ.
καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι
κισσίνοισι βᾶκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟ. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν ἀν-
δῶ· θέμις γυάλων ὑπερ-
βῆναι λευκῶ ποδὶ βαλόν;

ἀντ.

220

ΙΩΝ. οὐ θέμις, ὦ ξέναι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν,

ΙΩΝ. αὖδα· τί θέλεις;

ΧΟ. ἄρ' οὕτως μέσον ὀμφαλὸν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;

ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾶ.

225

ΙΩΝ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων
καὶ τι πυθέσθαι χρήζετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάντοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·

230

θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·
ἃ δ' ἐκτός, ὅμμα τέρψει.

ΙΩΝ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὅμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόται
με θεοῦ γύαλα τὰδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩΝ. δμῶαί δὲ τίνων κλήζεσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα
τῶν ἐμῶν τυράννων.
παρούσας δ' ἄμφι τᾶσδ' ἐρωτᾷς.

ΙΩΝ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἴ ποτ', ὦ γύναι.
γνῶνῃ δ' ἂν ὥς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδῶν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·

ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας' εὐγενῇ παρηίδα,
ὥς εἶδες ἀγνὰ Δοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ;

ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
εἰς θαύματ' ἔλθειν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετροησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὐσά περ.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

ΙΩΝ. τί χρῆμ' ἀνερμήνευτα δυσθινεῖ, γύναι;

ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.

ΙΩΝ. τίς δ' εἴ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποῶν πατρός
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;

ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦτομ', ἐκ δ' Ἐρεχθίδεως
πέφυκα, πατὴρ γῇ δ' Ἀθηναίων πόλις.

ΙΩΝ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.

- 36 ΚΡ. τοσαῦτα κεῦτυχοῦμεν, ὦ ξέν, οὐ περα.
 ΙΩΝ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθενται βροτοῖς, 265
 ΚΡ. τί χοῖμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν; ἐκμαθεῖν θέλω.
 ΙΩΝ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἐβλασται πατήρ;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελει.
 ΙΩΝ. ἦ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;
 ΚΡ. εἰς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270
 40 ΙΩΝ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;
 ΚΡ. Κέκροπος γε σῶζειν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.
 ΙΩΝ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεύχος θεᾶς.
 ΚΡ. τοιγὰρ θανούσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.
 ΙΩΝ. εἶεν·
 τί δαὶ τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; 275
 45 ΚΡ. τί χοῖμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
 ΙΩΝ. πατήρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔδυσσε συγγόνους;
 ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;
 ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρός ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280
 50 ΙΩΝ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
 ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
 ΙΩΝ. Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;
 ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὡς μ' ἀνέμνησάς τινας.
 ΙΩΝ. τιμᾷ σφε Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι; 285
 ΚΡ. τιμᾷ γ' ἄτμ'· ὡς μήποτ' ὠφελόν σφ' ἰδεῖν.
 ΙΩΝ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
 ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά.
 ΙΩΝ. πόσις δὲ τίς σ' ἐγῆμ' Ἀθηναίων, γύναι;
 ΚΡ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός. 290
 ΙΩΝ. τίς; εὐγενῇ νιν δεῖ πεφνέειν τινά.
 ΚΡ. Ξοῦθος, πεφνὼς Αἰόλου Διὸς τ' ἄπο.
 ΙΩΝ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχευ οὔσαν ἐγγενῇ;
 ΚΡ. Εὐβοί· Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις·

- ΙΩΝ. ὄροις ὕργοῖσιν, ὥς λέγουσ', ὠρισμένη. 295
 ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
 ΙΩΝ. ἐπίκουρος ἐλθών; κᾶτα σὸν γαμεῖ λέχος;
 ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
 ΙΩΝ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις ἢ μόνη χρηστήρια;
 ΚΡ. σὺν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου. 300
 ΙΩΝ. πότερον θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων;
 ΚΡ. κείνου τε Φοίβου δ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
 ΙΩΝ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἦκει', ἢ παίδων πέρι;
 ΚΡ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
 ΙΩΝ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πάποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ; 305
 ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
 ΙΩΝ. ὦ τλήμων, ὥς τ' ἄλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς.
 ΚΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὠλβισα.
 ΙΩΝ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
 ΚΡ. ἀνάδημα πόλεως, ἢ τινος πρᾶθεις ὑπο; 310
 ΙΩΝ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν' Ἀοξίου κεκλήμεθα.
 ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ὦ ξέν', ἀντοιχεύομεν.
 ΙΩΝ. ὥς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ οἴτου τ' ἔφυν.
 ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοισίδ' ἢ κατὰ στέγας;
 ΙΩΝ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
 ΚΡ. παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
 ΙΩΝ. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
 ΚΡ. καὶ τίς γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Δελφιδων;
 ΙΩΝ. οὐπώποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἔθρεψέ με
 ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὥς νοσοῦσ' εὖρον νόσους. 320
 ΙΩΝ. Φοίβου προφήτης, μητέρ' ὥς νομίζομεν.
 ΚΡ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 ΙΩΝ. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
 ΚΡ. τάλαινά σ' ἢ τεκοῦσα, τίς ποτ' ἦν ἄρα.
 ΙΩΝ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἰσως. 325
 ΚΡ. ἔχεις δὲ βίοντον; εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις.

ΙΩΝ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ὧ δουλεύομεν.

ΚΡ. οὐδ' ἤξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;

ΙΩΝ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.

ΚΡ. φεῦ·

πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή, 330

ΙΩΝ. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίρομεν ἄν.

ΚΡ. ἣς οὐνεκ' ἤλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.

ΙΩΝ. ποῖόν τι χοῖζουσ'; ὥς ὑπουργήσω, γύναι.

ΚΡ. μάντευμα κρυπτόν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.

ΙΩΝ. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τᾶλλα προξηρήσομεν. 335

ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἀλλ' αἰδούμεθα.

ΙΩΝ. οὐ τάρκα πρᾶξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.

ΚΡ. Φοίβῳ μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν,

ΙΩΝ. Φοίβῳ γυνή γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.

ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340 *

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.

ΚΡ. οὐ φησιν αὐτὴ· καὶ πέπονθεν ἄθλια.

ΙΩΝ. τί χοῖμα δράσας, εἰ θεῷ συνεξύγη;

ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.

ΙΩΝ. ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος; 345

ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.

ΙΩΝ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τί νι τρόπῳ διεφθάρη;

ΚΡ. θῆρας σφε τὸν δύστηνον ἐλπίξει κτανεῖν.

ΙΩΝ. ποῖω τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;

ΚΡ. ἐλθοῦς 'ν' αὐτὸν ἐξέθηκε', οὐχ εὖρ' ἔτι. 350

ΙΩΝ. ἣν δὲ σταλαγμοὺς ἐν στίβῳ τις αἵματος;

ΚΡ. οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.

ΙΩΝ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;

ΚΡ. σοὶ ταῦτ' ἦβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρον.

ΙΩΝ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἄθλια. 355

ΚΡ. οὐκουν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.

ΙΩΝ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβῶν;

ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δοῖς ὁ μόνος.

ΙΩΝ. οἴμοι· προσφθός ἡ τύχη τῷ μῶ πάθει.

ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀδελὴν ποθεῖν.

ΙΩΝ. καὶ μή μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' οὐ' ἡλεήσμεθα.

ΚΡ. σιγῶ· πέραινε δ' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρει.

ΙΩΝ. οἷσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;

ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;

ΙΩΝ. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;

ΚΡ. εἴπερ καθίξει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.

ΙΩΝ. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ' ἔξελεγχέ νιν.

ΚΡ. ἀλγύνεται δὲ χῆ παθοῦσα τῇ τύχῃ.

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.

ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεῖς

Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι

δράσειεν ἂν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·

τῷ γὰρ θεῷ τάναντί' οὐ μαντευτέον.

εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἂν,

εἰ τοὺς θεοὺς ἄκουτας ἐκπονήσομεν

φράζειν ἢ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίους

σφαγαῖσι μῆλων ἢ δι' οἰωνῶν περὶ τοῖς.

ἂν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,

ἀνόνητα κεκτῆμεσθα τὰ γὰρ δ', ὦ γύναι·

ἢ δ' ἂν διδῶσ' ἐκόντες, ὠφελούμεθα.

ΧΘ. πολλὰ γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,

μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχές

μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῃ.

ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἰ

εἰς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεσιν οἱ λόγοι.

σὺ δ' οὐτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαι σ' ἔχῃ

οὐθ' ἰστορούσῃ μητρὶ μάντις ὦν ἐρεῖς,

ὥς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,

εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὅψιν ποτέ.

ἄλλως ἔδη * χοῖν τὰδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390

κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.

ἄλλ' ὡς ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν

ἔουθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους

σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνῃν λάβω 395

διακονοῦσα κρυπτά, ἀποβῇ λόγος

οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελλίσσομεν.

τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερὴ πρὸς ἄρσενας,

καὶ ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μειγμέναι

μισοῦμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400

ΞΟΥ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων

λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.

μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὄρωδιᾷ;

ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλὰ μοι

λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405

παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται;

ΞΟΥ. οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν

μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με

πρὸς οἶκον ἤξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.

ΚΡ. ὦ πότνια Φοῖβον μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410

ἔλθοιμεν, ἃ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν

ἐς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.

ΞΟΥ. ἔσται τὰδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;

ΙΩΝ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,

οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὡς ξένη, 415

Δελφῶν ἀριστῆς, οὗς ἐκλήρωσεν πάλος.

ΞΟΥ. καλῶς· ἔχω δὲ πάνθ' ὅσων ἐχρήζομεν.

στείλοιμ' ἂν εἶσω· καὶ γάρ, ὥς ἐγὼ κλύω,

χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι

κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420

τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.

σὺ δ' ἀμφὶ βωμούς, ὧ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλώνας, εὐτέκνους εὖχον θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.

ΚΡ. ἔσται τὰδ' ἔσται. Δοξίας δ' ἂν θέλῃ 425
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἀμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρήξει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.

ΙΩΝ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν 430
κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδороῦσ' αἰνίσσεται,
ἥτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὕπερ μαντεύεται,
ἢ καὶ τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;

ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθίδος τί μοι 435
μέλει, προσῆκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσείας
πρόχοισιν ἔλθων εἰς ἀπορραντήρια
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι

Φοῖβος, τί πάσχει παρθένους βίᾳ γαμῶν 440
προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρᾳ
θυήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σύ γ' ἄλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
ἀρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν 445
κακὸς πεφύκη, ζημιούσιν οἱ θεοί.

πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράφαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρῆσθαι,
δίκας βιαιῶν δώσεται ἀνθρώποις γάμων, 445
σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.

τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοὺς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ 450
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΘ. σὲ τὰν ὠδίνων λοχιᾶν 500 στρ.

ἀνελείθυιαν, ἐμὴν
 Ἀθάναν ἱκετεύω,
 Προμηθεὺ Τιτᾶνι λοχεν- 455
 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
 κορυφὰς Διός, ὧ μάκαιρα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 πταμένα πρὸς ἀγνιάς, 460
 Φοιβήιος ἐνθα γᾶς
 μεσσόμφαλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
 μαντεύματα κραίνει,
 σὺν καὶ παῖς ἅ Αἰατογενής, 465
 δύο θεαὶ δύο παρθένοι,
 κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
 ἱκετεύσατε δ', ὧ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἑρεχθέως
 γένος εὐτεκνίας χρόνου καθαροῖς 470
 μαντεύμασι κῆρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνατοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφορμάν,
 τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι 475
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοισι νεάνιδες ἥβαι,
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὥς ἔχοντες ἐκ πατέρων
 ἐτέροις ἐπὶ τέκνοις. 480
 ἀλλὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 σὺν τ' εὐτυχίαις φίλον,
 δορὶ τε γὰρ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκάν.

ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος
 βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
 τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν γε τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστρυγῶ
 βίον ᾧ τε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
 εὖπαιδος ἐχοίμαν.

485

ὦ Πανὸς θακῆματα καὶ
 παρὰνλίζουσα πέτρα
 μυχώδεσι Μακραιῖς,
 ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια χλοερά πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' αἰόλας ἱαχᾶς
 ὕμνων, ὅταν αὐλλοῖς
 συρίζῃς, ὦ Πάν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις

490

495

παρθένος, ὦ μελέα, βρέφος
 Φοῖβω, πτανοῖς ἐξώρισε θοόταν
 θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων
 ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
 φάτιν αἶον εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

500

505

ΙΩΝ. πρόσπολοι γυναικες, αἶ τῶνδ' ἄμφι κρηπίδας
 δομῶν

510

θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
 Ξοῦνθος, ἢ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὦ ξέν'. οὐπω δῶμ' ὑπερβαίνει
 τόδε.

ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον, ἐξίοντα τ' ἤδη δεσπότην ὀρεῖν πάρα. 516

ΞΟΥ. ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
πουσά μοι.

ΙΩΝ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δὴ ὄντ' εὖ
πράξομεν.

ΞΟΥ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩΝ. εὖ φρονεῖς μὲν; ἢ σ' ἐμηνε θεοῦ τις, ὃ ξένε,
βλάβη; 520

ΞΟΥ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι;

ΙΩΝ. παῦε· μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξης
χερὶ.

ΞΟΥ. ἄφομαι· κού θυνσιάζω, τὰ μὰ δ' εὐρίσκω φίλα.

ΙΩΝ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἰσωτόξα πλευμόνων λαβεῖν;

ΞΟΥ. ὥς τί δὴ φεύγεις με σαντοῦ γνωρίσας τὰ φίλ-
τατα; 525

ΙΩΝ. οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμοίρους καὶ μεμνηότας ξένους.

ΞΟΥ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρός γάρ, ἣν κτάνης, ἔσει
φρονεύς.

ΙΩΝ. ποῦ δέ μοι πατήρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως [κλύειν
ἐμοί];

ΞΟΥ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰ μὰ σημήνειεν ἄν.

ΙΩΝ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟΥ. πατήρ σός εἰμι καὶ σὺ
παῖς ἐμός. 530

ΙΩΝ. τίς λέγει τάδ'; ΞΟΥ. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Δοξίας
ἐμόν.

ΙΩΝ. μαρτυρεῖς σαυτῷ. ΞΟΥ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν
χρηστήρια.

ΙΩΝ. ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκούσας. ΞΟΥ. οὐκ ἄρ' ὄρθ'
ἀκούομεν;

ΙΩΝ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; ΞΟΥ. τὸν συναντή-
σαντά μοι

ΙΩΝ. τίνα συνάντησιν; ΞΟΤ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
θεοῦ 535

ΙΩΝ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; ΞΟΤ. παῖδ' ἐμὸν πέφυ-
κέναι.

ΙΩΝ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλων; ΞΟΤ. δῶρον, ὄντα
δ' ἐξ ἐμοῦ.

ΙΩΝ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟΤ. οὐκ
ἄλλῳ, τέκνον.

ΙΩΝ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟΤ. δύο μίαν θαυμά-
ζομεν.

ΙΩΝ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐκ ἔχω
φράσαι. 540

ΙΩΝ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; ΞΟΤ. τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν'
οὐκ ἠρόμην.

ΙΩΝ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; ΞΟΤ. οὐ πέδον τίπτει
τέκνα.

ΙΩΝ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟΤ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
εἰς τὸν θεόν.

ΙΩΝ. φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. ΞΟΤ. ταῦτ' ἄμει-
νον, ᾧ τέκνον.

ΙΩΝ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ΞΟΤ. μωρία γε τοῦ
νέου. 545

ΙΩΝ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθίδεω; ΞΟΤ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γε πῶ.

ΙΩΝ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟΤ. τῷ χρόνῳ γε συν-
τρέχει.

ΙΩΝ. καὶ τὰ πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; ΞΟΤ. ταῦτ' ἀμη-
χανῶ.

ΙΩΝ. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; ΞΟΤ. τοῦτο καὶ μ'
ἀπαιολᾷ.

ΙΩΝ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτρῳ πρὶν; ΞΟΤ. εἰς φανάς
γε Βακχίου. 550

ΙΩΝ. προξένων δ' ἐν του κατέσχεες; ΞΟΥ. ὅς με Δελ-
φίσιν κόραις

ΙΩΝ. ἐθιάσευσ', ἢ πῶς τὰδ' ἀνδᾶς; ΞΟΥ. Μαινάσιν γε
Βακχίου

ΙΩΝ. ἔμφρον' ἢ κάτοινον ὄντα; ΞΟΥ. Βακχίου πρὸς
ἡδοναῖς

ΙΩΝ. τοῦτ' ἐκέιν' ἵν' ἐσπάρημεν. ΞΟΥ. ὁ πότμος ἐξεῦ-
ρεν, τέκνον.

ΙΩΝ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; ΞΟΥ. ἔκβολον κόρης
Ἰσως. 555

ΙΩΝ. ἐκπεφύγαμεν τὸ δοῦλον. ΞΟΥ. πατέρα νυν δέχου,
τέκνον.

ΙΩΝ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟΥ. εὖ προ-
νεῖς ἄρα.

ΙΩΝ. καὶ τί βουλόμεσθα γ' ἄλλο ΞΟΥ. [νῦν ὀρᾶς ἂ χρὴ
σ' ὀρεῖν.]

ΙΩΝ. ἢ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟΥ. ὁ σοὶ γε γέ-
γνηται.

ΙΩΝ. ἢ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἐφυσαν; ΞΟΥ. πιθόμενός γε
τῷ θεῷ. 560

ΙΩΝ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟΥ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξά-
μην τόδε.

ΙΩΝ. ἡμέρα θ' ἢ νῦν παροῦσα. ΞΟΥ. μακάριόν γ'
ἔθηκέ με.

ΙΩΝ. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν ἥτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἄλλ' Ἰσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναί-
μεθα. 565

ΧΟ. κοινὰ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθίδας δόμους.

ΞΟΥ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς

ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τε σέ, 57
 σὺ τ' αὖ τὰ φίλταθ' εὖρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
 ὃ δ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο καὶ ἔχει πόθος,
 ὅπως σὺ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὐροιμεν ἄν. 57
 ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητεῖαν τε σὴν
 εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός,
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 δυοῖν κεκλήσει δυσγενὴς πένης θ' ἄμα, 58
 ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτήμων βίου.
 σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις,
 εἰς φροντίδας δ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
 πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;

ΙΩΝ. οὐ ταῦτ' οὖν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων 58
 πρὸς ὧθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευρών· ὧν δὲ γιγνώσκω πέρι
 ἄκουσον. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπέισακτον γένος, 59
 ἵν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένους,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὶ τοῦ ὧν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὧν,
 * * * μῆδ' ἐν κούδενων κεκλήσομαι·
 ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ζυγὸν 5
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοι τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι 6
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.

τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βᾶς πλέον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὐτῶ γὰρ τὰδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώματος 605
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἐπηλυς ὦν
 γυναικὰ θ' ὥς ἄτεκνον, ἥ κοινουμένη
 τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610
 πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοι μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἢ δ' οὐσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς;
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἴκτειρω, πάτερ,
 ἄπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὐσ' ἀπαιδίᾳ νοσεῖν. 620
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικῶς καὶ παραβλέπων βίου
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχὴς 625
 ξῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἵποις ἂν ὥς ὁ χροσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χειρὶ σῶζων ὕλβον οὐδ' ἔχειν πόνους·
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμένῳ.

κατ' ἢ προδόνς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης
 ἢ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγγέας ἔχης;
 ὕσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανάσιμων
 γυναικες εὐρον ἀνδράσιν διαφθοράς.

615

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
 τὴν φιλάτην μὲν πρῶτον ἀνθρώπῳ σχολὴν
 ὄχλον τε μέτριον, οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
 πονηρὸς οὐδεὶς· κείνο δ' οὐκ ἀνασχετόν,
 εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν.
 θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἱ δ' ἦκον ξένοι,
 ὧσθ' ἡδὺς αἰὲν καινὸς ὦν καινοῖσιν ἦν.
 ὃ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, κἄν ἄκουσιν ἢ,
 δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
 παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννόουμένος
 κρείσσω νομίζω τάνθαδ' ἢ τὰκεῖ, πάτερ.
 ἔα δ' ἔμ' αὐτοῦ ξῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
 μεγάλοισι χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.
 XO. καλῶς ἔλεξας, εἶπερ οὖς ἐγὼ φιλῶ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.

ΞΟΤ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο·
 θέλω γὰρ οὐτέρ σ' εὖρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
 θύσαι θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν μὲν ὥς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέςτιον
 δείπνοισι τέρω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
 καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὔσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
 δάμαρτ' ἔαν σε σκῆπτρα τᾶμ' ἔχειν χθονός.
 Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε τῇ τύχῃ πρόπον,
 ὀθούνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
 ἴχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτω σὺν ἡδονῇ

πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665

ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμῶιδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ΙΩΝ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
ἄβιωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν, 670

ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἢ τεκουῖσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.

καθαρὰν γὰρ ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς νόμοισιν ἄστος ἦ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται· κούκ' ἔχει παρρησίαν. 675

ΧΟ. ὄρω δάκρυα καὶ πενθίμους στρ.

ἄλαλαγὰς στεναγμάτων τ' εἰσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν

πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,

αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λελειμμένη τέκνων. 680

τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς ἔχρη-

σας ὑμνωδίαν;

πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν

τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;

οὐ γὰρ με σαίνει 685

θέσφατα, μή τιν' ἔχῃ δόλον.

δειμαίνω συμφορὰν

ἐφ' ὃ ποτε βάσεται.

ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι 690

τάδε θεοῦ φῆμα.

ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς

ἄλλων τραφεὶς ἐξ αἱμάτων.

τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;

φίλοι, πότερ' ἐμᾶ δεσποίνα 695

τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,

πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἡ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὁ δ' εὐτυχεῖ.
πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ'
ἀτίετος φίλων.

μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὄλοιτ' ὄλοιτ' ὦ

πόττιαν ἐξαπαφὼν ἐμάν·
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ
πυρὶ καθαγνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται

* * * * *

* * τυραννίδος φίλα.

ἤδη πέλας δειπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατήρ νέος νέων.

ἰὼ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μὴ τί ποτ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.

στενομένη γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν
ξενικὸν εἰσβολάν.

ἄλις δ' ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν

Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

ΚΡ. ὦ πρέσβυ παιδαγῶγ' Ἐρεχθέως πατρὸς
τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι συνησθῆς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγετο·
σὺν ταῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς· 73

ὃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
εἰς ὅματ' εὖνον φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὐσ' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἄξιων γεννητόρων 735

ἦθη φυλάσσεις κοῦ κατασχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκρόνους ἀντόχθονας.
ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιξέ με.
αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι
συνεκπονοῦσα κῶλον ἱατρός γενοῦ.

740

ΚΡ. ἔπου νυν· ἔχνος δ' ἐκφύλασσ' ὅπου τίθης.

ΠΑΙ. ἰδού.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.

ΠΑΙ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπῳ. 745

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἐκὼν γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡ. γυναικες, ἰστών τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων ὥνπερ οὐνεχ' ἤκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοί μηνύσετε, 750
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χαράν.

ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.

ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟ. ἰὼ τλαῖμον.

ΚΡ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ; 755

ΧΟ. εἶεν· τί δρωμεν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;

ΧΟ. εἰπῶμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;

ΚΡ. εἰφ'· ὥς ἔχεις γε συμφοράν τιν' εἰς ἐμέ.

ΧΟ. εἰρήσεται τοι, κελ' θανεῖν μέλλω διπλῇ. 760

οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν' οὐδὲ μαστῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.

KP. ὦμοι, θάνοιμι.

ΠΑΙ. θύγατερ. **KP.** ὦ τάλαιν' ἐγὼ συμφορᾶς.
ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλαι.

ΠΑΙ. διοιχόμεσθα, τέκνον.

KP. αἰαῖ αἰαῖ·
διανταῖος ἔτυπεν ὁδύνα με πλε-
μόνων τῶνδ' ἔσω.

ΠΑΙ. μήπω στενάζῃς, **KP.** ἀλλὰ πάρεσι γόοι.

ΠΑΙ. πρὶν ἂν μάθωμεν, **KP.** ἀγγελίαν τίνα μοι;

ΠΑΙ. εἰ ταῦτ' ἀπράσσω δαεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟ. κείνῳ μὲν, ὦ γεραίε, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

KP. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες
ἄχος ἐμοὶ στένειν.

ΠΑΙ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἐκ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟ. ἤδη πεφνυότ' ἐκτελῇ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῆν δ' ἐγώ.

KP. πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον * ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

ΠΑΙ. κἄμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.

ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ ναοῦ συθελς
πρώτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

KP. ὁτοτοτοῖ· τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοτον, ἐρημίᾳ δ' ὀρφανούς
δόμονς οἰκήσω.

ΠΑΙ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδών;

ΧΟ. οἷσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς. 795

ΚΡ. ἂν' ὕγρον ἀμπαίην αἰθέρα πόρσω γαί-
ας Ἑλλαντίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἔπαθον φίλαι.

ΠΑΙ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάξει πατήρ;
οἷσθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει; 800

ΧΟ. Ἴων', ἐπέπερ πρῶτος ἦντησεν πατρί.
μητρός δ' ὁποίας ἐστίν, οὐκ ἔχω φράσαι.
φρουῶδος δ', ἴν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένα καὶ γενέθλια, 805
σκηναὶς ἐς λεράς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ.

ΠΑΙ. δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθίδος 810

ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κείνον φιλῶν·
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπείσειλθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815

λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθις, οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφρυσεν, ἔξενωμένον δέ τῳ 820

Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἦσθις ἐκτεθραμμένον,
ἔλθειν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.

κᾶθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο 825
πάσαι τρέφων τὸν παῖδα, κᾶπλεκεν πλοκάς

τοιᾶσδ' ἄλουνς μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα,
 λαθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων
 τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμελλε γῆς.
 καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον, 830
 Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

ΧΟ. οἴμοι, κακούργους ἄνδρας ὥς αἰετὺς στύγῳ,
 οἳ συντιθέντες τᾶδικ' εἴτα μηχανὰς
 κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
 θέλωμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον. 835

ΠΑΙ. καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πείσει κακόν·
 ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
 γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
 ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενοῦς
 μητρός, πιθὼν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν, 840
 ἐσώκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν,
 τῶν Αἰόλου νιν χορὴν ὄρεχθῆναι γάμων.
 ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
 ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλω τινὶ
 ἢ φαρμάκοις σὸν κατακτεῖναι πόσιν 845

καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κέλων μολεῖν.
 [εἰ γὰρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·
 δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
 ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]
 ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω, 850
 καὶ συμφρονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν ὁμοίως
 οὗ δαῖτ' ὅπλῃ, καὶ τροφεῖα δεσπότηαις
 ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
 ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
 τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων 855
 οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.

ΧΟ. κἀγὼ, φίλῃ δέσποινα, συμφορὰν θέλω
 κοινομένη τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ἔζην καλῶς.

- ΚΡ. ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω 860
 εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
 τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
 πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς,
 οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέρονεν;
 στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, 865
 φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
 χρήξουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,
 σιγῶσα γάμους,
 σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
 ἄλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος 870
 καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεᾶν
 λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
 πότιναι ἀκτὰν
 οὐκέτι κρύψω λέχος, ὥς στέρων
 ἀπονησαμένη ῥάων ἔσομαι. 875
 στάξουσι κόραι δακρυόισιν ἐμαί,
 ψυχὰ δ' ἄλγει κακοβουληθεῖς
 ἔκ τ' ἀνθρώπων ἔκ τ' ἀθανάτων,
 οὓς ἀποδείξω
 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους. 880
 ὦ τᾶς ἐπταφθόγγου μέλπων
 κιθάρας ἐνοπάν, ἅτ' ἀγραύλοισ
 κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἄχεϊ
 μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
 σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ, 885
 πρὸς τάνδ' ἀγὰν αἰθέρος ἀνδῶ.
 * * * * *
 ἦλθές μοι χρυσῶ χαίταν
 μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους

ἄτορ.

κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον
ἀνθίζειν χρυσανταυρή·

λευκοῖς δ' ἔμφυς καρποῖσιν
χειρῶν εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγάν, ὦ μᾶτέρ, μ' αὐδῶσαν
θεὸς ὁμευνέτας ἄγες ἀναιδείᾳ

Κύπριδι χάριν πράσσων.

τίκτω δ' ἅ δύστηνός σοι

κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς

εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν,

ἵνα με λέχεσι μέλεα μέλεος

ἔξεύξω τὰν δύστανον.

οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει

πιανοῖς ἄρπασθεις θοίνα

παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων * *

* * * * *

σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάξεις παιᾶνας μέλπων.

ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ,

ὃς ὁμφὰν κληροῖς

πρὸς χρυσέους θάκους καὶ

γαίας μεσσήρεις ἔδρας,

εἰς οὓς αὐδὴν καρνύξω·

ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,

ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτᾳ

χάριν οὐ προλαβὼν

παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις·

ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς ἀμαθῆς

οἴωνοις ἔρρει συλαθεῖς, [οἰκεῖα]

σπάργατα ματέρος ἐξαλλάξας.

μισεῖ σ' ἅ Δῖλος καὶ δάφνας

ἔρνεα φοίνικα παρ' ἄβροκόμαν,

ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
 Λατὼ Δίοισι σε καρποῖς.

ΧΟ. οἰμοι, μέγας θησαυρὸς ὥς ἀνοίγνυται
 κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλῃ δάκρυ.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, οἴκτου σὸν βλέπων ἐμπέπλαμαι 925
 πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
 κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπέξαντλῶν φρενί,
 πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σὼν λόγων ὕπο,
 οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
 μετῆλθες ἄλλων πημάτων καὶ νῆας ὁδοῦς. 930

τί φῆς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
 ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
 θηροσὶν φίλον τύμβευμ'; ἀνελθὲ μοι πάλιν.
 ΚΡ. αἰσχύνομαι μὲν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

ΠΑΙ. ὥς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
 [πρόσβορον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κυκλήσκομεν];

ΠΑΙ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυντα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΑΙ. τίγ'; ὥς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις. 940

ΚΡ. Φοῖβω ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ· ἄρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἡσθόμην ἐγώ;

ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις φαίημεν ἄν.

ΠΑΙ. νόσον κρυφαίαν ἥνικ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡ. τοῦτ' ἦν· ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά. 945

ΠΑΙ. κατ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὐπὲρ ἐξεύχθην γάμοις.

ΠΑΙ. ὁ παῖς δὲ ποῦ ὅστιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις; 950

ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραίε, θηροσὶν ἐκτεθεῖς.

ΠΑΙ. τέθνηκε; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;

- ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· "Αἶδον δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
 ΠΑΙ. τίς γάρ νυν ἐξέδηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
 ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις. 95
 ΠΑΙ. οὐδὲ ξυνήδει σοί τις ἐκθεσιν τέκνου;
 ΚΡ. αἱ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
 ΠΑΙ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
 ΚΡ. πῶς δ'; οἴκτρά πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
 ΠΑΙ. φεῦ·
 τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 96
 ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
 ΠΑΙ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
 ΚΡ. ἐνταῦθ', ἵν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
 ΠΑΙ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσηλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ΚΡ. ὥς τὸν θεὸν σώσοντα τόν γ' αὐτοῦ γόνον. 97
 ΠΑΙ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὥς χειμάζεται.
 ΚΡ. τί κρῦτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυροεῖς;
 ΠΑΙ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
 ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει.
 ΠΑΙ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα. 98
 ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
 ΠΑΙ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
 ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὐς' ὑπερδράμω;
 ΠΑΙ. λίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
 ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 99
 ΠΑΙ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
 ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἡνίκα' ἐσθλὸς ἦν.
 ΠΑΙ. σὺ δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
 ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὥς θέλωμί γ' ἄν.
 ΠΑΙ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας' ὁπάοντας. 100
 ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
 ΠΑΙ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὐ θοινᾷ φίλους.
 ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόρος, καὶ τὸ δοῦλοι ἀσθενέες.

- ΠΑΙ. ὦμοι, κακίξει. φέρε, σὺ νυν βούλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
- ΠΑΙ. ἀμποῖν ἂν εἴην τοῦτοδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῇ μάχην;
 ΠΑΙ. οἶδ', ἣν Φλέγρον Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας. 990
- ΠΑΙ. ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;
 ΚΡ. ναί· καὶ νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
 ΠΑΙ. ἄρ' οὐτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλοι; 994
- ΚΡ. ταύτης Ἀθάνα δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχει.
 ΠΑΙ. ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
 ΚΡ. τόδ' ἔσχευ ὄνομα θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ. 997
- ΠΑΙ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
 ΚΡ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον. 998
- ΠΑΙ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
 ΚΡ. Ἐριχθόνιον οἶσθ' ἢ οὐ; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
 ΠΑΙ. ὃν πρῶτον ὕμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ; 1000
- ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ
 ΠΑΙ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
 ΠΑΙ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀνεσφόρον νόσων. 1005
- ΠΑΙ. ἐν τῷ καθάψας' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
 ΠΑΙ. κείνου δὲ κατθανόντος εἰς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· καπὶ καρπῷ γ' αὐτ' ἐγὼ χερὸς φέρω. 1010
- ΠΑΙ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;
 ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος
 ΠΑΙ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπεργεῖ καὶ τροφὰς ἔχει βίον.
 ΠΑΙ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὧν τῶν Γοργόνος. 1015

- ΠΑΙ. εἰς ἔν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
 ΚΡ. χωρὶς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίσγνται.
 ΠΑΙ. ὦ φιλάτιη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
 ΚΡ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.
 ΠΑΙ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾷν δ' ἐμὸν.
 ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμὸν μόλῃ. 1021
 ΠΑΙ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμὸν ψέγεις.
 ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπέλδου τοῦθ' ὃ κᾶμ' εἰσέρχεται;
 ΠΑΙ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεῖ μὴ κτενεῖς.
 ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρὶάς τέκνοισι. 1025
 ΠΑΙ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσει φόνους.
 ΚΡ. προλάξνμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
 ΠΑΙ. καὶ σὸν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν.
 ΚΡ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
 χρύσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον, 1030
 ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δέλπνων ὅταν λήγωσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
 κάθες βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ,
 ἰδίᾳ δέ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν 1035
 τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόξεν δόμων.
 κᾶνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὐποθ' ἴξεται
 κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
 ΠΑΙ. σὺ μὲν νυν εἶσω προξένων μέθες πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τειάγμεθ' ἐκπονήσομεν. 1040
 ἄρ', ὦ γεραίε πούς, νεανίας γενοῦ
 ἔργοισι, κεῖ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
 ἐχθρόν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ συμφόνευε καὶ συνεξαίρει δόμων.
 τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν 1045
 τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

- ΧΟ. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν στρ.
 νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
 καὶ μεθαμεριῶν, ὅδωσον δυσθανάτων 1050
 κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
 πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
 Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν 1055
 τῶ τῶν Ἐρεχθεῖδᾶν
 δόμων ἐφαπτομένῳ·
 μηδὲ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
 πόλεως ἀνάσσοι
 πλὴν τῶν εὐγενετῶν Ἐρεχθεῖδᾶν. 1060
 εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
 νας, ὅ τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
 οὐ νυν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἥ θηκτὸν ξίφος ἥ
 λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν, 1065
 πάθεισι πάθεα δ' ἐξανύτους
 εἰς ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν.
 οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
 ἄρχοντας ἄλλοδαπούς 1070
 ξῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαενναῖς
 ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς
 ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
 αἰσχύνομαι τὸν πολύνυμνον στρ.
 θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παραῖς 1075
 λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
 ὅψεται ἐννύχιος ἄνπνος ὦν,
 ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
 ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
 χορεύει δὲ σελάνα 1080
 καὶ πεντήκοντα κόραι

1048—1060 = 1061—1073

1074—1089 = 1090—1105

Νηρέος, αἱ κατὰ πόντον
 ἀνάν τε ποταμῶν
 δίνας χορευόμεναι,
 τὰν χρυσοστέφανον κόραν

1085

καὶ ματέρα σεμνάν·
 ἔν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
 ἄλλων πόνον εἰσπесῶν
 ὁ Φοίβειος ἀλάτας.

ὁρᾷ δ' ὅσοι δυσκελάδοισιν
 κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰδέεθ' ὕμνοις
 ἀμέτερα λέχεα καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθεμίτους ἀνοσίους,
 ὅσον εὐσεβία κρατοῦμεν
 ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν.

ἀντ. 1090

1095

παλίμφamos αἰοιδὰ
 καὶ μοῦσ' εἰς ἀνδρας ἴτω
 δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
 δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύναν,
 οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
 οἴκοισι φυτεύσας

1100

δεσποίνῃ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
 ἄλλαν θέμενος χάριν
 νόθου παιδὸς ἐκνρσεν.

1105

ΘΕ. κλεινὴν, γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθίδως
 δέσποιναν εὖρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
 ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν.

ΧΘ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;

111

ΘΕ. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἀπικώριοι χθονὸς
 ζητοῦσιν αὐτήν, ὥς θάνη πετρομένην.

- ΧΟ. οἰμοί, τί λέξεις; οὔτι που λελήμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνου;
- ΘΕ. ἔγνων· μεθέξεις δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115
- ΧΟ. ὥφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
- ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσώμενον
ἔξευρεν ὁ θεός, οὐ μινυθῆναι θέλων.
- ΧΟ. πῶς; ἀντιάξω σ' ἰκέτις ἔξειπεν τάδε.
πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, 1120
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἰδ' ὅρᾳν φάος.
- ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ᾧχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ὥς θεοῖς ὠπλίζετο,
ἔουθός μὲν ᾧχετ' ἐνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
βακχεῖον, ὥς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσεις δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφῆρεις μένων
σκηναῖς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γένεταίς θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
μένω, παροῦσι δαῖτες ἕστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους ᾧχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ' ἡλίου φλόγα
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας [βολὰς] 1135
ἄκτινας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας [βίον],
πλέθρου σταθμῆσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρον ἔχουσιν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμόν, ὥς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὥς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν. 1140
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκέαξε, θάναματ' ἀνθρώποις ὅρᾳν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὓς Ἡρακλῆς

Ἀμαξόνων σκυλεύματ' ἦνεγκεν θεῶ.
 ἐνὴν δ' ὕφανται γράμμασιν τοιαίδ' ὕφαι·
 Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
 ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
 μελάμπεπλος δὲ Νὺξ ἀσείρωτον ξυγοῖς
 ὄχημ' ἐπαλλεν· ἄστρα δ' ὠμάρτει θεᾷ.
 Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
 ὃ τε ξιφήρης Ὠρίων· ὑπερθε δὲ
 Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ.
 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντις' ἄνω
 μηνὸς διχήρης, Ῥάδες τε ναυτίλοις
 σαφέστατον σημεῖον, ἣ τε φωσφόρος
 Ἔως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἐπι
 ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
 εὐηρέτους ναῦς ἀντίλας Ἑλληνίδων,
 καὶ μιξόθηρας φῶτας ἱππείας τ' ἄγρας
 ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
 σπείραισιν ἐλλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάνθημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
 κρατήρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
 κῆρυξ ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐργαζώμενον
 εἰς δαῖτα χωρεῖν. ὥς δ' ἐπληρώθη στέγη,
 στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
 ψυχὴν ἐπλήρουν. ὥς δ' ἀνείσαν ἠδονήν,
 * * παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
 ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,
 πρόθυμα πρᾶσσαν· ἔκ τε γὰρ κρῶσσῶν ὕδωρ
 χεροῖν ἐπεμπε νίπτρα καὶ ξεθυμῖα
 σμύρνης ἰδρωῖτα χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
 ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.

ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἦκον ἐς κρατῆρά τε
 κοινόν, γέρον ἔλεξ'· ἀφαρπάξειν χρεὼν
 οἶνηρά τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
 ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἶδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν. 1180
 ἦν δὲ φερόντων μόχθος ἀργυροηλάτους
 χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλήρες τεύχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὃ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον 1185
 δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φῶος·
 κούδεις τὰδ' ἤδειν· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἴκετῶν ἐφθέγγετο·
 ὁ δ' ὡς ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς, 1190
 οἶωνόν ἔθετο κακέλευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαῖα, πᾶσι τ' ἐκσπένδειν λέγει.
 σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
 κρατῆρας ἱεροῦς Βιβλίνου τε πώματος. 1195
 καὶ τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
 κῶμος πελειῶν· Δοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναίουσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεκορημέναι
 καθῆκαν, εἵλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας. 1200
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
 ἡ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἐσπείσεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐρεύσατ', εὐθὺς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε καβάκχευσεν, ἐκ δ' ἐκλαγξ' ὅπα
 ἄξύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς 1205
 θοινατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνοους·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
 χηλὰς παρείσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη

ὑπὲρ τραπέζης ἤχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δέ· τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν; 1210
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδέξαμην πάρα.
 εὐθὺς δ' ἔρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὥς ἔχονθ' ἔλοι.
 ὠφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις 1215
 τόλμας Κρεοῦσης πώματός τε μηχανάς.
 θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
 ὁ πυθόχρηστος Δοξίου νεανίας,
 καὶν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
 ὦ γαῖα σεμνή, τῆς Ἑρεχθίδος ὕπο 1220
 ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
 Δελφῶν δ' ἀνακτες ὥρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν ἐν ψήφῳ μιᾷ,
 τὸν ἱερὸν ὥς κτείνουσιν ἐν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις 1225
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἐλθοῦς εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

XO. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι· 1230
 φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἦδη
 σπονδαῖς ἐκ Διονύσου
 βοτρυῶν θοᾶς ἐχλιδνας
 σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
 φανερὰ θύματα νερτέρων, 1235
 συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνῃ.
 τίνα φυγὰν πτερόεσσαν ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
 πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον ἄταν 1240

ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ',
ἥ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1245

τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δραῖσαι τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταὶ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

1249

KP. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾷ,
Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖς, ἐκδοτος δὲ γίγνομαι.

XO. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἵν' εἴ
τύχης.

KP. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προύλαβον μόγης
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφίγμαι διαφυγοῦσα πολε-
μίους.

XO. ποῖ δ' ἂν ἄλλος' ἢ πὶ βωμόν; KP. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;

1255

XO. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. KP. τῷ νόμῳ δέ γ'
ὄλλυμαι.

XO. χειρὶ γ' ἀλοῦσα. KP. καὶ μὴν οἶδ' ἀγωνισταὶ
πικροὶ

δεῦρ' ἐπείγονται ξιφῆρεις. XO. ἴξε νυν πυρᾶς ἐπι.
ἦν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἶμα θήσεις· οἰστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἷαν ἐχιδναν τήνδ' ἐφυσας ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ἢ τόλμα πᾶσ' ἐνεστιν, οὐδ' ἥσσω ἐφν

1261

Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἐμελλέ με κτανεῖν. 1265
λάξυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους

- κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκηθήσεται.
 ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
 μολεῖν Ἀθηναίων χυπὸ μητρυιάν πεσεῖν. 1270
 ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετροσάμην φρένας
 τὰς σάς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἐφυς·
 εἴσω γὰρ ἂν με περιβαλοῦσα δωμάτων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἄιδου δόμους.
 ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος 1275
 σώσει σ'· ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
 καὶ μητρὶ τῇμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
 ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
 οἷαν ἐπλεξε· βωμόν ἔπηξεν θεοῦ, 1280
 ὥς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
 KP. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἔσταμεν.
 ΙΩΝ. τί δ' ἐστὶ Φοῖβω σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 KP. λερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. 1285
 ΙΩΝ. κατ' ἔκτανες σὺ φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
 KP. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
 ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
 KP. οὐκοῦν τότε ἦσθα· νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἰ.
 ΙΩΝ. οὐκ εὐσεβὴς γε· τὰμὰ δ' εὐσεβῇ τότε ἦν. 1290
 KP. ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
 ΙΩΝ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα;
 KP. μάλιστα· κἀπὶμπρας γ' Ἐρεχθίδεος δόμους.
 ΙΩΝ. ποίοισι πανοῖς ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
 KP. ἐμελλες οἰκεῖν τὰμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών. 1295
 ΙΩΝ. κἄπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
 KP. ὥς μὴ θάνοιμι γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
 ΙΩΝ. φθονεῖς ἅπαις οὐσ', εἰ πατὴρ ἐξευρῆ με.

ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους ; 1303

ΩΝ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτέσαστο. 1296

ΚΡ. τοῖς Αἰόλῳ δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος ;

ΩΝ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο.

ΚΡ. ἐπικούρος οἰκῆτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός. 1299

ΩΝ. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος ;

ΚΡ. ὅς' ἀσπίς ἐργχός θ' ἦδε σοὶ παμπησία. 1305

ΩΝ. ἔκλειπε βωμόν καὶ θεηλάτους ἔδρας.

ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σοὶ μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.

ΩΝ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ ;

ΚΡ. ἦν γ' ἐντός ἀδύτων τῶνδ' ἐμε σφάξαι θέλης.

ΩΝ. τίς ἡδονὴ σοὶ θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι ; 1310

ΚΡ. λυπήσομέν τιν', ὃν λελυπήμεσθ' ὕπο.

ΩΝ. φεῦ.

δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὥς οὐ καλῶς

ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·

τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμόν οὐχ ἔζειν ἐχρῆν,

ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν 1315

θεῶν πονηρὰν χεῖρα, τοῖσι δ' ἐνδίκῳις

ἰερὰ καθίξειν, ὅστις ἡδικοῖτ', ἐχρῆν,

καὶ μὴ πλὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἐχειν ἴσον

τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.

ΠΥ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320

λιπούσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα

Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον

σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

ΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτηρ, οὐ τεκοῦσά περ.

ΠΥ. ἀλλ' οὐν ἐλεγόμεσθ' ἢ φάτις δ' οὐ μοι πικρά.

ΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἐκτείνειν ἦδε μηχαναῖς ; 1325

ΠΥ. ἤκουσα· καὶ σύ γ' ὦμος ὢν ἀμαρτάνεις.

ΩΝ. οὐ χρὴ με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι ;

ΠΥ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς αἰεὶ ποτε.

- IΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητρυνιάς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
 ΠΤ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πατρυν
 IΩΝ. τί δὴ με θραῖσαι νουθετούμενον χρεῶν;
 ΠΤ. καθαρός Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.
 IΩΝ. καθαρός ἅπας τοι πολεμίους ὅς ἂν κτάνῃ. 1334
 ΠΤ. μὴ σὺ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
 IΩΝ. λέγοις ἄν· εὐνους δ' οὐς' ἐρεῖς ὅς' ἂν λέγῃς.
 ΠΤ. ὁρᾷς τόδ' ἄγρος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
 IΩΝ. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
 ΠΤ. ἐν τῇδ' ὅς' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
 IΩΝ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος. 1340
 ΠΤ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
 IΩΝ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τόδε λαβοῦς' ἡμᾶς πάλαι;
 ΠΤ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριν.
 IΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χρῆζει; τῷ τόδε γινῶναί με χρῆ;
 ΠΤ. πατέρα κατειπὼν τῇσδ' ὅς' ἐκπέμπει χθονός. 1345
 IΩΝ. σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν ἢ πόθεν σώσεις τάδε;
 ΠΤ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Δοξίας
 IΩΝ. τί χρῆμα θραῖσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
 ΠΤ. σῶσαι τόδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
 IΩΝ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
 ΠΤ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνήσθα σύ.
 IΩΝ. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
 ΠΤ. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
 IΩΝ. ὦ μακαρίων μοι φρασμάτων ἦδ' ἡμέρα.
 ΠΤ. λαβὼν νῦν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει. 1355
 IΩΝ. πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιαδ' Εὐρώπης θ' ὄρους;
 ΠΤ. γνώσει τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἑκὰς σε
 ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κείνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
 σῶσαι θ'· ὅτου δ' ἐβούλετ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
 ἥδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε

ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
 καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὥς τεκοῦσ' ἀσπάξομαι.
 ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χορή·
 πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
 εἰς τοῦσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,
 ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
 ἅπαντα Φοίβου θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.

ΙΩΝ. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὥς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
 ἐκείσε τὸν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με 1370
 κρυφαῖα νυμφευθεῖς· ἀπημποῖα λάθρα
 καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχε· ἀλλ' ἀνώνυμος
 ἐν θεοῦ μελάρθοις εἶχον οἰκέτην βίου.
 τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
 βαρέα· χρόνον γὰρ ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις 1375
 μητρὸς τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίου,
 ἀπεστερήθην φιλάτης μητρὸς τροφῆς.
 τλήμων δὲ χῆ τεκοῦσά μ', ὥς ταῦτόν πάθος
 πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
 καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἴσω θεῶ 1380
 ἀνάθημ', ἵν' εὗρω μηδὲν ὧν οὐ βούλομαι.
 εἰ γὰρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
 εὖρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.
 ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθηναι τήνδε σοῖς.
 καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ 1385
 πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὃς σέσωκέ μοι.
 ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.
 τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
 ὦ στέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
 καὶ σύνδεθ', οἷσι τᾶμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
 ἰδοὺ περὶ πτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
 ὡς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεισι πλεγμαμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησανρλίμασιν.

KP. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνεπίστων ὄρω;
1395

ΙΩΝ. σίγα σύ· πολλὴ καὶ πάροιθεν ἦσθά μοι.

KP. οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά· μὴ με νουθίτεται.
ὄρω γὰρ ἄγγος οὗ ἔξέθηκ' ἐγὼ ποτε
σέ γ' ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς. 1400
λείπω δὲ βωμὸν τόνδε, καὶ θανεῖν με χρή.

ΙΩΝ. λάξυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

KP. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὥς ἀντιέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων. 1405

ΙΩΝ. τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥησιάζομαι λόγῳ.

KP. οὐκ· ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ. ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;

KP. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαι σ' ἐγὼ καλῶς. 1410

KP. εἰς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.

ΙΩΝ. κενὸν τόδ' ἄγγος ἢ στέγει πλήρωμά τι;

KP. σά γ' ἐνδυθ', οἷόν σ' ἔξέθηκ' ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;

KP. καὶν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415

ΙΩΝ. λέγ'. ὥς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου.

KP. σκέψασθ' ὁ παῖς ποτ' οὐς ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.

ΙΩΝ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.

KP. οὐ τέλεον, οἶον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταῦτη λάβης. 1420

KP. Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρίοις πέπλων.

ΙΩΝ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;

KP. κεκρασπέδωται δ' ὄφειν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ. ἰδοῦ.

τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὡς εὐρίσκομεν.

ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰστών παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425

ΙΩΝ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡ. δράκοντες μαρμαίροντες παγχρύσῳ γέννι.

ΙΩΝ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.

ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράζε μοι, χρυσώματι; 1430

ΚΡ. δέροιαι παιδί νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ. ἐνείσιν οἷδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.

ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὔ ποτ' ἐκλείπει χλόην, 1435
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀγηράτου γεγώς.

ΙΩΝ. ὦ φιλιάτη μοι μῆτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἄσμενας πέπτωκα σὰς παρηίδας.

ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω, 1440
ἄελπτον εὖρημ', ὃν κατὰ γῆς ἐνέρω
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίνειν.

ΙΩΝ. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανὼν τε κοῦ θανὼν φαντάζομαι.

ΚΡ. ἰὼ ἰὼ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί, 1445
τίν' αὐδὰν αὐσῶ
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἥδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;

ΙΩΝ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἂν ποτε, 1450
μῆτερ, παρέστη τῶνδ' ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.

ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.

ΙΩΝ. μὼν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.

ὡς γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἔμὸν
βρέφος ἐς ἀγκάλας;

τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Δοξίου;

1455

ΙΩΝ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὥς τὰ πρόσθε δυστυχῇ.

ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζει·
νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.

1460

ΙΩΝ. τοῦμόν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.

ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·
ἀνηβᾶ δ' Ἐρεχθεύς,

1465

ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα
δέρεται, ἀέλιον δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.

ΙΩΝ. μήτερ, παρῶν μοι καὶ πατήρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῆς; οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.

1470

ΙΩΝ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.

ΙΩΝ. ὦ μοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;

ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων
ὑμέναιος ἐμός,
τέκνον, ἔτικτε σὸν κῆρα.

1475

ΙΩΝ. αἰαῖ· πέφυκα δυσγενῆς, μήτερ, πόθεν;

ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα, ΙΩΝ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον θάσσει.

1480

ΙΩΝ. * * λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῇ τάδε.

ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραι Φοῖβῳ

ΙΩΝ. τί Φοῖβον αὐδᾶς;

ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἡνιάσθην.

ΙΩΝ. λέγ'· ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

1485

- ΚΡ. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν
κύκλῳ κρύφριον ᾧδ' ἔτεκον Φοῖβῳ.
- ΙΩΝ. ᾧ φίλτατ' εἰποῦσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
- ΚΡ. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρὸς
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδ' ἐξ- 1490
ῆψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
τροφεῖα ματρὸς οὐδὲ λουτρὰ χειροῖν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἴωνῶν
γαμφηλαῖς φόνευμα θούναμά τ' εἰς 1495
Ἰδαν ἐκβάλλει.
- ΙΩΝ. ᾧ δεινὰ τλᾶσα μήτηρ.
- ΚΡ. ἐν φόβῳ καταδεθείσα σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500
- ΙΩΝ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
- ΚΡ. ἰὼ· δειναὶ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τάδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκείθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν 1505
εὐτυχίαις τε πάλιν,
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλλis κακά· νῦν δ'
ἐγένετό τις οὔρος ἐκ κακῶν, ᾧ παῖ.
- ΧΟ. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώπῳ ποτὲ 1510
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
- ΙΩΝ. ᾧ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
καὶ δυστυχῆσαι καὶ θῆς αὐτῷ πράξαι καλῶς,
τύχῃ, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
φεῦ·
ἄρ' ἐν φαινεναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;

φίλον μὲν οὖν σ' εὖρημα, μήτερ, εὖρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ὥς ἡμῖν τόδε·
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βοῦλόμαι μόνην φράσαι. 1670
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὗς σοι τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
 ὄρα σύ, μήτερ, μὴ σφαλεῖς ἃ παρθένοις
 ἐγγίγνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
 ἐπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν, 1625
 καὶ τοῦ μὲν αἰσχροῦ ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
 Φοῖβω τεκεῖν με φῆς, τεκοῦς' οὐκ ἐκ θεοῦ.
 ΚΡ. μὰ τὴν παρσπίζουσαν ἄρμασιν ποτε
 Νίκην Ἀθάναν Ζητὴ γηγενεῖς ἐπι,
 οὐκ ἔστιν οὕτως σοι πατὴρ θυητῶν, τέκνον, 1630
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας σ' ἀναξ.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρί
 Φοῦθου τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε
 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1635
 δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
 ΙΩΝ. ὁ θεὸς ἀληθής, ἢ μάτην μαντεύεται,
 ἐμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἅμ' ἐσηλθεν, ὃ τέκνον·
 εὐεργετῶν σε Λοξίας εἰς εὐγενή 1640
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
 οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γὰρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
 ἐκρυπτον αὐτὴ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 ὁ δ' ὠφελῶν σε προστίθης ἄλλω πατρί. 1645
 ΙΩΝ. οὐχ ὥδε φανύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
 ἀλλ' ἴσορρήσω Φοῖβον εἰσελθόντων δόμους,
 εἴτ' εἰμὶ θυητοῦ πατρός εἴτε Λοξίου.
 ἔα· τίς οἴκων θυδοκῶν ὑπερτελής
 ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
 1650
 φεύγωμεν, ὃ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρώμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
 ΑΘ. μὴ φεύγεται· οὐ γὰρ πολέμιαν με φεύγετε,
 ἀλλ' ἐν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικομένη χθονός, 1655
 Παλλὰς, ὁρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα,

ὃς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἤξειον,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμφεις εἰς μέσον μολῇ,
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὥς ἡδὲ τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1660
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φῦσαςί σε,
 ἀλλ' ὥς νομίξης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνεσχηθῇ πρᾶγμα μνηστὴν τόδε,
 θανεῖν σε δεῖσας μητρός ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύσατο. 1665
 ἐμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἀναξ
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σῆν,
 σέ θ' ὥς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοῖβου πατρός.
 ἀλλ' ὥς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμούς θεῶν,
 ἔφ' οἷσιν ἐξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον. 1670
 λαβοῦσα τὸνδε παῖδα Κεκροπῖαν χθόνα
 χωρεῖ, Κρέουσα, καὶς θρόνους τυραννικούς
 ἰδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἑρεχθίδας γενῶς
 δίκαιος ἄρχειν τῆσδ' ἐμῆς ὁδε χθονός.
 ἔσται δ' ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γὰρ 1675
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ὀλῆς μιᾶς,
 ἐπώνυμοι γῆς κάπιφυλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἱ ναῖουσ' ἑμόν.
 Τηλέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἴτα δευτέρος...
 Ὀπλητὴς Ἀργαδῆς τ' ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος 1680
 ἐν φύλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένοι
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαῖας πόλεις
 χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείρουιν δυοῖν 1685
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιαδὸς τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Φοῦθω δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
 Δωρὸς μὲν, ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται 1690
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δευτέρος
 Ἀχαιοῖς, ὃς γῆς παραλίας Πίον πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκλησθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
 1695
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἐπραξέ· πρῶτα μὲν

ἄνθρωπον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
 ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα κατέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
 Ἑρμῇν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
 ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἶλασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
 νῦν οὖν σιώπα, παῖς ὅδ' ὥς πέφυκε σός,
 ἵν' ἡ δοκησις Διούθου ἠδέως ἔχῃ,
 σύ τ' αὖ τὰ σάντης ἀγάθ' ἔχουσ' ἱγς, γύναι.
 καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
 εὐδαίμων· ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

1600

1605

ΙΩΝ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θυγάτηρ, οὐκ ἀπιστία
 σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα πείθομαι δ' εἶναι πατρός
 Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἀπιστον ἦν.

ΚΡ. τὰ μὰ νῦν ἀκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
 οὔνεχ' οὐ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
 αἶδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
 ἠδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσενέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦς· αἰεὶ ποτα
 χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πῶς, εἰς τέλος δ' οὐκ
 ἄσθενῃ.

1615

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔψομαι
 δ' ἐγώ.

ΙΩΝ. ἄξια γ' ἡμῶν ὁδονοός. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλις.

ΑΘ. εἰς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. ΙΩΝ. ἄξιον τὸ
 κτήμαί μοι.

ΧΟ. ὦ Διὸς Αἰτωῦς τ' Ἀπολλών, χαῖρ'· ὅτφ δ' ἐλαύν
 νεται

συμποραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεῶν
 εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἄξιων, 1620
 οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὐ ποτ' εὐ πράξειαι
 ἄν.

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΕΙΑΗΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΤΡΩΝ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΚΥΚΛΩΨ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὅδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη,
 ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὐρῶν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς
 Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα
 παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν
 τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορῆσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ξένον λη-
 στεύοντα καταλαβεῖν φησι. * * *

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΕΙ. ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνοους·
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν εὐσθένει δέμας·
 πρῶτον μὲν ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
 ἐπειθ' ὅτ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορός
 ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσσην θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
 ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῴρσεν, ὡς ὀδηθείης μακράν,
 ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν εὐθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
 παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἄλα
 ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐξήτουν σ' ἄναξ.
 ἦδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
 ἐν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἐρημ' ἀνδροκτόνοι.

τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
 ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίτου ποιμαίνομεν.
 παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύκλωπι δέλπνων ἀνοσίων διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκάως ἔχει,
 σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
 ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐλδεχώμεθα. 35
 ἦδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ.
 κώμοις συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων στυλόμενοι; 40
 πᾶ μοι γενναίων πατέρων
 γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσσει σκοπέλους;
 οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
 καὶ ποιηρὰ βοτάνη, 45
 διναῖν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων, οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων;
 ψύττα, σὺν τᾶδ' οὔ, κοῦ τᾶδε νεμεῖ,
 * * κλιτὺν δροσεράν; 50
 ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου·
 ὕπαγ' ὦ ὕπαγ' ὦ κερᾶστα,
 μηλοβότα στασιωρὸν

Κύκλωπος ἀγροβάτα.

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

ἀντ. 55

δέξαι θηλαῖσι σποράς,

ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.

ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

εἰς αὐλάν ποτ', ἀμφιθαλεῖς

60

ποιηροὺς λείπουσα νομούς,

Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί,

65

οὐκ οἶνου χλωρὰ σταγόνες

67

κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,

66

οὐ δινεύματα Νυμφᾶν.

Ἰακχον Ἰακχον ᾤδᾶν

μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

70

ἂν θηρεύων πετόμαν

Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.

ὦ φίλος ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολῶν

ξανθὰν χαίταν σείεις;

75

ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκτι, δοῦλος ἀλαίνων

σὺν τᾷδε τράγου χλαῖνα μελέα

80

σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΕΙ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῇ

ποιμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

ΧΟ. χωρεῖτ'· ἅταρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΕΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος

85

κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι

τεύχη φέρονται κενά, βοῶς κεχρημένοι,
κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.

τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90

Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τῇνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπῖαν γνάθου
τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.

ἄλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἂν νῆμα ποτάμιον πόθεν
δίωψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορῆν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν βoιγμεν εἰσβαλεῖν·
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ. 100
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕΙ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σῆν.

ΟΔ. Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ.

ΣΕΙ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή. 105

ΣΕΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε καπὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδειςθα πατροφῶς χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βίᾱ.

ΣΕΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕΙ. ληστὰς διώκων, οἳ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσιν νιν;

ΣΕΙ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ· στί καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕΙ. οὐκ εἰς· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;

ΣΕΙ. Κύκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;

- ΣΕΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδείς οὐδενός. 120
 ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῷσι, Δήμητρος στάχυν;
 ΣΕΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;
 ΣΕΙ. ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους; 125
 ΣΕΙ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 ΣΕΙ. οὐδείς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 * * * * *
- ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
 ΣΕΙ. φρουῖδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν. 130
 ΟΔ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕΙ. οὐκ οἷδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρᾶημεν ἄν.
 ΟΔ. ὁδησον ἡμῖν σῆτον, οὐ σπανίζομεν.
 ΣΕΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135
 ΣΕΙ. καὶ τυρὸς ὁπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕΙ. ὦ φίλτατ' εἰπών, οὐ σπανίζομεν πάλαι. 140
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕΙ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
 ΣΕΙ. ἐν σέλμασι νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σὺ νιν;
 ΟΔ. ὅδ' ἄσκός, ὃς κεύθει νιν· εἰσορᾷς, γέρον; 145
 ΣΕΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥνῆ.
 ΣΕΙ. καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἔμοι.
 ΟΔ. βούλει σε γεύσω κρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕΙ. δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὄνην καλεῖ. 150

- ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
 ΣΕΙ. φέρ' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πινών.
 ΟΔ. ἰδού. ΣΕΙ. παπαιάξ, ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
 ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁσφρα-
 νομαι.
 ΟΔ. γεῦσαι νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον. 155
 ΣΕΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 ᾶ ᾶ ᾶ.
 ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 ΣΕΙ. ᾧστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δῶσομεν. 160
 ΣΕΙ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μῆλων τόκον.
 ΣΕΙ. δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα, 165
 δῖψαί τ' ἐς ἄλμην λισσάδος πέτρας ἄπο,
 ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
 ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναί
 μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου 170
 ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 κακῶν τε λῆστις. εἰτ' ἐγὼ οὐκ ὀνήσομαι
 τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 κλαλεῖν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι. 175
 ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
 ΧΟ. οὐκ οὖν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180
 ἐπεὶ γε πολλοὺς ἥδεται γαμονμένη;

τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνδρώπιον 185
λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ μοι μόνῳ.

ΣΕΙ. ἰδοὺ τὰδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἄρῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα. 190
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὖλον.

οἶμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ΟΔ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὧ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙ. ἔσω πέτρας τῇσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε. 195

ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἄρκύνων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙ. οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν Ἀσπίδι. 200
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενεῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γε σώσομεν.

ΚΤ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ θάθνημία;

τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,

οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα. 205

πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;

ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσὶ χυτὰ μητέρων

πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;

τί φαε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ 210

δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟ. ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δι' ἀνακεκύφαμεν,
τά τ' ἄστρο καὶ τὸν Ὀρίωνα δέρομαι.

- ΚΤ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
 ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον. 215
- ΚΤ. ἡ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
 ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
- ΚΤ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
 ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ' μὲ καταπίῃς μόνον.
- ΚΤ. ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220
 πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλλίοις;
 λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλωῖδες χθόνα;
 ὁρῶ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξφθηκότα.
- ΣΕΙ. ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
 ΚΤ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
 ΣΕΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἰων φέρειν.
 ΚΤ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεῶν με καὶ θεῶν ἄπο; 231
- ΣΕΙ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουσαν τὰ χρήματα
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἡσθίου
 τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
 κλωῖ τριπλήχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
 μάλιστα τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
 κάπειτα συνδῆσαντες ἐς θιάδωλια
 τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
 πέτρους μοχλεύειν, ἢ ἄρ' ὅς μιν λῶνα καταβαλεῖν. 240
- ΚΤ. ἄληθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὥς σφραγέντες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 θεομὴν ἐδοντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων, 245

τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
ὥς ἐκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόον·
ἄλλης λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ
ἐλάφῳ τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΕΙ. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάρων, ὧ δέσποτα, 250
ἡδίου' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστὶ γε
ἄλλοι πρὸς αὐτρά τὰ σά γ' ἀφίκοντο ξένοι.

ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἄσπον αὐτρῶν ἤλθομεν νεὼς ἄπο. 255

τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἄπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν,
ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδεν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος ὑγίης οὐδεν ὧν φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρᾳ πωλῶν τὰ σά. 260

ΣΕΙ. ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. ΟΔ. εἰ ψεύδομαι.

ΣΕΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὧ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὶν τὰς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
ἀπώμοσ', ὧ κάλλιστον ὧ Κυκλώπιον,
ὧ δεσποτίσκει, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλουνθ', οὕς μάλιστα' ἐγὼ φιλῶ.

ΧΟ. αὐτὸς ἐχ'. ἐγὼ γε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα 270
περναῖντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.

ΚΥ. ψεύδεσθ'· ἐγὼ γε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
πλέον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θιέλῳ δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὧ ξένοι; 275
ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔ. Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλλου δ' ἄπο,

- πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
 σὴν γαίαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 ΚΥ. ἢ τῆς κακίστης οἱ μετῆλθεθ' ἄρπαγὰς 280
 'Ελένης Σκαμάνδρου γέλτον' Ἴλλου πόλιν;
 ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
 ΚΥ. αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαίαν Φρυγῶν.
 ΟΔ. θεοῦ τὸ προᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν. 285
 ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
 μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους ξένους
 κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις·
 οἷ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας 290
 ἰδρυσάμεσθαι γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργοντος πέτρα
 Γεραίστιοι τε καταφυγὰί, τά θ' Ἑλλάδος 295
 δύσφορά γ' ὀνειδῆ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρα.
 νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,
 ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους, 300
 ξενιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 οὐκ ἄμφι βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλησαι σέθεν.
 ἄλλῃ δὲ Πριάμου γαί' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα,
 πολλῶν νεκρῶν πιούσα δορυπετὴ φόνου, 305
 ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὄλῃσας
 πολίους τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 ποῦ τρέφεται τις; ἄλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμεψατο.

ΣΕΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκνης,
κομφὸς γενήσῃ καὶ καλίστατος, Κύκλωψ. 315

ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμπῃ καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίᾳς ἄς κἀθ' ἴδρυνται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τὰδε πρὸς τῆσσι λόγῳ;

Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένη, 320
οὐδ' οἷδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείστων θεός.

οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος 325

δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορρᾶς χιόνα Θρηῆκιος χέῃ,

δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
καὶ πῦρ ἀναλθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλῃ καὶν μὴ θέλῃ,
τίκτουςα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.

ἀγὼ οὐτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων· 335
ὥς τοῦμπιεύῃ γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,

Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἷ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ κατεσθίαν τε οἶ.

ξένια δὲ λήψει τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόδε λήβητά θ', ὅς ξέσας
 σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἰσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ 345
 ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με.

ΟΔ. αἰαῖ, πόνοους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 γνώμην κατέσχον ἀλλέμενόν τε καρδίαν.
 ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά, 350
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλου
 πόνοους ἀφῖγμαι κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
 σύ τ', ὦ φαιενῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ ξένι, ὅρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός. 355

ΧΘ. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτά καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο χυναίνειν,
 βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. 360
 μὴ μοι μὴ προδίδου·
 μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
 χαιρέτω μὲν αὐλὶς ἥδε,
 χαιρέτω δὲ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν 365
 Κύκλωψ Αἰτυαῖος ξενικῶν
 κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
 νηλής, ὦ τλαῖμον, ὅστις
 δωμάτων ἐφειστίους ξενικοὺς 370
 ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 κόπτων βρύκων,
 ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαροῖσιν ὁδοῦσιν
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρεά.

- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὸν ἰδὼν ἄντρων ἔσω 375
 κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
- ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθόλνεται σέθεν
 φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
- ΟΔ. δισσοῦς γ' ἄθρησας κἀπιβαστιάσας χερσίν,
 οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380
- ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
- ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν [χθόνα],
 ἀνέκλυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορυμμοῦς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγῶγιμον βάρος. 385
 ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔνησεν εὐνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμορον,
 μόσχους ἀμείλας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ θρεπάνω γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδω,
 Αἰτναίᾳ τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 395
 ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Αἰδου μαγεῖρω, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαξ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν θυθμῷ τιμι
 τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός, 400
 παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχα πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχρημπτύμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν.

ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χοῦτ'.
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξανεὶς βαρύν, 410
 εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ' ὅλον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γένος. 415
 ὁ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
 ἀπῆνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγὼ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιννώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ῥῶδ' εἶρεν'. ἐγὼ δ' ἐπεγχεῖω
 ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίονσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμους', ἐπήχει δ' αὐτρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κάμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χορήζετ' εἴτ' οὐ χορήξετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναῖδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἦνεσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ ἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἔξω τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σῶθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.

- ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεῦομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν. 440
- ΟΔ. ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.
- ΧΟ. λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
- ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει 445
 Κύκλωπας ἡσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
- ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
 σφάξαι μενοινᾷς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτα.
- ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.
- ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' οὐτ' ἀκούομεν πάλα. 450
- ΟΔ. κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄρειν.
 ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
 ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις, 455
 ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
 εἰς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεκαυμένον
 ἴδῃ νιν, ἄρας θερμοὺν εἰς μέσσην βαλὼν
 Κύκλωπος ὅψιν ὄματ' ἐκτήξω πυρὶ.
 ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόξων ἐνὶ ῥῷ 460
 διπλοῦν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ
 Κύκλωπος ὅψει καὶ συνεκτανῶ κόρας.
- ΧΟ. ἰὸν ἰοῦ,
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. 465
- ΟΔ. κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

- καὶ γὰρ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
 δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
- ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτεύειν.
 ΧΟ. ὥς κ' ἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος,
 εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
 ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιᾶν ἐκθύψομεν. 475
- ΟΔ. σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
 χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
 πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
 τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
 καίτοι φύγοιμ' ἄν, κάκβεβηκ' ἄντρον μυχῶν· 480
 ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
 ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
- ΧΟ. ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρῶτῳ
 ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
 Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
 λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
 σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
 ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος 490
 χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.
 φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 τὸν ἀπαίδευτον.
 πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
 μάκαρ ὅστις εὐιάζει 495
 βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
 ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
 φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
 ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος
 χλιδαίνῃς ἔχων ἐταίρας 500

495 — 502 = 503 — 510 = 511 — 518

- μυρόχριστος λιπαρὸν βό-
 στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;
 ΚΤ. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου, ἀντ.
 γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ,
 σκάφος ὀλκᾶς ὥς γεμισθεῖς 505
 ποτὶ σέλμα γαστροῦς ἄκρας.
 ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
 ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
 ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἐνδος μοι. 510
 ΧΟ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ἀντ. β'
 καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
 * * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
 λύχνα δ' ἀμμένει δαΐα σὸν
 χρóa χῶς τέρεινα νύμφα 515
 δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
 στεφάνων δ' οὐ μία χοροῖα
 περὶ σὸν κροῖτα τάχ' ἐξομιλήσει.
 ΟΔ. Κύκλωψ, ἀκουσον, ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
 τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520
 ΚΤ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς; θεὸς νομίζεται;
 ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
 ΚΤ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
 ΟΔ. τοισδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
 ΚΤ. θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων; 525
 ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
 ΚΤ. οὐ τοὺς θεοὺς χρῆν σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
 ΟΔ. τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
 ΚΤ. μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
 ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κενὸθύμει, Κύκλωψ. 530
 ΚΤ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
 ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερός φανεῖ.

- ΚΤ. διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοιδορὸν τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΤ. μεθύμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότε' ἐν δόμοισι χορὴ μένειν.
 ΚΤ. ἡλλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθύσθεις γ' ἐν δόμοις μέινῃ, σοφός.
 ΚΤ. τί δρῶμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕΙ. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύνκλωψ; 540
 ΚΤ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὐδας ἀνθηρᾷ χλόῃ.
 ΣΕΙ. καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 κλίθῃτί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
 ΚΤ. [ἰδού·]
 τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης; 545
 ΣΕΙ. ὥς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΤ. πίνειν μὲν οὖν
 κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν εἰς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπέ τοῦνομ' ὅ τι σε χορὴ καλεῖν.
 ΟΔ. Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
 ΚΤ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΣΕΙ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύνκλωψ.
 ΚΤ. οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
 ΣΕΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΤ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾷν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΤ. ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
 ΣΕΙ. πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
 ΚΤ. ἀπολεῖς· δὸς οὕτως. ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
 γε σὲ
 στέφανον ἰδῶ λαβόντα, γεύσωμαί τέ τι.
 ΚΤ. ῥυνοχόος ἄδικος. ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ῥῶνος γλυ-
 κύς. 560
 ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
 ΚΤ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.

- ΣΕΙ. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κατ' ἔκπλε,
ὥσπερ μ' ὄρεας πίνοντα χῶσπερ οὐκέτι.
- ΚΥ. ᾗ ᾗ, τί δράσεις; ΣΕΙ. ἡδέως ἡμύστισα. 566
- ΚΥ. λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- ΟΔ. γινώσκειται γοῦν ἄμπελος τῇμῃ χειρί.
- ΚΥ. φέρε' ἐγχεόν νυν. ΟΔ. ἐρχέω, σίγα μόνον.
- ΚΥ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
- ΟΔ. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης. 570
συνεκθάνειν δὲ σπῶντα χορὴ τῷ πώματι.
- ΚΥ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἁμπέλου.
- ΟΔ. καὶ μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ·
ἦν δ' ἐκλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 576
- ΚΥ. ἰοὺ ἰοὺ,
ὥς ἐξένευσα μόγισ' ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμαμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἄλλης Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
- ΣΕΙ. ἐγὼ γάρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
- ΚΥ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ 'κ τῆς Δαρδάνου.
- ΣΕΙ. ἀπόλωλα, παῖδες· σκέτλια πείσομαι κακά.
- ΧΟ. μέμφει τὸν ἐραστήν κέντρον φῆς πεπωκότα;
- ΣΕΙ. οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
- ΟΔ. ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένους
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠδήσει κρέα
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλῶν ὠδεῖ καπνόν.

- παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
 Κύκλωπος ὄψιν· ἄλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595
- ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα καδάμαντος ἔξομεν.
 χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
 ἀπάλαμνον, ὥς σοι τάνθ' ἀδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.
- ΟΔ. Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτυαῖε, γείτονος κακοῦ
 λαμπρὸν πυρώσας ὅμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ, 600
 σύ τ' ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ἴφνε,
 ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
 καὶ μὴ πλὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
 αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά
 ὑπ' ἀνδρός, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
 ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
 τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσουα.
- ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
 ἐντόνως ὁ καρκίνος
 τοῦ ξένου δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
 φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
 ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος
 κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615
 ἀλλ' ἔτω Μάρων, πρᾶσσέτω·
 μαινομένου ἑλέτω βλέφαρον
 Κύκλωπος, ὥς πῆν κακῶς.
 καὶ γὰρ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
 ποθεῖνόν εἰσιδεῖν θέλω,
 Κύκλωπος λιπὼν ἐρημῖαν.
 ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
- ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
 συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω, 625
 οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
 ὥς μὴ ἔγερεθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
 ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

- ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ θαλοῦ χερσὶν 630
 ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 ΧΟ. οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
 καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
 ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
 ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 ΗΜ. ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. ΗΜ. τοὺς γὰρ πόδας
 ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
 ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπάσθητε; ΗΜ. καὶ τά γ' ὄμματα 640
 μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
 ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν
 καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 τυπτόμενος, αὐτὴ γίγνεται πονηρία; 645
 ἀλλ' οἶδ' ἐπαυδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάννυ,
 ὥς αὐτόματον τὸν θαλὸν εἰς τὸ κρανίον
 στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 ΟΔ. πάλαι μὲν ἦδεν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
 χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
 ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
 φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 ΧΟ. δρᾶσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφείσθω Κύκλωψ. 655
 ἰὼ ἰὼ,
 γενναϊότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.
 ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
 θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
 τύφει' ὦ, καίει' ὦ

τὸν Ἀίτνας μηλονόμον. 660
 τὸρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
 δράσῃ τι μάταιον.

ΚΤ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
 ΧΟ. καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
 ΚΤ. ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν. 665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύρῃτε τῇσδ' ἔξω πέτρας
 χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 σταθεῖς φάραγγος τῇσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΤ. ἀπωλόμην.
 ΧΟ. αἰσχρὸς γε φαίνεται. ΚΤ. καπὶ τοῖσδε γ' ἄθλιος. 670
 ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἀνθρακας;
 ΚΤ. Οὔτις μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκηι;
 ΚΤ. Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἴ τυ-
 φλός;

ΚΤ. ὡς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;
 ΚΤ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,
 Κύκλωψ. 675

ΚΤ. ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
 ὁ μιαρὸς, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσε.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύν.
 ΚΤ. πρὸς θεῶν, πεφεύγας' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;
 ΧΟ. οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυτα 680

λαβόντες ἐστήκασιν. ΚΤ. ποτέρας τῆς χερσός;

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΤ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
 ἔχεις; ΚΤ. κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
 παίσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε;

ΚΤ. οὐ τῇδ' ἐπείγειν εἴπας; ΧΟ. οὐ· ταύτῃ λέγω. 685

ΚΤ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.

ΚΤ. οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν ΟΥΤΙΣ ἐστὶ σου.

- ΚΤ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; *ΟΔ.* τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
- ΚΤ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαξ' Ὀδυσσεά.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίῳ δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρῶσαμεν,
εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
- ΚΤ. αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὅψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφῆξιν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. 700
- ΟΔ.* κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεῶς σκάφος
ἦσιν πλὴν πόντον Σικελὸν ἔξ τ' ἐμὴν πάτραν.
- ΚΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλῶν. 705
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δί' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦται γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες το λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

M H Δ E I A.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μή-
 δειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βα-
 σιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ
 Μήδεια θυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίν-
 θου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μείναι καὶ τυ-
 χούσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμ-
 πει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκεί-
 νη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλα-
 κείς τῇ θυγατρὶ ἀπώλετο. Μήδεια δὲ τοὺς ἑαυτῆς
 παῖδας ἀποκτείνουσα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων πτερω-
 τῶν ὁ παρ' Ἑλίου ἔλαβεν ἐποχος γενομένη ἀποδιδρά-
 σκει εἰς Ἀθήνας καὶ κεῖ Αἰγεί τῳ Πανδίωνος γαμεῖται.
 Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνε-
 ψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Αἰσονος ὁ τοὺς ἱστούς ποιήσας φησὶν οὕτως· 15
 αὐτίκα δ' Αἰσονα ἰήκε φίλον κόρον ἡβῶντα,
 γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔφουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.
 Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ
 τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή-
 σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ἰάσονα τρόπον
 τινα ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύσασθαι
 γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς κατακοι-

μηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρῦμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος 5 διασκευάσας, ὡς Δικαίάρχος τοῦ τε Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλακέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεΐᾳ, ἀλλὰ προ-
πεσεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ
γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς
10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία 'μῆδ' ἐν νᾶπαισι' καὶ τὰ
ἑξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρῶ-
τῳ κεχρηθῆσαι, ὡς Ὅμηρος.

εἴματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

15

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνῳ
γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν
Γλαυκὴν καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη
δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖ-
20 ται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ,
ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτῶν. προλο-
γίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου
ἄρχοντος ὀλυμπιάδος πζ' ἔτει α'. πρῶτος Εὐφορίων,
25 δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεΐα, Φι-
λοκτήτη, Αἰκτινί, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σώζεται.

Πρόλογος 1-130
 Πάρος 191-212
 Α' Εὐαγγελίου 214-405
 Α' Εὐαγγελίου 410-445
 Α' Εὐαγγελίου 446-626
 Β' Εὐαγγελίου 627-662
 Γ' Εὐαγγελίου 663-829
 Δ' Εὐαγγελίου 829-865
 Ε' Εὐαγγελίου 866-975
 Σ' Εὐαγγελίου 976-1004

Ε' Εὐαγγελίου 1005-1020
 Α' Εὐαγγελίου 1021-1035
 Β' Εὐαγγελίου 1036-1050
 Γ' Εὐαγγελίου 1051-1072
 Δ' Εὐαγγελίου 1073-1092

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

1-130 Πρόλογος

ΤΡ. Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος

Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,

μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε

τιμηθεῖσα πένκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας

ἀνδρῶν ἀριστεῶν οἳ τὸ πάγχρυσον δέρος

Πελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμῇ

Μήδεια πύργους γῆς ἐπλευσ' Ἰωλκίᾳς

ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάσονος,

οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας

πατέρα κατ' ὥκει τήνδε γῆν Κορινθίαν

ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν

φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,

αὐτὴ τε πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσωνι·

ἥπερ μεγίστη γίνεταί σωτηρία,

ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.

νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.

προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότην τ' ἐμὴν

γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,

γῆμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυννᾷ χθονός·

Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη

βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς

πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται

οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ. 25
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς· ἀλγυδοσί,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρυόις χρόνον,
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθητ' ἡδίκημένη,
 οὔτ' ὅμυ' ἐπαίρους· οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νοουθετουμένη φίλων· 30
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλενκον δέρην
 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμῶξη φίλον
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦς ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
 οἶον πατροφῆας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. 35
 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὀρῶς· εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλευσῇ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγῶ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν. 39
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν
 ἔχθραν τίς αὐτῇ καλλίνικον οἴσεται. 45
 ἀλλ' οὔδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπανυμένοι
 στεῖχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.

παι ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄρουσ' ἐρημίαν 50
 ἔστηκας, αὐτῇ θροεμένη σαυτῇ κακὰ;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
 ΤΡ. τέκνων ὁπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,

μὴ θηκτὸν ᾧση φάσανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάς, ἐν' ἔστρωται λέχος,
 ἢ καὶ τυραννον τόν τε γήμαντα κτάνη
 κάπνεται μείζω συμφορὰν λάβη τινα.

χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνοντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55

ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνοσ,
ᾧσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοῦρανῶ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.

ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙ. ᾧ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε· ^{ἡμῶν}
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ᾧ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡ. μή, πρὸς γενέλου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65

σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν, ^{μὴ γαυρόμενος}

πεσσοὺς προσελθὼν, ἐνθα δὴ παλαίτατοι

δάσσοι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ, ^{κρίτην Κριέην}

ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἐλαῖν Κορινθίας ^{Κυδωνίας}

σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς

Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὕδε

οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται

πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, ^{συγγνωμῶν}

κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δῶμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν

νέον παλαιῶ, πρὶν τοδ' ἐξηντηλκέναι. ^{το' καὶ ἀρτιφθάνων}

ΠΑΙ. ἀτὰρ σὺ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80

δέσποιναν, ἡσύχαξε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ᾧ τέκν', ἀκούεθ' οἶος εἰς ὑμᾶς πατήρ;

ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γάρ ἐστ' ἐμός·

ἀτὰρ κακὸς γ' ὢν εἰς φίλους ἀλλίσκεται.

ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γινώσκεις τόδε, 85

ἴσθ' ἵκον γαμον
ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὔνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

TP. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.

ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ' ὥς τι δρασεῖν οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα. *μφορμ*
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι.

MH. ἰώ,

δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;

TP. *φειδίζω* τὸδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλου.

σπεύδετε θᾶσσον δώματος εἰσῶ,
καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν *ἐρ στερῆς*
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἰσῶ.

ἐρ δρηνόν δῆλον δ' ἄρχῃς ἐξαιρούμενον
νέφος οἴων γῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
μεῖζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάζεται

θυμῶν μεγαλόσπλαγχνος δυσκαταπαυστος *ἐν πύλῳ φροῦν*
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν;

MH. αἰαί,

ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὧ κατάρατοι

παῖδες ὀλοίσθε στυγεράς ματρός
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

TP. ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων.

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι,
τέκνα, μή τι πάθῃθ' ὥς ὑπεραλγῶ. ^{πρόσθ}
δενὰ τυράννων λήματα καὶ πῶς ^{φρονημα}
90 ^{σφαιρί} ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες = ἀρχεῖν 120

χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν. ^{εφαίρονται}
τὸ γὰρ εἰδίσθαι ξὴν ἐπ' ἴσοισιν ^{ἔχων ἴσα δυνάμει}
κρείσσον· ἐμοὶ γοῦν, εἰ μὴ μεγάλως, ^{προνοήσῃ μετὰ δέου}

95 ^{αὐτομάτῃ} ὀχυρῶς γ' εἴη καταγρηράσκειν. ^{καλῶν}
τῶν γὰρ μετρίων προῦτα μὲν εἰπεῖν = ^{μότην} 125 ^{προφορῇ}

^{βίβλη} τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακρῶ = ^{πρὸ}

^{καὶ} λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'

^{καὶ} οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·

μείλους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν.

130

ΧΟ. ἔκλυνον φωνάν, ἔκλυνον δὲ βοᾶν
τᾶς δυστάνου

Κολχίδος, οὐδέ πω ἥπιος· ἀλλά, γεραίά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλον γὰρ ἔσω μελέθρου γόον
ἔκλυνον·

135

οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.

ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρουῖδα γὰρ ἦδη
τάδ'· ὁ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων, 140
ἡ δ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλπομένα φρένα μύθοις.

ΜΗ. αἰαῖ,

διὰ μου κεφαλᾶς φλόξ οὐρανία = ^{κρητὴ}
βαίῃ· τί δέ μοι ξὴν ἔτι κέρδος;
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσάμεν
βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα.

145

- ΧΟ. αἶες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, στρ.
 ἄχ' ἂν οἷαν ἅ δ' ὕστανος
 μέλπει νύμφα; 150
 τίς σοί ποτε τῶς ἀπλάτου = ἀπορίτου =
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία, ἀπορροήτου
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μηδὲν τόδε λίσσου.
 εἰ δὲ σὸς πόσις 155
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου = ἡρπάζου.
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
 τάκου δυρομένα σὸν εὐνήταν.
- ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι Ἄρτεμι, 160
 λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
 ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισι διακναιομένους,
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶς ἀδικεῖν. 165
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπενάσθη
 αἰσχρῶς τὸν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
- ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοῶται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζῆν' ἅ θ', ὅς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίας νερόμισται; 170
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἐν τινι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅψιν τὰν ἀμετέραν ἀντ.
 ἔλθοι μύθων τ' αὐδαδέντων *καὶ δὲ καὶ καὶ*
 δέξαιτ' ὁμφάν, = *καὶ δὲ καὶ* 175
 εἰ πῶς βαρύνθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθεῖη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν = *αὐτὴν*

180

δεῦρο πόρευσον οἰκῶν

ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὖδα·

σπεῦσον πρὶν τι κακῶσαι τοὺς εἶσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμάται = *ταρασσεται*

TP. δράσῃ τὰδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμήν·

185

μόχθον δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης *ἔχουσα*

ἀποταυροῦται δμῶσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμαθῇ.

σκαίους δὲ λέγων κοῦδέν τι σοφούς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οὔτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις = *ἔαυτῶν*

σοφιστῶν ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δειπνοῖς

εὗροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στρυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

εὔρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ῥῶταῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιπνοι

200

δαῖτες, τί μάτην τείνουσι βοάν; = *οὐκ ἔστιν ὠφελὴς*

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ

δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟ. ἱαχὰν αἶον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόννυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

τὰν Ζηνὸς ὀρκίαν Θέμιν,

ἃ νιν ἔβασεν

- 212 *μαρτυρῶν*
 δι' ἄλα νόχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
 πύντου κλῆδ' ἀπέραντον. 214-409 *Αἰέτω*
 ΜΗ. Κορίνθιαί γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοι τι μέμφῃσθ'· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο, *μὴ γὰρ*
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἱ δ' ἀφ' ἡσυχου ποδὸς
 δύσκειαν ἐκτῆσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγγνον ἐκμαθεῖν σαφῶς 220
 στურγεῖ δεδορκῶς, οὐδὲν ἡδίκημένους.
 χρῆ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει· *μὴ γὰρ*
 οὐδ' ἀστὸν ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἔμοι δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε 225
 ψυχὴν διέφθαρκ'· οἴχομαι δὲ καὶ βίον
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χρήξω, φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
 κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅς' ἔστ' ἔμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
 γυναῖκές ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν·
 ἃς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν· κακοῦ γὰρ τοῦτο γ' ἄλγιον κακόν·
 καὶ τῷδ' ἀγὼν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰι
 γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἐνήρασθαι πόσιν.
 εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται συνευνέτη· 240
 καὶ μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ζυγόν,

ξηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἄνῃρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδον ἄχθῃται ξυνών,
 ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἡλικας τραπεῖς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὡς ἀκύνδονον βίου
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἱ δὲ μέρονται δορί·
 κακῶς φρονούντες· ὡς τρεῖς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στήναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σέ κ' αἶμ' ἥκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις θ' ἥδ' ἐστὶ καὶ πατὴρ δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἄπολις οὗς' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανὴ τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγῆματο],
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικομένη κυρῇ, 265
 οὐκ ἐστὶν ἄλλη φρενὶν μικρονωτέρα.

XO. δρᾶσον τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας.
 ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἄνακτα γῆς
 στείχοντα, καὶ νῶν ἄγγελον βουλευμάτων.
 KP. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φρυγάδα λαβοῦσαν δισσά σὺν στυγερῇ τέκνῳ,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγον

τοῦδ' εἰμὶ κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλα.

ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι πάντα δὴ κάλων,
 κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἐκβασίς. 280
 ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως,

ΚΡ. τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;
 δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
 μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήμεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρὺς, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.
 κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν. 291

ΜΗ. φεῦ φεῦ·
 οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χορὴ δ' οὐποθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκιδδάσκεσθαι σοφούς· 295
 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενεῖ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖτος κοῦ σοφὸς πεφουκέναι·
 τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρεῖσσων νομισθεῖς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῇσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὐσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,

τοῖς δ' ἡσυχία, τοῖς δὲ θατέρων τροπῶν, 304

τοῖς δ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφῇ. 305
 σὺ δ' αὖ φοβεῖ με· μή τι πλημμελὲς πάθῃς;
 οὐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ὥστ' εἰς τυράννοὺς ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑᾶτέ μ' οἶκεῖν· καὶ γὰρ ἠδίκημένοι
 σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικῶμενοι. 315

ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθακ', ἀλλ' εἰσὼ φρενῶν
 ὀρθωδία μοι μὴ τι βουλευῆς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἦσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὧς δ' αὖτως ἀνὴρ,
 ῥέων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἐξιδ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε·
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενὲς ἐμοί.

ΜΗ. μή, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ ἂν πείσαις ποτέ. 325

ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδεν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗ. ὦ πατρίς, ὧς σου κάρτα νῦν μυεῖαν ἔχω.

ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.

ΜΗ. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὧς κακὸν μέγα. 330

ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθῃ σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

ΚΡ. ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.

ΚΡ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠσθήσει βία. 335

ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλά σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —

- ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.
 ΜΗ. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσα σοῦ τυχεῖν.
 ΚΡ. τί δ' αὖ βιάξει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;
 ΜΗ. μίαν με μείναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340
 καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἣ φευξοῦμεθα,
 παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατήρ
 οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.
 οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατήρ
 πέφνκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὐνοϊάν σ' ἔχειν. 345
 τοῦμοῦ γὰρ οὗ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,
 κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.
 ΚΡ. ἥκιστα τοῦμόν λῆμ' ἔφν τυραννικόν,
 αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα·
 καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων, γύναι, 350
 ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
 εἴ σ' ἡ' πιούσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
 καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
 θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.
 ΧΟ. δύστανε γύναι, 357
 φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
 ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν
 ἢ δόμοι ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν 360
 ἐξευρήσεις;
 ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
 Μήδεϊα, κακῶν ἐπόρευσε.
 ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
 ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω. 365
 ἐτ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
 καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.

νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἔφ' ἡμέραν μίαν· 355

οὐ γὰρ τι δράσας δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

δοκεῖς γὰρ ἂν με τόνδε θωπεῦσαι ποτε,
 εἰ μή τι κερδαίνουσας ἢ τεχνωμένην;
 οὐδ' ἂν προσεῖπον οὐδ' ἂν ἡψάμην χερσίν. 370
 ὁ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
 ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευμάτων
 γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν
 μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκρούς
 θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375
 πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοῦς,
 οὐκ οἶδ' ὅποιά πρῶτον ἐργειρῶ, φίλαι,
 πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρὶ,
 ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάσ' ἵν' ἔστρωται λέχος. 380
 ἀλλ' ἐν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθήσομαι
 δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
 θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
 κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν
 σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385
 εἶεν·
 καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
 τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
 ξένος παρασχὼν ῥύσεται τοῦμόν δέμας;
 οὐκ ἔστι. μέινας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
 ἣν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ,
 δόλω μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον· 390
 ἣν δ' ἐξελεύνη ξυμφορὰ μ' ἀμύχανος,
 αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
 κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
 οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω
 μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην, 395
 Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἱμῆς,
 χαίρων τις αὐτῶν τοῦμόν ἀλγυνεὶ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
 πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φνγὰς ἐμὰς χθονός.
 ἀλλ' εἴα· φείδου μηδὲν ὦν ἐπίστασαι, 400
 Μήδεια, βουλευούσα καὶ τεχνωμένη·
 ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων εὐψυχίας.
 ὅρῃς ἂ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
 τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
 γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἑλλίου τ' ἄπο. 405
 ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
 γυναῖκες, εἰς μὲν ἐσθλ' ἀμυχανώταται,
 κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. 410

καὶ δίκαι καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. 410-445
 ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί, θεῶν δ' αἱ γυναῖκες
 οὐκέτι πίστις ἄραρε.
 τὰν δ' ἐμὰν εὐκλείαν ἔχειν βιοτὰν 415
 στρέψουσι φάμαι.

ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
 οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικῆς ἔξει. 420
 μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδᾶν ἀντ.

τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
 οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῃ γνώμῃ λύρας
 ὥπασε θεόσπιν αἰοιδᾶν 425

Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
 ἀχῆσ' ἂν ὕμνον
 ἀρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
 πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
 σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἐπλευσας στρ. 43
 μαινομένα κραδίᾳ, διδύμας ὀρίσασα πόντου
 πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα

409—420 = 421—430

431—438 = 439—445

ναίεις χιθονί, τᾷς ἀνάνδρου
 κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
 τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
 ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντ.
 Ἑλλάδι τᾷ μεγάλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440
 σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
 δύστανε, μεθορμίσασθαι
 μόχθων πάρα, σῶν τε λέκτρων
 ἄλλα βασιλεία κρείσσων
 δόμοισιν ἀνέστα. 445

ΙΑ. οὐ νῦν κατείδον πρῶτον ἀλλὰ πολλάκις
 τραχεῖαν ὀργὴν ὡς ἀμήχανον κακόν.
 σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
 κούφως φερούσῃ κρείσσόνων βουλευμάτων,
 λόγων ματαίων οὔνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450
 κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
 λέγουσ' Ἰάσων ὡς κἀκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
 ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,
 πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
 κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
 ὀργὰς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν· 455
 σὺ δ' οὐκ ἀντίεις μωρίας, λέγουσ' αἰεὶ
 κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
 ὅμως δὲ κἂν τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκῶς φίλοις
 ἦκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι,
 ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς
 μήτ' ἐνδεής του. πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ
 κακὰ ξὺν αὐτῇ· καὶ γὰρ εἰ σὺ με στυγεῖς,
 οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἶπεν ἔγω
 γλώσση μέριστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν, 465

ἤλθες πρὸς ἡμᾶς, ἤλθες ἐχθιστος γεγώς;
 οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 φίλους κακῶς δρᾶσαντ' ἐναντίον βλέπειν, 470
 ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει· εὐ δ' ἐποίησας μολῶν,
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρώτον ἄρξομαι λέγειν. 475
 ἔσωσά σ', ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταύτῃ συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπινόων ἐπιστάτην
 ζεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύνῃ·
 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας 480
 σπείραις ἔσωξε πολυπλόκοις ἄνυκος ὦν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοῦς
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, 485
 Πέλλαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξείλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν, ὃ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν
 προὔδωκας ἡμᾶς, καὶ νῦν δ' ἐκθήσω λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι, 490
 συγγνωστὸν ἦν σοὶ τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φροῦδῃ πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καὶ νῦν κτεῖσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύννοισθ' ἂν γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὦν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἥς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνον,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεχρώσμεθα

Θεοὶς τε κάμοι παντὶ τ' ἀνθρώπων γένει;

468

κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὡς φίλω γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ'· ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
 νῦν ποῦ τράπωμαι; πότρεα πρὸς πατρὸς δόμους,
 οὓς σοι προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πεελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἰκοῦσιν φίλοις
 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δοῦν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510
 ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαι γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
 καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἢ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὅπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
 οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
 ΧΟ. δεινὴ τις ὄργη καὶ δυσίατος πέλει, 520
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλασ' ἔρην.
 ΙΑ. δεῦ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον
 ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στόμαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
 σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθονος

λόγος διελθεῖν, ὥς Ἔρως σ' ἠνάγκασε 530
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμόν ἐκσῶσαι δέμας,
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω. 535
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν·
 πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὕσαν Ἕλληνες σοφῆν
 καὶ δόξαν ἔσχε· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 ὄροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χραυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφείως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ πῖσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μέντοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δειξῶ πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίης χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' εὖρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φρυγῆς γεγώς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίζει, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἄλλος γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι 560
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἄξιως δόμων ἐμῶν
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 εἰς ταὐτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος
 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565
 ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μὲν βεβούλευμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίξοι λέχος.
 ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἤμεθ' ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς γυναικας πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ξυμφορὰ τις εἰς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθαι. χρῆν ἄρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος·
 χροῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόςμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἐμοιγε, κεί παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
 ΜΗ. ἦ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοί γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ αὐχῶν τ' ἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖ σ' ἔπος. 585

ΧΟ. χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φιλῶν.
 ΙΑ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρετέεις λόγῳ,
 εἰ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὖδοξον ἐξείβαινέ σοι.

ΙΑ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὐνεκα

- γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἄ νῦν ἔχω,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων 596
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δῶμασι.
- MH.** μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξοι φρένα.
- IA.** οἴσθ' ὡς μετεύξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 τὰ χρηστὰ μὴ σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
 μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δοκεῖ.
- MH.** ὕβριξ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.
- IA.** αὐτὴ τάδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605
- MH.** τί θρῶσα; μὲν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;
- IA.** ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένῃ.
- MH.** καὶ σοῖς ἀραῖα γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.
- IA.** ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' ἐσσι τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σαντῆς φυγῇ 610
 προσωφέλῃμα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὡς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἷ δρᾶσόν σ' εὔ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615
- MH.** οὐτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
 οὐτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μῆθ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
- IA.** ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδέα
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεῖ πλέον.
- MH.** χώρει· πόθω γὰρ τῆς νεοδημήτου κόρης
 αἰρεῖ χρονίζων δωμαίων ἐξώπιος·

ΧΟ.

νύμφευ· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625
 γαμῆς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν στρ.
 ἔλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλῃς ἔλθοι 630

Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
 μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσέων τόξων ἐφείης
 ἱμέρω χρίσας· ἄφικτον οἰστόν.
 στέργοι δέ με σωφροσύνα, 635

δώρημα κάλλιστον θεῶν·
 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὄρ-
 γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
 θυμὸν ἐκπλήξας· ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ- 640
 πτολέμους δ' εὐνὰς σεβρίζουσ'
 ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.

ὦ πατρίς, ὦ δῶματα, μὴ στρ.
 δῆτ' ἀπολις γενοίμαν
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα 645
 δυσπέρατον αἰῶν',
 οἰκτρότατον ἀχέων.

θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
 ἡμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἤ 650
 γὰς πατρίας στέρεσθαι.

εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἑτέρων 655
 μῦθον ἔχω φράσασθαι·
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις

627 — 634 — 635 — 642

643 — 651 — 652 — 662

ῥῆκτισεν παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ', ὅτῳ πάρεστι

μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί-

ξαντα κληῖδα φρενῶν· ἐμοὶ

μὲν φίλος οὐ ποτ' ἔσται.

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον
κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.

ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος,
Αἰγυῖ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον;

ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὁμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον; 670

ΑΙ. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.

ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἢ λέχους ἅπειρος ὢν;

ΑΙ. οὐκ ἐσμεν εὐνῆς ἄξυνγες γαμηλίου.

ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;

ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.

ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

ΑΙ. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,

ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώαν αὐθις ἐστίαν μόλω.

ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χορήσῃς τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

ΑΙ. Πιτθεύς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροίξηνιάς.

ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.

ΑΙ. τοῦτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω

ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἄνθρωπος καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΑΙ. καί μοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοῖς καὶ τύχῃς ὅσων ἐρᾷς.

- ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;
 ΜΗ. Αἰγεῦ, κάκιστος ἐστὶ μοι πάντων πόσις. 690
- ΑΙ. τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
- ΑΙ. τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει.
- ΑΙ. ἧ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμὲν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
- ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λίσχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
- ΑΙ. ἴτω νυν, εἴπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.
 ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν. 700
- ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
 ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
- ΑΙ. συγγνωστά [μὲν] γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
 ΜΗ. ὅλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελεύνομαι χθονός.
- ΑΙ. πρὸς τοῦ; τὸδ' ἄλλο καινὸν αὐ λέγεις κακόν. 705
 ΜΗ. Κρέων μ' ἐλεύναι φυγάδα γῆς Κορινθίας.
- ΑΙ. ἐγὼ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπῆνεσα.
 ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
- ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, 710
- οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
 καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
 δέξαι δὲ χάρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.
- οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάλοισ. 715
- εὐρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὐρηκας τόδε·
 παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
 σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
- ΑΙ. πολλῶν ἔκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720

ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
 εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρουδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
 πειράσομαι σου προξενεῖν δίκαιος ὧν.
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι·
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι,
 αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἑμοὺς ἐλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυχλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι·
 ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα·
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θιέλω.

725

730

ΜΗ. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.

ΑΙ. μὼν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;

ΜΗ. πέποιθα· Πελλίου δ' ἐχθρός ἐστὶ μοι δόμος
 Κρέων τε. τούτοις δ' ὀρκίοισι μὲν ζυρεῖς,
 ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίας ἐμέ·
 λόγοις δὲ συμβὰς μὴ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν κἀπικηρυκεύματα
 τάχ' ἂν πίθοι σε· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῇ,
 τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός.

735

740

ΑΙ. πολλὴν ἔδηκας, ὦ γύναι, προμηθίαν·
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
 ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
 τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς.

745

ΜΗ. ὅμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος,
 μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
 μήτ' ἄλλος ἢν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
 χορῆς, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

750

ΑΙ. τί χοῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

748

- ΑΙ. ὄμνυμι Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιον φάος
θεοὺς τε πάντας ἐμμενεῖν ἅ σου κλύω.
- ΜΗ. ἄρκεῖ τί δ' ὄρω τῷδε μὴ ῥ' μένων πάθοις;
- ΑΙ. ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
καρῶ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξας' ἂ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.
- ΧΘ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαιᾶς πομπαῖος ἀναξ
πελάσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
σπεύδεις κατέχων πράξειας, ἐπεὶ
γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
- ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλοι, 765
γεννησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
νῦν ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ἐκ τοῦδ' ἀναφόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
μολόντες ἄστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλευμάτων
λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψας' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
[γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
παιδας δὲ μείναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
οὐχ ὥς λιποῦσα πολεμίας ἐπὶ χθονός
[ἐχθροῖσι παιδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι·]
ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

- πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα, 785
 λεπτὸν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·]
 κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χρῶς,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῦσδε χρίσω φαρμάκοις δαρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον· 790
 ὥμωξα δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τοῦντεὔθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὐτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέας' Ἰάσονος
 ἔξειμι γαίης, φιλιτάτων παιδῶν φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλᾶς' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελαῖσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 ἴτω· τί μοι ξὴν κέρδος; οὔτε μοι πατρίς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον 800
 δόμους πατρῶους, ἀνδρὸς Ἑλλήνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου
 νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς 805
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεῖς με φαύλην κάσθενῃ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχάειν, ἀλλὰ θατέρον τρόπον,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοιςιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος. 810
- ΧΟ.** ἐπεὶπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.
- ΜΗ.** οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέρειν
 τὰδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς. 815

- ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὸ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
- ΜΗ. οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.
- ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
- ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσφ' λόγοι.
 ἀλλ' εἴα χώρει καὶ κόμιξ' Ἰάσωνα· 820
 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρουεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφους.
- ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορθητῶν τ' ἀποφερβόμενοι 824-865
 [κλεινοτάταν σοφίαν], αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποδ' ἄγνᾶς 830
 ἑννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
 τοῦ καλλιναίου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶς ἀντ. 835
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὔρας·
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840
 χαλταῖσιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρῆδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ.
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὅσιαν μετ' ἄλλων; 850
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἶον αἶρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντως

824 — 834 = 835 — 845

846 — 855 = 856 — 865

πάντη σ' ἱκετεύομεν,

τέκνα φονεύσης.

865

πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ

ἀντ.

χειρὶ, τέκνον, σέθεν

καρδίᾳ τε λήψει,

δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;

πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα

860

τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν

σχήσεις; φόνῳ οὐ δυνάσει,

παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,

τέρξαι χεῖρα φοινίαν

τλάμονι θυμῷ.

865

ΙΑ. ἦκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὐσα δυσμενῆς
οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδ' ἔγ', ἀλλ' ἀκούσομαι
τί χοῦμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.

ΜΗ Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
συγγνωμόν' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν

870

εἰκὸς σ', ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.

ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,

κάλαιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι

καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὖ,

ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι

875

πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,

γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις

ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι

θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;

οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα

880

φρεύοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;

ταῦτ' ἐννοήσας ἥσθόμην ἀβουλίαν

πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.

νῦν οὖν ἐπαινώ σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖς

κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἢ χοῖν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρεστάναι λέχει
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμέν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐγὼ κακόν,
 γυναικες· οὐκ οὖν χοῖν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἐχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.

λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς· οἴμοι, κακῶν
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φέλην ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγὼ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὅψιν τερεινὴν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905

ΧΟ. καὶ μοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ προβαίῃ μείζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑ. αἰνῶ γύναι τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·
 εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρεμπολῶντος ἁλλοίοις πόσει. 910
 ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κέαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ νῦν χρόνῳ
 [βουλὴν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος].

ὑμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατήρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

τα πρῶτ' ἔσσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἐτι.
 ἀλλ' ἀνξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἰδοίμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἑμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρυόις τέγγεις κόρας
 [στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα]
 κοῦκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;

ΜΗ. οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι.

ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΜΗ. δράσω τάδ'· οὔτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ ἀπὶ δακρυόις ἔφν.

ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;

ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξεύχου τέκνα,
 εἰσῆλθέ μ' οἶκτος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὦνπερ οὔνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
 καὶ μοι τάδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς,
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειραῶσθαι δὲ χρή.

ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.

ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάζω σφ' ἐγώ,
 εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία.

ΜΗ. συλλήψομαι δὲ τοῦδ' ἐσσι καὶ γὰρ πόνου·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολὺ,

λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.

920 εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς' ὁμευνέτου
κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
πατρός πατήρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955

925 λάξυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νύμφη δότε
φέροντες· οὗτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

14. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων, 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶξε, μὴ δίδου τάδε.

930 εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινός
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ΜΗ. μή μοι σύ· κείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείσσων μυρίων λόγων βροτοῖς. 965

935 κείνης ὁ δαίμων [κεῖνα νῦν αὖξει θεός·
νέα τυραννεῖ]· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φερὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους

πατρός νέαν γυναικα, δεσπότιν δ' ἐμήν, 970
ἱκετεύει· ἐξαίτευσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.

ἴθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζῴας, 976
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἥδη.

977 δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν
δέξεται ὑστάτος ἄταν·

ξανθῶ δ' ἄμφι κόμῃ θήσει τὸν Ἴδιαν
κόσμον ἀντὰ χεροῖν. 980

πέσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλον ἄντ.
χρυσότευκτον τε στέφανον περιθέσθαι· 985

νεοτέρους δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται
καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
οὐχ ὑπερφεύξεται.
σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυμφε κηδεμὼν τυράν-
νων, 990

παισιν οὐ κατειδὼς
ὄλεθρον βιοτῇ προσάγεις, ἀλόχῳ
τε σῶ στυγερὸν θάνατον.
δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχει. 995
μεταστένουμαι δὲ σὸν ἄλγος, ὦ τάλαινα πα-
δων ἄντ. 990

μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,
ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμῳς 1000
ἄλλῃ ξυνοικεῖ πόσις συνεύνῳ.

ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἷδε σοὶ φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφῃ βασιλῆς ἀσμένῃ χεροῖν
ἔδ' ἔξ' αὖ· εἰρήνῃ δὲ τᾷκειθεν τέκνοις.
ἔα.

τί συγχυθεῖς· ἔστηκας ἡνίκ' εὐτυχεῖς; 1005

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑΙ. τάδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγρημένοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὐθις. ΠΑΙ. μὲν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010

990 — 995 = 996 — 1001

τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦκ ἀσμένῃ τόνδ' ἔξ' ἐμοῦ δέχει λόγον; 1006

- ΜΗ. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐδὲ μέφομαι.
- ΠΑΙ. τί δὴ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;
- ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
καγὼ κακῶς φρονούσ' ἐμηχανησάμην.
- ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015
- ΜΗ. ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.
- ΠΑΙ. οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
κούφως φέρειν χορὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.
- ΜΗ. δοῶσώ τὰδ', ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
καὶ παισὶ πόρρυν' οἷα χορὴ καθ' ἡμέραν. 1020
ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ
οἰκήσεται· αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἰμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025
πρὶν λέκτρα καὶ γυναικαὶ καὶ γαμηλίους
εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεῖσθαι.
ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,
ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, 1030
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγυδόνας.
ἦ μὲν ποθ' ἢ δύστηνος εἶχον ἑλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη
λυπρὸν διάξω βίον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὀμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθαι μ' ὀμμασιν, τέκνα; 1040
τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
αἰατ'· τί δοῶσώ; καρδία γὰρ οἴχεται.

γυναῖκες, ὅμμα παιδρὸν ὥς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυπούσαν αὐτήν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔρωγε. χαιρέτω βουλευματα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλῳτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀξημίους;
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακούς λόγους φρενός.
 χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 θέμις παρῆναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
 ᾠ. ᾠ.

μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ [ποτ'] ἐργάσῃ τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί με.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδη νερτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦν ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ πλ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ
 νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 [καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἐτι]
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ὧ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα.
 ὧ φίλτατῃ χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κάρα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χοή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν ὅπῃ ἐξεφύσαμεν.

εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὃ γλυκεῖα προσβολή,
 ὃ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
 οἷα τ' ἐς ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

ΧΟ.

πολλάκις ἤδη

διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μέλζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μούσα καὶ ἡμῖν,
 ἣ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·

πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον δὲ γένος
 (μία μὲν ἐν πολλαῖς εὖροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουςον τὸ γυναικῶν.

καὶ φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν
 πᾶμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προσφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.

οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἴθ' ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·

οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἀνδρῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
 βίότῳ θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἤδη
 πᾶσιν κατεργῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἄλις βιοτήν εὖρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσαι
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἶδην
 Θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἐτι λύπην ἀνιαροτάτην
 παίδων ἔνεκεν

θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

ΜΗ. φίλοι, πάλοι τοι προσμένουσα τὴν τύχην
 καραδοκῶ τάκειθεν οἱ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἡρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.

ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμῳ τ' εἰργασμένον.
 Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖαν
 λιποῦς' ἀπήνην μήτ' ὅχον πεδοστιβῆ.

ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;

ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.

ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἤδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.

ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶν ἡκισμένην
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;

ΜΗ. ἔχω τι κἀγὼ τοῖς γε σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λέξον δ' ὅπως ὥλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψεαις ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.

1105 ΑΓΓ. ἐπεὶ τέκνων σὼν ἤλθε δέπτυχος γονὴ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
 ἥσθημεν οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 1140 δμῶες· δι' ὧτων δ' εὐθύς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νείκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρῖν.
 1110 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὁ δὲ ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὑπο
 στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσπόμην.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 1145 πρὶν μὲν τέκνων σὼν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα,
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 115 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηίδα,
 παίδων μυσσαχθεῖς· εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 1150 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ νεάνιδος χόλον
 λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
 120 πᾶν σέι δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρός
 1155 φρυγὰς ἀφείναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν;
 ἦ δ' ὥς ἔσειδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 25 ἄλλ' ἥμεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμίσχετο,
 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἅμφι βοστρύχοις 1160
 λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κᾶπειτ' ἀναστᾶσ' ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα καλλεύκῳ ποδί,
 1165 δώροισι ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
 τένοντ' ἐς ὄρθον ὄμμασι σκοπομένη·
 τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·

χροιάν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 111 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
 καὶ τις γεραῖά προσπόλων δόξασά που
 ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὁμμάτων δ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσιν, αἵμα τ' οὐκ ἐνὸν χοῦ· 112
 εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν εἰς πατρός δόμους
 ὥρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφοράς· ἅπασα δὲ
 118 στέγη πνικνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλήθρου δρόμου
 ταχύς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο·
 ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὀμματος
 δεινὸν στενάξας ἡ τάλαιν' ἠγείρετο·
 118 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο.
 χρυσοῦς μὲν ἄμφι κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νῆμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λεπτήν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 119
 σείουσα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοι' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἀλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο.
 119 πλύνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη,
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
 οὐτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὐτ' εὐφυνὲς πρόσωπον, αἵμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρόμενον πυρὶ,

σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 70 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
 πατήρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ
 ἄφνω προσελθὼν δῶμα προσπίπτει νεκρῷ· 1205
 ὦμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 75 κυνεῖ προσανδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὄρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἶμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θρηήνων καὶ γόων ἐπᾶύσατο,
 30 χροῖζων γεραιὸν ἐξαναστήσαι δέμας
 προσείχεθ' ὥστε κισσὸς ἐρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὁ μὲν γὰρ ἦθελ' ἐξαναστήσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάξυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 5 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κείνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατήρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρυόισι συμφορά.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγον·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφῆν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἔστιν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρουέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλον γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσωνι.
ὦ τλήμων, ὥς σου συμφορὰς οἰκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Αἰδου πύλας
οἶχει γάμων ἑκατὶ τῶν Ἰάσονος. 123

ΜΗ. φίλαι, δέδοκται τοῦτο ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾷσθαι χθονὸς
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χερσί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρόνῃ, 124
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἴ' ὀπλίζον, καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακὰ;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου, 125
καὶ μὴ κακισθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κᾶπειτα θρήνει· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὅμως
φίλοι τ' ἐφυσαν, δυστυχήs δ' ἐγὼ γυνή. 126

ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφανῆs
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεν' ἴδετε τὰν
ὀλομένην γυναῖκα, πρὶν φουρίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χερ' αὐτοκτόνον·
σᾶs γὰρ ἀπὸ χουσέας γονᾶs
ἐβλασταν, θεοῦ δ' αἵματι πίπτειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φᾶος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φουρίαν
τάλαιναν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων. 126

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, αντ.

μάταν ἄρα γένος φίλιον ἔτεκες, ὧ
κυανεῶν λιποῦσα Συμπληγάδων
πετρῶν ἄξενωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς 1265
χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενὴς
φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-
σματ' ἐπὶ γαίαν αὐτοφρόνταις ξυνω-
δὰ θεόθεν πίτνουτ' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ. 1270

ΠΑΙΔΕΣ. οἶμοι, τί δράσω; ποῦ φύγω μητρὸς χέρας;

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ.

ἰὼ τλαῖμον, ὧ κακοτυχὲς γύναι.
παρέλθω δόμους; ἀρῇξαι φόνου 1275
δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῇξαι· ἐν δέοντι γάρ
ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-
ρος, ἅτις τέκνων ὃν ἔτεκες 1280

ἄροτον αὐτόχεισι μοῖρᾳ κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος αντ.

γυναικ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἰνώ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλλῃ. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω
τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,
δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὧ 1290
γυναικῶν λέχος πολύπονον,

1273 — 1281 — 1282 — 1292

οὐκ οἶδ', ἀδελφεὲ φίλτατ'· ἀλλύμεσθα γάρ. 1272

ὅσα βροτοῖς ἐρεξας ἤδη κακά.

- ΙΑ. γυναικες, αἶ τῆσδ' ἐγγυὺς ἔστατε στέγης,
 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δελν' εἰργασμένη
 Μήδεια τοισίδ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ; 12
 δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσειν δίκην
 πέποιθ'. ἀποκτείνασα κοιρανούς χθονὸς
 ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεται δόμων; 13
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
 κείνην μὲν οὕς ἐδρασεν ἐρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον,
 μή μοι τι δράσσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 130
- ΧΟ. ὦ τλήμων, οὐκ οἶσθ' οἱ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰάσον' οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
- ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ μ' ἀποκτείνει θέλει;
- ΧΟ. παῖδες τεθνῶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- ΙΑ. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 131
- ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δῆ.
- ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
- ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
- ΙΑ. χαλᾶτε κλῆδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν, 132
 τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
- ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν καὶ μὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἰ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψεύσεις ποτέ. 133
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατὴρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολεμίας χερός.

- 196 **ΙΑ.** ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθρίστη γύναι
 θεοῖς τε καὶ μοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἣτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
 1325 ἔτλης τεκοῦσα καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
 ὅλοι'· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
 1300 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
 Ἑλλήν' ἐς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα
 πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέφατο.
 τὸν ἐὼν ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
 1305 τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.
 ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
 εὐνῆς ἕκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἣτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνή
 1310 ἔτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείπειν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνειδέσι
 1315 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος·
 ἔρρ', αἰσχροποιῇ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοί δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰᾶζειν πάρα,
 ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὐς ἔφυσα καὶ ξεθευψάμην
 1320 ἔξω προσεῖπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
 1325
- ΜΗ.** μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατήρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·

σὺ δ' οὐκ ἐμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίωτον ἐγγελῶν ἐμοί, 1355
 οὔθ' ἢ τύραννος οὔθ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατὶ τῆσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἢ Τυρσηνὸν ᾤκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χορὴ καρδίας ἀνθηψάμην. 1360
ΙΑ. καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ γγελᾷς.
ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
ΜΗ. ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρὶά νόσφ.
ΙΑ. οὔτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν. 1365
ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμητὲς γάμοι.
ΙΑ. λέχους σφέ γ' ἡξίωσας οὔνεκα κτανεῖν;
ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
ΙΑ. ἦτις γε σάφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
ΜΗ. οἷδ' οὐκέτ' εἰσὶ· τοῦτο γὰρ σε δῆξεται. 1370
ΙΑ. οἷδ' εἰσὶν ὧμοι σῶ κάρα μιάστορες.
ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἤρξε πημονῆς θεοί.
ΙΑ. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
ΜΗ. στυγετ'· πικρὰν δὲ βάξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγὰ. 1375
ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερσί,
 φέρουσ' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὡς μὴ τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἰμι τὴν Ἑρεχθίδος,

- Αἴγει συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385
 [σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
 Ἀργοῦς κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
 πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.]
- ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων 1390
 φονία τε Δίκη.
- ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
 τοῦ ψευδόρκου καὶ ξιναπάτου;
- ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.
- ΜΗ. στεῖχε πρὸς οἶκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.
- ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395
- ΜΗ. οὐπω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.
- ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητοῖ γε, σοὶ δ' οὔ.
- ΙΑ. κᾶπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'.
- ΙΑ. ὦμοι, φίλλον χρήξω στόματος 1400
 παίδων ὁ τάλας προσπτύξασθαι.
- ΜΗ. νῦν σφε προσανδᾷς, νῦν ἀσπάξει,
 τότε ἄπωσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
 μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.
- ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.
- ΙΑ. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὥς ἀπελαινόμεθ', 1405
 οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
 καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;
 ἀλλ' ὅπόσον ροῦν πάρα καὶ δύναμαι
 τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάξω,
 μαρτυρόμενος δαίμονας ὧς μοι 1410
 τέκν' ἀποκτείνασ' ἀποκωλύεις
 ψαῦσαι τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,
 οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον
 πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.
- ΧΘ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ, 1415

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΤΑΛΑΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Κυβερνήτης ούτος Αρχηγός

Ζώνη + Κυβερνήτης = Ίνδρα

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος
 ἀνείλεν Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονή-
 σαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἑμνα-
 νὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρη-
 μένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἐμελλοῦ κοινὴν 5
 Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν
 τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς
 πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε,
 μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ'
 Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων 10
 μᾶλλον ἠύλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις,
 ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. *** συνῶν
 δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε
 πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτεί-
 ναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύ- 15
 σθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων·
 Ἠλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανείσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας
 αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἐμελλον. ἐπιφανεῖς
 δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ
 τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασί- 20
 λεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέιλησαν.
 ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἐφησεν εἰς θεοὺς
 διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν,
 Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ
 φόνου Ἀργεῖους ἄρχειν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεὶ·
 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιω-
 τίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ
 Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ
 5 Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν κατα-
 στροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη.
 πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλεία ὑπόκειται Ὀρέ-
 στης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίῳ,
 ᾧ προσκαθίζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖ-
 10 ται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω
 δὲ μᾶλλον ἂν ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαί-
 τερον παρακαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ
 ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέσθῃ γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης,
 ἄρτι καὶ μόγις καταδραθεῖς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπο-
 νοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· ὅτ' ἄν
 σίγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης. πιθανὸν οὖν ταύτην
 εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα
 τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκισμύων, χεῖριστον δὲ τοῖς
 20 ἡθέσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φανῶλοι εἰσιν.

Α Α Α Ω Σ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὥρμησεν, Ἀγα-
 μένων στρατηγὸς ἡρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε τῶν
 ἄλλων προέχειν δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει
 25 νεῶν· ἑκατὸν γὰρ νεῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν
 εἰσέφερε. καὶ ὃς μέλλων ἐνάγεσθαι καταλείπει τῶν
 οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην
 Αἰγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος καὶ Ἀγαμέ-
 μνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεταί, συνήλ-
 30 θεν ἰσθμίου Αἰγισθος Κλυταιμνήστρῃ τῇ τοῦ Ἀγα-

μέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ
 Αἰγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλούσαν καὶ Ἀγαμέμνονα
 μετὰ τῶν ἄλλων οἰκαδε πλέοντα, βουλευόμενοι τοῦτον
 τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτείνειν, ἵνα μὴ τοῦτω
 γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδο- 5
 θεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν καὶ ἐπαυελθόντα τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι. χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους
 κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδι-
 δύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. με-
 ταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ φόνου Ἠλέκτρα τὸν 10
 ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθῇ,
 κλέψασα καὶ τιμὴν δοῦσα παιδαγωγῶ εἰς Φωκίδα παρὰ
 Στροφίῳ πέμπει, φίλου καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἥκων, παρα-
 λαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐ- 15
 τοῦ Αἰγισθοῦ καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσαιο, κα-
 ταλαμβάνει λάθρᾳ τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ
 Πυθίου δεξιόμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται
 πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανᾷ-
 ται τοιόνδε. τὸν γὰρ παιδαγωγὸν ᾧ παρὰ τῆς Ἠλέκ- 20
 τρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὥς ἔφημεν, εἰς τὴν
 Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἰγισθοῦ καὶ Κλυται-
 μνήστραν λέγοντα ὥς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοις
 ἀνηρέθη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τοῦτον ὁσπᾷ ἐν κιβωτίῳ
 κομίζουσιν, ἵνα πατρῶων γοῦν τάφων τύχη. ὑπαχθέν- 25
 τες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἰγι-
 σθος, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναιροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου
 καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ
 Αἰγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἐρινύσι
 παραχοῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείς. Μενέλαος δὲ 30
 ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε,
 καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλέ-

νην εἰσπέμπει πρὸς Μυκήνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐ-
 τὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνότα εὗρων, πα-
 ρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι
 αὐτούς· ὁ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατὴρ Τυνδά-
 5 ρεως πάντα τὰς Ἀργεῖους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα
 τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν· ὡς δὲ τὸν Τυν-
 δάρεω ἀντιλέγοντα εὔρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολο-
 γιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθείη βασιλεὺς αὐτὸς
 ἔσται τοῦ Ἀργεῖου, οὐκ ᾔθελεν Ὀρέστην τε καὶ τῇ
 10 ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος
 ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ
 Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν ὡς οὐ
 δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης
 δὲ ὡς καὶ μᾶλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει
 15 τεθνᾶναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηνηῶν
 γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προυχόντων ἐν Ἀργεῖ,
 Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκείσε κομίζεται. λό-
 γων δὲ πολλῶν γινομένων καὶ τῶν μὲν βοηθούντων
 Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνέκησαν οἱ
 2) κακοί, καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ
 ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ
 ἐπηγγέλλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρεῖν ἑαυτὸν καὶ
 τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάζει. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ
 παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ
 25 τῆς τελευτῆς ἠξίωσε προθυμότατα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο
 παθεῖν πρὸνκειται, συμβουλευεῖ Πυλάδης, Μενέλεω
 πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἰσω τῶν
 βασιλείων Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιβῇ
 30 σφᾶς ὀλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεω καὶ
 ἄκουτα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φρονεῖτε
 ἔμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρ-

πασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβά-
 νουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανή-
 κουσιν· πρῶν γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πετόμφει τῇ ἁδελ-
 φῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἐνδοθεὺν
 τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν 5
 μετεώρῳ τῶν βασιλείων, ἔχοντες τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ
 ἕλφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν
 ταύτης διαχειρίσιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσῃ, καὶ
 τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τού-
 των Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σώσῃ τὴν παῖδα 10
 ἔλθων, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια· ἐπιφανεῖς δὲ
 Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοὺς
 φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύ-
 σας γυναῖκα, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν
 τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε μετὰ Ἑρι- 15
 νύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικα-
 σθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον
 βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὁρέστης
 ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος θέσπισμα καὶ Ἄρρους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ 20
 Ἠλέκτρῳ δίδωσι τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγ-
 γνηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμ-
 φωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ
 εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμά ἐστιν ἐκ τραγι-
 κοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλ- 25
 λαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἥ δὲ
 κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται.

15/12/900

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πρόλογος

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος, αἱ δὲ συστοιχίαι
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. *ἔπος*
ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφνυώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δαιμαίνων πέτρων
ἄερι ποτᾶται καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὦν
κοινῆς τραπέξης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφν,
ὃ στεμνὰ ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι· τί τάρῃσιν ἀναμετρούσασθαί με δεῖ;
ἔθαις δ' οὐν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς 15
Ἀτρέως δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγᾷ τύχας,
ὁ κλεινὸς εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφν
Μενέλεως τε Κρήσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγνυμένην
Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
ἐπίσημον εἰς Ἑλλήνας Ἀγαμέμνων ἀναξ·
ὃ παρθένον μὲν τρεῖς ἔφνμεν ἐκ μιᾶς,
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ἑρμούπολις

Χρυσόθεις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
 ἄρσην τ' Ὀρέστης, μητρός ἀνοσιωτάτης,
 ἢ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦς ὀφάσματι 25
 ἔκτεινεν· ὦν δ' ἕκαστι, παρθένω λέγειν
 οὐ καλόν· ἐὼ τοῦτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἢ σφ' ἐγείνατο
 κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλείαν φέρον. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῶ·
 καὶ γὰρ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου
 Πυλάδης θ' ὅς ἡμῖν συγκατεΐργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἄγρ' αὖ συντακείς νόσφ' νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσών τ' ἐν δεμνίοις = *πῶν-νολη* 35
 κεῖται, τὸ μητρός δ' αἷμά νιν τροχληατεῖ = *ἰαράττι*
 μανιάσιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεῶς
 Εὐμενίδας, αἰ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμᾶς ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανούσα μήτηρ πυρὶ καθήργισται δέμας, 40 *μῆ-μαυλα*
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτὶ· χλαυδίῳ δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἔμψρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾷ δρομαῖος, πῶλος ὥς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτόνουντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χρή θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι, 50
 ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.
 ἑλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληροῶν (πλάτῃ

ἀκταῖσιν ὁρμεῖ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαιοι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσιν, ὣν ὑπ' Ἰλίου
 παῖδες τεθνῶσιν, εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προὔπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
 κλαίουσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παρῶψυχήν·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιψ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
 ταύτῃ γέγνηθε κἀπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσοδον, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκονθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' Ἀσθenoῦς
 δώμῃς ὀχοῦμεθ', ἦν τι μὴ κείνῳ πάρα
 σῶθῶμεν. ἄπορον χοῆμα δυστυχῶν δόμος.

ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε ἀγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἥλέκτρα χρόνον,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαινόμεαι σέθεν,
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἐπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' ἀλάξω τύχας.

ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἃ γε παροῦς' ὄρας,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν ἄνυπνος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρᾷ πνοῇς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὄνειδίζω κακά·

σὺ δ' εἰ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις,
ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγόντας.

ΕΛ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε;

ΗΛ. ἐξ οὐπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν. *ἡμῶν*

ΕΛ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὥς διώλετο. 90

ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς. *οὐδὲν ἔστιν ὁρῶν*

ΕΛ. πρὸς θεῶν, πλῖθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;

ΗΛ. ὥς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδόξα. *ἀδελφὴν ἀσχομένη*

ΕΛ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 95

ΕΛ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοᾶς φέρουσ' ἐμάς.

ΗΛ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

ΕΛ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛ. ὁψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῦς δόμους.

ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100

ΗΛ. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' εἰς Μυκηναίους ἔχει;

ΕΛ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλῷ νεκρῶν.

ΗΛ. δεινὸν γὰρ Ἀργεῖ γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.

ΕΛ. σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.

ΗΛ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105

ΕΛ. αἰσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.

ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἐρμιόνης πέμπεις δέμας; *οὐδὲν ἔστιν ὁρῶν*

ΕΛ. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛ. καὶ μὴν τῖνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖᾳ τροφάς. *ἀποδύμενη*

ΕΛ. καλῶς ἔλεξας, πείθομαι τέ σοι, κόρη. 110

ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἐρμιόνη, δόμων πάρος

καὶ λαβὲ χοᾶς τάσδ' ἐν χερσὶν κόμας τ' ἐμάς.

ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον

μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπόν τ' ἄχνην. 115

καὶ σταῖς ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε.

καὶ πέμπουμέν γε θυγατέρ'· εὖ γὰρ τοι λέγεις.

111

Δημοσίου Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χροῖς,
 φόβῳ προσελθεῖν μνηῖμα σόν, ταρβοῦσά τε
 Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενὴ δ' ἄνωγέ νιν *αὐτῇ*
 ἐμοὶ τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν 120
 τοῖν τ' ἀθλίῳιν τοῖνδ' οὓς ἀπώλεσεν θεός.
 ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμῇν,
 ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νεοτέρων δωρήματα.
 ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χροῖς τάφῳ
 δοῦσ' ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. 125
 # **ΗΛ.** ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἴ κακόν,
 σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κερτημένοις.
 εἶδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθρισεν τρίχας,
 σώξουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
 θεοὶ σε μισήσειεν, ὥς μ' ἀπώλεσας 130
 καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
ὁ Χαρμόδωρος
 αἶδ' αὖ πάρεσι τοῖς ἐμοῖς θρηνημάσι
 φίλαι ξυνωδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
 τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτῆξουσ' ἐμὸν
 δακρυόις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμνηνότα. 135
 ὦ φίλταται γυναικες, ἡσύχῃ ποδὶ
 χωρεῖτε, μὴ φοβεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
εὐμενῆς
 φιλία γὰρ ἡ σὴ προεμμενῆς μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ
 τόνδ' ἐξεγείραι ξυμφορὰ γενήσεται.
ΧΟ. σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης *στρ.* 140
 τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.
ραυροῖ **ΗΛ.** ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρὸ μοι κοίτας.
ΧΟ. ἰδον, πεῖδομαι.
ΗΛ. ἃ ἃ σύριγγος ὅπως πνοὰ 145
μαζοῖ λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φῶναι μοι.
αὐτοῦ **ΧΟ.** ἴδ', ἀτρεμαῖον ὥς ὑπόροφον φέρω
 βοάν. **ΗΛ.** ναὶ οὕτως

ὄρανε θά
 κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἴθι·
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὃ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150
 χρόνια γὰρ πεσὼν ὁδ' εὐνάζεται.

ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγον μετάδος, ᾧ φίλα, *ἀντ.*
 [τίνα τύχην εἶπω;] τίνα δὲ συμφοράν;

ΗΛ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155

ΧΟ. τί φῆς; ᾧ τάλας.

ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις

ὑπνου γλυκυντάταν φερομένη χάριν. *καταρριπτή*

ΧΟ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων, 160
 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.

ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
 φονου ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
 φόνον ὃ Δοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165

ΧΟ. ὄρας; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. *στρ.*

ΗΛ. σὺ γάρ νιν, ᾧ τάλαινα,
 θωῦξας' ἔβαλες ἐξ ὑπνου.

ΧΟ. εὐδεῖν μὲν οὖν ἐδοξα. *= τορμίσει*

ΗΛ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἰκῶν
 πάλιν ἄρα μεθεμένα κτύπον *ἀποστάν*
 πόδα σὸν εἰλλέξεις; *= ἀφίξις* 170

ΧΟ. ὑπνώσσει. ΗΛ. λέγεις εὖ.

πότνια, πότνια νύξ,
 ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175
 ἐρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατάπτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.

ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς 180
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡράγεται· οὐχὶ σίγα
 σίγα φυλασσομένα

φωνῶν
 στόματος ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος ἥ- 185
 συχον ὑπνου χάριν παρέξεις, φίλα;

ΧΟ. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντ.

ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο;

οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς·

ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πόμος.

190

ΗΛ. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς

μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούσ·

πατροφόνου ματρός.

ΧΟ. δίκῃ μὲν. ΗΛ. καλῶς δ' οὔ.

ἔκανες ἔθανες, ὦ

195

τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὄλεσας

πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·

ὀλόμεθ' ἰσονέκνες, ὀλόμεθα.

200

σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται

βίον τὸ πλεόν μέρος ἐν στοναχαῖσι τε καὶ γόοισι

δάκρυσι τ' ἐννυχίοις·

205

ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοντον ἅ

μέλεος εἰς τὸν αἶν ἐλκω χρόνον.

ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἠλέκτρα, πέλας,

μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·

οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

210

ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,

ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.

ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἴ σοφῇ

καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός·

πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;

215

ἄμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν·

ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὥς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσών.

βούλει θίγω σου κἄνακουφίσω δέμας;

ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίον

στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.

220

ΗΛ. ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι

ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

- ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χυμώδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις. *ἀνδρά*
- ΗΛ. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,
ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἄλουσίης. *225*
- ΟΡ. κλινόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανιάς, ἀναρθρός εἰμι κἀσθενῶ μέλη.
- ΗΛ. ἰδοῦ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀνιαρόν ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. *230*
- ΟΡ. αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύνκει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
- ΗΛ. ἢ καπὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἔχρος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
- ΟΡ. μάλιστα· θόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει. *235*
- ΗΛ. κρείσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ·
ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἐῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.
- ΟΡ. λέξεις τι καινόν; κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἄλῃς ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. *240*
- ΗΛ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλαμαθ' ὥρμισται νεῶν.
- ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἑμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
- ΗΛ. ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἑμῶν δέχου, *245*
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.
- ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
- ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν φόγον
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν' Ἑλλάδα. *250*
- ΟΡ. σὺ νῦν διάφρεε τῶν κακῶν· ἔξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
- ΗΛ. οἴμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

- ΟΡ.** ὦ μήτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ^{μηνε} πλίσσει μοι
 τὰς αἱματοποῦς καὶ δρακοντώδεις κόρας. ^{ἔρπον}
 [αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.]
ΗΛ. μὲν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
 ὄρῃς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἰ κυνώπιδες ^{ἀγρον}
 γοργῶπες ἐνέρων λερίαι, δειναὶ θεαί.
ΗΛ. οὗτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξας ἐμὴν
 σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα.
ΟΡ. μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἑρινύων,
 μέσον μ' ὀχμάξεις, ὥς βάλης εἰς Τάρταρον.
ΗΛ. οἶ' γὰρ τάλαινα, τί' ἐπικουρίαν λάβω,
 ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Δοξίου, ^{καυχήσαν}
 οἷς μ' εἴπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς,
 εἰ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν.
^{ὁ δ' ὀφθαλμοῖν}
^{αὐτομακρονδῆ}
 βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ,
 εἰ μὴ ἑαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
 οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὀραῖδ' ἐκηβόλων
 τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορωμένας;
 ᾄ ᾄ· ^{οὐκ ἔστι}
 τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα
 πτεροῖς· τὰ Φοῖβον δ' αἰτιᾷσθε θέσφατα.
 ἔα· ^{ἀμυνταῦ}
^{ἐπιδητᾶν}
 τί χοῦμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνείς ἐκ πλευμόνων;
 ποῖ ποῖ ποθ' ἤλამεσθα δεμνίων ἄπο;
 ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν' ὄρω.
 σύγγρονε, τί κλαίεις κρατὰ θεῖσ' εἴσω πέπλων;
 αἰσχύνομαί σε μεταδιδόνς πόνων ἐμῶν
 ὄχλον τε παρέχων παρθένῳ νόσοις ἐμαῖς.
 μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
 σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τὰδ', εἰργασται δ' ἐμοὶ

μητροφῶν αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285

ὅστις μ' ἐπ' αἵρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὄμματα ἐκείνου
ἔξιστόρουεν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή,

πολλὰς γενεῖου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς 290

μήποτε τεκούσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,

εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἐμελλε φῶς,

ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.

καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὃ κασίγνητον κάρα,

ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, καὶ μάλ' ἀθλίως 295

ἔχομεν· ὅταν δὲ τὰ μ' ἀθυμήσαντ' ἰδῃς, *μαρτυρία*

σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαγὲν φρενῶν

ἰσχυαίνε παραμυθου' θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,

ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·

ἐπίκουραί γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300

ἄλλ', ὃ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω

ὑπνῶ τ' αὐπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός, *συνδυάσεις*

σῖτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χρόν.

εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδρεῖα νόσον 305

κτῆσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην

ἐπίκουρον, ἄλλων ὥς ὄρεξ' ἐρημος ὦν.

ΗΔ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι

καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθανῆς,

γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,

ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310

δρᾶν χρή τάδ', ἀλλὰ κτενον εἰς εὐνὴν δέμας,

καὶ μὴ τὸ τάρβουν κάκφοβον σ' ἐκ δεμνίων

ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.

καὶ μὴ νοσῇ γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν,

κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται. 315

ΧΟ. αἰαῖ,

στρ.

λαγχύειν = δρομάδες ὦ πτεροφόροι

ποτινιάδες θεαί,

ἀβάκχευτον αἰΐ θάσσον ἐλάχεται' ἐν

δάκρυσι καὶ γόοις,

320

μελάρχρωτες Εὐμενίδες, αἶτε τὸν
 ταναόν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καθικετεύομαι καθικετεύομαι,

325

τὸν Ἀγαμέμνωνος

γόνον ἐάσαι' ἐκλαθέσθαι λύσσας

μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,

οἶων, ὦ τάλας, ὄρεχθεις ἔρρεϊς = ῥοδύμεναι

τρίποδος ἄπο φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος

ἔλακεν ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον,

330

ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ὦ Ζεῦ,

ἀντ.

τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἀγών = μάχη = μάστιξ

φόνιος ἐρχεται,

θροάξων σε τὸν μέλεον, ὦ δάκρυα

δάκρυσι συμβάλλει

πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων

ματέρος αἵμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;

κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·

ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς

τις ἀκάτου θροᾶς τινάξας δαίμων

κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντου

λάβροισι ὀλεθροίοισιν ἐν κύμασιν.

τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον

ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

316 — 331 — 332 — 347

τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαι με χοῆ;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἄβροσύνη = *λευφασύνη*
δῆλος ὀρεῖσθαι = *ἐν φαίτῳ* = *καταγινώσκω* 350
τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας

εἰς γῆν Ἀσίαν,
χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς, = *δαίμων*
θεόθεν πράξας ἅπερ ἡὔχου. 355

ME. ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρομαι
Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω.
κύκλῳ γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλοῖς κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν.

Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχης ἠπιστάμην 360
καὶ θάνατον, οἷω πρὸς δάμαρτος ὦλετο,
Μαλέα προσίσχων προῶραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος ἀψευδὴς θεός,
ὃς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς. 365

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν ἀρκυστάτοις.
δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, 370

δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἀλιτύπων τινὸς ἀχλὺν
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.

καὶ νῦν ὅπου· στέν εἶπατ', ὦ νεάνιδες, 376
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δελν' ἔτλη κακά.
βρέφος γὰρ ἦν τότε· ἐν Κλυταιμνήστρας χερσὶν,

ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον εἰς Τροίαν ἰών,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών.

OP. ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.
ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακά.

380

τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θυγγάνω
ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς.
σῶσόν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸν εἰς καιρὸν κακῶν.

ME. ᾧ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νεοτέρων; 385

OP. εὐ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ξῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.

ME. ὥς ἠγρίωσαι πλόκαμον ἀνχηρόν, τάλας,

OP. οὐχ ἢ πρόσσοφίς μ', ἀλλὰ τᾶρ' αἰκίζεται.

ME. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.

OP. τὸ σῶμα φρουδὸν· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με. 390

ME. ᾧ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς· ἀμορφία.

OP. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.

ME. ἤκουσα· φρίδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.

OP. φριδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς με πλουσίος κακῶν.

ME. τί χρεῖμα πάσχεις; τίς σ' ἀπολλυσιν νόσος; 395

OP. ἢ σύνεσις, ὅτι σύννοϊδα δειν' ἐργασμένος.

ME. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.

OP. λύπη μάλιστά γ' ἢ διαφθείρουσά με,

ME. δεινὴ γὰρ ἢ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.

OP. μανίαι τε μητρὸς θ' αἵματος τιμωρίαι.

400

ME. ἥρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;

OP. ἐν ᾗ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.

ME. πότερα κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;

OP. νυκτὸς φυλάσσω· ὅστων ἀναίρεσιν.

ME. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθηεν δέμας;

405

OP. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἶμα καὶ μητρὸς φόνον.

ME. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίῳ ὑπο;

OP. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

ME. οἷδ' ἄς ἐλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

- ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεὶ φόνω; *εὐπαίδευτοι*
 ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. *δὲν ἔστι δεινὰ*
 ΟΡ. ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμπορᾶς *ἢ δαυμάτων*
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ΜΕ. καὶτ' οὐκ ἀμύνει Δοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἰχόνται πνοαί;
 ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἡμᾶρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου. *ἔξι μῆνες*
 ΜΕ. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητέρος θεαί. *ἐκμυρῶντο*
 ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφην φίλος.
 ΜΕ. πατρὸς δὲ δὴ τι σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 ΟΡ. οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
 ΟΡ. μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν. *οἱ ἀσπίλοι*
 ΜΕ. οὐδ' ἡγνίσαι σὸν αἶμα κατὰ νόμον χερσὶν; *χαρμύζουσιν*
 ΟΡ. ἐκκλήσομαι γὰρ δωμάτων ὅπη μόλω. 430
 ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 ΟΡ. Οἰάξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνου.
 ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι. *δὲν μελλοῦν*
 ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἢ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
 ΟΡ. οὐτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
 ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἔα σ' ἔχειν πόλις;
 ΟΡ. πῶς, οἷτινες ξῆν οὐκ ἔως' ἡμᾶς ἔτι; *οὐκ ἔστι*
 ΜΕ. τί δρωῦντες ὅ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν μοί;
 ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῇδ' ἡμέρᾳ. *ἔστι* 440
 ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν; *ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν*

- OP. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
 ME. κατ' οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
 OP. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὄπλοις.
 ME. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερός;
 OP. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὥς θάνω· βραχὺς λόγος.
 ME. ὦ μέλεος, ἥκεις ξυμποροῦς εἰς τοῦσχατον.
 OP. εἰς σ' ἐλπίς ἡμῇ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
 αἰλὸν δὲ δυνάμει
 ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχὴς μολῶν
 μετὰδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,
 καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχει,
 ἀλλ' ἀντιτάξου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
 χάριτας πατρῴας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
 ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
 οἱ μὴ πῖ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.
 XO. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾷται ποδὶ
 ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
 κουρᾷ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
 OP. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
 στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει
 εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
 καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
 φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
 παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Αἴδα δ' ἄμα,
 τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἥσσον ἢ Διοσκόρῳ·
 οἷς, ὦ τάλαινα καρδίᾳ ψυχῇ τ' ἐμῇ,
 ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς, τίνα σκότου
 λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
 θῶμαι, γέροντος ὁμμάτων φεύγων κόρας;
 TT. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἰδὼ πόσιν,
 Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοῦς χεόμενος ἔκλυον ὥς εἰς Ναυπλίαν
 ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσσωσμένος.

ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στάς ἀσπάσασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475

ME. ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κέρα.

45 TT. ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλαως, κήδεα μ' ἐμόν.

ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι. *τὸν κήδεα μὴ εἰδέναι*
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἄστραπάς, στύγῃ μ' ἐμόν. 480

Μενέλαε, προσφθέγγει νιν ἀνόσιον κέρα; *προσφθέγγει*
ME. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος. *ἀνόσιον*

TT. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;

ME. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

TT. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὦν ἐν βαρβάροις. 485

ME. Ἑλληνικὸν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀέ. *Ζεὺς ἡμεῖς*

50 TT. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν. *νόμος*

ME. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.

TT. κέκτησθ' οὖν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι. *οὐκ ἐκτελέσει*

ME. ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490

TT. πρὸς τόνδ' ἄγων ἂν τί σοφίας εἴη πέρι; *οὐκ ἐκτελέσει*

εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέφατο

οὐδ' ἤλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμου; 495

ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον

πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπαὶ κέρα,

αἰσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,

500 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην

ὁσίαν διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων

μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἂν τῆς συμφορᾶς,

καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἶχετ' εὐσεβής τ' ἂν ἦν.

νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἤλθε μητέρι.

κακῇ γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡροῦμενος, 505

αὐτὸς κακίων γέρονε μητέρα κτανών.

ἐρήσομαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 ᾧ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον 510
 λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἰμ' ἔχων κυρεῖ,
 φοναῖσι δ' ὁσιούν, ἀνταποκτείνειν δὲ μῆ. 515
 αἰεὶ γὰρ εἰς ἔμελλεν ἔξεσθαι φόνον,
 τὸ λοισθήιον μίasma λαμβάνων χεροῖν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικάς ἀνοσίους,
 πρῶτῃν δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐπότ' αἰνέσω 520
 οὐδ' ἂν πρόσείποιμ'. οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' οὔνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
 ἀμυνῶ δ' ὅσον περ δυνατός εἰμι τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὅλλυσ' αἰεὶ. 525
 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱεστεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τᾶκεῖ κακά,
 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκα τάλας.
 ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοροσθεῖσθε 530
 μισεῖτε γὰρ πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ προῦσ' ἐναντί', ὥφελ' ἐν τοῦτον θέλων. 535
 * * * * *

ἔα δ' ὑπ' ἀσπερ καταφρονεσθῆναι πέτροις,
 ἢ μὴ πύβαντι Σπαρτιάτιδος γυνοῖς.

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανούσ' ἐπραξεν ἔνδικα·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟ.

ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν εἰς τέκνα
 καὶ μὴ' πεισήμενους συμφορὰς ἐκτῆσατο.
 ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545

ΟΡ.

ἔγωδ', ἀνόςιος εἰμι μητέρα κτανόν,
 ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου, 550
 καὶ καθ' ὁδὸν εἰμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα.

τί χοῖν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίλθες δυοῖν·
 πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἔν.

ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ
 μᾶλλον μ' ἁμῦναι τῆς ὑποστάσεως τροφᾶς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδοῖσιν ὑμεναίοισι κοῦχλ' σῶφροσιν 555

εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρον· ἐμαυτόν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκείνην, ἔξερω· λέξω δ' ὅμως.
 Αἰγισθος ἦν ὁ κρυπτός ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσε μητέρα,
 ἀνόςια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὥς περὶ πατρί με χρή,
 ἄκουσον ὥς ἅπασαν Ἑλλάδα· ὠφελῶ. 560

εἰ γὰρ γυναικες εἰς τὸδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιοῦμεναι
 εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις.

ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅτι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
 δειν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωματίων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προύδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος· 575
 ἐπεὶ δ' ἄμαρτοῦσ' ἥσθητ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίῃ πόσει,
 ἐξημίωσε πατέρα ἀπέκτειν' ἐμὸν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
 σιγῶν ἐπήνορον, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδίκημένῳ;
 σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρός στερηθεῖς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρας Ὀδυσσεῶς ἄλοχον· οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεράμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγίης εὐναστήριον. 590
 ὄρας, Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 ᾧ παιδόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ,
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 ἐκείνον ἡγρεῖσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε· 595
 ἐκείνος ἡμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χοῖν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μῖασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι, καὶ λυγρὸν
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ὀύσεται με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὐμὴ λέγ', εἴργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟ. αἶε γυναικες ἐμποδῶν ταῖς συμφοραῖς *ἡμιδία* 605
ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχεστέρον.

ΤΡ. ἐπεὶ θρασύνει κούχ' ὑποστέλλει λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελλθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων *ἡμιδία*

ὦν οὔνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολῶν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
ἐκοῦσαν οὐχ ἐκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ, λεύσιμον δοῦναι δίκην.

μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐστ' ἀξία, 615
ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρώσῃ, εἰς οὗς αἶε
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὀνειράτ' ἀγρέλλουσα τὰ γαμέμνονος,

ἡμιδία καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λίκος
οἱ νεότεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν, 620
ἡμιδία ἔως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαιστῶ πυρί.

ἡμιδία Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρὸς *ἡμιδία*
εἰ τοῦμόν ἔχθρος ἐναριθμεῖ κῆδος τ' ἐμόν, *ἡμιδία*
μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·

ἔα δ' ὑπ' αἰσῶν καταφονευθῆναι πέτραις, 625
ἡμιδία ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

ἡμιδία τοσαῦτ' ἀκούσας ἰσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς γίνου
ἡμιδία ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·

ἡμᾶς δ' ἀπ' οἰκῶν ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
ΟΡ. στεῖχ', ὥς ἀθορύβως οὐπιὼν ἡμῖν λόγος 630

ἡμιδία πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὼν τὸ σόν.
Μενέλαε, ποῦ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς·

- ME. ἔασον· ἐν ἑμαντῷ τι συννοούμενος,
 ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμχανῶ. 635
- OP. μή νυν πέραιναι τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς ^{ἡδονῶν}
 λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλευέου τότε.
- ME. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγῇ λόγου ^{ἡδονῶν}
 κρείστων γένειοι' ἄν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος. 640
- OP. λέγοιμ' ἄν ἥδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ^{ἡδονῶν}
 ἐπίπροσθεν ἔστι καὶ σαφῇ μᾶλλον κλύειν.
 ἔμοι σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρός ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
 οὐ χορήματ' εἶπον· χορήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν. 645
 ἀδικῶ· λαβεῖν χορὴ μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπ' Ἴλιον,
 οὐκ ἐξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἀμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650
 ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χορὴ.
 ἀπέδοτο δ', ὥς χορὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους, ^{ἡδονῶν}
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάρορον. = οὐ γὰρ ^{ἡδονῶν}
 ἀποτίσων οὖν μοι ταῦτ' οὗτ' ἐκεῖ λαβὼν, 655
 μίαν ποινήσας ἡμέραν ἡμῶν ὑπερ
 σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη. ^{ἡδονῶν}
 ἃ δ' Ἀυλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου, ^{ἡδονῶν}
 ἔω σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
 δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν 660
 πλέον φέρεσθαι, καμὲ συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
 κάμῃς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 εἴρεαι ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 665

ἐν τοῖς κακοῖς χρηὶ τοῖς φίλοιςιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἄρκει γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 κούχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω· 670

ταύτης ἱκνούμαι σ', ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἤκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἵκετεύω τάδε.
 ὦ πατρός ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675

ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἀγῶ λέγω
 ταῦτ' εἰς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφοράς.
 εἰρηκα κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν δ' πάντες κούχ ἐγὼ ζητῶ μόνος.

ΧΟ. κἀγὼ σ' ἱκνούμαι καὶ γυνὴ περ οὐς' ὅμως 680

ΜΕ. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἰ.
 Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν κατὰιδούμαι κάρη = 685

καὶ ξυμπονήσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χρηὶ γὰρ οὕτω τῶν ὀμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδῶ θεός 690
 [θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους].

τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρηῖζω τυχεῖν.

ἤκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ = 695
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,

σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα = 695

Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν. 695

σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695

ὅταν γὰρ ἡβὰ δῆμος εἰς ὄργην πεσῶν,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·

ἡ δὲ θυμολογία
 εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντεινόντι μὲν
 χαλῶν ὑπέκκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνὴρ πνοάς,
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.

ἡ δὲ θυμολογία
 ἐνεστι δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 κραιδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.

ἡ δὲ θυμολογία
 ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τέ σοι πειράσσομαι
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.

ἡ δὲ θυμολογία
 καὶ ναὺς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδιδάμει
 ἔβαψεν, ἔσθῃ δ' αὖθις, ἦν χαλὰ πόδα.

ἡ δὲ θυμολογία
 μισεὶ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,

ἡ δὲ θυμολογία
 σῶζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρείσσονων.

ἡ δὲ θυμολογία
 ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἔν, ἥ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σώσασιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγῃ μιᾷ

ἡ δὲ θυμολογία
 στήσαι τροπαια τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα.
 οὐ γὰρ ποτ' Ἀργούς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακόν

ἡ δὲ θυμολογία
 προσηγρόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἐχει
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

ΟΡ.

ἡ δὲ θυμολογία
 ὦ πλὴν γυναικὸς οὔνεκα στρατηλατεῖν
 τ' ἄλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις·

ἡ δὲ θυμολογία
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
 φροῦδ'· ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσω

κακῶς.

οἴμοι προδέδομαι, κούκ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·

οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.

ἡ δὲ θυμολογία
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
 Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκίῶν ἄπο,

ἡ δὲ θυμολογία
 ἦδεῖαν ὅψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷ.

ΠΤ. θᾶσσον ἢ μ' ἐχρὴν προβαλῶν ἰκόμεν δι' ἄστεος,

Δημόδοιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σα-
φῶς, 730

ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σήν, ὥς κτενοῦντας αὐ-
τίκα.

τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις; φίλταθ' ἡλίκων
ἐμοὶ

καὶ φίλων καὶ συγγενείας· πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ
μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὥς ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακά.

ΠΥ. συγκατασκάπτους ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος εἰς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν ἐμοιγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μο-
λῶν.

ΠΥ. ἥ γὰρ ἐστὶν ὥς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χροόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φί-
λοις. 740

ΠΥ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην νειοστόλων ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΥ. ποῦ'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖσιν, εἰ δὴ τοῦσδ' ἐμούςς καλεῖν
χρεῶν.

ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτω πα-
τρός; 745

ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην
ἐμήν.

ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.

ΟΡ. ^{ἐφάρτα} εὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥ. σκῆψιν εἰς ποίαν προβαλῶν; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθῶν.

ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 750

ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμού-
μενος.

ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πα-
τρός.

ΠΤ. κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάξυσθαι παρών;

ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΤ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 755

ΟΡ. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι
χρεῶν.

ΠΤ. ἢ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβον γὰρ ἔρ-
χομαι.

ΟΡ. ἢ θανεῖν ἢ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

ΠΤ. φεῦγέ νυν λιπῶν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

ΟΡ. οὐχ ὄρῃς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῇ. 760

ΠΤ. εἶδον ἄστεως ἀγνιάς τεύχεσιν πεφραγμένους.

ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηροῦμεθα.

ΠΤ. καὶ μέ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡ. πρὸς τίνας; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.

ΠΤ. Στρόφιός ἦλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς
πατήρ. 765

ΟΡ. ἴδιον ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι;

ΠΤ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡ. ὦ τάλας, εἰοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἴστεον τάδε.

ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ καὶ μ' ἀποκτεῖναι
θέλῃ; 770

ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῇ.

- ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἔχωσι προ-
 στάτας.
 ΠΤ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ'
 αἰεί.
 ΟΡ. εἶεν, εἰς κοινὸν λέγειν χρή. ΠΤ. τίνοσ ἀναγκαίου
 πέρι;
 ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἐλθὼν ΠΤ. ὡς ἔδρασας ἐν-
 δικα; 775
 ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ; ΠΤ. μὴ λάβωσί σ'
 ἄσμενοι.
 ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΤ. δειλὸν τόδε.
 ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρώην; ΠΤ. ἔχεις τιν', ἣν μένης, σω-
 τηρίαν;
 ΟΡ. οὐκ ἔχω. ΠΤ. μολόντα δ' ἐλπίς ἐστὶ σωθῆναι κα-
 κῶν;
 ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. ΠΤ. οὐκοῦν τοῦτο κρείσσον
 ἢ μένειν. 780
 ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω. ΠΤ. θανῶν γοῦν ᾧδε κάλλιον
 θανεῖ.
 [ΟΡ. καὶ τὸ προᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι. ΠΤ. τῷ δοκεῖν
 εὖχον μόνον.]
 ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. ΠΤ. μᾶλλον ἢ
 μένων.
 ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΤ. μέγα γὰρ ἠυγένειά
 σου.
 ΟΡ. θάνατον ἀσχαλλῶν πατρῶν. ΠΤ. πάντα ταῦτ' ἐν
 ὄμμασιν. 785
 ΟΡ. ἰτέον, ὡς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΤ. αἰνῶ
 τάδε.
 ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΤ. μὴ πρὸς
 θεῶν.

OP. δάκρυα γούν γένοιτ' ἄν. ΠΤ. οὐκοῦν οὗτος οἶωνός μενέας. *ἰα δαύρνα*

OP. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΤ. τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.

OP. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, ΠΤ. τί τόδε καινὸν αὖ λέγεις; 790

OP. μὴ θεαί μ' οἴστρω κατάσχωσ'. ΠΤ. ἀλλὰ κηδεύσασ' ἐγώ. *αὐτοκρητὴς*

OP. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. οὐκ ἔμοιγε σοῦ.

OP. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΤ. τόδ' οὖν ἴτω. *= δὲ μὴ λίσσω*

OP. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΤ. ὅκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

OP. ἔρπε νυν οἶαξ ποδός μοι. ΠΤ. φίλα γ' ἔχων κηδεύματα. 795

OP. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΤ. ὥς τι δὴ τόδε;

OP. ὥς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι. ΠΤ. τό γε δίκαιον ὧδ' ἔχει.

OP. μητέρος δὲ μηδ' ἰδοίμι μνημα. ΠΤ. πολεμία γὰρ ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλῃ, 799

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ, ὥς ἐγὼ δι' ἄστεός σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχλήσω. ποῦ γὰρ ὦν δεῖξω φίλος; εἰ σε μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκεῖται τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενέος μόνον. *ἐν τῇ*

ὥς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὦν 805
μυρίων κρείστων οὐαῖμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερολίνου

- ΧΟ. ὁ μέγας ὄλβος ἃ τ' ἀρετὰ στρ.
 μέγα φρονουῖς' ἂν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς = φάσμασι τῶν ἐμμένων = ἐν τῇ αἰσ
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις 810
 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾷς δομῶν, ἐν τῇ αἰσ
 ὁπότε χρυσεῖας ἔρις ἀρνὸς
 ἤλυθε Ταυταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ εὐαγγέλια
 σφάγια γενναίων τεκέων 815
 ὅθεν φόνω φόνος ἐξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί- = οὐ καίει
 πει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων ἀντ.
 πυριγενεὶ τεμείν παλάμῃ 820
 χροᾷ, μελάνδετον δὲ φόνω = τὰ μέγιστα τῶν φόνων
 ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξει.
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια. = ἀγνωσία
 θανάτου γὰρ ἀμφι φόβω = οὐδὲν φοβέσθαι 825
 Τυνδαρίς λάχῃσε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
 κτείνων σὺ ματέρα, ἢ πατρός = τὸ πάλαι ποτὶ δαίμονα
 ἀν τιμῶν χάριν ἐξανά- = ἐξαιεῖται
 ψη δύσκειαν ἐς αἰεί. 830
 τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μελῶν κατὰ γαῖν
 ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας
 τῇ αἰσ βεβήκενται μανίαις, 835
 Εὐμενίσιν δῆραμα φόνω ἀφραγμῶν
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις διὰ τὸ φόνον

807 — 818 = 819 — 830

Ἀγαμεμνόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, ματρὸς ὅτε

Χρυσοῦφαντ χρυσεοπηνήτων φαρέων = ἱμαθίων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσίδων

σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρῶ-

ων παθέων ἀμοιβάν· = ἀνδρῶν

ΗΛ. γυναῖκες, ἣ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεών,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ἔην ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.

ΗΛ. οἴμοι· τί χοῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· εἴοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κείμενα σοῦ κασιγνήτου πέρι.

ΑΓ. ὦ τλήμον, ὃ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκα φέρων.

ΗΛ. αἰαῖ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

[κακῶν γὰρ ἦκεις, ὥς εἰοικεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛ. οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.

ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι

καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν;

λέγ', ὦ γεραῖέ· πότερά λευσίμῳ χειρὶ

ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορρηξαί με δεῖ,

κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω

βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ

τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σὼ γὰρ εὐνοίαν πατρὶ

ἀεὶ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἐφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γειναῖον φίλοις. 870
 ὀρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 οὐ φασὶ πρῶτον Δαναὸν Αἰγυπτῷ δίκας
 διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 ἄστων δὲ δὴ τιν' ἡρόμην ἀθροισμ' ἰδὼν·
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολέμιων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναίδων πόλιν;
 ὁ δ' εἶπ'· Ὀρέστην κείνου οὐχ ὀρᾷς πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὀρῶ δ' ἄελπον φάσμι, ὃ μή ποτ' ὤφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῇ καὶ παρειμένον νόσῳ,
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγίᾳ.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χρήζει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; καὶ πλὴν τῶδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σφ' πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰεὶ χαίρειν
 διχόμυνθα, κατέργα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὺς κακοὺς
 λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθίσταται νόμους
 εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς· τὸ δ' ὅμ' αἰεὶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ 895
 πηδῶσ' αἰεὶ κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἢ.
 ἐπὶ τῷδε δ' ἡρόρενε Διομήδης ἀναξ.
 οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φρυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὖσεβεῖν. 900
 ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν ὥς καλῶς λέγοι,

οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν. καπὶ τῷ δ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσσει,
 Ἄργεϊος οὐκ Ἄργεϊος, ἡναγκασμένος,
 θυροῦ β' τε πίσυνος κάμαθ' ἐπαρρησία,
 πιδανὸς ἔτ' αὐτοὺς περιβαλεῖν κακῷ τιμῇ.
 ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
 καὶ μὴ παραυτίκ' αὐτίς εἰσι χρήσιμοι
 πόλει. θεῶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χορῆμα γίνεται
 τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτείνει πέτραις
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔειπε Τυνδάρεως λόγους
 τῷ σφῶ κατακτείνουσι τοιοῦτους λέγειν.
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷ δ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστν κἀροῶς χαλίνων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι γῆν,
 ξυνετός δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτον ἡσικηκὼς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἡθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναικα καθεὸν κατακτανών,
 ἢ κετν' ἀφήρει, μὴθ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα
 μῆτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
 εἰ τᾶνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνιδας λαβῶμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο,
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ'· ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένον,

πάλαι Πελαγοί, Δαναῖδες δευτέρου,

ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσαν ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἐτ' ἄν
 θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν.
 τοῦναντίον δὲ δράσειτ' ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἢ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνέιται, κοῦ φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
 ὥς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκείνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψει βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαλόντες οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δὲ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιξε φρέσγαν' ἢ βρόχον δέσση,
 ὥς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡνέμεια δὲ
 οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 ὦ δυστάλαινα παρθένη, ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦς' ἀφθογγος εἶ,
 ὥς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
 κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, 960
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηγίδων,
 * αἱματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νεφτέρων Περσέφασσα καλλίπαις θεά.

960—970 = 971—981

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἥοσιν ἄρματεύσας.

ὅθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,

τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅπότ'

ἐγένετο τέρας ὁλοὸν ὁλοὸν

Ἄτρεός ἱπποβώτα·

ὅθεν Ἔρις τό τε πτερωτὸν

ἁλίου μετέβαλεν ἄρμα,

τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

μονόπαλον ἐς Ἀῶ, = ἡῶς

ἐπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,

τῶνδ' ἑ τ' ἀμείβει ἀεὶ θανάτους θανά-

των τὰ τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσας Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις· τὰ πανύστατα δ'

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε

δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσάδελφος ἀνὴρ,

ἰθύνων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου,

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος. = συνδεδεμένη.

ΗΛ. οἷ' γὰρ πρὸ τύμβου γὰρ σ' ὀρῶς' ἀναστένω,

ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νεοτέρων πυρᾶς.

οἷ' γὰρ μάλ' αὐθις ὥς σ' ἰδοῦς' ἐν ὄμμασι

πανυστάτην πρόσσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σὶγ' ἀφείσα τοὺς γυναικεῖους γόους

στέρξεις τὰ κρανθέντ' ; οἶκτρά μὲν τάδ', ἀλλ'
ὁμῶς

φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.

ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ 1025
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.

ΟΡ. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλλ' ἀπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακὰ.

ΗΛ. ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' αἴωρου. ξῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.

ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνανδρίαν, 1031
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπομνήσει κακῶν.

ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἶόν τε μὴ στένειν κακὰ.
πᾶσιν γὰρ οἶκτρὸν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

ΟΡ. τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 1035
ἄπτειν κρεμαστοὺς ἢ ξίφος θῆγειν χερσὶ.

ΗΛ. σὺ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνη
ὑβρίσιμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡ. ἄλλ' τὸ μητρὸς αἵμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ, 1040
ἀλλ' αὐτόχειρι θυήσχω ὅτῳ βούλει τρόπῳ.

ΗΛ. ἔσται τάδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελεῖψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέσρῃ θέλω χέρας.

ΟΡ. τέρπον κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἥδιστόν τ' ἔχων 1045
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡ. ἔκ τοί με τήξεις· καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας ;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλου πρόσπτυγμ' ἐμόν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 1050
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

ΗΛ. φεῦ·

- πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτόν, εἰ θέμις, κτάνοι
 καὶ μνημα δέξαιθ' ἐν, κέδρου τεχναύματα;
 ΟΡ. ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὀρᾷς δὲ δὴ φίλων
 ὥς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. 1055
- ΗΛ. οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,
 Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός;
 ΟΡ. οὐδ' ὅμμ' ἐδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
 τὴν ἐλπίδ', εὐλαβεῖτο μὴ σῶξαι φίλους.
 ἀλλ' εἴ' ὅπως γειναῖα κἀγαμέμνονος 1060
 δρᾶσαντε κατθανοῦμεθ' ἀξιότατα.
 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξαι [θέλω],
 παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
 ὅμοια πράσσειν τοῖς ἑμοῖς τολμήμασι.
 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
 καὶ κατθανόντοιν εὖ περιστείλον δέμας 1066
 θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὥς ὀρᾷς, πορεύομαι.
 ΠΥ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
 εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἥλπισας. 1070
- ΟΡ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;
 ΠΥ. ἦρον; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ;
 ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.
 ΠΥ. σὺν σοί γε κοινῇ ταῦτ' αἰὶν πάσχειν με δεῖ.
 ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι. 1075
 σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
 καὶ δῶμα πατρός καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
 γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,
 ἦν σοι κατηγγύησ', ἐταιρίαν σέβων·
 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών, 1080
 κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.
 ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὁμιλίας ἐμῆς,

χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μὴν·

οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα· *ἐλπίσιν*

ΠΤ. ἢ πολὺν λέλειπαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085

μηδ' αἰμᾶ μου δέξαίτο κάρπιμον πέδον, *δ' ἢ*

μη λαμπρὸς αἰθῆρ, εἰ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε

ἔλευθερώσας τοῦμόν ἀπολίποιμί σε.

καὶ ξυγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,

καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὦν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090

καὶ συνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.

ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς γε λέχος ἐπήνεσα,

κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε

τὴν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,

ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆν, 1095

νῦν δ' οὐκέτ' εἰμι δυστυχοῦντί σοι φίλος;

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.

ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινούς λόγους

ἐλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.

ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθανοίμ' ἰδῶν. 1100

ΠΤ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς. *μή σφον*

ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἰ τι τιμωρήσομαι.

ΠΤ. σίγα νυν· ὥς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ· *ἀνδρὶ*

ΟΡ. μηδὲν τρέσης τάσδ'· ὥς πάρεϊς' ἡμῖν φίλαι.

ΠΤ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105

ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἰ γ' ἔσται καλῶς.

ΠΤ. σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.

ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται. *ἀποσφραγίζεται*

ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ', Αἰδὴν νυμφίον κεκτημένην.

ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας. *αὐτοκτόνους*

ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ.

ΟΡ. οἴους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.

ΠΤ. τρυφὰς γὰρ ἤκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικας;

ΟΡ. ὥσθ' Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

ΠΤ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115

ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄξιμα. *τοῦ χαλκῶ*

ΠΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοὶ γε τιμωρούμενος.

ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.

ΠΤ. εἰσίμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.

ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰ πύλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120

ΠΤ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἃ πάσχομεν.

ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην.

ΠΤ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.

ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;

ΠΤ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔχομεν ξίφη. 1125

ΟΡ. πρόσθεν δ' ὁπαδῶν τίς ὅλεθρος γενήσεται;

ΠΤ. ἐκκληήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.

ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.

ΠΤ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἷ τείνειν χρεῶν.

ΟΡ. Ἐλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130

ΠΤ. ἔγνωσ' ἀκουσαν δ' ὡς καλῶς βουλευόμαι.

εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναικα σωφρονεστέραν

ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ᾦν φόνος·

νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,

ὧν πατέρας ἔπειν' ὧν δ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135

νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.

ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς, *θυγῶν*

σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν, *ἀνδρῶν*

κακῆς γυναικὸς οὖνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.

ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανῶν, 1140

ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,

Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.

οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,

τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ ἀδελφὴν θανεῖν,

μητέρα τ', ἐὼ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΝ

δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ 1146
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
 ἦν μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπασώμεθα.
 ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάρχωμεν φόνον,
 προήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα. 1150
 ἐνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσσωσμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξίν ἄξια στυγεῖν ἔφην
 ἢ Τυνδαρίδαι παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.
 ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφής, 1155
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πληθὺς ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου,
 σὺ γὰρ τά τ' εἰς Αἰγισθον ἐξεῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμαρίαν 1160
 κοῦκ ἐκποδὼν εἶ. παύσομαι σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 βάρος τι κὰν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἳ μὲ προύδοσαν, 1165
 στένωσι δ' οἵπερ κἄμ' ἔσθικαν ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυκ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιοθιεῖς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ καταισχυνὼ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἔλευθέρως 1170
 ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἰ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία ἡμῖν
 κτανοῦσιν μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τάδε.
 ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα 1176
 πτηνοῖσι μύθοις ἁδαπάνως τέρεται φρένα.

- ΗΛ. ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδ' ἑκ τῶν τ' ἐμοί.
- ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν. 1180
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
- ΟΡ. λέγ'· ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
- ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη' ἡρόμην.
- ΟΡ. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.
- ΗΛ. αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφου. 1185
- ΟΡ. τί χρῆμα δράσους; ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα;
- ΗΛ. χοῆς κατασπείλουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφω.
- ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
- ΗΛ. συλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείλῃ πάλιν.
- ΟΡ. τί νος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
- ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεως σὲ δρᾷ
ἢ τόνδε κάμει, πᾶν γὰρ ἔν φίλον τόδε,
λέγ'· ὥς φονεύσεις Ἑρμιόνην· ἕλφος δὲ χρῆ
δέσῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπᾶσαντ' ἔχειν.
κἂν μὲν σε σώξῃ μὴ θανεῖν χρήζων κόρην 1195
Μενέλαος, Ἐλένης πτωῖμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτελεῖ σε, καὶ σὺ σφάζεις παρθένου δέσῃν.
καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ, 1200
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχον· οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε· τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἐπαλξιν. εἰρηται λόγος.
- ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
ὥς ἀξία ξῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφως.
Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
γυναικὸς ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.

ΠΥ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἄξιονμένη.

1210

ΟΡ. ἦξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνας χρόνου;
ὡς τᾶλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ' ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίτου πατρός.

ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.

1215

ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νῦν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·

φύλασσε δ' ἣν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρός

ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους,

1220

ἢ σανίδα παῖσας ἢ λόγους πέμψας ἔσω.

ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἄγων' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας

[Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνοισ].

ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,

1225

καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν

τοῖς δεομένοισι. διὰ σέ γὰρ πάσχω τάλας

ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,

δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν

κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενεῶν.

1230

ΗΛ. ὦ πάτερ, ἱκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς

τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ·

ΠΥ. ὦ συγγένεια πατρός ἐμοῦ, κάμας λιγῆς,

Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.

ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΥ. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους.

1235

ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα ἀπέλυσ' ὄκνου.

ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σέ.

ΠΥ. οὐκ οὐκ ὀνειδῇ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;

ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε

1240

ΠΥ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

εἶπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίῃς σέβας,
δοῦτ' εὐτυχήσαι τῶδ' ἐμοί τε τῇδ' ἑ
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἄγών, δίκη μία
[ἢ ξὴν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται].

1245

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλῃαι, στρ. #
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΘ. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει. 1250

ΗΛ. στῆθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ', ἀμαξήρη τρίβον,
αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἴμῳ εἰς φρουρὰν δόμων,

ΧΘ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις, = καλῶς
ἐνεπέ μοι, φίλα.

ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεῖς ἐπὶ φοῖνιον αἶμα
πήματα πῆμασιν ἐξεύρη. 1255

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὅς πρὸς ἐσπέραν φέρει, 1260

ΗΛ. δόχηιά νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπιάν. = φεραμένην

ΗΜΙΧ. ἔχομεν ὥς θροεῖς. 1265

ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον
κόρας διάδοτε διὰ βοτρυχῶν πάντη. ἀντ.

ΗΜΙΧ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; πρόσσεχε, τίς ὅδ' ἄρ' ἀμ-
φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνὴρ; 1270

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλῃαι· κεκοιμημένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ. 1275

ΗΜΙΧ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
στίβος ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

1246 — 1265 — 1266 — 1285

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' ἀυλᾶς.

ΗΜΙΧ. καλῶς τὰ γ' ἐνθ' ἐνδ'. ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκοπεῖ.
ὅτι ὥς οὔτις ἡμῖν Δαναῶν πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς ταυτὸν ἦκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. 1280

ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοῶν βάλῳ·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;

οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;

τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας

ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμῖξει.

σκέψασθ' ἔτι νυν ἄμεινον· οὐχ' ἔδρας ἀγῶν·

ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα.

ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.

ΗΜΙΧ. ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

ΗΜΙΧ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικάσαι.

ΗΛ. ὦ Διὸς, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος, δίνων
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖσι φίλοισι πάντως.

ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελείῃς.

ΗΛ. φονεύετε καίνετε ὄλλυντε,
δίπτυχα δίστομα φάσγανα πέμπετε
ἐκ χειρὸς ἰέμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους
ἔκτανεν Ἑλλάνων

δόρει παρὰ ποταμὸν ὀλομένους, ὅποθι ὄσαν

δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρέοις· δὴν οὐκ ἔστιν

βέλεσιν ἄμφι τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς

κέλευθον εἰσπεσόντος ἄμφι δώματα.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον

ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείλει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315

καλὸν τὸ θήριμ', ἦν ἄλφ', γενήσεται.
πάλιν κατὰστηθ' ἡσύχω μὲν ὄμματι,
χρῶς τ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
καὶ γὰρ σκυθροπούς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὥς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. 1320

ᾧ παρθέν', ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέροις χοῖς;
ἦκω, λαβοῦσα πνευμένειαν. ἀλλὰ μοι *παρακαλεῖται*
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
τηλουρός οὐσα δομάτων κλύω βοήν. 1325

τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.
εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;

θανεῖν Ὀρέστην κάμ' ἔδοξε τῇδε γῇ.
μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφνυκότας.

ἄραρ' ἀνάγκης δ' εἰς ζυγον καθίσταμεν. 1330
ἦ τοῦδ' ἕκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;

ἰκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσῶν βοᾷ
τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέρης.

τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ. *ἐπὶ τῇ*
ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' ἀνευφημεῖ δόμος. 1335

περὶ τοῦ γὰρ ἄλλον μᾶλλον ἂν φθέρῃαιτό τις;
ἀλλ' ἔλθ' καὶ μετὰσχες ἱεσσίας φίλοις,

σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

ἀλλ' ᾧ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῇς,
οἴκτειρον ἡμᾶς κάπικουφισον κακῶν. 1340

ἰθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·
σωτηρίας γὰρ τέρεμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. *ἐκείνῃ = ἡ μήτηρ*
σώθῃθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'. *ἡ δὲ κατὰ στέγας* 1345

φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; = ἔργον

ΕΡ. οὐ γὰρ τίνας τούσδ' εἰσορῶ; ΟΡ. σιγᾶν χροῶν.
ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.

ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέσρῃ
βαλόντες ἡσυχάζεσθ', ὥς εἰδῇ τόδε 1350
Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,
εὐρών ἐπραξεν οἷα χορὴ πρᾶσσειν κακούς.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλοι, = ἰσθῆναι 1351 στορ.

κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
πρὸ μελᾶθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλλῃ φόβον,
μὴ βοῆδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1355
διὰ δίκας ἔβα θεῶν
νέμεσις ἐς Ἑλέαν.

δακρύουσι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησέ,
διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον
Πάριν, ὃς ἄρα γ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1356
ἄλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσαι· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
οὐ πευσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

ΦΡ. Ἀργεῖον ἕλφος ἐκ θανάτου πέφευγα
βαρβάροις ἐν εὐμάρισιν, = ἰσθῆναι 1370
κεδρωτὰ παστᾶδων ὑπὲρ τέρεμνα = ὀλέσθαι
Δωρικός τε τριγλύφους,
φροῦδα φροῦδα, γὰ γὰ,
βαρβάροισι δρασμοῖς. = φοναί

1353'—1365 = 1537 — 1548

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι,

1375

πολιὸν αἰθέρ' ἀμ-
πτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὄν
τανρόκρανος ἀγκάλαις ἐλίσ-
σων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κᾶρα; 1380

ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὅμοι μοι, Φρύγιον
ἄστυ καὶ καλλίβωλον Ἴ-
δας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω,

ἁρμάτειον ἁρμάτειον ~~ἁρμάτειον~~

μέλος βαρβάρῳ βοᾷ, διὰ τὸ τᾶς 1385

ὀρνιθογόγονον ὅμα κυκνόπτερον

καλλοσύνας Ἀηδᾶς σκύμνον δυσελένας,

ἔξεστων περὶ γάμων Ἀπολλωνίων ~~ἀφροσύνας~~ ~~ἑρμῆος~~ ~~ἑρμῆος~~

ἔρινύν· ὅτοτοϊ·

ἱαλέμων ἱαλέμων

1390

Τροία Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος

ἱπποσύνα Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὖγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.

ΦΡ. αἰλινον αἰλινόν ^{ἡν} ἀρχὰν θανάτου 1395

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,

Ἀσιάδι φωνᾷ,

βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γὰν ξίφεσιν
σιδαρέοισιν Ἀἶδα.

ἦλθον εἰς δόμους, ἵν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400

λέοντες Ἕλληνας δύο διδυμῶ·

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετο,

ὁ δὲ παῖς Στροφιόν, κακόμητις ἀνὴρ,

οἷος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν,

1405

ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχον προνοί- *προνόου*
 ας κακοῦργος ὦν.

99
οἱ δὲ πρὸς θρόνους
 οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
 μολόντες ἄς ἐγὼ ὁ τοξότας Πάρις
 γυναικός, ὅμμα δακρύοις

μυμνιαν
 πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
 ἔξουνθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ
 τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι *εὐφραγ*
 περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους

δραμαίω
 ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω. *οἱ δύο*
 ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον
 ἀμφίπολοι Φρύγες·

προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
 μή τις εἴη δόλος.

142
 καδόκει τοῖς μὲν οὔ,
 τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν *δύοις ἀσπράγμοις*
 μηχανὰν ἐμπλέκειν

παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ
 μητροφόντας δράκων. *ὁ νεώτερος*

ΧΟ. σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ', ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; *142*

ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις

προσώπων
 παρὰ βοστρυχον αὔραν αὔραν

Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶγι κύκλῳ
 πτερίνῳ πρὸ παρηλδος ἔσσαν *φυσῶν*

ἡ ἐν
 βαρβάροις νόμοισιν.

ἅ δὲ λίνον ἤλακάτα

δακτύλοις ἔλισσε,

νῆμά δ' ἔτεο πέδῳ,

σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-

ματα συστολίσαι χρῆξουσα λίνῳ,

φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.

προσεῖπεν δ' Ὀρέστας

Λακαιναν κόραν· ὦ
Διὸς παῖ, θεὸς ἵχνος = ἀπαύχνησι
πέδῳ δευρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ, = καθύπερθε 1440

Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος

παλαιᾶς ἔδραν ἐστίας,

ἴν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.

ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφείπεται, αὐτὴν 1445

οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλεν·

ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἐπρασσ'

ἰὼν κακὸς Φωκεύς·

οὐκ ἐκποδὼν ἔτ', ἀλλ' αἰὶ κακοὶ Φρύγες;

ἐκλήσε δ' ἄλλον ἄλλος' ἐν στέγαις·

τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖσι,

τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκεῖθεν 1450

ἄλλον ἄλλοσε διαρμούσας ἀποπρὸ δεσποίνης. = ὁφρ' ἰμῶν

ΧΟ. τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;

ΦΡ. Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ = ἰοία

ὀβρίμα ὀβρίμα, αἰαῖ,

φονίων παθέων ἀνόμων τε κακῶν 1455

ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων.

ἄμφι πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου = περὶ φίλῳ = ὅπου 1460

ξίφη σπάσαντες ἐν χερσὶν,

ἄλλος ἄλλοσε

δίνασεν ὄμμα, μή τις παρῶν τύχοι.

ὥς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυναικὸς ἀντίοι στα- 1460

θέντες

ἐννέπουσι· κατθανεῖ

κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,

κασιγνήτου προδοῦς

ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον. = Ὀρέστην 1465

ἅ δ' ἀνίαχεν ἱαχεν, ὦμοι μοι·

λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις,

κτύπησε κραῖτα μέλεον πλαγᾷ·

φυγᾷ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον

ἶχνος ἔφερεν ἔφερεν·

εἰς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,

Μυκηνίδ' ἀρβύλαιν προβάς, = ἀρβύλας 1470

ὥμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέσσην,

παίειν λαιμῶν ἔμελλεν

ἔσω μέλαν ξίφος.

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

ΦΡ. ἰαχᾷ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς

μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίνομεν,

βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης;

ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,

ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.

ἐναντα δ' ἦλθεν

Πυλάδης ἀλίσστος, οἷος οἷος = ὅσος = ὅμοιος 1480

Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος ἢ τρικόρυθος Αἴας,

ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίδειν·

φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.

τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,

ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν ἥσσονες Ἑλλάδος = ἑλληνίδος 1485

ἐγενόμεσθ' αἰχμᾶς.

ὁ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὁ δὲ νέκυς ὢν,

ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος,

θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἐκινεῖν·

ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους

ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἧ νιν ἔτεκεν τλά-

μων.

ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντε Βάχαι

σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρεῖαν

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἅ δ' ἐκ θαλάμων
ἐγένετο διαπρὸς δωμαίων ἄφαντος, *δωζου* 1495

ὦ Ζεῦ καὶ γὰρ καὶ φῶς καὶ νύξ,
ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων
τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.
τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.

πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεια 1500

Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνύκητον ἀπὸ *παραφύλαγ*
Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε· *διακρίνει*
ξίφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸς δωμαίων
βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. 1505

ΟΡ. ποῦ 'στιν οὗτος ὃς πέφενγεν ἐκ δόμων τοῦμόν
ξίφος;

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
πίτνων. *ἀναμνησ*

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τὰδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργεῖα χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ξῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώ-
φροσιν.

ΟΡ. οὔτι που κραυγὴν ἔδηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ. 1511 *βονθῶ*

ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαίμους εἶχε τριπτύχους θα-
νεῖν. *ἔρω*

ΟΡ. δειλὴ γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὕτω φρο-
νῶν.

ΦΡ. οὐ γάρ, ἦτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγί διελυμήνατο;

ΟΡ. ὅμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν
χάριν. 1516

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

- ΟΡ. ὥδε καὶ Τροίᾳ σίδηρος [πᾶσι] Φρυγίην ἦν φόβος;
 ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγέ-
 φόνον.
- ΟΡ. μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
 ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργούς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
 κῆρα. 1521
- ΟΡ. δοῦλος ὦν φοβεῖ τὸν Ἄιδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κα-
 κῶν;
 ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος ἢ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὀρών.
 ΟΡ. εὖ λέγεις, σῶζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν' εἴσω
 δόμων.
- ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι. ΦΡ. καλὸν ἔπος
 λέγεις τόδε. 1525
- ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
 λέγεις.
- ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρον'
 οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ-
 γ' εἶ.
 τοῦ δὲ μὴ στήσαι σε κραυγὴν οὔνεκ' ἐξῆλθον
 δόμων·
 ὅξυν γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
 Μενέλεων δ' οὐ τάχος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξί-
 φους·
 ἀλλ' ἔτω ξανθοῖς ἐπ' ὥμων βοστρούχοις γαυροῦ-
 μενος·
 εἰ γὰρ Ἀργεῖους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβών,
 τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σῶζειν θεῶν
 σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶν-
 τά μοι, 1535
 ἡμῶν = παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται·
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἰὼ νῆψ, ἀντ.

ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον αὖ δόμος
φοβερόν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

ΗΜΙΧ. τί δρωμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σὶγ' ἔχωμεν; ΗΜΙΧ. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1540

ΗΜΙΧ. ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει
θοάξων ὃδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΗΜΙΧ. ἄπτουσι πένκας ὡς πυρώσοντες δόμους ~~καυτὰς~~
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

ΧΟ. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς, 1545
τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλάστορ'
ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων
πέλας

~~ταχύνουν~~ ὀξύπουν, ἡσθημένον πού τήν τύχην ἢ νῦν πάρα.
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μο-
κλοῖς, ~~ὁν ἡμεῖς~~ 1551

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν Ὀρέστα δυσ-
τυχεῖς.

ΜΕ. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῷ καλῷ. 1555

ἦκουσα γάρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βάξιν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς
ἦγγειλέ μοι τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ᾧ θείν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μαιφόνων
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

λάβωμεν, ἥ δέῃ ξυνθανεῖν ἐμῇ χειρὶ 1565
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.

ΟΡ. οὗτος σὺ, κληῖθρων τῶνδε μὴ ψεύσης χειρὶ,
Μενέλαον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θράσει·
ἢ τῶδε θριγκῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,
φῆξας παλαιὰ γείσα τεκτόνων πόνον. 1570
μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηδρόμου
σπονδῆς ἅ σ' εἴρξει, μὴ δόμων εἶσω περᾶν.

ΜΕ. ἔα, τί χοῖμα; λαμπάδων ὄρω σέλας,
δομων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρομένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη. 1575

ΟΡ. πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;

ΜΕ. οὐδέτερον· ἀνάγκη δ', ὥς ἔοικε, σοῦ κλύειν.

ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.

ΜΕ. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;

ΟΡ. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὕπο. 1580

ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτὰς κάφ' ὕβρει λέγεις τάδε;

ΟΡ. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὤφελον

ΜΕ. τί χοῖμα θραῖσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον. 1585

ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορον εἰς Αἶδον βαλεῖν.

ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ. 1585

ΟΡ. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.

ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

ΟΡ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προύδωκας θανεῖν.

ΜΕ. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;

ΟΡ. οὐκ ἂν κάμωμι τὰς κακὰς κτείνων αἰ. 1590

ΜΕ. ἦ καὶ σὺ Πυλάδῃ τοῦδε κοινωνεῖς φόνον;

ΟΡ. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.

ΜΕ. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πετροῖς.

ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάφομεν δόμους.

ΜΕ. ἦ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τούδε; 1595

ΟΡ. ὥς μὴ γ' ἔχῃς σὺ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

- ME. κτεῖν'· ὥς κτανόν γε τῶνδ' ἐμοὶ δώσεις δίκην.
 [OP. ἔσται τάδ'. ME. ἂ ἂ, μηδαμῶς δράσεις τάδε.]
 OP. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
 ME. ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; OP. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
 ME. ποίας; OP. ἐν Ἀργεὶ τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
 ME. εὖ γοῦν θίγοις ἂν χειρὶ βίων OP. τί δὴ γὰρ οὐ;
 ME. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. OP. σὺ δ' ἂν
 καλῶς;
 ME. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας. OP. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
 ME. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; OP. ὅστις ἐστὶ φιλοπά-
 τωρ. 1605
 ME. ὅστις δὲ τιμᾶ μητέρ'; OP. εὐδαίμων ἔφην.
 ME. οὐκ οὖν σὺ γ'. OP. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ME. ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. OP. ψευδῆς ἔφην.
 ME. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; OP. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἰ.
 ME. οἴμοι, τί δράσω; OP. πείθ' ἐς Ἀργεῖους μο-
 λῶν 1610
 ME. πειθῶ τίς; OP. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
 ME. ἦ παῖδά μου φονεύσειδ'; OP. ᾧδ' ἔχει τάδε.
 ME. ᾧ τλήμονι Ἑλένη, OP. τὰμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
 ME. σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, OP. εἰ γὰρ τόδ'
 ἦν.
 ME. πόνους πονήσας μυρίους. OP. πλὴν γ' εἰς ἐμέ. 1616
 ME. πέπονθα δεινά. OP. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελῆς.
 ME. ἔχεις με. OP. σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἰ, ὕφαπτε δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε
 σὺ τ', ὧ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατα,
 Πυλάδῃ, κάταιθε γείσα τειχέων τάδε. κατ' 1620
 ME. ᾧ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἀργούς κτεταί, οὐκ εἰ
 ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν ἀναγκάσει
 ζῆν, αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξευρασμένον.

ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθιγμένον, 1625
 Φοῖβός σ' ὁ Αἰτωῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
 σὺ δ' ὃς ξιφίρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη
 Ὀρέσθ', ἴν' εἰδῆς οὖς φέρων ἦκω λόγους.
 Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν 1630
 ἡμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος,
 [ἣδ' ἐστίν, ἦν ὀρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,]
 σεσωσμένη τε κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κἀπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελυσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζητὸς γὰρ οὖσαν ξῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν, 1635
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἕλληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας συνήγαγον, 1640
 θανάτους τ' ἔδθηκαν, ὡς ἀπαντιλοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
 Ὀρέστα, γαίης τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλου. 1645
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
 Ἀξᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον [καλεῖν].
 ἐνθένδε δ' ἔλθων τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίστι τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς 1650
 πάροισιν ἐν Ἀρείοισιν εὖσεβεστάτην
 ψῆφον διολούς, ἐνθα νικῆσαί σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέσῃ,
 γῆμαι πέπρωται σ' Ἑρμιόνην· ὃς δ' οἶται
 Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε. 1655
 θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῇ ἔειπε,

δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.

Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὥς ποτ' ἦνεσας,

δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίωτος εὐδαίμων μένει.

Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλαος, ἔα κρατεῖν, 1660

ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,

φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις

πόντοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσε.

τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,

ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε σῶν θεσπισμάτων·

οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.

καίτοι μ' ἐσῆι δεῖμα μὴ τινος κλύων

ἄλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.

ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670

ἰδὸν μεθίημι Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,

καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἥνικ' ἂν διδῶ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε καὶ· ζηλῶ δέ σε

θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.

Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυνῶ,

1675

Φοῖβον λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς

γῆμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἱ προστάσσομεν,

νείκας τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεῶν.

ΟΡ. καὶ γὰρ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς,

1680

Μενέλαε, καὶ σοῖς Λοξία θεσπίσμασιν.

ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην

θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'

Ἑλένην Δίοις μελάνθοις πελάσω,

λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας,

1685

ἔνθα παρ' Ἥρᾳ τῇ θ' Ἡρακλέους

Ἦβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις

ἔσται σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ.

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοντον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

P H Σ Ο Σ.

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

1690

ΧΘ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

P H Σ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.

ΕΚΤΩΡ.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

ΔΟΛΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΑΡΙΣ.

ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΜΟΥΣΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκτῶρ τοῖς Ἑλλησιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς
 πῦρ καίειν, εὐλαβήθη μὴ φύγωσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διε-
 γνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευ-
 σαντος ἡσυχάζειν, κατάσκοπον δὲ πέμπσαντας δι' ἐκεί-
 νου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δύλωνα δὲ πρὸς τὴν 5
 χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι . . . τόπον εἰς τὴν
 παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ
 τὸν Ὀδυσσεά, καὶ Δύλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ
 τὴν Ἑκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον
 οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὗς Ἀθηναῖ ἐπιφανεῖσα 10
 κατέσχευεν. καὶ τὸν μὲν Ἑκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥή-
 σον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον
 μερίζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν, ἐὰν βιώσῃ. τούτοις δὲ
 ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος ἐπίστασθαι
 πολέμου παρουσίαν. ἔξαπατηθεῖς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς, ὡς 15
 δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης, ἄπρακτος ὑπέστρεψεν· οἱ δὲ
 περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ
 ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημέων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στρά-
 τευμα. παραγενομένου δὲ Ἑκτορος ἵνα αὐτὸς περιγί-
 νηται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Ῥήσου 20
 ἐπιμελητῆς δι' αὐτοῦ φησὶν Ἑκτορος τὸν φόνον γεγε-

νησθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν
 αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἢ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἢ Μοῦσα νεκρὸν
 κομίζουσα τὸ σῶμα, ἀποδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλα-
 κέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ
 5 τὸν ἐξ ἐκείνου γεγεννημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεῖ φη-
 σιν ἀδάκρυτον ἔσεσθαι, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θα-
 νάτῳ τὴν ἰδίαν παρὰ μυθουμένην λύπην.

τοῦτο τὸ δῶμα ἐνιοὶ νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπί-
 δου δὲ μὴ εἶναι· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαί-
 10 νειν χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνή-
 σιον ἀναγράφεται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ
 πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίταρχος
 ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν
 15 οὕτως·

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος.
 ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρό-
 λογος, πεζὸς πάνν καὶ οὐ πρόπων Εὐριπίδην· καὶ τὰχ
 ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν·
 20 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μερίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
 Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἔχρην ἡμᾶς ἔτι
 μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
 νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός,
 25 λόγῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
 ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
 κάλλει προΐκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 30 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
 Πριάμου βίαν πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΙΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψι-
 χόρης Μουσῶν μιᾶς παῖς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς
 Ἴλιον παραγίνεται νυκτός, στρατευομένων Τρώων παρὰ
 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διο-
 μῆδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηναῖς αὐτοῖς 5
 ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησι κίνδυνον
 ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς
 σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ
 τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέ-10
 στηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι.
 περιέχει δὲ τὴν νυκτεγερσίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ρ Η Σ Ο Σ

ΧΟ. Βᾶθι πρὸς εὐνάς
τὰς Ἑκτορέους τις ὑπασπιστῶν
ἄγρουπνος βασιλέως ἢ τευχοφόρων,
δέξαιτο νέων κληδὸνα μύθων,
οἷ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν
πάσης στρατιᾶς προκάθηται.
ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἑκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.

ΕΚ. τίς ὅδ' ; ἢ φίλιος φθόγγος ; τίς ἀνὴρ ;
τί τὸ σῆμα ; θρόει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἀμετέρας
κοίτας πλάθουσ' ; ἐνέπειν χρή.

ΧΟ. φύλακες στρατιᾶς. ΕΚ. τί φέρει θορύβῳ ;

ΧΟ. θάρσει. ΕΚ. θαρσῶ.

μῶν τις λόχος ἐκ νυκτῶν ; ΧΟ. οὐκέτι.

ΕΚ. τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς
στρατιάν ; τίς ἔχων νυκτηγορίαν ;
οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου
νυχίαν ἡμᾶς

κοῖταν πανόπλους κατέχοντας ;

- ΧΟ. ὀπλίξου χέρα, συμμάχων,
Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
ὄτρυνον ἔγχος αἶρειν, ἀφύπνισον,
πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον,
ἀρμόσατε ψαλλοὺς ἵππους.
τίς εἰς' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
ἢ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὼν ἀνδρῶν;
ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
ποῦ δὲ γυμνήτων μόναραχοι;
τοξοφόροι δὲ Φρυγῶν
ξεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδ' ἐν καθαρῶς
ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾶ
μάστιγι φοβεῖ; [φυλακὰς δὲ λιπὼν
κινεῖς στρατιάν·] τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
οὐδ' ἐν τρανῶς ἀπέδειξας.
ΧΟ. πύρ' αἶθει στρατὸς Ἀργόλας,
Ἔκτορ, πᾶσαν ἄν' ὄρσταν,
διπετῇ δὲ ναῶν πυρσῶς σταθμά.
πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβη στρατὸς
ἐννύχιος θοορύβῳ σκηνάν,
νέαν τιν' ἐφιέμενοι
βάξιν. οὐ γὰρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατιά.
σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
ἦλυθον ἄγγελος, ὥς
μήποτε τιν' ἐς ἐμὲ μέμψιν εἶπης.
ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ

λαθόντες ὄμμα τοῦ μὸν αἰρεσθαι φυγὴν
 μέλλουσι· σαίνει μ' ἐννυχος φρυκτωρία.
 ὦ δαίμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
 θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαεινοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
 λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
 πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερσὶ.
 κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος λέναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
 ἀλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
 μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
 κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκῶων
 βουλᾶς· ἐν ὄρῳ δραπέτης μέγα σθένει.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα χερὶ παραγγέλλειν στρατῷ
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
 ὥς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶν θρωσκόων ἐπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι
 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπόνειν.

- ΧΟ. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρωμένον·
 ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
 ΕΚ. τίς γὰρ πύρ' αἶθρειν πρόφασις Ἀργείων στρατὸν;
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.
 ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.
 ΧΟ. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
 ΕΚ. οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχροῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
 ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἔπραξας καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
 ΕΚ. ἄπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίξειν χέρα.

- ΧΟ. καὶ μὴν ὃδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς 85
 στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
 ΑΙ. Ἐκτορ, τί χοῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
 τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
 νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
 ΕΚ. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν. 90
 ΑΙ. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
 δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
 ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.
 ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἰποῖς ἀσφαλὲς τεκμήριον;
 ΕΚ. αἰθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
 ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
 φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
 ΑΙ. σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίζει χέρας;
 ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν 100
 λόγῃ καθέξω κάπικείσομαι βαρύς·
 αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακῶν
 θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
 φεύγειν εἶσαι πολλὰ δρᾶσαντας κακά.
 ΑΙ. εἴθ' ἥσθ' ἀνὴρ εὐβουλος, ὥς δρᾶσαι χερσί. 105
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
 πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
 σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς.
 ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθης κλύων
 φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν 110
 τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
 καίτοι περᾶσας κοῖλον ἀνλώωνων βέβηος,
 εἰ μὴ κρηήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
 φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
 νικῶμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλης πόλιν· 115
 πῶς γὰρ περᾶσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;

πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
 νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὅς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα 120
 οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἰῶν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' Ἀσπίδας
 εὖδειν ἐῷμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
 κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ, 125
 πέμπειν δοκεῖ μοι· κἄν μὲν αἰρῶνται φρυγὴν,
 στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.
 εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγρι φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130

ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στρ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κρᾶτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἢ
 ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
 πέλας ὅ τί ποτ' ἄρα δαῖσις 135

πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται;
 ΕΚ. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
 στείχων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
 κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον. 140
 κἄν μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρὼν εἴσει λόγους·
 εἰ δ' ἀπαίρωσ' εἰς φρυγὴν ὁρμώμενοι,
 σάλπιγγος ἀνδρῶν προσδοκῶν καραδόκει,
 ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμύξω νεῶν 145
 ὄλκοισι νυκτὸς τῇσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.

- ΑΙ. πέμφ' ὥς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
 σὺν σοι δ' ἐμ' ὄψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέη.
- ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων οἱ πάρεισιν ἐν λόχῳ
 θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
 τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
 τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
 πόλει πατρώᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
- ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
 δίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
 καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθῶν βουλευμάτων
 ἤξω· πλὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
- ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις
 Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεῆ δόμον
 νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον. 160
- ΔΟ. οὐκοῦν πονεῖν μὲν χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον
 μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον
 κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκει διπλὴν.
- ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοῖν' ἄλλως λέγω.
 τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
- ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιοχου τυραννίδος.
- ΕΚ. σὺ δ' ἄλλὰ γήμας Πριαμίδων γαμβρὸς γενοῦ.
- ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
- ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.
- ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν. 170
- ΕΚ. τί δῆτα χορήξεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
- ΔΟ. ἑλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.
- ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἰτεῖ πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
- ΔΟ. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα.
- ΕΚ. οὐ μὴν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαίτε' λαβεῖν; 175
- ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
- ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινασθαι θέλεις;
- ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

- ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.
 ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους. 180
- ΕΚ. τί δῆτα μείζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσει γέρας;
 ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χρηὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
 ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος.
 ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοί·
 ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες 185
 τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
 δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
 Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὧς λέγουσι, πόντιος.
 ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
 κάλλιστον οἴκοις κτήμ' Ἀχιλλέως ὄχον. 190
- ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
 δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
 σέ δ' οὐ φθονεῖν χρηί· μυρὶ' ἔστιν ἄλλα σοί,
 ἐφ' οἷσι τέρψει τῆσδ' ἀριστεύων χιθονός.
 ΧΟ. μέγας ἄγῶν, μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἔλειν· ἀντ. 195
 μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει.
 πόνος ὅδ' εὐκλεής·
 μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
 τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
 τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200
- ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος
 σκευῇ προπύοντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι,
 καὶ κεῖθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
 ΧΟ. ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολὴν;
 ΔΟ. πρόπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν. 205
 ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρηὴ σοφόν τι μανθάνειν·
 λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάργη;
 ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν
 καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα,
 βάσιν τε χερσὶ προσθήσαν καθαρμόσας 210

καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
 λύκου κέλευθον πολεμίους δυσεύρετον,
 τάρφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
 ὅταν δ' ἐρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
 δίβαμος εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος. 215

ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίης παῖς ἐκέῖσε καὶ πάλιν
 πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἀναξ.
 ἔχεις δὲ τοῦργον, εὐτυχεῖν μόνον σε χρή.

ΔΟ. σωθήσομαι τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
 οἴσω κάρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές 220
 φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
 ἦξω πρὸς οἴκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟ. Θυμβραῖτε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας 225
 ναὸν ἐμβατεύων,
 Ἄπολλον, ὃ δία κεφαλὰ, μόλε τοξήρης, ἱκοῦ ἐν-
 νύχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
 ἄγεμὼν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαῖς, 230
 ὃ παγκρατές, ὃ Τροῖας
 τείχῃ παλαιὰ δείμας.

μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς 235
 Ἑλλάδος διόπτας

ἴκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας οἴκων πατρὸς
 Ἰλιάδας. 235

Φθιάδων δ' ἵππων ποτ' ἐπ' ἄντυγι βαίῃ,
 δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
 τὰς πόντιος Αἰακίδα 240

Πηλεὶ δίδωσι δαίμων.

ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος στρ.

224 — 232 = 233 — 241

242 — 252 = 253 — 263

ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄραμαι
 λήματος· ἧ σπανία 240
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἧ
 δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ
 πόλις. ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος· 250
 ἐνὶ δὲ θράσος ἐν αἰχμῇ· ποτὶ Μυσῶν, ὃς ἐμὴν
 συμμαχίαν ἀτίξει.
 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῆμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρατ' ἐνέγκοι
 Ἑλένα κακόγραμβρον ἐς χέρας γόον, 260
 ὃς ἐπὶ πόλιν, ὃς ἐς γᾶν Τροίαν χιλιόναυον ἦλυνθ' 260
 ἔχων στρατείαν.

- ΑΓΓ. ἄναξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος 265
 εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν.
 ΕΚ. ἧ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τευχεσφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἢ θρόνους πατρός;
 οἷ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιμνίων; 270
 ΑΓΓ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγεις.
 ἀλλ' οὐδὲν ἥσόν σοι φέρω κεννοὺς λόγους.
 ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσανυλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.
 ΑΓΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀρχῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείλει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῇδε γῇ.
 ΕΚ. ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;
 ΑΓΓ. Θρήκης· πατὴρ δὲ Στυμμόνος κικλήσκεται.
 ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

- ΑΓΓ. ἔγνωσ· λόγον δὲ δις τόσον μ' ἐκούφισας.
 ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
 πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ;
 ΑΓΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
 νυκτὸς γάρ οὔτι φανῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν, 285
 κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερὸς.
 φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
 οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χιθονός,
 παρέσχε δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολῶν.
 πολλῇ γὰρ ἡχῇ Θρηκίος ῥέων στρατὸς 290
 ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἵμεν
 ποιμένας πρὸς ἄκρας, μὴ τις Ἀργείων μόλη
 λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά,
 πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
 ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβον. 295
 στείλων δ' ἀνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
 ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασιν,
 τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνας κεκλημένους
 στείλει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
 καὶ πάντ' ἀκούσας ὧν ἐφίεμην μαθεῖν, 300
 ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
 ἐστῶτ' ἐν ἱππέοισι Θρηκίοις ὄχοις.
 χρυσῇ δὲ πλάστιγξ ἀνχένα ζυγηφόρον
 πῶλων ἐκλῆε χιόνος ἐξαυρεστέρων.
 πέλτη δ' ἐπ' ὦμων χρυσοκολλήτοις τύποις 305
 ἔλαμπε· Γοργῶν δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
 χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
 πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
 στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφον λόγῳ
 θεῖσθαι δύναι' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν, 310
 πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελταστών τέλη,
 πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

γυμνῆς ὁμαρτῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ

315

ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης ξυμφορὰ πρὸς τὰγαθά.

ΕΚ. πολλοὺς, ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεὶ δόρυ
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι

320

μὴ ξυμπονοῦσιν, ἥνικ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυε λαίρῃ τῇσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροίᾳ φίλος·
ἦκει γὰρ εἰς δαῖτ', οὐ παρῶν κυνηγέταις

325

ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίξεις ἀπίμομος εἰ φίλοις·
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σῶζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡρῃκέναι;

330

ΕΚ. πέποιθα· δείξει τοῦπιὸν σέλας θεοῦ.

ΧΟ. ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

ὁ δ' οὖν ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἠκέτω ξένων·
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.

335

ΧΟ. ἀναξ, ἐπαθεῖν συμμάχους ἐπὶφθονον.

334

ΑΓΓ. φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθελς μόνον.

336

ΕΚ. σὺ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.

339

ὁ χρυσοτευχῆς οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ
Ῥῆσος παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί.

340

ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἅ Διὸς παῖς

στρ.

εἰργοὶ στομάτων φθόνον·

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχᾷ προσφιλές ἐστὶν εἰπεῖν. 345
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
 ἄσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 Πιερίς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει 350
 Στρυνῶν, ὅς ποτε τᾶς μελωδοῦ
 Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεὶς ὑδροειδῆς
 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φανατος 355
 ἦκεις διφρεῶν βαλῖαισι πώλοις.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἄδειν.
 ἄρά ποτ' αὐθις ἂ παλαιὰ 360
 Τροία τοὺς προπότας παναμερεύσει
 διάσους ἐρώτων
 ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ἐπιδεξίαις ἀμίλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
 ὦ φίλος, εἶθε μοι
 σᾶ χειρὶ καὶ σῶ δορὶ πρά-
 ξας τὰδ' ἐς οἶκον ἔλθοις.
 ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ξάχρυσον 370
 Πηλείδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν
 δοχμίαν πεδαίρων
 σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
 δίβολόν τ' ἄκοντα πάντων.

360 — 369 = 370 — 379

σὲ γὰρ οὔτις ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει·
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον Θρηκὶ μόρῳ
 φίλτατον ἄχθος οἴσει.
 ἰὼ ἰὼ.

μέγας ᾧ βασιλεῦ, καλόν, ᾧ Θρήκη,
 σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
 ἶδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
 κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
 παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
 θεός, ᾧ Τροία, θεός αὐτὸς Ἄρης,
 ὁ Στρυνμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

PH. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
 Ἐκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσευνέπω.
 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
 τείχῃ πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

EK. παῖ τῆς μελωδοῦ μητέρος Μουσῶν μιᾷς
 Θρηκὸς τε ποταμοῦ Στρυνμόνος, φίλῳ λέγειν
 τάληθές ἀεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπὶ σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γάρ τι λέξεις ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις
 οὐκ ἦλθες οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
 τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερούσια Φρυγῶν
 ἐλθοῦς ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
 ποίων δὲ δῶρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενὲς ὢν βάρβαρός τε βαρβάρου
 Ἑλλήσιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος.

καίτοι σε μικρὰς ἐκ τυραννίδος μέγα
 Ὀρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκε' ἐγὼ χειρὶ,
 ὅτ' ἀμφὶ Πάργαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Ὀρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα
 ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεῶν
 παρέσχον· ὦν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερον βοηδρομεῖς.
 οἳ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἳ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει,
 οἳ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὅχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίσσιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.
 ταῦθ' ὥς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
 καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
 τοιοῦτός εἰμι καὐτός, εὐθεῖαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ μείζον ἢ σὺ τῇσδ' ἀπὼν χθονὸς
 λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην·
 ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι, Σκύθης λεῶς,
 μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
 πάντου πρὸς ἀκτὰς, Ὀρήκα πορθμεύσας στρατόν.
 ἐνθ' αἵματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης
 ἦντλειτο λόγχῃ Ὀρήξ τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπέργε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
 τάξας ἔτειον δασμόν εἰς δόμους φέρειν,
 ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περὶν ὀρίσματα,

PH.

οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὐδ' ἐν ξαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντον Θορήκιον φνσήματα
κρυσταλλόπηκτα Παίονας τ' ἐπεξάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἄνπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάξεις ἔτος
κούδεν περαινείς, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
ὀρίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην·
ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκέσει
πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρῃ δ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόρους.
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' ἄρηται χειρὶ·
ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' ἀνχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.

XO. ἰὼ ἰώ.

στρ.

φίλα θροεῖς, φίλος Διόθην εἰ· μόνον
φθόρον ἄμαχον ὕπατος
Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ
σοῖς λόγοισιν εἰργεῖν.
τὸ δὲ νάιον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν τιν' οὔτε νῦν
ἀνδρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἡμαρ εἰσίδοιμ', ἄναξ,
ὅτῃ πολυφόνου
χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχῃ.

PH. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πραῖξαι παρεῖξω· σὺν δ' Ἀδραστεία λεγώ,

- ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470
 ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
 καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
 ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πᾶσχειν κακῶς.
 ΕΚ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
 πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρὶν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
 ἢ κάρτεα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
 τὰ δ' ἄμφι τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
 οὐχ ὧδε πορθεῖν ἔαδι', ὥς λέγεις, δορί.
 ΡΗ. οὐ τοῦσδ' ἀριστεὰς φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
 ΕΚ. κού μεμφόμεσθά γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομαι. 480
 ΡΗ. οὐκοῦν κτανόντες τοῦσδε πᾶν εἰργάσμεθα.
 ΕΚ. μὴ νυν τὰ πόρρω τ' ἀγγύθεν μεθεὶς σκόπει.
 ΡΗ. ἄρκειν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μὴ.
 ΕΚ. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρως, 485
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
 πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστήσαι στρατόν.
 ΡΗ. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἐκτορ, θέλω.
 εἰ δ' αἰσχροῦν ἡγεῖ μὴ συνεμπρήσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
 τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
 ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.
 ΡΗ. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὥς ἐπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
 ΕΚ. ἐπλευσες καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μητίωον
 στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495
 ΡΗ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
 ΕΚ. Ἄλας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ
 χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
 κρόττημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκοῦντως θρασὺς
 καὶ πλεῖστα χώσαν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500

ὅς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἐννυχος μολῶν
 κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
 ἤδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
 εἰσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
 ἤρᾱτο, πεμφθεὶς Ἴλιον κατὰσκοπος·
 κτανῶν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
 ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
 Θυμβρατον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
 θάσσων· κακῶ δὲ μερμέρῳ παλαίμεν.

PH. οὐδεὶς ἀνὴρ εὖψυχος ἀξιοὶ λάθρα
 κτείνει τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
 τοῦτον δ' ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
 καὶ μηχανᾶσθαι, ξῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμείρας δάχιν
 στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινακτῆριον.
 ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μῶρῳ.

EK. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
 δείξω δ' ἐγὼ σοὶ χῶρον, ἐνθα χρὴ στρατὸν
 τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
 ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
 μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγελιον στρατῷ.
 ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
 φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατὰσκοπον
 δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἶπερ ἐστὶ σῶς,
 ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.

XO. τίνος ἀφυλακά; τίς ἀμείβει στρ.
 τὰν ἐμᾶν; πρῶτα
 δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
 Πλειάδες αἰθέριαι·
 μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
 ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
 οὐ λεύσσετε μηνάδος ἀγλαν;
 ἄως δὴ πέλας ἄως
 γίγνεται, καὶ τις προδρόμων
 ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

535

HMIX. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

* * * *

HM. Μυρδόνος ὃν φασὶ Κόροιβον.

HM. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; HM. Κίλικας Παίων
 στρατὸς ἤγειρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

540

HM. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν

καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.

545

XO. καὶ μὴν αἶω Σιμόεντος

ἄντ.

ἡμένα κοιτάς

φουνίας ὕμνεϊ πολυχορδοτάτῃ

γῆρου παιδολέτῳ

μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα·

550

ἥδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν

ποίμνια· νυκτιβρόμου

σύριγγος ἴαν κατακούω·

θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν

ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα

555

βλεφάροις πρὸς αὐτοῖς.

HM. τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
 ἔκτωρ ὄτρυνε κατόπταν;

HM. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

HM. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον εἰσπαίσας

560

διόλωλε; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν μοι.

HM. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν
ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

- ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
στάζει δι' ὧτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;
ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· καὶ μέτοι, πρὶν ἡσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδν φόβος.
ΟΔ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς. 570
ΔΙ. φυλάξομαί τοι καὶν σκότῳ τιθεῖς πόδα.
ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
ΟΔ. ἔα·
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.
ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραξεν Ἔκτορος 575
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἴλκυσται τόδε.
ΟΔ. τί δ' ἦτ' ἂν εἴῃ; μὲν λόχος βέβηκέ μοι;
ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἔκτωρ νῦν ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
ΔΙ. τί δ' ἦτ' Ὀδυσσεῦ, δρωμέν; οὐ γὰρ εὗρομεν 580
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπιδὼν δ' ἡμάρτομεν.
ΟΔ. στείχωμεν ὥς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
ΔΙ. οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν 585
Πάριον μολόντε χρὴ κατατομεῖν ξίφει.
ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνήσκει τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
ΔΙ. αἰσχροῖν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σῶζομεν τάδε

- σκυλεύματ' ; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς ;
 πείθου, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.
- ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντες Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595
 χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,
 εἰ μὴ κτανέιν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριον θεὸς
 δίδωσιν ; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ ;
 ὅς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον, 600
 οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρου
 μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθιοι,
 τείχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.
 τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605
 εὐνὰς ἔασον καὶ καρατόμους σφαγὰς·
 ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.
- ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσδόμην
 τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
 παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἔμοις αἰεί ποτε· 610
 τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατεύνασται φράσον,
 πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος ;
- ΑΘ. ὃδ' ἐγγυὲς ἦσται κοῦ συνήθροισται στρατῷ,
 ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν
 Ἑκτωρ, ἕως ἂν νυξ ἀμείψηται φάος. 615
 πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων
 λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
 στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
 ταύτας κτανόντες δεσπότην κομίζετε,
 κάλλιστον οἴκοις σκυλὸν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620
 τοιούδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.
- ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρηκίον λεῶν,
 ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλους μέλειν.
- ΑΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.

- τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. 626
 χρῆ δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.
 ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων.
 ΑΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὥς ἔοικεν, Ἐκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
 ΑΙ. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρῆ;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς χειρὸς οὐ θέμις θανεῖν. 635
 ἀλλ' ὥπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τὰχυν' ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγός ἐν πόνοις παραστατεῖν,
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρῆ παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὦν λόγου.
 ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἐκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σ' ἐχρῆν;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
 ἢ κλωπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποί τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρεσβυμένης Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σὸς μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἥκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγα φίλον, 650
 τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θρῆκιον θεᾶς
 Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκειται.
 ΠΑ. αἰεὶ ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
 κῆμοί, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει. 655
 ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φῆμη δέ τις

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὥς κατάσκοποι
ἦκουσ' Ἀχαιῶν. χῶ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι,
ὦν οὐνεκ' εὐνὰς ἦλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660

ΑΘ. μηδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρηῖκα κοιμήσων στρατόν.

ΠΑ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
τάξιν φυλάξων εἴμ' ἐλεύθερος φόβου.

ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά,
ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὄρᾱν.
γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν. 665

ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρήκιος στρατηλάτης, 670

ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἄλλ' ὅσον τάχιστα χρῆ
φεύγειν πρὸς ὀλοκὸν ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτοῦ πιόντος πολεμίων σῶσαι βίον;

ΧΘ. ἔα ἔα·

βάλε βάλε βάλε βάλε, 675

θένε θένε· τίς ὃδ' ἀνὴρ;

λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.

κλῶπες οἵτινες κατ' ὄρφνην

τόνδε κινουῦσι στρατόν.

δεῦρο δεῦρο πᾶς. 680

τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἔμαρψα.

τίς ὁ λόχος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὐ σε χρῆ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας
κακῶς.

ΧΘ. οὐκ ἔρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στένων μο-
λεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θάρσει. ΧΘ. πέλας ἴθι. παῖς πᾶς. 685

ΟΔ. ἦ σὺ δὴ 'Ρῆσον κατέκτας; ΧΟ. ἀλλὰ τὸν κτε-
νοῦντα σέ.

ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις. ΧΟ. οὐ μὲν οὖν. ΟΔ. ἅ, φίλιον
ἄνδρα μὴ θένης.

ΧΟ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. ΧΟ. ἔμαθον· ἴσχε
πᾶς δόρυ.

οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ΟΔ. τῇδ' ἐπὶ κατε-
δομεν.

ἔρπε πᾶς κατ' ἔλκος αὐτῶν. ΧΟ. ἦ βοὴν ἐρε-
τέον; 690

ΟΔ. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐκ νυκτῶν
φόβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς; στρ.

τίς ὃ μέγα θρόσος ἐπεύξεται,

χέραι φυγῶν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω;

695

τίνι προσεικάσω,

ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδί

διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;

Θεσσαλὸς ἦ

παρυλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;

700

ἦ νησιώτης σποράδα κέκτηται βίον;

τίς ἦν πόθεν ποίας πάτρας;

ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοῦργον ἢ τίνος τόδε;

εἰ τοῖς πάροιθε χρή τεκμαίρεσθαι, δοκεῖ.

705

ΗΜ. δοκεῖ γάρ; ΗΜ. τί μὲν οὐ;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῆ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος

ἀντ. 710

κατὰ πόλιν, ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων

ῥακοδύτῳ στολᾷ
 πυκασθεῖς, ξιφήρης
 κρύφιος ἐν πέπλοις.
 βίον δ' ἐπαιτῶν εἴρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 715
 ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων·
 πολλὰ δὲ τὰν

βασιλίδ' ἐστὶν Ἀτρειδᾶν κακῶς
 ἔβαξε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις.
 ὅλοιτ' ὅλοιτο πανδίκως, 720

HM. πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἔχνος βαλεῖν.
 εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει·
 Ἐκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.

HM. τί λάσκων; HM. δυσολίζων.

HM. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725

HM. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι HM. τίν' ἀνδρῶν;

HM. οὐ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.

HN. ἰὼ, δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ.

XO. ἔα·

σῖγα πᾶς, ὕφειξ'· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. 730

HN. ἰὼ ἰὼ,

συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν. XO. συμμάχων τις ὁ
 στένων;

HN. ἰὼ.

δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,

ὧ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν·

οἶόν σε βίου τέλος εἶλεν. 735

XO. τίς εἴ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
 ἀμβλῶπες αὐγαί, κοῦ σε γιγνώσκω τορῶς.

HN. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;

ποῦ δῆθ' Ἐκτωρ

τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;

740

τίνι σημῆνῳ διόπων στρατιᾶς;

οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς

δράσας ἀφανῇ φροῦδος, φανερόν
 Ὁρηξίν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Ὁρηκίῳ στρατεύματι 745
 εἰκεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

ΗΝ. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
 δολίῳ πληγῇ.

ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ,

οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου 750

τραύματος εἶσω. πῶς ἂν ὀλοίμην.

χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν;

Τροία κέλσαντ' ἐπίκουρον;

ΧΟ. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά· 755
 σαφῶς γὰρ αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας.

ΗΝ. κακῶς πέπρακται κατὰ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσχιστα· καί τοι δις τόσον κακὸν τόδε·
 θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
 λυτρόν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὐ;
 τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία. 760

ἡμεῖς δ' ἀβούλως ἀκλεῶς ὀλώλαμεν.

ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὖνας Ἐκτόρεια χεῖρ,

ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστιβεῖς,

κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς

φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν 765

ἔκειτο τεύχη, πληκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ξυγοῖς

ἱππων καθήρμωσθ', ὥς ἄναξ ἐπέυθετο

κρατοῦντας ὑμᾶς κάμφεδρεύοντας νεῶν

πρύμναισι· φανύως δ' εὐδομεν πεπτωκότες. 770

καὶ γὰρ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου

πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν

ξεύξειν ἐς ἀλκὴν, ἀφθόνῳ μετρώ χειρί.

λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν

πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγώ,

- ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν· 775
 ἦπνυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξεσθαι στρατῷ,
 κλωπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
 οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὲν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,
 εὖδον δ' ἀπελθὼν αὐθις εἰς κοίτην πάλιν.
 καὶ μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· 780
 ἵππους γὰρ ἄς ἐθρεψα κἀδιφρηλάτουν
 Ῥήσω παρεστῶς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
 λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραΐαν ῥάχιν·
 θείνουντε δ' οὐρᾶ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
 ἦλαννον, αἱ δ' ἐρρεγκον ἐξ ἀντηρίδων 785
 θυμὸν πνέουσαι κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
 ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγέρομαι
 πῶλοισιν· ἐννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
 κλύω δ' ἐπάρας κραῖτα μυχθισμὸν νεκρῶν.
 θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότην παρὰ σφραγίδι 790
 βάλλει με δυσσθητοῦντος αἵματος νέου.
 ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
 καὶ μ' ἐγγος ἀνγάζοντα καὶ θηρώμενον
 παῖσι παραστὰς νεῖραν εἰς πλευρὰν ἕλπει
 ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἡσθόμην 795
 πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβὼν.
 πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
 λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.
 ᾠ. ᾠ.
 ὀδύνη με τέλει, κούκét' ὀρθοῦμαι τάλας.
 καὶ ξυμπορὰν μὲν οἶδ' ὄρων, τρόπῳ δ' ὅτ' 800
 τεθνᾶσιν οἱ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
 οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
 πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
 ΧΘ. ἠνίοχε Θρηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγόντος,
 μηδὲν δύσοιξ' οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε. 805

Ἐκτωρ δὲ καὐτὸς συμφορᾷς πεπυσμένος
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὥς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.

ΕΚ. πῶς οἱ μέγιστα πῆματ' ἐξεργασμένοι
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατὰσκοποὶ
λήθουσιν αἰσχυρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς δώσει δίκην
πλήν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημι εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατὴρ,
ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μῦθος
μένει σε δρωῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἐκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 820
μέγα σύ μοι μέγ' ὦ πολίοχον κράτος·
τότ' ἄρ' ἔμολον, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον,
ἄμφι ναῦς πύρ' αἰθεῖν [Ἀργείων στρατόν],
ἐπεὶ ἄγρουπνον ὅμῳ ἐν εὐφρόνῃ 825
οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἐβριξ',
οὐ τὰς Σιμοεντιάδας πηγὰς· μή μοι
κότον, ὦ ἄνα, θῆς· ἀναίτιος γὰρ
ἔγωγε πάντων.
ἦν δὲ χρόνον παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον 830
πύθῃ, κατὰ με γᾶς
ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

ΗΝ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα 835
οὔθ' οἱ θανόντες οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,

ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἵππων ἐράσθεις, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνῶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις 841
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺν συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολὼν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνας
 παθόντες οὐχ ὀρώσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσου μολὼν ἐξεῦρεν, εἰ μὴ τις θεῶν
 ἐφραξε τοῖς κτανούσιν; οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε. 855
 ΕΚ. χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαιικὸς λεώς,
 κοῦδέν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἄρ' ἀρχώμεσθα; μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατακτάνῃ·
 χρόνον γὰρ ἤδη φρουδὸς ὧν οὐ φαίνεται. 865
 ΗΝ. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσεάς·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
 ΕΚ. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπεί περ σοὶ δοκεῖ.
 ΗΝ. ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι.

- ΕΚ. μὴ θνήσχ'· ἄλλῃς γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
- ΗΝ. ποῦ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
- ΕΚ. οἶκός σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
- ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύουσιν αὐθεντῶν χεῖρες;
- ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
- ΗΝ. ὅλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται 875
γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
- ΕΚ. λάξυσθ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἑμούς,
οὕτως ὅπως ἂν μὴ ῥυαλῇ πορσύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τέλει χρεῶν
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημήναι νεκροὺς 880
θάπτειν κελεύειν λεωφόρου πρὸς ἑκτροπᾶς.
- ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθος
δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
ἔα ἔα. ὦ ὦ.
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χειροῦν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ λεύσσω τὸδε πῆμα.
- ΜΟΥ. ὄρᾱν πάρεστι, Τρωῆς· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μίᾳ
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὄρῳσ' οἰκτρῶς φίλον
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὅν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἄλκιον τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ ἀνθιγενεῖ 895
τέκνον σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἶαν
ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
ἣ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

ἀπὸ μεμφομένης ἐμοῦ πορευθεῖς, 900

ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιάως.

ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φιλία

φιλία κεφαλὰ, τέκνον, ὦμοι.

ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν 905
ἔχοντι, λύπη τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον.

ΜΟΥ. ὅλοιτο μὲν Οἰνεΐδας, 910
ἀντ.

ὅλοιτο δὲ Λαοτιάδας,

ὅς μ' ἄπαιδα γέννας

ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο

ἃ δ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον 915

Φρυγίων λεχέων ἐπλευσε πλαθεῖς

ὑπ' Ἰλῖω ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,

φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις

ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Αἶδου μολῶν, 920

Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·

ὔβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις

τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.

περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοᾶς

λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φνταλμίσις, 925

ὅτ' ἦλθομεν γῆς χουσόβωλον ἐς λέπας

Πάργαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημένα

Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας

κλεινῷ σοφιστῇ Θρηκί, κάτυφλώσαμεν

Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδένησεν τέχνην. 930

κάπελ σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδομένη

καὶ παρθενείαν, ἥκ' ἐς εὐύδρου πατρὸς

δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα

Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.

ἔνθ' ἐκτραφεῖς κάλλιστα παρθένων ὕπο, 935

Θρήνης ἀνάσσω· πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαρμάτους
 ἀλκὰς κορύσσουν· οὐκ ἐδείμναινον θανεῖν.
 Τροίας δ' ἀπηγύδων ἄστρ' μὴ κέλσαι ποτέ,
 εἶδ' οὖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἑκτορος 935
 πρεσβεύμαθ' αἶ τε μυρίαί γε ρουσαίαι
 ἔπεισαν ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι φίλοις.
 καὶ τοῦδ' Ἀθήνα παντὸς αἰτία μόρου,
 οὐδ' ἐν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι. 940
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγρονοι πρεσβεύομεν
 Μοῦσαι μάλιστα κάπιχρώμεθα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέπιος νεκροῦ
 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε σὸν 945
 σεμνὸν πολίτην κάπλ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγρονοί τ' ἡσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
 XO. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρήνιος τροχηλάτης 950
 ἐδέεννασ', Ἑκτορ, τῷδε βουλευῆσαι φόνον.
 EK. ἦδη τάδ'· οὐδ' ἐν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
 κήρυκας, ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν· 960
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

- ΜΟΤ.** οὐκ εἰσι γαίᾳς εἰς μελάγχμιον πέδον·
 τοσούνδε Νύμφην τὴν ἐνερθ' αἰτήσομαι
 τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
 καὶ μοι μὲν ὥς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ποτε
 ἔτ' εἰσιν οὐδὲ μητρὸς ὄψεται δέμας,
 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς 970
 ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχου προφήτης ὥστε Παργαίου πέτρῃ
 ᾤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 ῥᾶον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 οἶσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρῶν. 975
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἐπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ δύνεταί νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτανε·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
 ᾧ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν, 980
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
- ΧΟ.** οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 Ἔκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
- ΕΚ.** χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὀπλίξεσθαι τάχος
 ἀνωχθε πληροῦν τ' ἀνχένας ξυνωρίδων.
 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος αὐδῇ· ὥς ὑπερβαλὼν στρατὸν
 τεύχεα τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρῳσὶ θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἧλόν φέρειν.

ΧΟ. πείθου βασιλεῦ· στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχία
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

Τ Ρ Ω Ι Α Δ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΩΝ ΤΡΩΙΔΩΝ.

ΤΑΛΘΤΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν 5 αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῦ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου κατέσφαξαν, Ἀστύνανακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτευνῶν Μενέ- 10 λαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμοφδὸν ἐννυμφαγόρησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύσασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσεῶς ἤχθη σκηνᾶς, τούτῳ λατρεῦειν δοθεῖσα.

15

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἦκω λιπὼν Αἰγαίον ἄλμυρόν βάθος
 πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηΐδων χοροὶ
 κάλλιστον ἶχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
 ἐξ οὗ γὰρ ἄμφι τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λατῆους πύργους πέριξ
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὐποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὅλωλε πορθηθεῖς. ὁ γὰρ Παρνάσιος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
 πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
 ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπιδῶν βάθροις
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρὸ μνηθεῖν οὖρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οὐ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.

ἐγὼ δέ, νικᾶμαι γὰρ Ἀργείας θεᾶς
 Ἦρας Ἀθάνας θ', αἱ συνεξεῖλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 πολλοὺς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 εἶληχ' Ἀθηναίων τε Θησείδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρις
 Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμαλώτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' Ἀθλίαν τήνδ' εἰ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν, Ἐκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
 δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἧ παῖς μὲν ἀμφὶ μνημ' Ἀχιλλεῖον τάφου
 λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φρουρὸς δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον
 μεθ' ἧκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὖσεβες
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις 45
 ξεστὸν τε πύργωμ'· εἰ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βῆθροισι ἔτι.
 ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν; 50
 ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλῖαι,
 ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
 ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἡπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

- ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
ἢ Ζηνὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
- ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίης οὐνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὥς κοινὴν λάβω.
- ΠΟ. ἢ ποὺ νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;
- ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε· κοινώσῃ λόγους
καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
- ΠΟ. μάλιστα· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
πότερον Ἀχαιῶν ἤλθες οὐνεκ' ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω,
στρατῶ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
- ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὕβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. οἶδ', ἦνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βία.
- ΑΘ. κοῦδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἥκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
- ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δοῦσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ' αἶ βούλει τὰπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
- ΠΟ. ἐν γῇ μερόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἅλα;
- ΑΘ. ὅταν πρὸς οἶκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἴλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψῃ γνοφώδῃ τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παρὰσχες Αἰγαιοι πόρον
τρικυμῖαις βρέμοντα καὶ δύναις ἁλός,
πλήσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τὰμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

- ΠΟ. ἔσται τάδ' ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
 δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἄλός.
 ἄκται δὲ Μυκόνου Δῆλιοί τε χοιράδες
 Σκυῖρός τε Αἴμυρός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι 90
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
 λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καταδόκει,
 ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.
 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, 95
 ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκημηκότων,
 ἐρημιά δούς αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.
 ΕΚ. ἀνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλὴν,
 ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
 τάδε καὶ βασιλεῖς ἔσμεν Τροίας. 100
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
 πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω προῦραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰαὶ αἰαὶ. 105
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χοῖ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; 110
 τί δὲ θρηνηῖσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσεως, ὥς διάκειμαι,
 νῶτ' ἐν στεροῦς λέκτροισι ταθεῖς'.
 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων 115
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος ἐλλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων

ἐπὶ τοὺς αἶε δακρύων ἐλέγους.
 μοῦσα δὲ καὐτῇ τοῖς δυστήνοισ
 ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
 πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
 Ἴλιον ἱερὸν αἰ κώπαις
 δι' ἄλλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 Ἑλλάδος εὐόρμους
 ἀνλῶν παιᾶνι στυγνῶ
 συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
 τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν
 τῶ τ' Εὐρώτῃ δυσικεῖαν,
 ἃ σφάζει μὲν
 τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
 Πριάμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦμοι θάκους οἴους θάσσω
 σκηναῖς ἐφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γράυς ἐξ οἴκων,
 κουρᾷ ξυρήκει πενθήρει
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγγέων Τρώων
 ἄλοχοι μέλαι καὶ δύσνυμφοι,
 τύφεται Ἴλιον, αἰάξωμεν·
 μάτηρ δ' ὥσει πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γῶ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν
 οἷαν ποτὲ δῆ
 σκῆπτρῳ Πριάμον διερειδομένα

ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξηρχον θεούς.

HMIX. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις;

στρ.

ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄιον οἰκτους οὖς οἰκτίζει.

155

διὰ δὲ στέρνων φόβος αἰσσει

Τρωάσιν, αἰ τῶνδ' οἰκων εἶσω

δουλείαν αἰάζουσιν.

EK. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη

κινεῖται κωπήρης χεῖρ.

160

HMIX. οἷ γὰρ τλάμων, τί θέλουσ'; ἢ πού μ' ἤδη

ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;

EK. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.

HMIX. ἰὼ ἰὼ.

μέλει μόχθων ἐπακουσόμεναι

165

Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἰκων

στελλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.

EK. ἔ. ἔ.

μή νύν μοι τὰν

ἐμβακχεύουσιν Κασάνδραν

170

πέμψητ' ἔξω,

αἰσχύναν Ἀργείοισιν,

μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἄλγυνθῶ.

ἰὼ

Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,

δύστανοι δ' οἷ σ' ἐκλείποντες

καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.

175.

HMIX. οἴμοι. τρομερὰ σκηναῖς ἔλιπον

ἀντ.

τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,

βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν

δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,

ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κόπας.

180

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεῦον σὰν ψυχάν,
ἐκπληχθεῖς ἤλθον φρίκα.

ΗΜΙΧ. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;

185

ΕΚ. ἐγγύς που κείσαι κλήρου.

ΗΜΙΧ. ἰὼ ἰὼ.

τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
ἢ νησαίων μ' ἄξει χώραν
δύστανον πόρσω Τροίας;

ΕΚ. φεῦ φεῦ.

τῷ δ' ἄ τλάμων

190

ποῦ πᾶ γαίης δουλεύσω γραῦς,

ὥς κηφήν, ἅ

δειλαία νεκροῦ μορφαί,

νεκῶν ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ

τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'

ἢ παίδων θρόπτειρ', ἃ Τροίας

195

ἄρχαγούς εἶχον τιμάς;

ΧΟ. αἰαὶ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκοις

στρ.

τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάξεις·

οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα

δινεύουσ' ἐξαλλάξω.

200

νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,

νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,

ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·

ἔρροι νύξ αὐτὰ καὶ δαίμων·

ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα

205

πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.

τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν

- Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
 μὴ γὰρ δὴ δύναν γ' Εὐρώτα, 210
 τὰν ἐχθίσταν θεράπνην Ἑλένας,
 ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,
 τῷ τὰς Τροίας πορθητῇ.
 τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν, 215
 κρηπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
 ὄλβω βρίθειν φάμαν ἥκουσ'
 εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ·
 τάδε δευτέρᾳ μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
 Θησέως ξαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
 καὶ τὰν Αἰνυαίαν Ἡφαίστου 220
 Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
 Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
 κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετῆς.
 τὰν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
 Ἴονίῳ * * πόντῳ, 225
 ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων
 ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων
 Κροῆτις ξαθέαις παραῖσι τρέφων
 εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
 καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς 230
 κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίης
 στείχει ταχύπουν ἶχνος ἐξανύων.
 τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
 Δωριδὸς ἐσμέν χθονὸς ἥδη.
 ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθ' ἄ μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς 236
 ἐλθόντι κῆρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,
 ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
 Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.
 ΕΚ. τόδε τόδε, φίλαι γυναῖκες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.
 ΤΑ. ἥδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος. 240

- ΕΚ. αἰαῖ, τίν' ἢ Θρῆσσαιῶν πόλιν
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
- ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ' ὁμοῦ λελόγγατε.
- ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει;
- ΤΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
- ΕΚ. τοῦμόν τίς τίς ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
- ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλει;
ὦ μοί μοι.
- ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
- ΕΚ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ἧ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;
- ΤΑ. ἔρωσ' ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
- ΕΚ. ῥίπτε, τέκνον, ζαθέους
κλῆδας, ἀπὸ χρυσοῦς ἐν-
δυτῶν στεφάνων ἱερῶς στολμούς.
- ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
- ΕΚ. τί δ' ὁ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος [τοῦ μοι];
- ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἦ τίν' ἱστορεῖς;
- ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔξευξεν;
- ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
- ΕΚ. οἴμοι ἐγὼ· τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν.
ἅτ' αὖ τίς ὄδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
- ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
- ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
- ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.
- ΕΚ. τί δ' ἢ τοῦ χαλκεομήστορος Ἐκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
- ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

- ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἅ τριτοβάμονος χειρὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κἄρα;
 ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.
 ΕΚ. ἔ. ἔ.
 ἄρασσε κραῖτα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεςσι δίπτυχον παρειάν. 280
 ἰὼ μοί μοι.
 μυσαρῶ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμῖω δίκας, παρὰ νόμῳ δάκει,
 ὅς πάντα τὰ κεῖθεν ἐνθάδ' 285
 ἀντίπαλ' αὐθις ἐκείσε διπτύχῳ γλώσσοι
 φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα τιθέμενος. πάντως
 γοῶσθ', ὦ Τρωάδες, με.
 βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
 ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ 290
 προσέπεσον κλήρῳ.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ΤΑ. ἵτ', ἐκκομῖζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὥς στρατηλάτῃ 295
 εἰς χεῖρα δῶμεν· εἴτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
 ἔα, τί πεύκης ἐνδον ἴσταται σέλας;
 πιμπρᾶσιν ἢ τί δρωῶσι Τρωάδες μυχαῖς,
 ὥς ἐξάγρεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
 πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκκυροῦσι σώματα
 θανεῖν θέλουσai; κάρτα τοι τοῦλευθέρον
 ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
 ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ. 305
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
 μαινὰς θοάξει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

ΚΑ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω στρ.
 λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
 31 Ἕμην, ὦ Ἕμέναι' ἄναξ, ἰὸν ἰού.
 μακάριος ὁ γαμέτας,
 μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
 κατ' Ἄργος ἅ γαμουμένα.
 Ἕμην, ὦ Ἕμέναι' ἄναξ.
 32 ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσσι καὶ
 γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
 φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
 ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἑμοῖς
 33 ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
 ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
 διδοῦσ' ὦ Ἕμέναιε σοί,
 διδοῦσ' ὦ Ἐκάτα φάος,
 παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἃ νόμος ἔχει.
 34 πᾶλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐὰν εὐοῖ, ἀν
 ὥς ἐπὶ πατρὸς ἑμοῦ
 35 μακαριωτάταις τύχαις.
 ὁ χορὸς ὅσιος,
 ἄγε σὺ Φοῖβέ νυν' κατὰ σὸν ἐν δάφναις
 ἀνάκτορον θυηπολῶ,
 36 Ἕμην, ὦ Ἕμέναι', Ἕμην.
 χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε, πόδα σὸν
 ἔλισσε τᾷδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
 37 βοᾶτε τὸν Ἕμέναιον, ὦ,
 μακαρίαις ἀοιδαῖς
 ἰαχαῖς τε νύμφαν.
 38 ἵτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

- κόραι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων
 τὸν πεπρωμένον εὖν' ἅ πόσιν ἐμέθεν. 340
- ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσιν οὐ λήψει κόρην,
 μὴ κοῦφον αἶσθ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
 ΕΚ. Ἥφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
 ἅτ' ἀρ' ἀναιθύνσεις φλόγα
 ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἶμοι, τέκνον, 345
 ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
 γάμους γαμείσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
 παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
 μαινὰς θοάξουσ', οὐδὲ σαι τύχαι, τέκνον,
 σεσσηφρονήκασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταύτῳ μένεις. 350
 εἰσφέρετε πένκας δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
 τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.
- ΚΑ. μήτερ, πύκαζε κρατ' ἐμὸν νικηφόρον
 καὶ χεῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
 καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι προθύμῃ γ' ἦ. 355
 ᾧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
 Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
 ὃ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
 ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ. 360
 ἀλλ' αὐτ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
 ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἰσι χάτερων,
 μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὔ μοι γάμοι
 θήσουσιν, οἰκῶν τ' Ἀτρώεω ἀνάστασιν·
 πόλιν δὲ δεῖξω τῇνδε μακαριωτέραν 365
 ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τοσούνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
 οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
 θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
 ὃ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ 370

τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοῦθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς οὔνεκα
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βία λελησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι 379
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὐς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνετο·
 χῆραί τ' ἔθνησκον, οἳ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις 380
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἶμα γῇ δωρήσεται.
 ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 σιγᾶν ἄμεινον τάσχερά, μηδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' ἄοιδος ἥτις ὑμνήσει κακὰ. 385
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὐς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὑπο
 ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονός,
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὑπο· 390
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοινεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 ἀεὶ κατ' ἡμᾶρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὥκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορός σοι λύπερ' ἄκουσον ὥς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανῶν, 395
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἥξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγῶς.
 Πάρις τ' ἔγημε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,
 σιγῶμενον τὸ κῦδος εἶχεν ἐν δόμοις. 399
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ ἀίσχρὸς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.

ἄν οὔνεκ' οὐ χρή, μήτερ, οἴκτειρεν σε γῆν,
οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.

405

ΧΟ. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς
μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δείξεις ἴσως.

ΤΑ. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
οὐκ ἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῦσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.

410

ἅτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφᾷ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
'Ατρεὺς φίλος παῖς, τῇσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ,
ἅτὰρ λέχος γε τῇσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.

415

καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἄρτίας ἔχεις φρένας,
'Αργεῖ' ὄνειδῆ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπον δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.

420

σὺ δ', ἥνίκ' ἂν σε Λαοτίου χοῖρῃ τόκος
ἄγειν, ἐπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσει λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
κῆρυκες; ἔν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.

425

σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσεώς
ἦξιεν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανέσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὄνειδιῶ.

430

δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἔξεται μόνος πάτραν.

οὐ δὴ στενὸν δίαυλον ᾧκισται πέτρας
 δεινὴ Χάρυβδις, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης
 Κύκλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συνῶν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς ναυάγια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἥλίου θ' ἄγναλ βόες,
 αἱ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν ποτε,
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,
 ξῶν εἰς ἔς Ἀἶδην ἀκφυγῶν λίμνης ὕδωρ
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρὶ εὐρήσει μολῶν.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσεῶς ἐξακοντίζω πόνουσ;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ' ἐς Αἶδου νυμφίῳ γαμῶ-
 μεθα.

ἢ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναῶν ἀρχη-
 γέτα.

καμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσai νυμφίῳ πέλας τάφου
 θηρσί δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λά-
 τριν.

ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάματ' εὖναι,
 χαίρειτ' ἐκλέλοιπα δ' ὄρετάς, αἷς πάροιθ' ἡγά-
 λωμην.

ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὐδ'
 ἄγνῃ χροά
 δῶ θοαῖς αὖραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ
 ἄναξ.

ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῦ ποτ' ἐμβαλ-
 νειν με χρή;

οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἰστίοις καραδοκῶν,
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαίρε μοι, μῆτερ, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλη πα-
 τρίς.

οἳ τε γῆς ἐνερθ' ἀδελφοὶ χῶ τεκνὼν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθ' ἐμ' ἥκω δ' εἰς νεκροὺς νικη-
 φόρος 460
 καὶ δόμους πέρσας Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ'
 ὕπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδορκατε
 δέσποιναν ὥς ἄναυδος εἰς πέδον πίπτει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ' ἢ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραιὴν πεσοῦσαν· αἰρετ' εἰς ὀρθὸν δέμας. 465

ΕΚ. ἑατέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι,
 κείσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα καὶ τι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς, 470
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τάρανθ' ἐξᾶσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦμην τύραννος κείς τύρανν' ἐγνῆάμην,
 κἄνταυθ' ἀριστεύοντ' ἐγνῆάμην τέκνα, 475
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
 οὐ Τρωᾶς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
 κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν, 480
 καὶ τὸν φτυουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλαυσά, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἐρκεῖον πυρᾶ,
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἄς δ' ἐθρεψα παρθένους
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον, 485
 ἄλλοισι θρέψας ἐκ χειρῶν ἀφηρέσθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὥς ὀφθήσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὕψομαι ποτε.

τὸ λοισθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δούλη γυνή γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. 49
 ἃ δ' ἐστὶ γήρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἣ θυρῶν λάτρην
 κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἑκτορα,
 ἣ σιτοποιεῖν, καὶ πέδῳ κοίτας ἔχειν
 ὄντοισι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, 49
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χοῶ
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν,
 οὐ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἄρα
 γυναικὸς οἶον ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
 οἷαίς ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ' ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἴ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλειαν σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο;
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δῆποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα, 50
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρινά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
 δακρύοις καταξανθείσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ. 51

ΧΟ. ἀμφὶ μοι Ἴλιον, ὦ στρ.
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρύοις
 ὧδ' ἀν' ἐπικήδειον.
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν 51
 ἱαχῆσω,
 τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριαλῶτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια

0
βρέμοντα χρυσεοφάλαρον ἔνοπλον 520
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·

ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
ἔτ' ὦ πεπαιγμένοι πόνην,
τόδ' ἱερὸν ἀγάγετε ξόανον 525

15 Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρη.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
δόλιον ἔσχον ἄταν. 530

00 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
ἀντ.
πρὸς πύλας ὠρμάθη,
πεύκα ἐν οὐρεῖα

ἔεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν 535
θεᾷ δώσω

6 χάριν ἄξυγος ἀμβροτοπώλου·
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοιο, ναὸς ὥσει
σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
λάινα δάπεδά τε φόνια πατρίδι 540
Παλλάδος θέσαν θεᾷς.

0 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
Αἴβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ' 545

5 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
βοᾶν ἔμελπον εὖφρον· ἐν
δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἶγλαν

* * ἔδωκεν ὕπνω. 550

ἐγὼ δὲ τὰν ὄρεστέραν

τὸτ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
 Διὸς κόραν ἐμελπόμαν
 χοροῖσι· φοινῖα δ' ἀνὰ
 555 πτόλιν βοᾷ κατεῖχε Περ-
 γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
 α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
 τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
 560 λόχον δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
 κόρας ἔργα Παλλάδος.
 σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
 Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις
 καράτομος ἐρημία
 565 νεανίδων στέφανον ἔφερεν
 Ἑλλάδι κουροτρόφον,
 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.
 Ἐκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμενομένην;
 570 παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἔπεται
 φίλος Ἀστυάναξ, Ἐκτορος ἱνις.
 ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρει,
 δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκίοις
 Ἐκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
 δοριθηράτοις,
 575 οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
 στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
 AN. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν.
 870. EK. ὦμοι. AN. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις
 EK. αἰαῖ. AN. τῶνδ' ἀλγέων
 EK. ὦ Ζεῦ. AN. καὶ συμφορᾶς;
 580 EK. τέκεα, AN. πρὶν ποτ' ἦμεν.
 EK. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία
 870.

AN. τλάμων. EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.

AN. φεῦ φεῦ. EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν

AN. κακῶν. EK. οἰκτρὰ τύχα 585

AN. πόλεος, EK. ἃ καπνοῦται.

AN. μόλοις ὧ πόσις μοι, στρ.

EK. βοᾷς τὸν παρ' Ἴδιδαν
παῖδ' ἐμόν, ὧ μελέα.

AN. σᾶς δάμαρτος ἄλλαρ. 590

EK. σύ τ' ὧ λῦμ' Ἀχαιῶν, ἀντ.

AN. τέκνων δέσποθ' ἁμῶν
πρεσβυγενὲς Πριάμε.

EK. κοίμισαί μ' ἐς Ἴδιδον.

AN. οἶδε πόθοι μεγάλοι· σχετλία, τάδε πάσχομεν
ἄλγη, 595

οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖνται
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν
Ἴδιδαν,

ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέγραμα Τροίας.
αἵματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσσε δούλια Τροία.
EK. ὧ πατρὶς ὧ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω, 601
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὄρᾳς, καὶ ἐμόν δόμον ἐνθ'
ἐλοχεύθην.

ὧ τέκν', ἔρημος πόλις μάτ[ηρ ἀπολείπεται ὑμῶν]

οἶος ἰάλεμος οἶά τε πένθη * * * * *

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται * * * * * 605

ἁμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι- * * * * *

[λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.]

XO. ὥς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἢ λύπας ἔχει.

587 — 590 = 591 — 594

- AN. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ 610
 πλείστους διώλεσ', Ἐκτορος, τὰδ' εἰσορᾷς;
 EK. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
 τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
 AN. ἀρόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς 615
 εἰς δοῦλον ἤκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον.
 EK. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
 βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
 AN. φεῦ φεῦ·
 ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
 παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χάτερα.
 EK. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι· 620
 κακῶ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
 AN. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
 σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
 EK. οὐ γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι 625
 Ταλθύβιος αἰνυγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
 AN. εἰδὸν νιν αὐτὴ κάποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
 ἔκρουσα πέπλοις κάπεκοψάμην νεκρόν.
 EK. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων· 630
 αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυνσαι.
 AN. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
 ζωῆς γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
 EK. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
 τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνείσιν ἐλπίδες.
 AN. ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον 635
 ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλαω φρενί.
 τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
 τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
 ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
 ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
 ψυχὴν ἀλάττει τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 640

κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
 τέθνηκε κοῦδ' ἐν οἷδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλεῖον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἂ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' εὖρημένα, 645
 ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἑκτορος κατὰ στέρας.
 πρῶτον μὲν, ἐνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
 ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἐνδον μένει,
 τούτου παρῆσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις 650
 εἶσω μελάρθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφρούμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
 γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
 παρῆχον· ἥδειν δ' ἅμ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν, 655
 κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
 καὶ τῶνδε κληδῶν εἰς στράτευμ' Ἀχαιῶν
 ἐλθούσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάραρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις. 660
 κεί μὲν παρώσασ' Ἑκτορος φίλον κῆρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στρυγοῦσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὥς μί' εὐφρόνη χαλᾷ 665
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 [ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.]
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαξυγῇ
 τῆς συντραφείσης, ῥαδίως ἔλξει ζυγόν. 670
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθοργόν τ' ἐφν
 ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.

σὲ δ', ὦ φίλ' Ἴκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 ξυνέσει γένει πλούτῳ τε ἀνδρείᾳ μέγαν·
 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων 675
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.

καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ξυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεῖ κακῶν
 Πολυξένης ὀλέθρον, ἣν καταστένεις;
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν. 680

ΧΟ. εἰς ταῦτόν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ. 685

ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὐπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναῦταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἢ χειμῶν φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ὃ μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαΐφρσιν βεβώς, 690
 ὃ δ' ἄντλον εἰργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλλῃ
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες φορᾶ
 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
 οὔτω δὲ καὶ γὰρ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἄφθοργός εἰμι καὶ παρεῖσ' ἔω στόμα· 695
 νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
 ἄλλ' ὦ φίλῃ παῖ, τὰς μὲν Ἴκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων. 700

κἂν δρᾶς τὰδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθροῦνειας ἄν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἦν ἄν ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 705

ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,

τὴν αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιῶν λάτριν

στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ,
μὴ' μὲ στυγῆσῃς· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῳ 710
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἄγγέλματα.

ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροιμίῳν ἄρχει κακῶν.

ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἶπω λόγον;

ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπότης ποτέ. 715

ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.

ΑΝ. ἐπήνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἔὰν λέγῃς κακά.

ΤΑ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.

ΑΝ. οἴμοι, κακῶν τόδ' ὥς κλύω μείζον κακόν. 720

ΤΑ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

ΑΝ. αἰαῖ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός,

ΑΝ. τοιαῦτα νικήσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.

ΤΑ. δεῖναι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο. 725

ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·

μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγρι κακοῖς,

μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χορή·

πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, 730

ἡμῖν τε πῶς γυναικα μάρασθαι μίαν

οἶδόν τε; τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔρῃν

οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δεῖν,

οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι δίπτειν ἄρας·

εἰ γάρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός, 735

οὔτ' ἂν ταφείῃ παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκου τύχοι.

σιγῶσα δ' εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαρπτον ἂν λίποις
 αὐτῇ τ' Ἀχαιῶν πνευμενεστέρων τύχοις.
 AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
 θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 [ἦ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,]
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι,
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
 οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
 ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
 ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων,
 νεοσσὸς ὥσεὶ πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμάς;
 οὐκ εἶσιν Ἑκτῶρ κλεινὸς ἀρπάσας δόρυ
 γῆς ἔξανελθῶν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
 οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν.
 λυγρὸν δὲ πῆδημ' εἰς τράχηλον ὑπόθεν
 πεσῶν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
 ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνους.
 νῦν, οὔ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
 πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
 ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄρμωσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
 τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἴτιον;
 ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἴ Διός,
 πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόον,

Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαι σ' ἐγώ, 770
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἑλλησί τε.

ὅλοιο· καλλίστων γὰρ ὁμμάτων ἅπο
αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν,
ἀλλ' ἄγετε φέρετε ῥίπτει', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν 775

διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτει' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτει' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαυτῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρσίους ἀπώλεσας 780
μῖαs γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑ. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
μητρὸς μογεράs, βαῖνε πατρῶων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. 785

λαμβάνει' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρῆ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδέϊα τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, 790
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως

μήτηρ καὶ γῶ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
δύσμορε δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἱ γὰρ πόλεως, 795

οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυνδία

χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών, στρ.

νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδρας 800
 τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις λεροῖς, ἔν' ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθήνα,
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί τε κόσμον Ἀθή-
 ναις,

ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἄμ' Ἀλκμήνας γόνυ 805
 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν ἀμετέραν
 [τὸ πάροιθεν ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος].
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀνυξόμε-
 νος ἀντ.

πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείῃα πλάταν 810
 ἔσχεσε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυ-
 μῶν

καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοῖβον
 * * πυρὸς φοίνικι πνοᾷ καθελὼν 815

Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ Δαρδανίας
 φοινία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 μάταν ἄρ', ὧ χρυσέαις 820

ἐν οἰνοχόαις ἄβρᾶ βαίνων,
 Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων

πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται· 825
 ἡῖόνες δ' αἶλαι

ἱαχον· οἶον οἰωνὸς
 * ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 830
 αἱ μὲν ἄορας, αἱ δὲ παῖδας,

820 — 839 = 840 — 859

αἶ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι
βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις·

835

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλάς ὤλεσ' αἰχμὰ.
Ἔρως Ἔρως, ὅς τὰ Δαρ-
δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
οὐρανίδαισι μέλων·

ἀντ. 840

ὥς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος, τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·

845

τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἡμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν,
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γὰρ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φρουῖδα Τροίᾳ.

850

855

ME.

ὦ καλλιφεγγές ἡλλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενελάος εἰμι καὶ στρατεύμ' Ἀχαικόν.
ἤλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς οὐνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὅς ἐξ ἐμῶν

860

865

δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
 κείνος μὲν οὖν ἔδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.
 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἦ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω, 870
 ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
 οὔπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν-δορί,
 κτανεῖν ἐμοὶ νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείων χθόνα. 875
 ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
 Ἑλένης εἶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κᾶτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
 ἀλλ' εἴα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὅπάονες, 880
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπᾶσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
 ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἴ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι, 885
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσευξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄρεις.
 ΜΕ. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.
 ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σὴν. 890
 ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἔλῃ πόθῳ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
 πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χολὴ πεπονθότες.
 ΕΛ. Μενέλαε, φροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου 895
 τόδ' ἐστίν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμενή,
ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γινῶμαι τίνες
Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;

900

ME. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλὰ πᾶς στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.

EA. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὥς οὐ δικαίως, ἣν θάνω, θανούμεεθα;

ME. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶν.

905

EK. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεῖς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμοῦ φυγεῖν.

910

ME. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέρειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὐνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

EA. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψει πολεμίαν ἡγούμενος.

915

ἐγὼ δ', ἅ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τὰμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.

πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν

Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε

920

Τροίαν τε καὶ ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος,

δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.

ἐνθ' ἐνδεεῖς τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὥς ἔχει.

ἔκρινε τρισσὸν ξεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν·

καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις

925

Φρυγὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,

Ἦρα θ' ὑπέσχετ' Ἀσιᾶδ' Εὐρώπης θ' ὄρους

[τυραννίδ' ἔξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις].

Κύπρις δὲ τοῦμόν εἶδος ἐκπαυλουμένη

δῶσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
 κάλλει. τὸν ἐνθὲνδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οὐμοὶ γάμοι
 ὦνῃσαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἃ δ' εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ
 εὐμορφία πραθεῖσα κῶνειδίζομαι
 ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρῃ λαβεῖν.
 οὔπω με φήσεις αὐτὰ τῶν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρησθ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μετὰ
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε [καὶ Πάριον].
 ὅν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.

οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
 τί δὴ φρονήσας ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην
 ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαξε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
 ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμολί.
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυκρὺς,
 χρῆν μ', ἥνικ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
 πύργων πυλωροὶ καὶ πό τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσιν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

- 130 πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βία γαμεί,
 τὰ δ' οἴκοθεν κτείν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χρηΐζειν ἁμαθῆς ἐστὶ σοι τόδε. 965
 135 ΧΟ. βασιλῆϊ, ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρῃ
 πειθῶ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὕσα· δεινὸν οὖν τόδε.
 140 ΕΚ. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκως. 970
 ἐγὼ γάρ Ἡραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἁμαθίας ἔλθειν δοκῶ,
 ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπούλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγίᾳ δουλεύειν ποτέ.
 αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975
 ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ οὐνεκ' ἂν θεὰ
 Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
 πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθάνᾳ θεῶν τιнос θηρωμένη,
 ἢ παρθεναίαν πατρὸς ἐξητήσατο 980
 φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἁμαθῆς ποίει θεὰς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσῃς σοφοῦς.
 Κύπριον δ' ἐλέξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἔλθειν ἐμῷ ξύν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ 985
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἦγαγεν πρὸς Ἴλιον;
 ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
 τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
 καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεὰς. 99
 ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.
 Διὸς δὲ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῶ ῥέουσαν ἥλπισας κατακλύσειν
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἦσθετ', ἣ ποῖαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου
 τοῦ συζύγου τ' ἐτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρο πω;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργείοι τέ σου
 κατ' ἶχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὄδε.
 εἰς τὴν τύχην δ' ὀρώσα τοῦτ' ἥσκεις ὅπως
 ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τάρετῃ δ' οὐκ ἦθελες.
 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
 πύργων καθιεῖς, ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη
 ἢ φάσγανον θήγους, ἃ γενναῖα γυνὴ
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
 ὦ θυγάτηρ ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἠθέλες.
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρα, ὦ κατάπτυστον κἄρα·

- ἦν χοῖν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις 1025
 φορὴν τρέμουσαν κρατ' ἀπεσκυθισμένην
 ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
 ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
 Μενέλα', ἴν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τῇνδε κτανῶν 1030
 σαντοῦ, νόμου δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θῆς
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.
 ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τίσαι δάμαρτα ἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. 1035
 ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγον,
 ἔκουσίως τῇνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας
 πόνουσ τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανοῦς, ἴν' εἰδῆς μὴ κατασχύνειν ἐμέ.
 ΕΛ. μὴ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 προσθεῖς ἐμοὶ κτήνης με, συγγίγνωσκε δέ.
 ΕΚ. μὴδ' οὐς ἀπέκτειν' ἥδε συμμέχους προδῶς·
 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045
 ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τῇνδ' ἐκκομίζειν, ἐνθα ναυστολήσεται.
 ΕΚ. μὴ νυν νεὼς σοὶ ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος.
 ΜΕ. τί δ' ἔστι; μείζον βροῦθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050
 ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστῆς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
 ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 ἔσται δ' ἂν βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
 εἰς ἡνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
 ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς 1055
 κακῇ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν

πάσαισι θήσει. ῥέδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὀλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, καὶν ἔτ' ὥς' αἰσχλόνες.

ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στρ. 10
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν 10
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρντα ποταμῖα
τέρμονά τε πρωτόβολον ἀελίῳ
τὰν καταλαμπομένην ξαθέαν θεράπναν. 10
φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' ἀντ.
εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ξάθεοι σελᾶ-
ναι συνδῶδεκα πλήθει. 1
μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰδομένα κατέλυσεν ὄρμα.
ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, στρ.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαλνεῖς
ἄθαπτος ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
αἰσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λαῖνα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλήθος ἐν πύλαις

1060 — 1070 = 1071 — 1080

1081 — 1099 = 1100 — 1117

δάκρυσι κατόρα στένει, βοᾷ βοᾷ· 1090

μᾶτερ, ὦμοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων

κυανέαν ἐπὶ ναῦν

εἰναλίαισι πλάταις 1095

ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν

ἢ δίπορον κορυφὰν

Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας

Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

εἶθ' ἀκάτου Μενέλα

ἀντ. 1100

μέσον πέλαγος ἰούσας,

δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι

Αἰγάλου κεραυνοφαῆς πῦρ,

Ἰλιόθεν ὅς με πολύδακρυν

1105

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει·

χρύσεια δ' ἔνοπτρα, παρθένων

χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·

μηδὲ γαῖαν ποτ' ἔλθοι Ἀκάκιναν πατρῶν-

1110

ὄν τε θάλαμον ἐστίας,

μηδὲ πόλιν Πιτάνας

χαλκίοπυλόν τε θεάν,

δύσγραμον αἰσχὸς ἐλῶν

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλῃ

1115

καὶ Σιμοεντιάσιν

μέλεα πάθεα ῥοαῖσιν.

ἰὼ ἰώ,

καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι

χθονὶ συντυχαί. λεύσσετε Τρώων

τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλαι

1120

νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρόν

Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἰς λελειμμένος

λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
 μέλλει πρὸς ἅκτ' αὖ ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
 αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινας
 Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελλίου γόνος.
 οὐ θάσσον οὐνεκ' ἢ χάριν μονῆς ἔχων
 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν

ἐμοὶ

1130

δακρύων ἄρωγός, ἡνίκ' ἐξώρμα' χθονὸς
 πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἑκτορος
 τύμβον προσεννέπουσα. καὶ σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐν τειχεῶν
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἑκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
 τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
 μή νιν πορευῆσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
 μῆδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὐ νυμφεύσεται
 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν, 1140
 ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαῖνων
 ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος 1145
 ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὥς τάχιστα προᾶσσε τὰ πεσταλμένα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
 Σκαμνωδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλousα νεκρὸν ἀπένιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἴμ' ὄρνυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,

ΕΚ.

ὥς σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
 εἰς ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμήσῃ πλάτην. 1155
 θεῖσθ' ἀμφίτονον ἀσπίδ' Ἔκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δέισαντες φόνον
 καινὸν δειρογράφασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα·
 ὅθ' Ἔκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διολλύμεσθα μυρίον τ' ἄλλης χειρός·
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχίης.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
 νῦν δ' αὖτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε τῇ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
 τείχῃ πατρῶα, Λοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπενσ' ἢ τεκοῦσα βόστροχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἐνθεν ἐκγελαῖ
 ὅστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκὸς μὲν ἠδέας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι πρόκεισθ' [μοι].
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λέχος,
 ὦ μήτερ, ἠὔδας, ἢ πολὺν σοι βοστρῶχον
 πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὁμηλίκων
 κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον 1185

γραῦς ἄπολις ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
πόννοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
γράψειεν ἄν σῶ μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἐκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
δεῖσαντες; αἰσχρὸν τοῦ πύγραμμά γ' Ἑλλάδι.
ἀλλ' οὖν πατρῶων οὐ λαχὼν ἔξεις ὅμως
ἐν ἧ ταφῇσει χαλκόνωτον ἱτέαν.

1190

ὦ καλλίπηχυν Ἐκτορος βραχίονα
σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν.
ὥς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
ἱτνός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἰδρώς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
ἔσταζεν Ἐκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ' ἄθλιῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψει τάδε.
θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὐ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι
ἐμπληκτος ὥς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι, κοῦδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

1195

1200

1205

ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοὶ σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ' ἡλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρός σοι προστίθῃσ' ἀγάλματα
τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δὲ σ' ἡ θεοστρυγὴς
ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἐκτείνε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.

1210

ΧΟ. ἔε, φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἔμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

ΕΚ. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῖ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγῃα πέπλων ἀγάματ' ἐξάπτω χροός. 1220

σὺ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἐκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.
στέναξον, μᾶτερ, ΕΚ. αἰαῖ.

ΧΟ. νεκρῶν ἱακχον. ΕΚ. οἴμοι μοι. 1230

ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστον κακῶν.

ΕΚ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἱατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατήρ σέθεν.

ΧΟ. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα 1235
πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.

ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες.

ΧΟ. * * * ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὔμοι πόνοι 1240

Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τάνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἄφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
μούσαις αἰοιδὰς δόντες ἀφθίτους βροτῶν. 1245

χωρεῖτε, θάπτειτ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,

εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων.
κερὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

1250

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ·

μελέα μάτηρ, ἥ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθῆεις ὥς ἐν πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἔα ἔα·

1255

τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροία
καινὸν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οὐ τέταχθ' ἐμπιπράναι 1260

Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σῶζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὕμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὁρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἤχῳ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.

1265

σὺ τ' ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἔπον. μεθ' ἡκουσίν σ' Ὀδυσσεὺς πάρα
οἶδ', ὃ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.

1270

ΕΚ. οὐ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοισθιον
καὶ τέρμα πάντων ἦλθε τῶν ἐμῶν κακῶν·
ἔξιμι πατρίδος, πόλιν ὑφάπτεται πυρὶ.
ἀλλ' ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπενσον μόλις,
ὥς ἀσπιάσθωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπνέουσ' ἐν βαρβάρους
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.

1275

- πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280
 καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.
- ΤΑ. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαντῆς κακοῖς·
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φεῖδεσθ'· Ὀδυσσεὺς δὲ χρῆ 1285
 εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.
- ΕΚ. ὅτοτοτοτοτοῖ.
 Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τᾶς Λαρδάνου.
 γονᾶς τάδ' οἶα πάσχομεν δέδορκας; 1290
- ΧΟ. δέδορκεν, ἃ δὲ μεγάλοπολις
 ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
- ΕΚ. ὅτοτοτοτοτοῖ.
 λέλαμπευ Ἴλιος περ- 1295
 γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
 καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
- ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
 ρανίᾳ πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
 δαῖψ τε λόγχῃ.
- ΕΚ. ἰὼ γὰρ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. στρ.
- ΧΟ. ἔ. ἔ.
- ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
- ΧΟ. ἱαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
- ΕΚ. γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1305
 καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
- ΧΟ. διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ
 τοὺς ἐμὸς καλοῦσα νέρθεν
 ἀθλίους ἀκοίτας.

1302 — 1316 = 1317 — 1332

- EK.* ἀγόμεθα φερόμεθ' *XO.* ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
- EK.* δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
 ἰὼ ἰώ.
Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
 ἄταφος ἄφιλος
 ἄτας ἐμᾶς αἰστος εἶ.
- XO.* μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει 1315
 θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
- EK.* ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα. *αὐτ.*
- XO.* ἔ ἔ.
- EK.* τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
- XO.* τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
- EK.* κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1320
 αἰστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
- XO.* ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἰσιν· ἄλλα δ'
 ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
 ἅ τάλαινα Τροία.
- EK.* ἐμάθετ', ἐκλύετε; *XO.* περγάμων κτύπον. 1325
- EK.* ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
 ἰὼ ἰώ,
 τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
 μὸν ἵχνος. ἴτ' ἐπὶ [τάλαιναν]
 δούλειον ἀμέραν βίον. 1330
- XO.* ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
 πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ. *μήτηρ Ἰεσσυμένη Πατριάρχης Ἀλεξανδρίας*
καὶ ἱεροῦ ἱεροῦ, ἡ ἀδελφὴ Κρέοντος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ. *υἱὸς τοῦ Κρέοντος*

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν
 ἔποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνείκην· φυ-
 γὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἐγήμε τὴν
 θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου, κατελθεῖν εἰς τὴν
 πατρίδα φιλοτιμούμενος. καὶ πείσας τὸν πενθερόν, 5
 συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ
 ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἐπείσειν αὐτὸν ὑπόσπον-
 δον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαν-
 τος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰο- 10
 κάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο·
 Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμε-
 νος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νύ-
 κην ἔσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, εἰάν ὁ παῖς Κρέοντος Με-
 νοικεὺς σφάγιον ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἡρ- 15
 νήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος
 ἐβούλετο καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων
 δίδοντας ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θη-
 βαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεο-
 κλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀνείλον ἀλ- 20
 λήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς
 υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων
 παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ
 μάχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς
 μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδω- 25
 κεν εἰς ταφήν, Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριπεν,
 Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρῴας ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧν

μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν
ὀργὴν λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

5 Ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκου μετὰ τῶν Ἀργείων
ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκου καὶ
Ἐτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης, ἡ μυθοποιία κέεται
παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης.
ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης κα-
10 θῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου. καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνό-
μαχος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν
ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄραν αἱ Φοινισσαι τῇ τραγωδίᾳ.
ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ
15 τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελ-
φοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνέβλεν ἑαν-
τὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι
Ἀργεῖοι ἀπώλοντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται,
καὶ ὁ Οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ
20 ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δράμα ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὕψει κάλλιστον
ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἥ τε ἀπὸ τῶν τειχέων
Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ
25 ὑπόσπουδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται,
ὃ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδῆς ἀδολέσχου φρυγαδενόμενος
Οἰδίπους προσέρριπται διὰ κενῆς.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένον
ταύρου καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θα-
30 λάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγνήως
ἐπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμον ἐπὶ ζήτησιν τῆς κόρης ἐ-

πάν, εἰ μὴ ταύτην εὐρών ἄξιοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπανε-
 λθῇεν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ θράσειε,
 μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω
 καὶ τούτου γινῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἐλθὼν οὖν εἰς Δελ-
 φούς ἤρειτο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὃς χρᾶ μὲν 5
 οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα
 ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσαντα βοῖ, οἳ ἂν αὕτη γε πέσῃ,
 κάκει κτίξειν πόλιν. ὁ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἶασε, βοῦν δὲ κατὰ
 τύχην εὐρών ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἐλθούσης 10
 δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπων αἱ Θῆβαι κάκει πα-
 ραχρῆμα πεσούσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσ-
 φόρον καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίξει τὰς Θῆβας ὁμο-
 νύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρη-
 σάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμ- 15
 φίονι τῷ μουσικῷ· τοῦτον γὰρ φασὶν ἀνακρουόμενον
 μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους καὶ ἀλλεπαλ-
 λήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδεῖξαι τὰ τεῖχη· πύλας
 δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας
 τόνοι ἐπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέ- 20
 πλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τεῖχη πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἥ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἰδίων.

Κάδμος οὖν γήμας τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως
 παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὁ δὲ Λάβδα-
 κον, ὁ δὲ Λάιον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιν καὶ 25
 τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδὼν, ὃς ἦν ἐκ ἄλ-
 λης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἶνο-
 μάου Ἰπποδαμείας, καὶ ἄλλους τούτου κατάκρας τῷ
 ἔρωτι, ἠρπάσας εἰς Θῆβας ἤνιγκε καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ
 ἐρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν 30
 εὐρών, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην
 ἠρπάσας. ὁ δὲ Πέλοψ μεθ' αὐτὸν τοῦτο κατηράσατο διὰ τὸ

μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη,
 ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀναιρεθήσεσθαι. διὰ ταῦτα πολὺν
 ἤδη χρόνον ὁ Αἰῖος ἄπαις ὢν παραγίνεται εἰς Πυ-
 θίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιόνδε χρη-
 5 σμόν·

Αἴε Λαβδακίδῃ, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
 τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μῦθος ἔσται,
 παιδὸς ἐοῦ χεῖρεσσι λιπεῖν βίον· ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 10 οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠΰξαστό σοι τάδε
 πάντα.

ἄντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπι-
 θυμία καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Αἰῖος, ἢ ὥς
 τινὲς φασὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ
 15 συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει, καὶ
 μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς
 καὶ φόβον λαβών, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος ὁρᾷ διὰ τῶν
 οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρώνα, ὥς
 20 ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθήσόμενον. ἔτυχε δὲ κατ'
 ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κο-
 ρίνθου βόσκειν ἐκεῖ. οἱ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ
 ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Με-
 ρόπην· ἣν γὰρ ἀπαιδία δυστυχοῦσα καὶ πῶς πείθει
 25 τὸν ἄνδρα Πολύβου αὐτὴ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ
 ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθόντων εἰς ἔριν, οἷα δὴ
 γίνεται, ὥς οὐκ εἴη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ'
 αὐτοῦ. ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω
 πεινόμενος περὶ τούτου. καὶ ὥς ἔσται φρονεὺς τοῦ πα-
 30 τρὸς μανθάνει καὶ ὥς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ
 μόνον· τίνες δὲ εἴεν αὐτῷ οἱ γονεῖς, σαφῶς οὐ μαν-
 θάνει. ἐπανιών δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε Αἰῖω, ἀφαινοῦ-

μένω καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτε-
θέντος παιδὸς γινῶναι εἰ τέθυκε. καὶ ὁ τοῦ Λαῖου
θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασι-
λεῖ. Οἰδίπους δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο
μηδὲν ἐνεργῶν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐ- 5
τῷ τὸν δεσπότην οὐκ εἰδὼς ὥς πατροκτόνος γέγονεν,
ἐνὸς μόνου τῶν συνεπομένων Λαῖω διαφυγόντος, ὃς
δὴ καὶ τὸν φόνου ὕστερον διεσάφησεν, ὥς φησι Σο-
φοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ. τότε οὖν Οἰδίπους τοὺς
τοῦ Λαῖου ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, κατα- 10
λαμβάνει τὴν Κόρινθον καὶ διδοὺς ταῦτα πάντα Πο-
λύβῳ τροφᾷ ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δε-
διῶς· ᾧετο γὰρ πατέρας αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ
τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θῆ- 15
βας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχτιμάζοντο τότε,
χρησμούς τε θραψοδούσης καὶ οὐτινα βούλοιτο τῶν
πολιτῶν ἀρπαξούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ
συνίεναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν.
ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίοις, ἀμυνόμενος 20
αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνου, ὃν ὁ
Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐσπείρεν, ἐξ
ὧν ἀνεφάνησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφίγξ
πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στῆθος δὲ καὶ χεῖ-
ρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐράαν δὲ δρά- 25
κοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ὧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ
τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἰνιγμα-
τὸς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὐ μία φωνή,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνου, ὅσσοι ἐπὶ 30
γαῖαν

ἐρπετὰ γίνονται ἀνὰ π' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντου.

ἀλλ' ὁπότεν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
 ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ.
 οὔπερ ἀγνοούμενου ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκά-
 στης τῆς βασιλίσσης, ὡς ὅστις εὔροι τὸ αἶνιγμα, τού-
 5 τῳ συνάψειν τὴν ἀδελφὴν. Οἰδίπους δέ, ὡς ἔφημεν,
 διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ
 αἶνιγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς
 γυναῖκα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὥς φασί·

κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόν-
 10 των,

φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἥνικα γαῖαν ἐφέρπει,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,

15 αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.
 ἀκούσας δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφίγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ πα-
 ραχρῆμα ῥίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνῶν τῇ
 μητρὶ καὶ παιδάς ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας
 μὲν Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην

20 καὶ Ἰσμήνην, ὡς ἔγνω τὸ μίasma ὕστερον, ἐτύφλω-
 σεν ἑαυτὸν. Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές
 πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν
 οἰκίσκῳ, ἢν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην
 ἦξοι τὸ κατ' ἐκείνου. καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρᾶ-

25 ται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς
 τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχ-
 σθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν
 θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἑτεοκλῆς, ἅτε πρῶτος αὖ
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦψατο, Πολυνεί-

30 κῆς δὲ ὑπεχώρησε καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αἰτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτοῦ.
 Ἑτεοκλῆς δὲ οὕτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ αἶψα τὸν

ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς
 Ἄργος καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πείθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τοῦτω πρὸς
 τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν, καὶ πλείστην ὄσῃ πα-
 ραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ 5
 ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς
 παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὥς ἔχρησε Τειρεσίας, εἰ ὁ
 Κρέοντος υἱὸς Μενονικεὺς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ
 ὀράκοντος φωλεόν, κρατήσῃν Ἀργείων Θηβαίους,
 καὶ ὥς γέρονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες 10
 πεπτώκασιν πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὥς μονομα-
 χήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης
 ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι ἀνηρέθθησαν, καὶ ὥς ἐλθοῦσα
 πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθυηκότας εὐροῦσα συν-
 κέφαλ' ἔειπεν ἑαυτήν, καὶ ὥς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς 15
 Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἴασε
 καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐ-
 ριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγεῖται. ἔστι δὲ τὸ παρ-
 ον δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοαῖς καὶ γνώ-
 μαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἐνδοῦν καὶ 20
 μεταχειρίζει ἀρίστη καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ
 ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἰσοδόν.
 ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπὶ Θήβας Αἰσχύλου.
 ταύτῃ γὰρ τῇ ὑποθέσει καὶ κεῖνος χρῆται ἐν τῷ δευ- 25
 τέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθέτους ἐκ Φοινίκης Ἀγνηνο-
 ρίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Ἀελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ
 τὸν Κάδμον, ὥς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι, καὶ κα-
 ταλαβόντος τοῦ πολέμου ἠναγκάσθησαν μένειν αὐ- 30
 τόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφῇ.

Ἐπιγράψαι δε αὐτῷ τῷ χαρτῶν ἑργονίδου
φοίνισσαι οὐρεὶ ἀντιδιαστηταὶ τῷ ἐσθλῷ ἐστὶ δὴ
ἐκ τῆς χύρου —

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

~~Ἐπιγραφή~~ 1-200. Περὶ τοῦ

10. Ὡς τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
καὶ χροσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροισι
Ἦλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
ὥς δυστυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτὴν' ἐφῆκας, Κάδμος ἦνέκ' ἤλθε γῆν
τῆνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λάιον.
ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κληζομαι Μενοικέως,
Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυ·
καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαῖός μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
ἦν χρόνια λέκτρα τάμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαίρετ' ὅ' ἅμα
παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐνίπποις ἄναξ,
μὴ σπείρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος.
ὁ δ' ἤδονῃ δούς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
γνούς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,

λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνος λέπας *ταυρὸν ἵππον*
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 23
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπεύρας μέσου.
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους εἰς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφείτο καὶ πόσιν πεῖθει τεκεῖν.
 ἥδη δὲ πυρσάς γένυσιν ἐξανδρούμενος *ζαῖτα*
 παῖς οὐμὸς ἢ γνούς ἢ τινος μαθῶν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοῖβου, Αἰῖός θ' οὐμὸς πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτειτο πόδα
 εἰς ταῦτόν ᾄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖου τροχηλάτης
 ὦ ξένε, τυράννοισ ἐκποδὼν μεθίστασο. 40
 ὁ δ' εἶρεπ' ἀναυδος, μέγα φρονῶν· πᾶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν — τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν; —
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβὼν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφεὶ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάγει = ὁ γὰρ = ὁ γὰρ
 Σφιγγὲς ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τοῦτω ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 αἰνιγμα = μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθῶν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τέκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν. 27

Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
 κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἔργω.
 μαθὼν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητροφών γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλάς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται, *καὶ σκιάζεται*
 κλήθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων, *μυχάντων* 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἰκοῖς, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἄρας ἄραται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε· *καὶ λαχεῖν*
 τὰ δ' εἰς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθονά,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων, 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρὶ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἔργω δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φαιεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχάς,
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χορὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

ΠΑΙ. ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάνθρων ἐς διῆρες ἔσχατον *υποφωτισ* 90
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σάτς,
 ἐπίσχες, ὥς ἂν προυξερευνήσω στίβον,

αἶμα μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, = *φάντασμα*
μυῖο κάμοι μὲν ἔλθῃ φανῶλος ὥς δούλῳ φόγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάσσει· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἅ τ' εἶδον εἰσῆκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σφ' κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθ' ἐνδ' ἐκείσε δευρό τ' αὖ κείνου πάρα.

ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπεται δόμοις, *συναρτάζει*
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· *ἀνέβαινε* 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νῆμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.

ΑΝ. ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέα = *ἡγήσῃ* *ἀποδύμενη*
 χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων, ποδὸς
 ἱχνος ἐπαντέλλων. = *ἀποσεισκαβαίνων* 105

ΠΑΙ. ἰδὸν ξύναφον, παρθέν' εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν = *Ἀργεῖον*
 στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους. = *συνελάττονται*

ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν *ἀνυψοῦν* *ἐπὶ τὸ ἄκρον*
 πεδίον ἀστράπτει. = *ἀνυψοῦν* 110

ΠΑΙ. οὐ γάρ τι φανύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.

ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκὸδετ' ἐμβολὰ τε = *μνηστῶν*
δοῦλων λαυνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις
 τείχεος ἤρμοσται; *ὁ Ἀμφίων μνηστῶν ἀνταρταί*
μετὰ λαῖναις τοῖς χείρεσσι 115

ΠΑΙ. θάρσει· τά γ' ἐνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις. *κατασκευασμένη*
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν. *λαῖναι* *τὸν Ἀμφίον*

ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,
 ΕΥΡΥΠ. ΦΟΛ. II. *ὁ Λευκός* *ὁ Κενταύρος* *Βιβλίσκος* *Βέρκοις* 20

πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ 120
 πάγκαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
 χίονα κουφίζων;

ΠΑΙ. λοχαγός, ὃ δέσποινα. ΑΝ. τίς πόθεν γεγώς;
 αὐδάσον, ὃ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;

ΠΑΙ. οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾷται γένος, 125
 Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἰππομέδων ἄναξ.

ΑΝ. ἔἴω γὰρ υἱος, ὡς φοβερός εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος 130
 ἄστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
 ἄμεριώ γέννα.

Τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὄρεῖς Δίρκης ὕδωρ
 ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.

τίς δ' ἐστὶν οὗτος; ΠΑΙ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
 Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

ΑΝ. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὃ γέρον, 135
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας

ὁμόγαμος κυρεῖ; ὡς ἄλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος.

ΠΑΙ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον, 140
 λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι.

ΑΝ. σὺ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τὰδε;

ΠΑΙ. σημεῖ' ἰδὼν τότε' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 [σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σὺ κασιγνήτῳ φέρων]
 ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.

ΑΝ. τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνημα τὸ Ζήθου περᾶ 145
 καταβόστρυχος, ὅμμασι γοργὸς εἰσ-
 ιδεῖν νεανίας

λοχαγός; ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ = ὡς οὐδὲν
 πανοπλος ἀμφέπει. = ἀμύνειν δὲ

ΠΑΙ. ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. 150

ΑΝ. ἄλλὰ νιν ἃ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
 ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Βιβλίου

^{ἡττινέμεν}
 Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν,
 ὃς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙ. εἴη τάδ', ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν,
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπᾶσ' ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝ. ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
 πολυπόνῳ μοῖρᾳ;
 ὦ φίλτατ', εἶπέ, ποῦ' στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙ. ἐκεῖνος ἐπὶ παρθένων τάφου πέλας
 Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160

ὀρᾷς; ΑΝ. ὀρῶ δ' ἤτ' οὐ σαφῶς, ὀρῶ δέ πως
 μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξεικασμένα.

ἀνεμῶκεος εἶδε δρόμον νεφέλας
 ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
 πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165

δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ
 φρυγάδα μέλεον. ὥς

ὄπλοισι χρυσεόισιν ἐκπρεπής, γέρον,
 ἑώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου.

ΠΑΙ. ἤξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
 ἔνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
 ὃς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς;

ΠΑΙ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὃ δέσποιν', ὃδε·
 σφάγια δ' ἄμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ἔοικ'. 175

ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἅ Αυτοῦς
 Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,

^{παιδίον}
 ὥς ἄτρεματὰ κέντρα καὶ σώφρονα = εὐχέλους
 πάλοισ μεταφέρων ἰδύνει.

ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει

Καπανεύς; ΠΑΙ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται ^{παιδίον}
 πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τεύχη μετρῶν. 181

ΑΝ. ἰώ,

Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβορροι βαύονται,

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σὺ τοι
 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις *Λαοκονίδης*
 ὅδ' ἐστίν, αἰχμαλώτιδας 185
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
 Λερναίᾳ τε δώσειν τριαίνα,
 Ποσειδανίοις Ἀμυμωνίοις
 ὕδασι, δουλείην περιβαλῶν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια,
 χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος 190
 Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.

ΠΑΙ. ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα καὶ κατὰ στέρας
 ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 εἰς τέρψιν ἤλθες ὧν ἐχρηξες εἰσιδεῖν. 195
 ὄχλος γάρ, ὥς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόσογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπείσφερουσιν ἥδονή δέ τις 200
 γυναιξὶ μηδὲν ὑγίης ἀλλήλαις λέγειν.

ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν *στρ.*
 ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου *νίσου*
 Φοῖβφ δούλα μελάθρων, 205
 ἔν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασσῷ κατενιάσθην, *ψαμνα*
 Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλά- *= ἐλὲ μῶσιν*
 τὰ πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων *= ἡπὸ θαλάσσης* 210
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἰππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα. *= ἀντίμει*

ἔνι πόλεος ἐκπροκριθεῖς ἑμᾶς

ἀντ.

καλλιστεύματα Λοξία

216

Καδμείων ἔμολον γὰρ,

κλεινῶν Ἀγνηοριδᾶν — ποτήριον

οἰκονομῶν ὁμογενεῖς ἐπὶ λατοῦ

πεμφθεῖς ἐνθάδε πύργους.

ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ-

220

κτοῖς Φοῖβω λάτρις γενόμεαν. *δοῦν*

ἔτι δὲ Κασταλλίης ὕδωρ

περιμένει με κόμας ἑμᾶς

δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν — *ἑμᾶς*

Φοιβείαισι λατρείαις.

225

ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς — *Παρθένια ἑμᾶς*

δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων *ἑμᾶς*

Βακχείων Διονύσου *ἑμᾶς*

οἶνα δ' ἃ καθαμέριον *καθαμέριον*

στάξεις τὸν πολύκαρπον

230

οἶνάνθας λείσα βότρυν, *εὐνοίαν*

ζάδεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-

ρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν *ἑμᾶς*

ἑλάνθον ὑπόβολόν τ' ὄρος ἱερὸν, ἐλ-

λίσσων ἀθανάτας θεοῦ — *Ἀρτέμιδος*

235

χορὸς γενοίμαν ἄφοβος

παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-

βου Δίρκαν προλιποῦσα. *καὶ γύαλα τὸν ὄρον*

νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων

στρ.

θούριος μολῶν Ἀρης

240

αἷμα δάιον φλέγει

τᾷδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·

κοινὰ γὰρ φίλων ἄχῃ·

κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται

ἐπτάπυργος ἄδε γὰ, 245

Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.

κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεα *ὁφείτωται ἡγήσασθαι*

τὰς κερασφόρου πέφυκεν Ἴους·

ὣν μέτεστί μοι πόνων.

ἀμφὶ δὲ πτόλιν νέφος

ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει *ἀσπίδων*

σχῆμα φοινίου μάχης,

ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται *γίνωσκει*

παισιν Οἰδίπου φέρων

πημονὰν Ἐρινύων. *ὅταν τὴν πόλιν ἰδὼν* 255

Ἄργος ὦ Πελασγικόν,

δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν *ἰσχύει*

καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον *ἔστιν*

εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὤμασθ',

ὅς μετέρχεται δόμους. *ὁ Περικλῆς* 260

ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρά μ' εἰσεδέξατο

δι' εὐπετείας, τειχέων εἴσω μολεῖν.

ὃ καὶ δέδοικα μὴ με δικτύων ἔσω

λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.

ὦν οὐνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον 265

κἀκείσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.

ὥπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ

τὰ πίστ' ἐμαντῶ τοῦ θράσους παρέξομαι.

ὦ ἤ τίς οὗτος; ἢ κτύπον φοβούμεθα;

ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, 270

ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.

πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἄμα,

ἥτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.

ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμοι γὰρ ἐσχάροι

πέλας πάρεσι, κοῦκ ἔρημα δώματα. 275

φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μετ' ὧ ξίφος

καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφιστᾷσιν δόμοις.
ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐν ποίᾳς πάτρας
Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάξετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῇ πατρίς ἢ θρέψασά με, 280

Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορος = *δαῖρον*
Φοίβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροδίνιον. = *ἀφ' αὐτοῦ*
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίου κλεινὸς γόνος
μαντεῖα σεμνὰ Δοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαίου,
ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με παῖς Μενοικέως
καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ᾧ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
ἑμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,

προσπίτνω γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', *προσπίτνω*
ἄναξ, τὸν οἰκοθεν νόμον σέβουσα.
ἔβας ἔβας ᾧ χρόνῳ γὰρ πατρώαν. *ὡς πατρὶς* 295
ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
ἀμπέτασον πύλας.

κλύεις, ᾧ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ;
τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν

ῥέγονον κλύουσ', ᾧ νεάνιδες, γηραιῷ
ποδὶ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.

ἰὼ τέκνον,
χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρταῖς ἐν ἀμέραις 305

προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-

στὸν ὠλέναισι ματέρος,

παρηγίδων τ' ὄρεγμα βο

στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
τας πλόκαμους, σκιάζων δέραν ἄμάν.

310

ἰὼ ἰὼ, μόλις φανείς
ἄελπτα κἀδόκητα ματρός ὠλέναις.
τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα

καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι

πολυέλικτον ἄδοναν φανέσθαι

ἐκέϊσε καὶ τὸ δεῦρο

315

περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾷν λάβω
χαρμοναῦν; ἰὼ τέκος,

ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον

φυγὰς ἀποσταλεις ὁμαίμου λῶβα, = ἀφ' ἧς ὕβρι

ἢ ποθεινὸς φίλοις,

320

ἢ ποθεινὸς Θήβαις.

ὄθεν ἑμὴν τε λευκόχροα κείρομαι

ἀφ' ἧς ὕβρι

δακρυόεσσ' ἀνείσα πένθει κόμαν,

ἄπεπλος φαρῶν λευκῶν, τέκνον,

δυσόρφναια δ' ἀμφὶ τρύχη τάδε

325

σκότι' ἀμείβομαι.

ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὁματοστερῆς

ἀπ' ἧς ὕβρι

ἀπ' ἧνας ὁμοπτέρου τᾶς ἀπο-

ζυγείσας δόμων

πόθον ἀμφιδάκρυτον αἰεὶ κατέχων

330

ἀνῆξε μὲν ξίφους

ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,

ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀρχόνας,

στενάζων ἀράς τέκνοισ'

σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων

σκότια κρύπτεται.

σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ

κλύω ζυγέοντα παιδοποιὸν ἄδοναν

ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

335

ξένον τε κηδος ἀμφέπειν, = *μαρτυρεῖται* 340

ἄλαστα ματρὶ τᾶδε Λα-

ίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,

γάμων ἐπακτὸν ἄταν. = *ἀνὴρ ἐκείνου*

ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς

νόμιμον ἐν γάμοις, *διότι ἡ γυνὴ ἡ κοῦρα* 345

ὥς πρέπει ματέρι μακαρίᾳ.

ἀνυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδεύθη

λουτροφόρον χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν *Ἰσμήνη*

πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδοι νόμφας.

ὅλοιτο, τὰδ' εἴτε σίδαρος = *ἀργύριον* 350

εἴτ' ἐρις εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἵτιος,

εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε *ἐκείνου τὸν νόμον*

δώμασιν Οἰδιπόδα·

πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδύνων γοναί, 355

καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην

ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει

πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,

λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360

οὔτω δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,

μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κᾶνῃ,

ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεος

κύκλῳ πρόσωπον ἤλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,

σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε 365

τείχη πατρῷα· πολὺδακρυς δ' ἀφικόμην,

χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιᾳ θ' οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδαρ·

ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν

ναίω, δι' ὅσων ὅμ' ἔχων δακρυρροοῦν. 370

ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὐτὸ δέρομαι

- κάρα ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους
 ἔχουσιν, οἷμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὥς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων
 καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς. 375
- τί γάρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
 σκότον δεδορκώς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἢ που στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς;
- ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος·
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ, 380
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
 ἅτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μὴ τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ' ἅ' χρηῖζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λήψης· 385
 ἅ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.
- ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ πρῶτον ὧν χρηῖζω τυχεῖν,
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;
- ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.
- ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; 390
- ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.
- ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.
- ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.
- ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
- ΠΟ. ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395
- ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βύσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος.
- ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαι γ' ὅμμασιν, μέλλουσι δέ.
- ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;
- ΠΟ. ἔχουσιν Ἀφροδίτην τιν' ἠδέϊαν κακῶν.
- ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον; 400
- ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.
- ΙΟ. φίλοι δὲ πατὴρ καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
- ΠΟ. εὐ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχῆς.

- ΙΟ. οὐδ' ἠγένοιά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
 ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβωσκέ με. 405
 ΙΟ. ἡ πατρίς, ὡς εἴοικε, φίλτατον βροτοῖς.
 ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον.
 ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίς ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
 ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Δοξίας χρησμόν τινα.
 ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410
 ΠΟ. ^{χενόμην} καπρῷ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους. ^{ἐχέουσιν}
 ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον; ^{ἐχέουσιν}
 ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
 ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίμῃ τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
 ΠΟ. νυξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστάδας. 415
 ΙΟ. κοίτας ματεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
 ΠΟ. ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς. ^{καὶ τὰς}
 ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἀθλιὸς ἀκείνιος ἦν.
 ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
 ΙΟ. τί θηρῶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστός εἰκασεν; 420
 ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὐνεκ' ἦλθομεν πέρι.
 ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα; ^{ἐγὼ}
 ΠΟ. κᾶδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
 ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
 ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. 425
 ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;
 ΠΟ. διςσοῖς Ἀδραστός ὤμοσεν γαμβροῖς τὸδε,
 ἄμφω κατὰξειν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
 πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι ⁴³⁰
 πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
 διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
 πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
 τοῖς φίλτατοῖς ἐκούσιν ἡρώμην δόρυ.

ἀλλ' εἰς σὲ τένει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 435
 μήτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα
 δύνάμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440

ἄγῳ μεθήκω δεῦρο μυρίαν ἄγων
 λόγῃν· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ.
 ΧΟ. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μήτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιούσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα. 445

ΕΤ. μήτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς
 ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τις λόγον· *Πατριάρχης*
 ὡς ἀμφὶ τέλῃ καὶ ξυνωρίδας λόχων *ταῖς*
 τάσσων ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλυοίμῃ σου
 κοινὰς βραβεῖας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν. 450

10. ἐπίσχε· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾶς κάρα 455
 Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾶς ἦκοντα σόν.
 σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδ' ἑνδέξει λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μυεῖαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
 σὺ γὰρ στρατεύμα Λαλαίδων ἦκεις ἄγων, 466

ἄδικα πεποιθώς, ὥς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

ΠΟ. ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ,
κοῦ ποικίλων δει τᾶνδιχ' ἐρμηνευμάτων·
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δέεται σοφῶν.

ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρῆζων ἄρας

ὥς Οἰδίπους ἐφθέγγεατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἔξηλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,

δούς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλου,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ μὴ δι' ἐχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν
κακόν τι θρασυαὶ καὶ παθεῖν, ἃ γίννεται.

ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δούς θεοῦς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.

καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τᾶμαυτοῦ λαβὼν
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστελεῖται χθονός,
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐθις αὐτὸν χρόνον,

καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτιῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,

ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι
δρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὥς πάντα πράσσω σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.

ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς
καὶ τοῖσι φανύλοις ἐνδιχ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΟ. ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνητά μοι δοκεῖς λέγειν.

- ET. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφν σοφόν θ' ἄμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις· 500
 νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὐτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνόμασιν, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μήτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ·
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίον πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἔνερθε δυνατός ὦν δρᾶσαι τάδε, 505
 τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μήτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σῶζειν ἐμοί·
 ἀναιδρία γάρ, τὸ πλέον ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλάχιστον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἢ χοῖξαι· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβῳ παρεῖλην σκηπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς, 515
 μήτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεῖ λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἴκειν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι,
 ἄρχειν παρὼν μοι, τῷδε δουλεῦσαί ποτε. 520
 πρὸς ταῦτ' ἵτω μὲν πῦρ, ἵτω δὲ φάσγανα,
 ζεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαδ' ἀρμάτων,
 ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἶπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν. 525
 XO. οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ πλ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
 # 10. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γῆρα κακά, 530
 Ἐτεοκλέες, πρόσεστιν· ἀλλ' ἡμπερία
 ἔχει τι λέξαι τῶν νῦν σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφρέσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σὺ γ'· ἄδικος ἡ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε κᾶξ' ἤλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει. κείνο κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφνυ,
 τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται.
 τοῦλασσον ἐχθρῶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. *Ζουνοῖα*
 καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφ' ἑγγὺς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κούδέτερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον. 545
 εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δαμάτων ἔχων ἴσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κᾶτα ποῦ 'στιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφευ καὶ μέγ' ἡγήσαι τόδε; 550
 περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
 οὗτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήξωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 ἄγ', ἦν σ' ἐρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς ἅμα,
 πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; 560
 ἐρεῖς τυραννεῖν· ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε

Ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὅφει δαμασθὲν ἄστν Θηβαῖον τόδε,
 ὅφει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένους. 565
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ.

σοὶ μὲν τὰδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω·
 ἀμαθεῖς Ἀδραστος χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο,
 ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570

φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τροπία πῶς ἀναστήσεις Αἰί;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἐλὼν πάτραν,
 καὶ σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς;
 Θήβας πυρῶσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575

ἀσπίδας ἔθηκε; μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοι γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
 πῶς Ἀργος ἦξεις μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις· ὦ κακὰ μνηστεύματα 580

Ἀδραστε προσθείς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπενδείς, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθίαί δυοῖν,
 εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν. 585

ΧΟ. ὦ θεοί, γένουσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν
 καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοις δότε.

ΕΤ. μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἀγών, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην, περαινέει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ πλὶ τοῖς εἰρημέ-
 νοις, δὲ φρον 590

ᾧστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι

δημόσιον Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην Βεροῦνης

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσά νουθετημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνας; τίς ὦδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀπολίσσεται μό-
ρον; *δαρὰ λὼν* 595

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις
ἐμᾶς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. *δωρε* κατὰ σὺν πολλοῖσιν ἤλθες πρὸς τὸν οὐδέν ἐς
μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλῆς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατη-
λάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἶ σε σώξουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω
δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεόν; ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσ-
σου δὲ γῆς.

ΠΟ. ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων
πάρει.

ΠΟ. κλύετε μου, ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπε-
στρατευμένου; 605

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ', ΕΤ. οἷ στυ-
γοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος ΕΤ. καὶ γὰρ ἤλθες ἐξε-
λῶν.

ΠΟ. ἀδικία γ', ὦ θεοί. ΕΤ. Μυκῆναις, μὴ νῦνάδ' ἀνα-
κάλει θεούς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος ὥς σὺ
παλέμιος.

πατρὶς μητρός

ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε
πρός. 610

ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἂ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρῶς
κλύει.

ΠΟ. καὶ σύ, μήτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
ζειν κάρα.

ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρνης
ὔδωρ.

οὐκ ἔστι

ΠΟ. εἰμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μήτερ. ΕΤ. ἐξιδι-
χθονός.

ΠΟ. ἐξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615

ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ὄψει
ποτέ.

ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἐχθιστος
ῶν;

ΠΟ. μήτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε. *ὑπεραίστι* ΙΟ. χαρτὰ γούν πάσχω,
τέκνον.

ΠΟ. οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ'
ἐγώ.

ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
ζομαι. 620

ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὡς τί μ' ἴστο-
ρεῖς τόδε;

ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. καμὲ τοῦδ' ἔρως
ἔχει.

ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσετ', ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
σημανεῖ.

ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῦς; ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας
δόμος.

ΠΟ. ὡς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμόν ἀργήσει ἐλ-
φος. 625

Ἰαμίνα

τὴν δὲ θρέψασάν με γαίαν καὶ θεοὺς μαρτύ-
ρομαι

ὥς ἄτιμος οἰκτρὰ πάσχων ἐξελαύνομαι χθονός,
δοῦλος ὥς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτου πατρὸς Οἰδίου
γεγώς·

κἂν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μέ, τόνδε δ' αἰ-
τιῶ.

οὐχ' ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' [ἐξελαύνομαι χθο-
νός.] 630

καὶ σὺ Φοῖβ' ἀναξ' Ἀργιεῦ καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμῇλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐθις ἔσθ' ὑμᾶς
ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσῃν τῆσδε Θηβαίας χθο-
νός. 635

ΕΤ. ἔξιδ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
πατῆρ

ἔθετό σοι θεῖα προνοία νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν· *στρ. ἔσωδος*

Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς ~~ἔμολε~~ *ἔμολε*
μόσχος ἀδάματος πέσημα *ἔμολε* 640

ἔμολε δῖκε τελεσφόρον διδοῦσα *ἔμολε*

χρησμόν, οὐ κατοικίσαι *ἔμολε*

πεδία νιν τὸ θέσφατον *ἔμολε*

πυροφόρα δόμων ἔχρη, *ἔμολε*

καλλιπότημος ὕδατος ἵνα τε 645

νοτὶς ἐπέρχεται οὐτᾶς *ἔμολε*

Διρκας χλοηφόρους *ἔμολε*

καὶ βαθυσπόρους γῆρας, *ἔμολε*

638 — 656 = 657 — 675

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ = ἡ Εὐρυμένη
 * Διὸς γάμοισι, * 650
 κισσὸς ὃν περιστεφῆς
 ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος
 χλοηφόροισιν ἔρνεσιν
 κατασκλοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν, = ἔκλεψαν
 Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίαισι 655
 καὶ γυναιξὶν εὐίοις. *τοῖς παρθενίοις ἐὼς*
αὐτῶν ἔνθα φόνιος ἦν δράκων
 Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ *ἀρεῖας*
 νάματ' ἐνυδρα καὶ ῥέεθρα
 χλοερὰ *δεογμάτων* κόραισι *ἐν ὀρδαγμῶν* 660
 πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν
 ὃν ἐπὶ χέρονιβας μολῶν *ἐπὶ θυρίδι*
 Κάδμος ὄλεσε μαρμάρῳ,
 κρατὰ φόνιον ὄλεσίθνηρος
 ὠλένας δικῶν βολαῖς, *τοῖς ἀνδράσι = βίῃς* 665
 δίας ἀμάτορος
 Παλλάδος φραδαῖσι = *βουναῖς*
 γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας
 εἰς βαθυσπόρους γύας = *αὐχμηρίας*
 ἔνθεν ἐξανῆκε γὰρ 670
 πάνοπλον ὅψιν ὑπὲρ ἄκρων = *ἐκ τῶν ἀκρῶν*
 ὄρων χθονός· σιδαρόφρων
 δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γὰρ φίλα.
 αἵματος δ' ἔδενσε γαῖαν, ἃ νιν εὐηλόισι *αὐτοῖς*
 δειξεν αἰθέρος πνοαῖς. 675
 καὶ σὲ τὸν προμάτορος
 Ἰοῦς ποτ' ἐκρόνον
 Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοῶ,
 λῶ, βαρβάρους λιταῖς, 680

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

δὲ ἂν διώνυμοι θεαί,

ἐν Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτηρ θεά,

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός

ἐκτήσαντο· πέμπε πυρφόρους

θεάς, ἄμυνε τᾶδε γὰ·

πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ET. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενοικίως

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,

λέγων τάδ', ὥς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,

πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.

καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών·

ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

KP. ἢ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χορήγων σ', ἄναξ

Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακάς τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.

ET. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἐχορῆζον εἰσιδεῖν, Κρέον·

πολλῷ γὰρ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,

ὥς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολῶν.

KP. ἤκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῷ πεποιθότα.

ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἦκω φράσω.

ET. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

KP. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ET. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

KP. μέλλειν πέριξ πύργοισι [Καδμείων πόλιν

ὄπλοισι ἐλίξειν αὐτῇ Ἀργείων στρατόν].

ET. ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

686

690

695

700

705

710

- KP. ποῖ; μὲν νεάων οὐχ ὁρᾷς ἂν χορὴ σ' ὁρᾷν;
 ET. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
 KP. σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715
 ET. ἐγὼ δὰ κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 KP. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
 ET. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 KP. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὁρῶ πολλοῦ πόνου.
 ET. ὡς οὐ κατέξω τειχέων εἰσω στρατόν. 720
 KP. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία. = *νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία*
 ET. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 KP. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
 ET. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλομεν ἐκ λόχου;
 KP. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσῃ παλιν. 725
 ET. ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
 KP. ἐνδυστῆχῃσαι δεινὸν εὐφροσύνης κνέφας. = *οὐκ οἶσιν*
 ET. ἀλλ' ἀμφὶ δειπνοῦ ὅσιν προσβάλω δόρυ;
 KP. ἐκπληξῆς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ET. βαθύς γέ τοι Διοκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. *διδοσθαι*
 KP. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ET. τί δ', εἰ καθιππεύσασιν Ἀργείων στρατόν;
 KP. κάκει πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ET. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 KP. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπεὶ περ εἰ σοφός. 735
 ET. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
 KP. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγώ,
 ET. τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 KP. [λόχων ἀνάσσειν] ἐπὶ προσκειῖσθαι πύλαις.
 ET. τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. *πρὸς ἐμὴν* 740
 KP. ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ET. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;
 KP. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι,
 ET. ξυνῆκ' ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

- ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἰς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
- ΕΤ. θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλία; *ἀνδρὶς χιτταίου*
- ΚΡ. ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
- ΕΤ. ἔσται τάδ'· ἐλθὼν δ' ἐπτάπυργον ἐς πόλιν
τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς. 754
- ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν, *ἄρρη - ἄρρητος*
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τεύχεσιν καθημένων.
ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα. = *ἀσθενέως*
αὐτοῦ καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν *ἐναντίον*
καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
- γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
Ἄλμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χορὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον *ἐλδοῦν*
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
- μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἰ· τί δεῖ μακροηγοεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
πατὴρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὅψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
ἡμᾶς τ' ἀράσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765
- ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἔστιν, εἰ τι θέσφατον
οἰωνόμεντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον
λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
- σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίκεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην
ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον· *καταρτίως γὰρ*
ἥνπερ κρατήσῃ τὰμά, Πολυνείκους νέκυν 775

μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαία χθονί·
 θυήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις ἦ.
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἔμοις λέγω·
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορός 780
 ὁρμώμεθ' ἥδη ξὺν δίκη νικηφόρῳ.

τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
 προσευχόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.
 ᾧ πολυμόχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι 870
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίον παράμουςος ἑορ-
 ταῖς; 785

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὄρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτὸν κατὰ πνεύματα
 μέλπει

μοῦσαν, ἐν ᾗ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θῆβαις 790

κῶμον ἀνανλότατον προχορεύεις.
 οὐδ' ὑπὸ θυρομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππείαισι θοάξεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 Σπαρτῶν γένναν, 795

ἄσπιδοφέρμονα θίασον ἑνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάινα τέλχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.
 ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
 μῆσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαις πολυμόχθοις. 800

ὦ ξαθέων πετάλων πολυθηρότα-
 784—800—801—817

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαί-
ρων,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχυνμ' Ἰοκία-
στας,

ᾧφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἐκβολὸν οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον· 805
μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας,

Σφιγγός, ἀμυνσοτάταισι σὺν αἰδαῖς,
ἃ ποτε Καδμογενῇ τετραβάμοσι χαλαῖς = χιτῶν
τείχεσι χρομποτόμενα φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς

γένναν, ἂν ὁ κατὰ χθονὸς Αἰδας 810

Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν οὔ ποτ' ἔφνυ καλόν, = ἡδονή

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι 815

παῖδες ματρὶ λόχυνμα, μίasma πατρός·

ἥ δὲ συναίματος εἰς λέχος ἤλθεν.

ἔτεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὥς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820

γένναν ὄδοντοφυῇ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος = κέρδιον

Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμένας

ἤλυθον οὐρανίδαί, φόρμιγγι τε τείχεα Θήβας

τῆς Ἀμφιογίας τε λύρας ὑπὸ πύργος ἀνέστην

διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, γλοεροτρόφον ἃ πεδίον

πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει = ὁλοφάν

Ἰώ θ' ἃ κερόεσσα προμάτωρ = ἡνικαλόφορος

Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο,

μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἑτέροις ἐτέ- 830

ρας μεταμειβομένα πόλις ἂδ' ἐπ' ἄ-
κροις ἔστακεν Ἀρή-

οις στεφάνοισιν.

ΤΕΙ. ἤγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὥς τυφλῷ ποδὲ
ὀφθαλμὸς εἴ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς· 835

δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς· ἐμόν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατὴρ·
κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένῳ χειρί,
οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν
θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὐ μαντεύομαι. 840

τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
πόση τις ἢ πῖλοιπος ἄστεως ὁδὸς
πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὥς ἐμόν κάμνει γόνυ,
πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσι μολίς περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσίᾳ, φίλοισι σοῖς 845
ἔξορμίσαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
ὥς πᾶς ἀπήνῃ πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
χειρὸς θυράλας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕΙ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῇ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος 850
καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἵπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἄπο
δεῦρ' ἐκκομισθεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
κάκει γάρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθνη· ἐγὼ· 855
καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὥς ὄρας, ἔχω
λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σά στέφη·
ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σύ,
δορὸς Δαναιδῶν, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών. 860
βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις

ἤδη πρὸς ἀλκὴν Ἐτεοκλῆς Μυκηναῖδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρωῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν.

ΤΕΙ. Ἐτεοκλέους μὲν οὖνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865

χρησμούς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήξεις μαθεῖν,
 λέξω. νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρέον,

εἴ οὐ' τεκνώθη Λαίος βίᾳ θεῶν

πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·

αἶθ' αἵματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ 870

θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.

ἂ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ

χρήζοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,

ἡμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ

οὔτ' ἔξοδον διδόντες ἄνδρα δυστυχῆ 875

ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄρας

δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἡτιμασμένος.

ἀγῶ τί οὐ δρωῶν, ποῖα δ' οὐ λέγον ἔπη,

εἰς ἔχθος ἦλθον παῖσι τοῖσιν Οἰδίπου.

ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880

πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες

Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη

πικροὺς γόους δάσουσιν Θηβαίᾳ χθονί.

σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλιν, 885

εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται.

ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου

μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,

ὥς δαιμονῶντας κἀνατρεφοντας πόλιν.

ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τῆραθού, 890

μὴ' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.

ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς

πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις

πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.

- ἄπειμι, χαίρεθ'· εἰς γὰρ ὧν πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895
- KP. ἐπίσχες αὐτοῦ, πρέσβυ. TEI. μὴ πιαμβάνου.
- KP. μεῖνον, τί φεύγεις; TEI. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
- KP. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
- TEI. βούλει σὺ μέντοι κοῦχλ' βουλήσει τάχα.
- KP. καὶ πῶς πατρώαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω; 900
- TEI. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπονδὴν ἔχεις;
- KP. εἰς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
- TEI. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905
- KP. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
- TEI. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.
- KP. ἐμὸς πεφυκὼς παῖς ἂν δεῖ σιγήσεται.
- TEI. βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;
- KP. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910
- TEI. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
- KP. τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915
- TEI. ἄπερ πέφηνε, ταῦτα ἀνάγκη σε δοῦν.
- KP. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεὶ χρόνῳ κακά.
- TEI. σοὶ γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
- KP. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.
- TEI. ἀνὴρ ὅδ' οὐκέθ' αὐτός, ἐκνεύει πάλιν. 920
- KP. χαίρων ἐθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
- TEI. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
- KP. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,
- TEI. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἶνει κακά.
- KP. σίγα· πόλει δὲ τοῦσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ἂ δρωῖντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν Καδμείων. 912

ΤΕΙ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσῃμεν ἄν.

ΚΡ. τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;

ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.

ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἤλθε καὶ τέκνω κακόν;

ΤΕΙ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων.

δεῖ τόνδε θαλάμῃς, οὐ δράκων ὁ γηγενὴς

ἐγένετο Διοκῆς ναμάτων ἐπίσκοπος,

σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χάς

Κάδμου, παλαιῶν Ἀρεος ἐκ μηνιμάτων,

ὃς γηγενεὶ δράκοντι τιμῶρει φόνον.

καὶ ταῦτα δρωῦντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἀρη.

χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντὶ θ' αἵματος

αἷμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἔξετ' εὐμενῇ

γῇν, ἥ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν

σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν

τοῦδ' ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε παῖς.

σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους

ἄκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,

οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμονας μὲν οὖν γάμοι

σφαγὰς ἀπελθουσι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἥθεος·

[κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος·]

οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει

θανῶν πατρώαν γαῖαν ἐκσῶσειεν ἄν.

πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε

θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν,

κλεινὰς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοι

τὸν ἕτερον· ἥ γὰρ παῖδα σῶσον ἢ πόλιν.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡροῦ, τέκνον,

πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρρῳ χοῆται τέχνη,

μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχη,

πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ·

ψευδῇ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χρῆν θεσπιρθεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾷς γῆρυν ἔφθογγον σχάσας; *απαλνίας* 960
 κάμολ γὰρ οὐδὲν ἦσσαν ἐκπληξίς πάρα.

ΚΡ. τί δ' ἂν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐπότ' εἰς τόδ' εἰμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφραγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παιδᾶ τις δοίη κτανεῖν.

μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίον,

θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτῆριον.

ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970

παῖδων ἀκόλαστ' ἑάσας μάντεων θεσπίσματα,
 φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἐφ' ἐπτά καὶ λοχαγέτας μολῶν·

κἂν μὲν φθάσῃμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων; *φύγαν*

ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.

ΜΕ. οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.

ΚΡ. Δελφούς περάσας φεῦγε ΜΕ. ποῖ με χρή, πάτερ;

ΚΡ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ; 981

ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὐδας. ΜΕ. σεμνὰ Λαδῶννης βάθρα;

ΚΡ. ἔγνως. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἔρυμά μοι γενήσεται;

αὐτοῦ ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ. 985

αὐτοῦ χάρεϊ νυν· ὥς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν, *γῆν*

ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,

μητρὸς στερηθεὶς ὄρφανός τ' ἀποζυγείς,

προσηγορήσων εἰμι καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χῶρει. [μὴ τὸ σὸν κωλυέτω. 990
 γυναικες, ὥς εὖ] πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν.
 ὃς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
 καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
 γέροντι· τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότῃν γενέσθαι πατρίδος ἣ μ' ἐγείνατο.
 ὥς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἰμι καὶ σώσω πόλιν
 ψυχὴν τε δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.
 αἰσχρὸν γάρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλευθέροι
 κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι 1000
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοῦς
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονός
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ξῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,
 ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 σπαρτοὺς ἀνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἰμι καὶ στὰς ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθὴν 1010
 δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἰρηται λόγος.
 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
 δώσω, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναϊτό τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας, 1019 — 1042 = 1043 — 1066 στρ.

δυσγάμους τάλας
καλλίνικος ὦν *καλλίνικος*
αἰνιγμάτων συνάπτει,
μιαίνει δὲ πτόλιν·

1050

δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει *εἰσέλαι*
μυσαρόν εἰς ἀγῶνα
καταβαλὼν ἀραῖσι

τέκεα μέλεος. ἀράμεθ' ἀράμεθ', *δὲ εὐαῖνον*

ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται *εἰσορεῖς*

1055

γᾶς ὑπὲρ πατροφᾶς,

Κρέοντι μὲν λιπῶν γόους,

τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς

καλλίνικα θήσων.

γενοίμεθ' ὧδε ματέρες

1060

γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα

Παλλάς, ἃ δράκοντος αἶμα

λιθόβολον κατειργάσω,

Καδμείαν μέριμναν

ὀρμήσας ἐπ' ἔργον,

ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν

1065

ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα. *ταῖς ἀρπαγαῖς τῆς γαῖας*

ΑΓΓ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;

ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων. *ἐκπορεύεται*

ὦή μάλ' αὐθις διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως *ἐκπορεύεται*

ἐξελθ', ἀκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,

1070

λήξας ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύνων.

ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἥ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων

Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα

βέβηκας ἀεὶ πολεμίων ἐργων βέλη;

[τί μοί ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;]

1075

τέθνηκεν ἥ ξῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΑΓΓ. ξῆ, μὴ τρέσσης τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

πύλας ἐχώρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι

1110

ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων
ὑβρίσμεν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσμη' ὅπλα.

Ἰσχυρία δ' εἰς πυλώμαθ' Ἱππομέδων ἀναξ
ἔστειχ' ἔχων σημείον ἐν μέσῳ σάκει

στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα,

τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄματα

βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,

ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.

Ὁμολοῖσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις

Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι

1120

χαίτη πεφρικός· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα

Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὥς πρήσων πόλιν.

ὁ σὸς δὲ Κρηναῖασι Πολυνείκης πύλαις

Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἀσπίδι

ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ,

1125

εὐ πῶς στρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλούμεναι

πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.

ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρουρῶν

Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτρας πύλαις·

σιδηρονῶτοισι δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν

1130

γίγας ἐπ' ὅμοις γηγενῆς ὅλην πόλιν

φέρων μοχλοῖσιν ἑξανασπάσας βάρδρων,

ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.

ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἀδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,

ἐκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληροῦν γραφῇ

1135

ὑδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν

Ἀργεῖον αὐχμη'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων

δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθους,

παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα

ἐνθῆμα παραφέρουσι ποιμέσιν λόχων.

1140

καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοισι

Δημόσιον Κένταυρον Βίβλην καὶ Βερροῖαν

μαρναίμεσθα σφενδόναϊς θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχη,
 ἐκλαγξέ Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
 ὃ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς,
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνῆτες ἱππῆς ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἡχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι,
 ῥιμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἄν' πρὸ τειχέων

1145

1150

πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος

τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας ὡς κατασκάψων πόλιν·

1155

ἄλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίον θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς Λᾶαν ἐμβαλὼν κάρᾳ
 ἁμαξοπληθῇ, ρεῖσ' ἐπάλλεων ἄπο·

ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε καὶ θραφῆς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν

1160

καθημιάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίον
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.

ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει παῖς σὸς, εἰπούμην δ' ἐγώ.

ὁρῶ δὲ Τυδεά καὶ παρασπιστάς πυκνοὺς
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα

1165

πύργων ἐκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλλεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φρυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,

κυναγὸς ὥσει, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. εἰς δ' ἄλλας πύλας

1170

ἡπειρόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἵποιμ' ἂν ὡς ἐμάλνετο;

μακρανύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
 ἀπὸ τῆς ἐντρίκης Βιβλιοθήκης θέρους

ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργασθεῖν Διὸς 1175

τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμιον ἐλεῖν πόλιν. *ἔαχε*

καὶ ταυτ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος *ἰδὼν ἄνθρωπον*
κλίμακος ἀμείβων ἔεσσε' ἐν ηἰλάτων βάθρῳ.

ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γείσα τειχέων 1180

βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθών, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων

ἔσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,

κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα,

χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰξίονος 1185

εἰλίσσεται· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός. *καὶ ἀνέμω*

ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,

ἔξω τάφρου καθίσεν Ἀργείων στρατόν.

οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας *ἐκτείνον*

ἰδόντες ἐξήλαυνον ἄρματων ὄχους 1190

ἱππεῖς ὀπλῖται· κείς μὲς Ἀργείων ὄπλα

συνῆψαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·

ἔθνησκον ἔξεπιπτον ἀντύγων ἄπο,

τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,

νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσπαρέοντο ὁμοῦ. 1195

πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς

εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς

ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει.

ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200

γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἴην ἐγώ.

ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·

παῖδες τε γὰρ μοι ζῶσι κακπέφευγε γῆ.

Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν, 1205

παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,

τοῖα δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν,

τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὸν δρασεῖετον.

ΑΓΓ. ἔα τὰ λοιπὰ· δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.

ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210

ΑΓΓ. μεῖζόν τι χρήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;

ΙΟ. καὶ τὰπὶλοιπὰ γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.

ΑΓΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟ. κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

ΑΓΓ. οὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοι κακά. 1215

ΙΟ. ἦν μὴ γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓ. αἰατ' τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου

φῆμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μνηῦσαι κακά;

τῷ παῖδε τῷ σὸν μέλλετον, τολμήματα

αἰσχίστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220

λέξαντες Ἀργεῖοισι Καδμείοισι τε

εἰς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.

Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς

πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ·

[ἔλεξε δ'· ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται]

Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἦλθ' ἐνθάδε,

Κάδμον τε λαός, μήτε Πολυνείκους χάριν

ψυχᾶς ἀπεμπολᾶτε μήθ' ἡμῶν ὕπερ.

ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς

μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην· 1225

καὶ μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,

ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω [πόλιν].

ὑμεῖς δ' ἄγων' ἀφέντες Ἀργεῖοι χθόνα

νίσσεσθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

σπαρτῶν τε λαὸς ἅλις ὅς κεῖται νεκρός.

1235

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος 1236

ἐκ τάξεων ὥρουσε κἀπῆναι λόγους.

πάντες δ' ἐπερρώθησαν Ἀργεῖοι τάδε *εἰς τὴν ἑξῆς*

Κάδμου τε λαὸς ὥς δίκαι' ἡγούμενοι.

ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κὰν μεταχιμῖοις *ἐν δὲ τοῖς 1240*

ὄρκους συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.

ἦδη δ' ἐκρυπτον σῶμα παγχάλοις ὄπλοις

δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανίαι· *ὁ δὲ νεανίας*

ὁ δὲ νεανίας φίλοι δ' ἐκόσμου, τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς

σπαρτῶν ἀριστεύς, τὸν δὲ Δαναῖδων ἄκροι. 1245

ἔσταν δὲ λαμπρῶ χρομᾷ τ' οὐκ ἡλλαξάτην

μαρτυροῦν μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵκναι δόρυ.

παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων

λόγοις ἐθάρσυνόν τε κἀξηύδων τάδε·

Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας = 1250

τρόπαιον Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·

Ἔτεοκλέα δ' αὖ· νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,

νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κράτει.

τάδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.

μάντις δὲ μῆλ' ἐσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμάς 1255

ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν·

αἰὲς ἀνὰ ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει, = 1260

νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.

μαχίμων ἀλλ' εἴ τι' ἀλκήν ἢ σοφούς ἔχεις λόγους

ἢ φίλτρ' ἐπώδων, στείχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260

δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας

καὶ τὰθλα δεινά· δάκρυά σοι γενήσεται

δισσοῖν στερείσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνουν.

10. ὦ τέκνον ἔξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος·

οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι

1265

νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατὰστασις, = 1270

ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν

ἡ δὲ φωνὴ Κεντρικῇ Βιβλιοθήκῃ ΒΕΡΟΛΙΝ

ἐν τῷ βιβλίῳ

εἰς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαι σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.

AN. τίν', ὦ τεκοῦσα μήτηρ, ἐκπλήξιν νέαν 1270

ἀσπιδόεν

IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνητῶν βίος. *φθιβεῖν*

AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον. *μονομαχίαν*

AN. οὐ γὰρ, τί λέξεις, μήτηρ; IO. οὐ φίλῳ, ἀλλ' ἔπον.

AN. ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦς; IO. ἀνὰ στρατόν. 1275

AN. αἰδοῦμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.

AN. θράσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.

AN. τί θρῶσα, μήτηρ; IO. προσπίτνους' ἐμοῦ μέτα.

ἀσπιδόεν

AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.

IO. ἔπειγ' ἔπειγε, θύγατερ· ὥς ἦν μὲν φθιάσω 1280

παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος.

θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.

#

XO. αἰατ' αἰατ', 1285

τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω·

διὰ σάρκα δ' ἐμὴν

ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.

δίδυμα τέκνα πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει,

ἰὼ μοι πόνων,

ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ,

1290

ὁμογενῇ δέραν, ὁμογενῇ ψυχὰν

δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων; *στα*

τάλαινα' ἐγὼ τάλαινα,

πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχρήσω;

1295

φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ,

ἀντ.

δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ

δορὶ παλλόμεναι

πέσσεα πέσσεα δαί' αὐτίχ' αἱμάξετον.

1284—1295 = 1296—1307

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

1282

τάλαντες, ὃ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθέτην,
βοᾷ βαρβάρῳ 1301

λαχὰν στενακτὰν

μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηγῆσαι.

σχεδὸν τύχα πέλας φόνου· ἀγῶνη

κρινεῖ φάος τὸ μέλλον. 1305

πότμος ἀποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῇ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γούους.

ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἑμαυτὸν ἢ πόλιν 1310

στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος = οὐρανόσ

τοιούτου ὥστε δι' Ἀχέροντος ἵεναι; διαμίσθον ἡδονή

ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανόν,

τῷνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν 1315

αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἤκω μετὰ = μετὰ χερσίν

γέρον ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως

λούσῃ προηῆται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.

τοῖς γὰρ θανούσι χρὴ τὸν οὐ ζῆδνηκότα = οὐ ζῶντα 1320

τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφὴ σῆ, Κρέων, ἔξω δύμων

κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί.

ΚΡ. ποῦ καπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325

εἰς ἀσπίδ' ἤξειν βασιλικῶν δύμων ὑπερ.

ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυνι τοι παιδὸς ἀγαπᾶζων ἐμοῦ

οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον ὥστε καὶ τὰδ' εἰδέναι.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλα·

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέων, 1330

ἤδη πεπραχῆθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ.

KR. οἴμοι, τὸ μὲν σημείον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

ΑΓΓ. ὦ τάλας ἐγὼ, τί νῦν εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335

Φοιμισί KR. οἰχόμεσθ' οὐκ εὐπρόσώποις φοιμίσις ἄρχει λόγου.

ΑΓΓ. ὦ τάλας, διςσῶς αὐτῶν· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.

KR. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;

ΑΓΓ. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.

KR. αἰαῖ· 1340

μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα καὶ πόλει.

ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε

[παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων];

XO. ὥστ' ἂν δακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.

KR. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυντομωτάτας, 1345

οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγὼ.

ΑΓΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τοῦτοισί γ' εἰδείης κακά.

KR. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; 1350

ΑΓΓ. τέθνηκ' ἀδελφῇ σὴ δυοῖν παῖδιν μέτα.

XO. ἀνάγει· ἀνάγετε κωκυτόν, 1355

ἐπὶ κῆρα τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.

KR. ὦ τλῆμον, οἷον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου 1360

γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοὺς ἔτλης.

πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος

ἄρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355

ΑΓΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς

οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί, 1360

ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.

ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις

οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,

ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον

ὥς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς·
 ὦ πότνι' Ἦρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις

1365

ἔξευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ νάλω χθόνα,
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματώσαι δεξιὰν νικηφόρον,
 αἰσχιστον αἰτῶν στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν.

[πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὅση,
 κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.]

1370

Ἐτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠΰξατ'· ὦ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν

1375

κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.

ἐπεὶ δ' ἀφείδθη πυρσὸς ὥς Τυρσηνικῆς

σάλπιγγος ἠχῇ, σῆμα φοινίλου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀργίαν γένυν

1380

ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίξανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.

εἰ δ' ὅμ' ὑπερσχὸν ἱνυος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα, στόματι προφθῆναι θέλων.

1385

ἄλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
 ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.

πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρώς
 ἢ τοῖσι δρωῶσι, διὰ φίλων ὀρρωδίαν.

Ἐτεοκλέης δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρων
 ἰχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος

1390

τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν,
 κυήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·

στρατὸς δ' ἀνῆλάλαξε Δαναῖδων ἄπας. 1395
κὼν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνεῖκους βία
διῆκε λόγχην, κατέδωκεν ἡδονάς
Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλῳς πάλιν 1400
χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
μέσον δ' ἄκουτ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιιν.
ἐνθεν δὲ κώπας ἀρπάσαντες φασγάνων
εἰς ταὐτὸν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
καὶ πῶς νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
εἰσήγαγεν σοφισμ' ὀμιλίᾳ χθονός. *ἡμεῖς οὐκ ἔμελλομεν*
ἐξαλλagai γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου, *ἡμεῖς οὐκ ἔμελλομεν*
λαῖον μὲν εἰς τοῦτο πισθεν ἀναφέρει πόδα, 1410
πρόσω τὰ κοῖλα γαστροὺς εὐλαβούμενος· *ἡμεῖς οὐκ ἔμελλομεν*
προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
σὺν αἵματ' ἡραῖς σταγρόσι Πολυνεΐκης πίτνει. 1415
ὁ δ' ὥς κρατῶν δὴ καὶ νευικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικῶν εἰς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
ὃ καὶ νιν ἔσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσέματι, 1420
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ ξίφος
Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνεΐκης πεσών.
γαῖαν δ' ὁδὰξ ἐλόντες ἀλλήλων πέλας
πίπτουσιν ἄμφω κοῦ διώρισαν κράτος.
φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσων στένω·
τάς σάς δ' ἀράς ἔοικεν ἐκπλήσσει θεός. 1426

ΑΓΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.

ἐπεὶ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,

ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίπτει.

τετραωμένους δ' ἰδοῦσα καιρούς σφαγὰς

1431

ᾧ μωξεν· ὦ τέκν', ὅστερα βοηδρόμος

πάρειμι. προσπίπνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα

ἐκλαί' ἐθρήνηι τὸν πολὺν μάτην πόνον

στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ.

1435

ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἐμούς

προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω. στένων δ' ἄπο

φύσημ' ἀνείς δύσθνητον Ἑτεοκλῆς ἀναξ

ἤκουσε μητρός, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα

φωνήν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο

1440

προσείπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.

ὁ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν

γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·

ἀπωλόμεσθα, μῆτερ· οἰκτεῖρω δὲ σέ

καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασίγνητον νεκρῶν.

1445

φίλος γάρ, ἐχθρὸς ἐρένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.

θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα καὶ σὺ σύγγονε

ἐν γῇ πατρώᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην

παρηγορεῖτον, ὥς τοσόνδε γοῦν τύχω

χθονὸς πατρώας, κεί δόμους ἀπώλεσα.

1450

ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερσί,

μῆτερ — τίθησι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι —

καὶ χαίρει· ἥδη γάρ με περιβάλλει σκότος.

ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.

μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφορὰν,

1455

ὑπερπαθήσας ἥρπας' ἐκ νεκρῶν ξίφος

κᾶπραξε δεινὰ· διὰ μέσου γὰρ ἀνχένος

σὺν παρθένω τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.

1480

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ᾧθεϊ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται περιβαλοῦς' ἀμφοῖν χέρας.

ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460

ἡμεῖς μὲν ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμόν,
οἱ δ' ὥς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί,
οἱ δ' ὥς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.

[κάν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.] 1465

οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἤσσαν· εὐ δὲ πως προμηθία 1466
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·

κᾶφθμεν οὐπω τεύχεσιν πεφραγμένον
Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίρνης στρατόν.

κουδεις ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν 1470

φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν
λόγχαις πιτυόντων. ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
σφυλεύματ' εἶσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475

ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μετὰ
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.

πόλει δ' ἄγωνες οἱ μὲν εὐτυχεστάτοι
τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχεστάτοι.

XO. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἐτι δυστυχία 1480

δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη

τάδε πρὸς μελάρθοις κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

AN. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυχῶδες 1485

ἄβρᾶ παρηίδος οὐδ' ὑπὸ
παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις

* φοίνικ' ἐρύθημα προσώπου, = ἡ ἐρυθρία τοῦ προσώπου

1485 — 1497 — 1570 — 1581

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ Βεροῖας

αἰδομένα φέρομαι βάνχα νεκύνων,
 κῆραδεμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς, 1490

στολίδα προκοδόσαν ἀνείσα τρυφᾶς, ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαί, ἰώ μοι.
 ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπὶ οὐνυμός, ὦ μοι, Θήβαις.
 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος 1495

Οἰδιπόδα δόμον ὥλεσε κρηνθεῖς

αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.

τίνα προσφδὸν = 2899 στρ. β'

ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, 1500

ἀνακαλέσομαι, ἀντ. β'

τρισὰ φέρουσα τάδε σώματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
 ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαρ ὥλεσε, τὰς ἀγρίας ὅτε 1505

δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς αἰδοῦ σώμα φονεύσας.

ἰώ μοι, πάτερ,

τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ τῶν προπαροῖθ' εὐγενετῶν ἕτερος 1510

ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'

αἵματος ἀμερίου = 1498

τοιᾶδ' ἄχεα φανερά;

τάλαιν' ὡς ἐλελίζει.

τίς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515

ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις

ἐξομένα μονομάτορος ὀδυροῖς

ἔμοις ἄχεσι συνφδός; = 1500

* αἰλινον αἰάγμασιν ἂ στρ. γ'

1498 — 1500 = 1501 — 1503

1519 — 1522 = 1539 — 1542

τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰῶνα

1520

διάξονσα τὸν αἰεὶ χρόνον ἐν

νῆρσι - λειβομένοισιν δακρυόισιν.

τίν' ἱαχήσω;

τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας

σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλω;

1525

ματρὸς ἐμᾶς διδύ-

μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς

ἢ πρὸς ἀδελφῶν

οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;

ὅτε τοι τοῖ λείπε σὺς δόμους,

1530

ἀλαὸν ὄμμα φέρων,

πάτερ γεραίε, δεῖξον,

Οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ

δῶμασιν ἀέριοι σκότον ὄμμασι

σοῖσι βαλὼν ἔλκεϊς μακρόπονον ζῶαν.

1535

κλύεις, ὦ κατ' αὐτὴν ἀλαίνων γεραῖον

πόδα δεμνίοις

δύστανος ἰαύων;

ΟΙ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρευμασί τυ-

φλοῦ ποδὸς ἐξάραγες εἰς φῶς

1540

λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων

οἰκτροτάτοισιν δακρυόισιν,

πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἰδωλόν ἢ

νέκυν ἐνερθεῖν ἢ νεμερὸν καὶ ἀχθύνον

πτανὸν ὄνειρον;

1545

ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶσει,

στρ. δ'

πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει

φάος οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις

ἂ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,

ὦ πάτερ, ὦ μοι.

1550

1546 — 1550 = 1555 — 1559

ΟΙ. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ',
αὐτεῖν.

τρισσαὶ ψυχὰι ποῖα μοῖρα
πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὖδα.

AN. οὐκ ἐπ' ὄνειδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν, ἀντ. δ' 1556

ὄνειδος
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ = κακοδαίμων
ἐξίφεςιν βρίθων *** βαρύν

καὶ πυρὶ καὶ σχετλίσιν μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
ὦ πάτερ, ὦμοι.

ΟΙ. αἰαῖ. AN. τί τάδε καταστένεις; 1560

ΟΙ. τέκνα. AN. δι' ὀδύνas ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσσω
ἄελλον τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγάς σαῖς ἐπενώμας. = διέπρινες

ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κῆκόν· 1565

ἃ δὲ τάλαιν' ἄλογος τίνι μοι, τέκνον, ὦλετο μοῖρα;

AN. δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστὸν

ἔφερεν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέτιν ὀρομένα. = αἶφρυστα
εὔρε δ' ἐν' Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ἀντ. α' 1570

λωτοτρόφον κατὰ λείμανα = λειμῶνα

λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους, = στυαίλους

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος

ἥδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν, σπινθῆρ 1575

αὐτὸν ἔλαχ' Αἰδας, ὥπασε δ' Ἀρης·

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
εἶσω

σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέ-
κνοισιν.

πάντα δ' ἐν ἅματι τῷδε συνάγαγεν,

ἡμῖν

- ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν
 ἄχθ' θεὸς ὃς τάδε τελευτᾷ. *ἐπὶ τῇ γῇ* 1580
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατήρξεν Οἰδίπου δόμοις
 τόδ' ἡμᾶρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
- ΚΡ. οἴκτων μὲν ἦδη λήγεθ', ὥς ὦρα τάφου
 μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
 ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
 Ἐτεοκλέης παῖς σός, γάμων φερνάς διδοὺς
 Αἴμονι κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
 οὐκουν σ' εἴσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
 σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε 1590
 σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν.
 ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω
 οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
 τοὺς σοὺς δεδοικῶς μὴ τι γῇ πάθῃ κακόν.
- ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον· 1595
 ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 ἔγονον Ἀπόλλων Αἰῶ μ' ἐθέσπισε
 φρονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐτίς ὁ σπείρας πατήρ 1600
 κτείνει με νομίσας πολέμιον πεφυκέναι·
 χοῖν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηροσὶν ἄθλιον βορᾶν,
 οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὤφελεν *ἐσθλῶν*
 ἐλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605
 ὃς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεύσαι τέ με
 δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.
 κτανὼν δ' ἑμαυτοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
 εἰς μητρὸς ἧλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
 παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα, 1610

καὶ τλήμων', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν'.

1596

ἀρὰς παραλαβὼν Λαῖου καὶ παισὶ δούς.
οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνητος πέφυκ' ἐγὼ
ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον
ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
εἶεν· τί δρᾷσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615

τίς ἡγεμῶν μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλοῦ; *αὐτοχρησίαν*
ἥδ' ἡ θανοῦσα; ξῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.

Πλουσίαν
Παιονίαν
ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.

ἀλλ' ἔτι νεάξων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
πόθεν; τί μ' ἄρδην ὦδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
ἀποκτενεῖς γάρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.

οὐ μὲν ἔλλξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς *γενναϊότητι*
οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πράσσω κακῶς.

ΚΡ. σοὶ τ' εὐ λέλεκεται γόνυτα μὴ χρώξῃν ἐμά, 1625 *χρησίαν*

ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.

νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν
ἤδη κομίζειν, τὸν δὲ [δ', ὃς πέρσων πόλιν
πατρίδα σὺν ἄλλοις ἤλθε.] Πολυνείκους νέκυν
ἐκβάλετ' ἄταπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630

κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμεύοις τάδε,
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλφ' *ποσμήν*
ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.

σὺ δ' ἐκλιπούσα τριπτύχους θρήνους νεκρῶν 1635 *ῥιπὴν*
κόμιζε σαντήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω
καὶ παρθενεύου τὴν λοῦσαν ἡμέραν
μένουσ' ἐν ἧ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.

ΑΝ. ὦ πάτερ, ἐν οἷσις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς.
ὥς σε στενάξω τῶν τεθνηκότων πλέον· 1640
οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἐὰν δ' ἄκλαυστον ἄταπον, οἴωνοις βοράν. 1634

29*

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.

ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον· *Κρέοντα*

Μοιρομένη τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645

KP. Ἐτεοκλέους βουλευματ', οὐχ ἡμῶν τάδε.

AN. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος ὃς ἐπέϊθον τάδε.

KP. πῶς; τάντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;

AN. οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.

KP. τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κυστὶν δοθήσεται; 1650

AN. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πρᾶσσεσθαι νυν.

KP. εἴπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὦν;

AN. οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.

ὑποφωτισμένη *δαράνη* *ἐξήλκεται* KP. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.

AN. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655

KP. ἄταφος ὅδ' ἀνὴρ, ὥς μάθης, γενήσεται.

AN. ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπη πόλις.

KP. σαυτήν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.

AN. ἀλλ' εὐκλεές τοι δὴ φίλῳ κείσθαι πέλας.

ἐκφωτισμένη KP. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660

AN. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.

KP. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἂ σοὶ δοκεῖ.

AN. κἀκεῖνο κέκριται, μὴ 'φρυβρίζεσθαι νεκρούς.

οὐδὲν KP. ὥς αὖτις ἀμφὶ τῷδ' ὕγραν θήσει κόνιν.

AN. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665

KP. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.

AN. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.

KP. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει. *ἀπορρημένη*

AN. ἀλλ' ἀμφὶ τρανύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν. *ἐπὶ τῷ τάφῳ*

KP. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670

AN. ᾧ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι. *ἐπὶ τῷ τάφῳ*

KP. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσει γόοις.

AN. ἢ γὰρ γαμοῦμαι ξῶσα παιδὶ σῷ ποτε;

Διφωτισμένη τί τόνδ' ὕβριζεις πατέρ' ἀποστέλλον χθονός; 1674

- ΚΡ. πολλή σ' ἀνάγκη· ποῦ γὰρ ἐκφεύξει λόχος; *ἐν γὰρ τῷ*
 ΑΝ. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναίδων μ' ἔξει μίαν. 1676
 ΚΡ. εἶδες τὸ τόλμημ' οἶον ἐξωνείδισεν; *ὑβρίσαν· ἐκωχῆθη*
 ΑΝ. ἴστω σίδηρος ὄρκιον τέ μοι ξίφος.
 ΚΡ. τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 ΑΝ. συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
 ΚΡ. *ὡς γὰρ* γενναιότης σοι, μαορία δ' ἐνεστί τις. 1680
 ΑΝ. καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὥς μάθης περαιτέρω.
 ΚΡ. ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λίπε χθόνα.
 ΟΙ. ὦ θυγάτερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
 ΑΝ. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ —
 ΟΙ. μὲν' εὐτυχοῦσα, τᾶμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
 ΑΝ. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
 ΟΙ. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσεται πέδῳ.
 ΑΝ. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίσματα;
 ΟΙ. ὅλωλ'· ἐν ἡμέρῳ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν. *ἐν γὰρ τῷ*
 ΑΝ. οὐκ οὐν μετασχεῖν καμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; 1690
 ΟΙ. αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
 ΑΝ. οὐ, σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναίᾳ, πάτερ. *ἡ φυγὴ*
 ΟΙ. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὥς ψαῦσω σέθεν.
 ΑΝ. ἰδοῦ, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερσί.
 ΟΙ. ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτῃ. *ἐν γὰρ τῷ* 1695
 ΑΝ. οἴκτρά πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
 ΟΙ. Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;
 ΑΝ. τῷδ' ἐκτάδην σοι κείσθον ἀλλήλοιν πέλας.
 ΟΙ. πρόσθε τυφλὴν χερ' ἐπὶ πρόσσωπα δυστυχῇ.
 ΑΝ. ἰδοῦ, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερσί. 1700
 ΟΙ. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
 ΑΝ. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἐμοί.
 ΟΙ. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
 ΑΝ. ὁ ποτος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
 ΟΙ. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1706

- AN. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
- OI. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἶα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμεῖ τῇσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
- AN. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710
πάτερ γεραιέ, πομπίμαν ἔδωχον
ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
- OI. ἰδοὺ πορευόμαι, τέκνον,
σύ μοι ποδαργὸς ἀθλία γενοῦ. *ἔδωχον* 1715
- AN. γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοι
γε δῆτα Θηβαίων μάλιστα παρθένων.
- OI. πόθι γεραιὸν ἔχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ', ὧ τέκνον.
- AN. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι, 1720
τᾷδε τᾷδε πόδα τίθει
ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].
- OI. ἰὼ ἰώ, δυστυχεστάτας φυγᾶς
ἰδίων ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰώ, δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς. 1725
- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὁρᾷ Δίκα κακούς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὅδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν *ἰμνόντων* = *ἡρώων*
παρθένου κόρας αἰ- 1730
νιγμ' ἀσύνετον εὐρώων. *ἰμνόντων*
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος. — *ἡρώων*
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεια
φυγάδα πατρὶδος ἄπο γενόμενον, 1735
ὧ πάτερ, θανεῖν που.
ποθεινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένους

λιποῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
 ἀπαρθένευσ' ἀλωμένα. *ἀναζητῶν παρ δειῶν*
οὐκ ἔστιν φεῦ τὸ χρήσιμον φρεσῶν 1740

εἰς πατρός γε συμφορὰς
 εὐκλεᾶ ^{οὐκ} με θήσει·

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου δ' ὑβρισμάτων, *ἐνθάδε*
 ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθραπτος οἴχεται
 μέλεος ὄν, εἰ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεών, 1745
 σκότια γὰρ καλύψω.

ΟΙ. πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.

ΑΝ. ἄλῃς ὀδυρομάτων ἐμῶν.

ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς. *δειῶν*

Α. κόρον ἔχουσιν ἐμῶν κακῶν.

Α. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ^{βίον} ἵνα ^{οὐκ} τε ση- *οὐκ*
 κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝ. Καδμείαν ^ᾧ
 νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

Σεμέλας θιάσων

1755

λερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ᾧ πάτρας κλεινῆς πολίται, λεύσσει, Οἰδίπους ὅδε,

[ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,]

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη.

νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι χθονός. 1761

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνηῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

[ΧΟ. ᾧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν

βίοντον κατέχοις

1765

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

$$\begin{array}{r} 200 \\ 5 \\ \hline 205 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 110 \\ 85 \\ \hline 195 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 205 \\ 191 \\ \hline 14 \end{array}$$

320 m

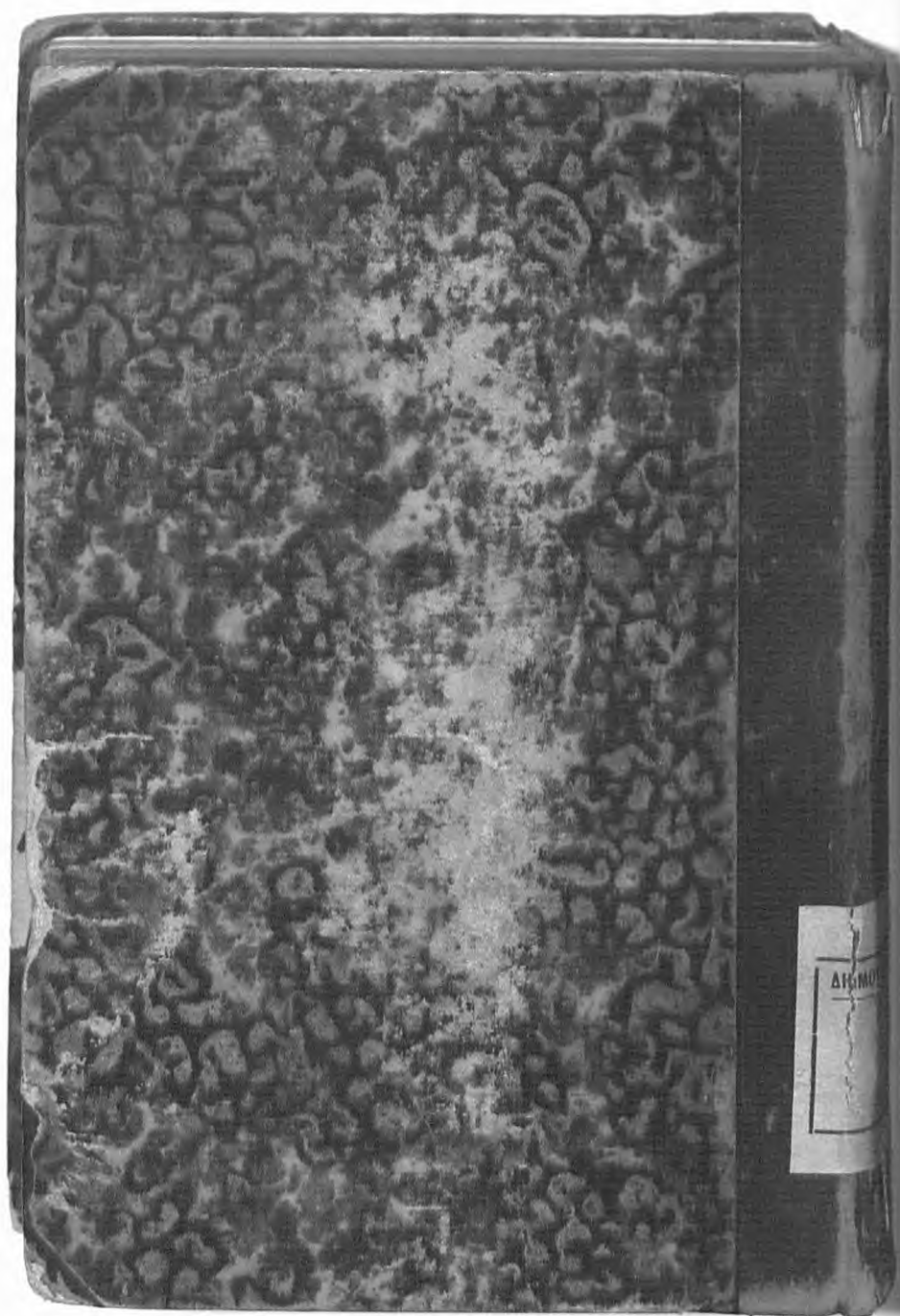
60
25

στο

8
910

$$\begin{array}{r} 150 \times 3\frac{1}{2} \\ 150 \times \frac{1}{2} \\ \hline 1050 \\ 75 \\ \hline 1125 \end{array}$$

1114 18100

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας